

راقهى
المقدمة الجزرية

دانانى
سيروان حامد

الجامع للقراءات العشر من طريق الشاطبية والدررة

١٤٤٣ ك - ٢٠٢٢ ز

پیشہ کی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّ أَنْفُسِنَا وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا إِنَّهُ مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا ضَلَالَ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (١٣٢) آل

عمران

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا

كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ ءَ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (١) النساء

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ (٧٠) يُصَلِّحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ

لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ (٧١) الأحزاب

أما بعد، فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ تَعَالَى، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ (ﷺ)، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ، وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ.

یہ کیے کہ وہ زانستہ شہرعیہ پیروزانہی کہ پیوہستہ بہ کتیبہ پیروزہ کہی خوی پیوہردگارہ وہ زانستی تہجویدو جوانخویندہ وہی قورپانی پیروزہ کہ بہ ہویہ وہ موسولمانان شازہزا دہبن لہ چونیٹی خویندہ وہی راست و پھوانی پیغہمبہری خودا (ﷺ) کہ بہ رشتہ (سند)ی راست و دروست پیمان گہیشتوہ.

بویہ پیویستہ لہسہر موسولمانان بہ گشتی و قوتابیانی زانستی شہرعی بہ تابیہ تی ہم زانستہ لہ ماموستایانی شازہزاو خاوهن مؤلہتہ وہ فیربن و ہریبگرن، چونکہ خوی گہوردی قورپانی بہ تہرتیلہ وہ دابہ زاندوہ وہ ﴿وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا﴾ دہبیت بہ

تہرتیلیشہ وہ بخوینریتہ وہ ﴿وَرَتَّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا﴾

یہ کیکیش لہو ہونراوہ بہ ہیزو بہ ناوبانگانہی لہم ہوارہدا نووسراوہ ہونراوہی (المقدمہ فیما علی قارئ القرآن أن یعلمہ) کہ بہ پیشہ کی نبین جہزہری (المقدمہ

الجزرية) ناسراوه و له پاش نووسینییه وه تاوه کو ئیسته جیگای بایه خ و گرنگیییدانی زانایان و نووسهران و قوتابیانی قورئانه، نه ویش به له بهرکردن و راقه کردن و تویرینه وهی دهقه کهی و گیرانه وهی به پرشته وه بو نووسره کهی.

بهندهش پاش وهرگرتنی پرشته (سندی هونراوه که به بهرترین (إسناد)^۱ و تنه وه و راقه کردنی له خوله ته جویدییه کانداییم خوشبوو ئه م لیكدانه وه و راقه کورته یه ی له سهر بنووسم.

داواکارم له خوی پهرهردگار به گه وره یی خوی له که م کورپییه کانم ببوریت و بیخاته تای تهرانووی چاکه کانم له پوژی دوا ییداو پاشان بیکاته مایه ی سوودو قازانج بو ئه و خوشک و برا به پیزانه ی که ده یخویننه وه و خه ریکی ده بن. آمین

سیروان حامد رحیم

الجامع للقراءات العشر من طریق الشَّاطِبيَّة والدُّرَّة

پوژی پینجشه ممه

شاره زوور

۳ جمادی الآخرة ۱۴۴۳

۲۰۲۲/۱/۶

---

^۱ بهرترین پرشته (أعلى إسناد) واته به که مترین گیره وه (راوی) دهگاته ئین جه زه ری خودا لیی خوشییت، وه که له پرشته که دا دیاره له نیوان منی بهنده ی نه زان و گونا حبارو شیخی قورئان خوینان ئین جه زه ری په حمه تی خودای لیبیت سیازده که س هه یه.

إجازة في متن (المقدمة الجزرية)

أما بعد:

فإن أخي الفاضل النجيب الشيخ (سيروان حامد) قد قرأ عليّ وفهم منّي فهماً كاملاً لمتن (المقدمة الجزرية) وبعد أن وجدته أهلاً للإجازة بروايتها تقدّمت من غير تردد لما وجدت عنده من إتقان واهتمام بهذا العلم، فأقول وبالله التوفيق قد أجزت الشيخ (سيروان حامد) برواية المقدمة الجزرية وأجزته بتدريسها أيضاً، وأخبره

- (١) بأنّي أروي المقدمة الجزرية
- (٢) عن شيخنا المقرئ عبدالفتاح مدكور بيومي بالسمع المتصل لكّلا وهو قرأها علي
- (٣) شيخه علي بن محمد الشهير بـ (الضباع) وهو
- (٤) عن الشيخين: عبدالرحمن الخطيب الشهير بالشعّار، وحسن بن يحيى الكُتّبي وهما
- (٥) عن شيخ المقرئين محمد بن أحمد متولي وهو
- (٦) عن العلامة أحمد بن محمد الدُّرري الشهير بالثُّهامي وهو
- (٧) عن الشيخ أحمد بن محمد المعروف بـ (سلمونة) وهو
- (٨) عن العلامة إبراهيم بن أحمد العبيدي (ح)
- (١) وأرويهما أيضاً بسند عالٍ
- (٢) عن شيخنا محمد بن يونس الغلبان بعد أن سمعتها عليه وأجازني بها وهو يرويها
- (٣) عن شيخه علي الفاضلي أبو ليلة وهو
- (٤) عن عبدالله بن عبدالعظيم الدسوقي وهو
- (٥) عن علي الحدادي الأزهري وهو
- (٦) عن العلامة إبراهيم بن أحمد العبيدي وهو
- (٧) عن عبدالرحمن بن حسن الأجهوري المصري وهو
- (٨) عن الشيخ أحمد بن رجب البقري المعروف بأبي السّمّاح وهو

- (٩) عن شمس الدين محمد بن قاسم البقري وهو
(١٠) عن عبد الرحمن بن شحادة اليمني وهو
(١١) عن الشيخ علي بن محمد بن غانم المقدسي وهو
(١٢) على الشيخ محمد بن إبراهيم السمديسي وهو
(١٣) على الشيخ أحمد بن أسد الأميوطي وهو
على الناظم فضيلة الإمام العلامة المقرئ المحدث محمد بن محمد بن محمد بن
علي بن يوسف ابن الجزري.
وأوصي المجاز أعلاه بتقوى الله تعالى وطاعته وعدم معصيته وأن يدعو لي
ولمشايخي.
وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على خاتم الأنبياء
 والمرسلين وآله وصحبه أجمعين.

حررها في مدينة حلبجة الجديدة حماها الله
أبو بكر رعد بن محسن بن حاوي الصقار السامرائي
في يوم الأربعاء ١١/رمضان ١٤٣٥هـ
الموافق لـ (٩/٧/٢٠١٤ م)

دهقى هونراودهكه

بسم الله الرحمن الرحيم

مقدمة المصنف

- (١) يَقُولُ رَاجِي عَفْوِ رَبِّ سَامِعِ مُحَمَّدُ بْنُ الْجَزْرِيِّ الشَّافِعِيِّ
(٢) الْحَمْدُ لِلَّهِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى نَبِيِّهِ وَمُصْطَفَىٰ هَاهُ
(٣) مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ فِيهِ وَمُقَرَّرِ الْقُرْآنِ مَسْمُوعِ مُحَمَّدِيهِ
(٤) وَبَعْدُ إِنَّ هَذِهِ مُقَدِّمَةٌ^٢ فِيمَا عَلَى قَارِيهِ^٣ أَنْ يَعْلَمَهُ
(٥) إِذْ وَاجِبٌ عَلَيْهِمْ^٤ مُمْتَحِنٌ قَبْلَ الشَّرُوعِ أَوْلَىٰ أَنْ يَعْلَمُوا
(٦) مَخَارِجَ الْحُرُوفِ وَالصِّفَاتِ لِيَلْفِظُوا^٥ بِأَفْصَحِ اللَّغَاتِ
(٧) مُحَرَّرِي التَّجْوِيدِ وَالْمَوَاقِفِ وَمَا الَّذِي رُسِمَ^٥ فِي الْمَصَاحِفِ
(٨) مِنْ كُلِّ مَقْطُوعٍ وَمَوْضُوعٍ لِيَهَيَّأَ وَتَاءِ أَنْثَىٰ لَمْ تَكُنْ تُكْتَبُ بِهَا
(٩) مَخَارِجَ الْحُرُوفِ سَبْعَةَ عَشَرَ عَلَى الَّذِي يَخْتَارُهُ مِنْ اخْتِزَابِ
(١٠) فَالْفُ الْجَوْفِ^٦ وَأُخْتَاهَا، وَهِيَ حُرُوفٌ مَدِّ لِلْهَوَاءِ تَنْتَهِي
(١١) ثُمَّ لِأَفْصَىٰ الْحَلْقِ هَمَزٌ هَاءٌ ثُمَّ لَوْسَطِهِ^٧ فَعَيْنٌ حَاءٌ
(١٢) أَدْنَاهُ عَيْنٌ خَاوُّهَا، وَالْقَافُ

^٢ له دستنوسییکی تردا به (مُقَدِّمَةٌ) هاتووه، بهلام یهکهم پاراوترو بهناوبانگتره. بیروانه: الشرح الكبير ص ١٦٧.

^٣ له دستنوسییکی تردا به (فی ما علی القارئ) هاتووه.

^٤ له دستنوسییکی تردا به (لِيَلْفِظُوا) هاتووه.

^٥ له دستنوسییکی تردا (رُسِمَ) بهبی (شدة)ی پییتی سین هاتووه، بهلام یهکه میان بههیزتره له بهر کیشی هونراودهکه، الشرح الوجیز ص ٢٧.

^٦ له دستنوسه تورکیهکهدا (للجوف أَلْفٌ) هاتووه، بهلام (د. غانم قدوری) دهلیت: ئهوه ریوایهته کونهکه به.

^٧ له دستنوسییکی تردا (وَمِنْ وَسَطِهِ) له دستنوسییکی تریشدا (وَمَا لَوْسَطِهِ) هاتووه.

- (١٣) أَسْفَلُ، وَالْوَسْطُ فَجِيمٌ^٨ الشَّيْنُ يَا
(١٤) لَاضْرَّاسٌ^٩ مِنْ أَيْسَرَ أَوْ يُمْنَاهَا
(١٥) وَالنُّونُ^{١٠} مِنْ طَرْفِهِ تَحْتُ اجْعَلُوا
(١٦) وَالطَّاءُ وَالذَّالُ وَتَا مِنْهُ وَمَنْ
(١٧) مِنْهُ وَمَنْ فَوْقِ الثَّنَائِيَا السُّفْلَى
(١٨) مِنْ طَرْفَيْهِمَا، وَمَنْ بَطْنِ الشَّفَةِ
(١٩) لِلشَّفَتَيْنِ الْوَاوُ بَاءٌ مِنْ مِمْ
(٢٠) صِفَاثًا: جَهْرٌ، وَرِخْوٌ، مُسْتَفِلٌ
(٢١) مَهْمُوسُهَا: فَحْتُهُ شَخْصٌ سَكَتٌ
(٢٢) وَبَيْنَ رِخْوٍ وَالشَّدِيدِ (لَنْ عُمَرُ)
(٢٣) وَصَادٌ ضَادٌ طَاءٌ طَاءٌ: مُطَبَّقَةٌ
(٢٤) صَفِيرُهَا: صَادٌ وَزَائِي سِينٌ
(٢٥) وَآوُ وَيَاءٌ سَكْنَا^{١٢} وَأَنْفَتَحَا
(٢٦) فِي اللَّامِ وَالرَّاءِ وَبِتَكْرِيرٍ جُعِلَ
(٢٧) وَالْأَخْذُ بِالتَّجْوِيدِ حَنْمٌ لَازِمٌ
- وَالصَّادُ مِنْ حَافَتِهِ إِذْ وَلِيَا
وَاللَّامُ أَذْنَاهَا لِمُنْتَتَاهَا
وَالرَّاءُ يَدَانِيهِ لِظَهْرِ أَذْخُلٍ^{١١}
عُلْيَا الثَّنَائِيَا، وَالصَّفِيرُ مُسْتَكِنٌ
وَالطَّاءُ وَالذَّالُ وَتَا لِلْعُلْيَا
فَالفَا مَعَ اطْرَافِ الثَّنَائِيَا الْمُشْرِفَةِ
وَعُنْتُهُ مَخْرَجُهَا الْحَيْشُ وَمِمْ
مُنْفَتِحٌ، مُصَمَّمَةٌ، وَالصِّدَّ قُلٌّ
شَدِيدُهَا لَفْظٌ (أَجِدُ قَطِ بِكَتٍ)
وَسَبْعُ عُلُوٍ (خُصَّ ضَعْفُ قِطٍ) حَصْرٌ
(وَفَرَّ^{١٢} مِنْ لَبٍ): الْحُرُوفُ الْمُدَلَّقَةُ
قَلْقَلَةٌ: قُطْبُ جَدِّ، وَاللِّسِينُ
قَبْلَهُمَا، وَالْأَحْرَافُ صُجْحَا
وَاللَّتْفِشِي الشَّيْنُ ضَادًا اسْتَطَلَّ^{١٤}
مَنْ لَمْ يُجَوِّدِ^{١٥} الْقُرْآنَ آيْمٌ

^٨ له دهستنوسیکی تردا (جیم الشین یا) هاتووه.

^٩ له بنهردتا (الأضراس)، هه مزه ی قهتعهکه کهوتووهو جوولهکه ی دراوه به پیتی (ل) و ئیتر بی نیاز بووه له هه مزه ی گه یاندن (وصل).

^{١٠} له دهستنوسیکی تردا (النون) هاتووه.

^{١١} له دهستنوسیکی تردا (أدخلوا) نه مییش دوو شیوه ی هه یه به رابردوو (أدخلوا) به داخواریش (أدخلوا)

^{١٢} له دهستنوسی تردا به (وَفَرَّ) هاتووه

^{١٣} له دهستنوسی تردا به (سَكْنَا) هاتووه.

^{١٤} له دهستنوسی تردا به (اسْتَطَلَّ) هاتووه

^{١٥} له هه ندیک له دهستنوسهکاندا (من لم یصح) هاتووه، به لام غانم قدوری دهلیت: یه کهم باشتره

وَهَكَذَا مِنْهُ إِلَيْنَا وَمَصَلَا	(٢٨) لِأَنَّهُ بِهِ الْإِلَهَ أَنْزَلَا
وَزِينَةُ الْأَدَاءِ وَالْقِرَاءَةِ ^{١٦}	(٢٩) وَهُوَ أَيْضًا جَلِيَّةُ التَّلَاوَةِ
مِنْ صِفَةٍ هَاهُنَا ^{١٧} وَمُسْتَحَقَّهَا	(٣٠) وَهُوَ إِعْطَاءُ الْحُرُوفِ حَقَّهَا
وَاللَّفْظُ فِي نَظِيرِهِ كَمَا مِثْلُهُ	(٣١) وَرَدُّ كُلِّ وَاحِدٍ لِأَصْمَلِهِ
بِاللُّطْفِ فِي التُّطْقِ بِلَا تَعَشُّفٍ	(٣٢) مُكَمَّلًا ^{١٨} مِنْ غَيْرِ مَا تَكَلَّفِ
إِلَّا رِيَاضَةً أَمْرِي بِفِيكَ	(٣٣) وَلَيْسَ بَيْنَهُ وَيَنْ تَسْرِكِهِ
وَحَادِرُنْ تَفْخِيمِ لَفْظِ الْأَلْفِ	(٣٤) فَرَقَقَنْ مُسْتَفْلًا مِنْ أَحْرَفِ
اللَّهِ ^{٢١} ، ثُمَّ لَامَ لِلَّهِ، لَسْنَا	(٣٥) وَهَمَزَ أَحْمَدًا ^{١٩} ، أَعُوذُ، إِهْدِنَا ^{٢٠}
وَالْمِيمِ مِنْ مَحْمَصَةٍ وَمِنْ مَرَضٍ	(٣٦) وَلَيْتَلَطَّفِ، وَعَلَى اللَّهِ، وَلَا الضُّ
فَأَحْرَصَ عَلَى الشَّدَةِ وَالْجَهْرِ الَّذِي	(٣٧) وَبَاءَ بَرَقِ، بَاطِلِ، بِهَيْمِ، بِذِي
رَبْوَةٍ، اجْتَنَّتْ، وَحَجَّ، الْفَجْرِ	(٣٨) فِيهَا وَفِي الْجِيمِ ك: حُبِّ الصَّبْرِ
وَإِنْ يَكُنْ فِي الْوَقْفِ كَانَ أَبِينَا	(٣٩) وَبَيْنَ مُفْلَقًا ^{٢٢} إِنْ سَكْنَا
وَسِينَ مُسْتَقِيمِ، يَسْطُو، يَسْقُو	(٤٠) وَحَاءَ حَصْحَصَ، أَحْطَتْ، الْحَقُّ
كَذَاكَ بَعْدَ الْكَسْرِ حَيْثُ سَكَنْتَ	(٤١) وَرَقَّقِ الرَّاءَ إِذَا مَا كَسَبَتْ
أَوْ كَانَتْ الْكَسْرَةُ لَيْسَتْ أَصْلًا	(٤٢) إِنْ لَمْ تَكُنْ مِنْ قَبْلِ حَرْفِ اسْتِعْلًا
وَأَخْفِ تَكْرِيرًا إِذَا تُشَدَّدُ	(٤٣) وَالْحُلْفِ فِي فِرْقٍ لِكَسْرِ يُوجَدُ

^{١٦} لهدهستنووسی تردا به (وهو أيضا جلية التلاوة) وزينة الأداء والقراءة) هاتووه

^{١٧} لهدهستنووسی تردا به (من كل صفة ومستحقها) هاتووه.

^{١٨} لهدهستنووسی تردا به (مكملاً) هاتووه

^{١٩} لهدهستنووسی تردا (كهمز أحمد)

^{٢٠} لهدهستنووسی تردا (اهدنا) به همزهى كه يانندن هاتووه.

^{٢١} لهدهستنووسی تردا (الله)

^{٢٢} به (مفلقاً) يش ده خوینریتهوه. الشرح الكبير ل ٣٩١.

(٤٤) وَفَجِّمِ اللَّامَ مِنْ اسْمِ اللَّهِ
(٤٥) وَحَرْفَ الْإِسْتِعْلَاءِ فَجِّمِ وَأَخْصِصَا
(٤٦) وَبَيْنَ الْإِطْبَاقِ مِنْ أَحَطْتُ مَعِ
(٤٧) وَأَخْرِصْ عَلَى السُّكُونِ فِي جَعَلْنَا
(٤٨) وَخَلِّصِ انْفِتَاحَ مَحْدُورًا عَسَى
(٤٩) وَرَاعِ شِدَّةَ بِيْكَافٍ وَبِتَا
(٥٠) وَأَوَّلِيْ مِثْلٍ وَجِنْسٍ إِنْ سَاكَنَ
(٥١) فِي يَوْمٍ مَعِ: قَالُوا وَهُمْ، وَقُلْ نَعَمْ
(٥٢) وَالضَّادَ بِاسْتِطَالَةٍ وَمَخْرَجِ
(٥٣) فِي الطَّعْنِ ظِلٌّ^{٢٥} الظُّهْرِ عَظْمُ الْحِفْظِ
(٥٤) ظَاهِرٌ لَطَى شَوَاطِئُ كَظْمٍ^{٢٦} ظَلَمًا
(٥٥) أَظْفَرَ، ظَنًّا كَيْفَ جَاءَ، وَعِظٌ^{٢٧} سَوَى
(٥٦) وَظَلَّتْ، وَظَلْتُمْ، وَبُرُومٌ ظَلُّوا
(٥٧) يَظْلَلْنَ، مَحْظُورًا مَعَ الْمُحْتَظَرِ
(٥٨) إِلَّا بِ: وَيُلِّ^{٢٩}، وَهَلْ، وَأُوْلَى نَاصِرَهُ

عَنْ فَتْحِ أَوْضَمٍ كَعَبْدٍ^{٢٣} اللَّهُ
لَا طَبَاقَ أَقْوَى نَحْوُ^{٢٤} قَالَ وَالْعَصَا
بَسَطَتْ، وَالْخَلْفُ بِ: يَخْلُقُكُمْ وَقَعِ
أَنْعَمْتَ وَالْمَغْضُوبِ مَعَ ضَالَّلْنَا
خَوْفَ اسْتِبَاهِهِ بِمَحْظُورًا عَصَى
كَشَرِكُكُمْ وَتَتَوَقَّى فِتْنَتَنَا
أَدْعِمُ ك: قُلْ رَبِّ، وَبَلْ لَأَ، وَأَبْنِ
سَبِّحُهُ، لَا تُزِغْ قُلُوبَ، فَالْتَقِمُ
مُيِّزٌ مِنَ الطَّاءِ، وَكُلُّهَا تَجِي
أَيَقِظُ وَأَنْظِرُ عَظْمَ ظَهْرِ اللَّفْظِ
أَغْلُظُ ظَلَامَ ظُفْرِ أَنْتَظِرُ ظَلَمًا
عِضِينَ، ظَلَّ النَّحْلُ زُخْرَفٍ سَوَا
كَالْحَجْرِ، ظَلَّتْ شَعْرًا نَظَلُّ
وَكُنْتُ فَظًّا، وَجَمِيعٌ^{٢٨} النَّظَرِ
وَالْعَيْظُ لَا الرَّعْدُ وَهُودٌ^{٣٠} قَاصِرَهُ

^{٢٣} لهدهستنوسى تردا به (كعبد) هاتووه.

^{٢٤} لهدهستنوسى تردا به (نحو) هاتووه.

^{٢٥} لهدهستنوسى تردا به (ظل) هاتووه.

^{٢٦} لهدهستنوسى تردا به (شواطئ كظم) هاتووه.

^{٢٧} به (وعظ) و (وعظ) يش خويخراوتهوه.

^{٢٨} لهدهستنوسى تردا به (وجميع) هاتووه.

^{٢٩} لهدهستنوسى تردا به (ويلى) هاتووه.

^{٣٠} لهدهستنوسى تردا به (والعيط لا الرعد وهود) هاتووه.

(٥٩) وَالْحَطُّ لَا الْحَضُّ ٣١ عَلَى الطَّعَامِ
(٦٠) وَإِنْ تَلَاقِيَا الْبَيَّانُ لَأَرْمُ:
(٦١) وَأَضْطَرُّ مَعَ وَعَظْتَ مَعَ أَفْضْتُمْ
(٦٢) وَأَظْهَرِ الْغَنَّةَ مِنْ نُونٍ وَمَنْ
(٦٣) أَلْمِيمَ إِنْ تَسْكُنُ بِيَعْنَةَ لَدَى
(٦٤) وَأَظْهَرْتَهَا عِنْدَ بَاقِي الْأَحْرَفِ
(٦٥) وَحُكْمُ تَنْوِينٍ وَنُونٍ يُلْفَى
(٦٦) فَعِنْدَ حَرْفِ الْحَلْقِ أَظْهَرُ، وَادَّغَمَ
(٦٧) وَأَدْغَمَنَ بِيَعْنَةَ فِي (يَوْمٍ—نُ)
(٦٨) وَالْقَلْبُ عِنْدَ الْبَا بِيَعْنَةَ، كَذَا
(٦٩) وَالْمُدُّ لَأَرْمُ وَوَاجِبٌ أَتَى
(٧٠) فَلَأَرْمُ: إِنْ جَاءَ بَعْدَ حَرْفِ مَدٍّ
(٧١) وَوَاجِبٌ: إِنْ جَاءَ قَبْلَ هَمْزَةٍ
(٧٢) وَجَائِزٌ: إِذَا أَتَى مُنْقَصِصًا
(٧٣) وَبَعْدَ تَجْوِيدِكَ لِلْحُرُوفِ
(٧٤) وَالْإِنْبَاءِ ٣٥، وَهِيَ تُقَسَّمُ إِذْنُ
(٧٥) وَهِيَ لِمَا تَمَّ فَإِنْ لَمْ يُوجَدِ

وَفِي ظَنِينِ الْخِلَافِ سَامِي
أَنْقَضَ ظَهْرَكَ، يَعْضُ الظَّالِمُ
وَصَفِّهَا: جِبَاهُهُمْ، عَلَيْهِمْ
مِيمٌ إِذَا مَا شَدَّدَا، وَأَخْفَيْنِ
بَاءٌ عَلَى الْمُخْتَارِ مِنْ أَهْلِ الْأَدَا
وَإِخْدَرُ لَدَى وَآوٍ وَفَا أَنْ تَخْتَفِي
إِظْهَارًا، إِدْغَامًا، وَقَلْبًا، إِخْفًا ٣٢
فِي اللَّامِ وَالرَّاءِ لَا بِيَعْنَةَ لَزِمَ
إِلَّا بِكَلِمَةٍ كَذَلِكَ: دُنْيَا عَنْوُنَا ٣٣
لِإِخْفًا لَدَى بَاقِي الْحُرُوفِ إِخْدَا
وَجَائِزٌ وَهُوَ وَقَصْرٌ تَبَتْنَا
سَاكِنٌ حَالَيْنِ، وَبِالطُّوْلِ يُمَدُّ
مُتَّصِلًا إِنْ ٣٤ جُمِعَا بِكَلِمَةٍ
أَوْ عَرَضَ السُّكُونُ وَقَفًّا مُسْجَلًا
لَا بُدَّ مِنْ مَعْرِفَةِ الْوُقُوفِ
ثَلَاثَةٌ ٣٦: تَامٌ، وَكَافٍ، وَحَسَنٌ
تَعَلَّقُ، أَوْ كَانَ مَعْنَى، فَابْتَدَى

٣١ لهدهستنوسى تردا به (وَالْحَطُّ لَا الْحَضُّ) هاتوه.

٣٢ لهدهستنوسى تردا به همزهى گه يانندن (وَقَلْبًا، إِخْفًا) هاتوه.

٣٣ لههنديك دهستنوسدا (صَنْوُنَا) هاتوه، كه ناماژهيه بؤ وشهى ﴿صَنْوَانٌ﴾.

٣٤ لهدهستنوسى تردا به (أَنْ) هاتوه.

٣٥ لهدهستنوسى تردا (وَالْإِنْبَاءُ) هاتوه.

٣٦ لهدهستنوسى تردا (ثَلَاثَةٌ) هاتوه.

(٧٦) فَالْتَأَمُّ، فَالْكَافِي، وَلَفْظًا: فَاْمَنْعَن
(٧٧) وَغَيْرَ مَا تَمَّ فَيَبْدَأُ، وَلَهُ
(٧٨) وَلَيْسَ فِي الْقُرْآنِ مِنْ وَفَفٍ وَجَبَ ٣٩
(٧٩) وَاعْرِفْ لِمَقْطُوعٍ وَمَوْصُولٍ وَتَا
(٨٠) فَاقْطَعْ بَعْشَرَ كَلِمَاتٍ ٤٢: أَنْ لَا
(٨١) وَتَعْبُدُوا يَاسِينَ، ثَابِي هُودَ، لَا
(٨٢) أَنْ لَا يَقُولُوا، لَا أَقُولُ، إِنْ مَّا:
(٨٣) هُوَ اقْطَعُوا، مِنْ مَّا: بِرُومٍ وَالنِّسَاءِ ٤٤
(٨٤) فَصَلَّتِ النِّسَاءُ وَذَبِحَ، حَيْثُ مَا
(٨٥) لِأَنْعَامٍ، وَالْمَفْتُوحَ يَدْعُونَ مَعَا
(٨٦) وَكُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ، وَاخْتَلَفَ
(٨٧) خَلَفْتُمُونِي وَاشْتَرَوْا، فِي مَا اقْطَعَا:

إِلَّا رُؤُوسَ الْآيِ جَوْزٍ، فَالْحَسَنَ
يُوقِفُ ٣٧ مُضْطَرًّا، وَيُبْدَأُ ٣٨ قَبْلَهُ
وَلَا حَرَامَ غَيْرٍ ٤٠ مَا لَهُ سَبَبٌ
فِي مُصْحَفٍ ٤١ الإِمَامِ فِي مَا قَدْ أَتَى
مَعَ: مَلَجًا ٤٢ وَلَا إِلَهَ إِلَّا
يُشْرِكُنَّ، تُشْرِكُ، يَدْخُلُنَّ، تَعْلُوا عَلَى
بِالرَّعْدِ، وَالْمَفْتُوحَ صِلَ، وَعَنْ مَّا
خَلْفَ الْمُنَافِقِينَ، أَمْ مَنْ: أَسَّسًا
وَأَنْ لَمْ الْمَفْتُوحَ، كَسْرُ إِنْ مَّا
وَخَلْفَ الْأَنْفَالِ، وَنَحْلٍ وَقَعَا
رُدُّوا، كَذَا قُلْ بِسْمَا، وَالْوَصْلَ ٤٥ صِفَ
أَوْحِي أَفْضَتُمْ، اشْتَهَتْ، يَبْلُوا مَعَا

٣٧ لهدهستنوسيكدا (الوقف) هاتوه، بهلام هندیك له زانایان دهلین (یوقف) بههیزتره.

٣٨ لهدهستنوسيكدا (ویبدا) هاتوه.

٣٩ لهدهستنوسی تردا (جیب) هاتوه.

٤٠ لهدهستنوسی تردا (ولأ حرام غیر) هاتوه، ههروهها (غیر) منهصوبیش دهبیته و دهبیته حال.

٤١ لهدهستنوسیكددا به (المصحف) نووسراوه.

٤٢ به (کلمات) یش دهخوینریتهوه واته تهنها به کهسره بهلام خویندنهوهی به تهنوینهوه بههیزتره.

٤٣ به (ملجاً) یش دهخوینریتهوه واته به کهسره.

لهدهستنوسیکی تریشدا به (ملجاً أن لا إله إلا) هاتوهو بههیزتریشه.

٤٤ عبدالائم الأزهری قوتابی ئیین جهزهری دهلیت بهم شیوهیش بویمان خویندوهتهوه: (من ما ملك

رُوم النِّسَاءِ)

٤٥ لهدهستنوسیكددا به (والوصل) نووسراوه.

- (۸۸) ثَانِي فَعَلَنْ، وَقَعَتْ، رُومٌ، كِـلَا
 (۸۹) فَأَيْنَمَا كَالنَّحْلِ: صِلْ، وَخْتَلِفْ^{۴۸}
 (۹۰) وَصِلْ: فَإِلْمٌ هُودٌ، أَلَّنْ تَجْعَلَا
 (۹۱) حَجَّ، عَلَيْكَ حَرْجٌ، وَقَطُّعُهُمْ
 (۹۲) وَمَالٍ هَذَا، وَالذَّيْنِ، هَسُوْلًا
 (۹۳) وَ وَرَزُوهُمْ وَكَالُوهُمْ^{۵۱} صِلِ
 (۹۴) وَرَحْمَتٌ^{۵۳}: الرُّحْرِفِ بِالتَّاءِ زَبْرَهُ
 (۹۵) نِعْمَتَهَا: ثَلَاثُ نَحْلِ إِبْرَهَمَ
 (۹۶) لُقْمَانَ، ثُمَّ فَاطِرٌ^{۵۶}، كَالطُّورِ
 (۹۷) وَأَمْرَاتٌ: يُوسُفَ، عِمْرَانَ، الْقَصَصِ
 (۹۸) شَجَرَتٌ^{۵۹}: الدُّحَانَ، سُنَّتْ: فَاطِرِ
- تَنْزِيلٌ^{۴۶}، شَعْرًا، وَعَيْرٌ ذِي صِلَا^{۴۷}
 فِي الشُّعْرَا^{۴۹} الْأَخْزَابِ وَالنِّسَا وَصِيفٌ
 تَجْمَعُ، كَيْلًا تَخْزَنُوا، تَأَسَّوْا عَلَيَّ
 عَنِ مَنْ يَشَاءُ، مَنْ تَوَلَّى، يَوْمَ هُمْ
 تَحِينُ: فِي الإِمَامِ صِلِ، وَ هَسَالًا^{۵۰}
 كَذَا مِنْ: أَلْ، وَهَاءُ، وَيَا^{۵۲}، لَا تَفْصِلِ
 لِأَعْرَافِ رُومِ هُودِ كَافٍ^{۵۴} الْبَقْرَةَ
 مَعًا أَخِيْرَاتٌ، عَقُوْدُ الثَّانِي هَمْ^{۵۵}
 عِمْرَانَ^{۵۷}، لَعْنَتْ بِهَا، وَالثُّورِ
 تَحْرِيْمٌ^{۵۸}، مَعْصِيَتٌ: بِقَدِّ سَمْعٍ يُخْصِ
 كُلًّا، وَالْأَنْفَالِ، وَأُخْرَى غَافِرٍ^{۶۰}

^{۴۶} له دستنوسیدکا به (تَنْزِيلِ) هاتووه.

^{۴۷} له دستنوسیدکا به (وَعَيْرَهَا صِلَا) هاتووه.

^{۴۸} له دستنوسی تردا به (وَمُخْتَلِفٌ) هاتووه.

^{۴۹} له دستنوسی تردا به (الطَّلَّة) هاتووه.

^{۵۰} له هندیك دستنوسدا (وَقِيلَ: لَأَ) هاتووه.

^{۵۱} به (كَالُوهُمْ أَوْ وَرَزُوهُمْ) یش ریوایه تکراره به لام یه که میان له پیشتره.

^{۵۲} به (كَذَا مِنْ: أَلْ، وَيَاوُهَا، لَا تَفْصِلِ) یش ریوایه تکراره به لام یه که میان به هیتره.

^{۵۳} له هندیك دستنوسدا (وَرَحْمَتٌ) و (وَرَحْمَتًا) هاتووه.

^{۵۴} له هندیك دستنوسدا به (هُودِ كَافٍ) هاتووه.

^{۵۵} له هندیك دستنوسدا به (فَاطِرٍ) و (فَاطِرٍ) یش هاتووه.

^{۵۶} له هندیك دستنوسدا (عِمْرَانَ) هاتووه.

^{۵۷} له هندیك دستنوسدا (ثُمَّ) هاتووه واته له وی.

^{۵۸} له هندیك دستنوسدا (تَحْرِيْمٌ) هاتووه.

^{۵۹} له هندیك دستنوسدا (شَجَرَتٌ) هاتووه.

^{۶۰} له هندیك دستنوسدا (وَحَرْفٍ غَافِرٍ) و (وَحَرْفٍ غَافِرٍ) یش هاتووه.

(٩٩) قُرْتُ عَيْنٍ، جَنَّتْ: فِي وَقَعَتْ
(١٠٠) أَوْسَطَ الْأَعْرَافِ، وَكُلُّ مَا اخْتَلَفَ
(١٠١) وَأَبْدَأُ بِهَمْزِ الْوَصْلِ مِنْ فِعْلِ بَضْمٍ
(١٠٢) وَأَكْسَرُهُ حَالَ الْكَسْرِ وَالْفَتْحِ، وَفِي
(١٠٣) ابْنِ، مَعَ ابْنَتِ، امْرِيٍّ، وَابْنَيْنِ
(١٠٤) وَحَاذِرِ الْوُقُوفِ بِكُلِّ الْحَرَكَةِ
(١٠٥) إِلَّا بِفَتْحٍ أَوْ بِنَصْبٍ وَأَشْمُ
(١٠٦) وَقَدْ تَقَضَى نَظْمِي الْمَقْدَمَةَ
(١٠٧) وَالْحَمْدُ لِلَّهِ لَهَا خِتَامٌ
عَلَى النَّبِيِّ الْمُصْطَفَى الْمُخْتَارِ
عَلَى النَّبِيِّ الْمُصْطَفَى وَآلِهِ
أَبْيَاهَا قَافٌ وَزَائِيٌّ فِي الْعَدَدِ

فَطَرْتُ، بَقِيَّتْ، وَابْنَتٌ، وَكَلِمَتٌ
جَمْعًا وَفَرْدًا فِيهِ بِالنَّاءِ عُرِفَ
إِنْ كَانَ ثَالِثٌ مِنَ الْفِعْلِ يُضَمُّ
لِاسْمَاءٍ غَيْرِ ٦١ اللَّامُ كَسْرُهَا وَفِي
وَأَمْرًا وَاسْمٍ، مَعَ ابْنَتَيْنِ
إِلَّا إِذَا رُمَتْ فَبَعْضُ الْحَرَكَةِ ٦٢
إِشَارَةٌ بِالضَّمِّ فِي رَفْعٍ وَضَمٍّ
مِثِّي لِقَارِي الْقُرْآنِ تَقْدِمَتُهُ ٦٣
ثُمَّ الصَّلَاةُ بَعْدَ وَالسَّلَامِ
وَآلِهِ وَصَحْبِهِ الْأَخْيَارِ
وَصَحْبِهِ وَتَابِعِي مِنْوَالِهِ
مَنْ يُحْسِنُ ٦٤ التَّجْوِيدَ يَطْفُرُ بِالرَّشْدِ

٦١ لههنديك دستنوسدا (غَيْر) هاتوه.

٦٢ لهدهستنوسيكى تردا به (وَحَاذِرِ الْوُقُوفِ بِكُلِّ حَرَكَةٍ) إِلَّا إِذَا رُمَتْ فَبَعْضُ حَرَكَةٍ هاتوه، واته بهبى لامى ناسانن.

٦٣ له دهستنوسيكدا (تَقْدِمَتُهُ) هاتوه.

٦٤ له دهستنوسيكدا (يُتَّقِنُ) هاتوه.

كورتەپەك لە ژياننامەى ئىبن جەزەرى

ئەبۇلخەير موحەممەدى كۆپى موحەممەدى كۆپى موحەممەدى كۆپى عەلى كۆپى يوسوفى جەزەرىيە، لە (۲۵)ى رەمەزانى سالى (۷۵۱ك) لە ديمەشق پاش نويزى تەراويح لەدايكبوو.

چيروكى لەدايكبوونى: باوكى بازركان بوو، ماوهى چل سال بى مندال دەبيت، كاتيك دەچيت بۇ حج لەوى لە ئاوى زەمزەم دەخواتەو و داوا لە خوداى گەورە دەكات كە كورپكى زاناي پى ببهخشيئت، خواى گەورەيش داواكەى وەردەگريئت و موحەممەدى پى دەبەخشيئت.

ئىبن جەزەرى لە تەمەنى (۱۳) سالىدا ھەموو قورئانى پيروژ لەبەر دەكات و ھەر ھەما لەخزمەت گەورە زانايانى سەردەمى خوى خەرىكى خويندى زانستە شەرعيەكان و زمانى ەرەبى دەبيت، بەلام لەناو زانستەكاندا گرنگيەكى زور دەدات بە زانستى قپرائات و پىي بەناوبانگ دەبيت.

جەزەرى لە ديمەشق لەلاى ھەريەك لە ەبەدولودھەبى كورپى سەلارو ئىپراھىمى ھەمەوى زانستى قپرائات دەخوينيت و لەسالى (۷۶۸ك) دەچيت بۇ حج و لەمەدينەيش لەلاى موحەممەدى كورپى صالح ھەمان زانست دەخوينيت، پاشان چەند جاريك سەردانى ميسر دەكات و لەلاى ئىبنولجوندى و چەندىن زاناي ترئەو زانستە پيروژە وەردەگريئت.

شارى ديمەشق شوينى نيشتەجيبوونى دەبيت و تييدا خانەيەكى قورئان دادەمەزىنيت و لەھەمان كاتيشدا خەرىكى نووسين و فەتوادان دەبيت و ھەندىك كارى ئيداريش وەردەگريئت و بەھويەو ەگەل ھەندىك لە دەسەلاتدارانى ئەوى تووشى گرفت دەبيت و ناچار لەسالى (۷۹۸ك) ولاتى شام بەجى دەھيئيت.

پروو لە ولاتى پوم دەكات و لەشارى بورصەى پايتەختى عوسمانىيەكان نيشتەجى دەبيت، سولتانى عوسمانى چوارەم بايەزىدى كورپى موراد زور ريز لە ئىبن جەزەرى دەگريئت و لەخويى نزيك دەكاتەو و ھەموو پيداويستىيەكانى ژيانكى خوشى بۇ فەراھەم دەھيئيت و خەلكى ئەوى زور سوودى لى دەبينن و زانستى قپرائات و فەرموودەى لى وەردەگرن.

لهسالى (٧٠٤ك) شهر لهنيوان عوسمانيبهكان و مهغولهكان به سهركردايهتى تهيمور لهنگ له دهشتى نهنقهره پروودهات و له نهجامدا عوسمانيبهكان تيك دهشكين سولتان بايهزيد بهديل دهگريئت و ئيبين جهزهريش كه وهك جهنگاوهريكى عوسمانى لهشهرهكهدا بهشداره بههمان شيوه بهديل دهگريئت، كاتيك تهيمور لهنگ پلهوپايهه زانستى ئيبين جهزهري بو دردهكهويئت زور پريزي لى دهگريئت و دهيبات بو ولاتى (ما راء النهر)^{٦٥}، لهوى نيشتهجى دهبيئت و سهرقالى وانه وتنهوهو نووسين دهبيئت.

لهسالى (٨٠٧ك) تهيمور لهنگ كوچى دوايى دهكات و ئيبين جهزهريش بهنيازه بهرهو نيشتيمان بگهريئتهوه، بهلام كاتيك بهشارى شيرازدا تپپهر دهبيئت دهسهلاتدارى نهو شاره (پير موحههمهد) بهزور لهوى دهيهيلئيهتهوهو دهيكاته قازى شيرازو دهوروبهري، بويه بهناچارى دهمينئيهتهوهو ههرلهوى خانهيهكى قورئان (دار القرآن) دروستدهكات و وانه تيدا دهليئتهوه.

پاش نيشتهجيبيونى لهشيراز دوو جار سهفهري حهج دهكات له (٨٢٢ك) و (٨٢٧ك)، له سهفهري دووهميدا سهردانى ههرهيك له ديمهشق و ميسرو يهمن دهكات و پاشان دهگهريئتهوه بو شيرازو لهوى دهمينئيهتهوه.

لهپرؤزى ههينى (٥ ربيع الاول)ى سالى (٨٣٣ك) لهمالهكهى خويدا لهشيراز لهتهمهنى (٨٢) سالىدا كوچى دوايى دهكات و ههر لهقوتابخانهكهى خوى دهينيئن.

ئيبين جهزهري زوربهى تهمهنى له دهستخستنى زانست و بلاوكردنهوهى و نووسيندا بهسهربردوه، بهزانستى قپرائات بهناوبانگ بووهو بههويهو پلهو پايهيهكى بهرزى ههيه ههر لهسهردهمى خويهوه تاوهكو ئيستا، سى هوكارى گرنگيش بهشدارن لهناساندن و شورهتيدا:

١- نووسراو و دانراوهكانى كه له زياتر له (٧٠) كتيبى نووسيوه، بهناوبانگترينيان لهسهردهمى خويماندا : (النشر في القراءات العشر)، (غاية النهاية في طبقات القراء)، (طيبة النشر في القراءات العشر)،

^{٦٥} ناوچهيهكى ميژووييهو بهشيكه له ناسيى ناوهراست، كه بيكهاتوهه له ئوزبهكستان و بهشيكي كازاخستان و قهرهغيزستان، له گرنگترين شارهكانى: سهمهرقهندو بوخاراو خهواريزم و تورمود.

(المقدمة في ما على قارئ القرآن أن يعلمه) ئەوھىيە كە لەبەردەستی تۆی
بەپرزدايە.

۲- كۆپەكانى، كە بەباشى پەروەردەيان دەكات و فيرى زانستيان دەكات،
بەتايبەت ئەحمەدى كۆپى كە پاقەى ھەريەك لە (المقدمة) و (طيبة)ى
كردووە.

۳- قوتابىيەكانى، كە ژمارەيان زۆربووە، لە ديمەشق و ميسر و رۆم و (ما
وراء النهر) و شيرازو حيجازو يەمەن، كە بەشداربوون لە بلاوكردنەووە و
پاقە كردنى كتيبەكانى، عەبدولدائيمى ئەزھەرى پاقەى (المقدمة) دەكات و
ئەبولقاسيمى نوھيرى پاقەى (الطيبة) دەكات و تاهيرى ئەصفەھانى
(النشر)ى كردووە بە ھۆنراوہ.

خودا لە ئيبين جەزەرى خۆشبييت و لىي پازيبىيت.^{۶۶}

---

^{۶۶} بېروانە: الشرح الوجيز على المقدمة الجزرية، د. غانم قدوري، لا: (۹-۱۱)

ناساندنی پيشه‌کييه‌که

ئەم پيشه‌کييه هونرايه‌که ئيبن جهزەری له (١٠٧) دیردا له‌سه‌ر کيشی (الرجز) دایناوه، هه‌موو بابە‌ته سه‌ره‌کييه‌کانی ته‌جویدی له‌خۆ گرتووه، بابە‌ته‌کانیشی له‌سه‌ر بنه‌مايه‌کی مه‌نتیقی پروون ریزبه‌ند کردووه، به‌پيشه‌کييه‌کانی زانستی ته‌جوید ده‌ستپيڤده‌کات، پاشان باسی جیپیت و سیفه‌تی پیتە‌کان و پاشان باسی ئەو ئە‌حکامانه ده‌کات که به‌هۆی گه‌یشتنی وشە‌کان به‌یه‌کتر دروست ده‌بن، پاشان به‌ بابە‌ته ته‌واوکاریه‌کانی زانستی ته‌جوید (وه‌ستان و ده‌ستپيڤکردن و رینووس و وه‌ستان له‌سه‌ر کۆتایی وشە‌کان) کۆتایی به‌هونراوه‌که‌ی ده‌هینیت.

وادیاره جهزەری ناو‌نیشانی لاوه‌کی له‌نیوان دیرە‌کانی هونراوه‌که‌یدا دانه‌ناوه به‌لکو دیرە‌کانی هونراوه‌که‌ی به‌شوین یه‌کدا هاتووه وه‌ک له‌ کۆتترین ده‌ستنووسی پيشه‌کييه‌که‌یدا درده‌که‌ویت، به‌لام دوا‌ی خۆی ئەو که‌سانه‌ی نووسیویانه‌ته‌وه‌و بلاویان کردووه‌ته‌وه ناو‌نیشانیان بۆ داناوه تاوه‌کو خوینەر ناساتر لی‌ی تی‌بگات و له‌به‌ری بکات.

دۆستانی ته‌جوید بایه‌خیکی زۆریان به‌م پيشه‌کييه داوه ئە‌ویش به‌له‌به‌رکردنی و بلاو‌کردنه‌وه‌ی و راقه‌کردنی، ئە‌ویش له‌به‌ر چه‌ند هۆ‌کاری‌ک له‌وانه: کورت و پوختی و ئاسان دا‌رشتنی و له‌خۆ‌گرتنی زۆرینه‌ی بابە‌ته سه‌ره‌کييه‌کانی ته‌جویدو هه‌روه‌ها ناوبانگی دانه‌ره‌که‌ی هه‌ر له‌سه‌رده‌می خۆیه‌وه تاوه‌کو ئیسته.^{٦٧}

^{٦٧} الشرح الوجيز على المقدمة الجزية، د. غانم قدوري، لا: (١٢-١٣)

دەستپىكى پېشەكەيەكە

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

پاڧەى وشەكان:

(اللّٰه): گەورەترىن ناوى پەروردگارى مەزنەو كۆكرەوہى ھەموو ناوہ جوان و سيفەتە بەرزەكانىيەتى، بۇ ئەو نەبىت بۇ كەسى تر بەكار نايەت، لەسەر پاى زۆرىك لە تويژەران ناويكى وەرگىراو (مشتق) ھەو لە (الإله) ھەو وە واتە: (المعبود) وەرگىراو.^{٦٨}

(الرّحمن الرّحيم): دوو ناون لە ناوہ گەورەكانى خواى پەروردگار، صيغەى موبالغەن لە (الرحمة) وە وەرگىراون.

الرحمن: موبالغەكەى زياترە لە (الرحيم)، چونكە لەسەر وەزنى (فَعْلان) ھە، كە بۇ زۆر (الكثرة) بەكارديت، كەواتە بەخشندەيى و مېھرەبانىيى خودا ھەموو شتىكى كرتووتەوہو ھەرنەويش مېھرەبانتريى مېھرەبانانە ﴿وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾^{٦٤}

يوسف، ئەم ناوہ تايبەتە بە خوداى گەورەوہو بۇ كەسى ديكە بەكار نايەت.

الرحيم: لەسەر وەزنى (فعليل) ھە، واتە خاوەن سۆزو بەزەيى تايبەت بە باوەرداران، ﴿وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا﴾^{٤٣} الأحزاب، وەصفى مروقيشى پى دەكرىت، ﴿بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾^{١٢٨} التوبة.

جا يەككە لەو كارانەى نووسەران لەزانستە ئىسلامىيەكاندا گرنگىيان پىداوہ دەستپىكردنى كتيبەكانيان بووہ بە ﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾ و سوپاسكردنى و سەلەواتدان لەسەر پىغەمبەر (ﷺ).

واتاى گشتى:

بەناوى خوداى بەخشندەى مېھرەبان دەستپىدەكەم و ھۆنراوہكەم دەنووسم.

^{٦٨} شرح العقيدة الطحاوية لصالح آل الشيخ الشريط الحادي عشر.

(۱) يَقُولُ رَاجِي عَفْوِ رَبِّ سَامِعِ مُحَمَّدُ بْنُ الْجَزْرِيِّ الشَّافِعِي

پراقه‌ی وشه‌کان:

(رَاجِي) تَکَاکَار

(الْجَزْرِيّ) مەبەست جەزيرەى ئىبن عومەرە كە نووسەر لەبنەرەتدا كوردەو خەلكى ئەوييە، شارۆچكەيەكە سەر بە پارێزگای شەرقە لە باكووری كوردستان (توركيا)، نزيكە لە سنووری سووریا و عێراقەو، پووباری ديجلە لە سى لاوه دەوری داوه (باكوورو پۆژهلەلات باشوور)، دواتر كەندريك لەلاكەى تریشییه‌وه دروستكراوه و بەهۆیەوه ئاو هەرچوارلای گرتوووه و پيی و تراوه جەزیرە، پیاویك بە ناوی (الحسن بن عمر بن خطاب التغلبي) نزيكەى سالى (٢٥٠ ك) ئاوه‌دانى كردووته‌وه بۆيه پيی و تراوه ئىبن عومەر، كەسانىكى زۆر بەو شوینە ناسراون^{٦٩}، بەلام ئیستا بە جەزیرەى بوطان ناسراوه.

(سَامِعِ) بیسه‌ر، بەلام ناو و سيفه‌ته‌كانى خواى گه‌وره ته‌وقیفین و له‌ قورئاندا (السمیع) به‌ صیغەى موبالغه‌ هاتوو، هەندىك له‌ پراقه‌كارانىش دەلین مەبەست له‌ (سامع) واته‌ وه‌لامدەرەوه‌ وه‌ك چۆن له‌نوێژدا ده‌وتریت (سمع الله‌ لمن حمده‌) واته‌ خوادى گه‌وره‌ سوپاسى ئەو كەسه‌ وه‌رده‌گريت كە سوپاسى ده‌كات و وه‌لامى ئەو كەسه‌يش دەداتەوه‌ كە سوپاسى ده‌كات.^{٧٠}

بەلام پێده‌چيیت ئىبن جەزەرى (والله‌ أعلم) مەبەستى (سمیع) بيیت و بەلام له‌بەر پارێزگارىكردن له‌ كيشى هونراوه‌كه‌ى (سامع)ى به‌كارهینا بيیت.

(الشَّافِعِي) واته‌ له‌په‌رەوانى مەزه‌بى پيشه‌وا شافعييه‌ په‌حمەتى خواى ليبييت.

واتای گشتى:

ئەو كەسه‌ى تەك‌كاره‌ به‌ر لیبووردنى په‌روه‌ردگارى بیسه‌ر بکه‌ويیت كە موحه‌ممەدى كورى جەزەرى شافعييه‌ ده‌لييت:

^{٦٩} معجم البلدان لياقوت الحموي (١/٤٩٨)

^{٧٠} المنح الفكرية في شرح المقدمة الجزرية ص (٤٦-٤٨)

(۲) الْحَمْدُ لِلَّهِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى نَبِيِّهِ وَمُصْطَفَاهُ
(۳) مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ وَمُقَرَّرِ الْقُرْآنِ مَعَ مُحِبِّهِ

پاڤه‌ی وشه‌کان:

(مُصْطَفَاهُ) هه‌لَبزِی‌دراوی خودا که پیغه‌مبهره (ﷺ).

(وَآلِهِ): ئه‌وانه‌ی باوه‌پریان پیه‌یناوه، له خزم و خیزانه‌کانی.

(صَحْبِهِ) هاوه‌لانی پیغه‌مبهر (ﷺ).

(مُقَرَّرِ الْقُرْآنِ) ئه‌و که‌سه‌ی قورئان به‌خه‌لکی ده‌خوینیت

(مُحِبِّهِ) ئه‌و که‌سه‌ی قورئانی خو‌شده‌ویت.

واتای گشتی:

سوپاس بۆ خوداو دروودو سلاوی خوای گه‌وره له‌سه‌ر پیغه‌مبهر و هه‌لَبزِی‌دراوه‌که‌ی بی‌ت، موحه‌ممه‌دو ئه‌وانه‌ی باوه‌پریان پیه‌یناوه، له خزم و خیزانه‌کانی و هاوه‌لانی، هه‌روه‌ها له‌سه‌ر مامۆستای قورئان و ئه‌و که‌سه‌یشی قورئانی خو‌شده‌ویت.

بابه ته‌کانی پیشه‌کیه‌که

(۴) وَبَعْدُ إِنَّ هَذِهِ مُقَدِّمَةٌ^{۷۱} فِيمَا عَلَى قَارِيهِ^{۷۲} أَنْ يَعْلَمَهُ

پاقه‌ی وشه‌کان:

(وَبَعْدُ): وشه‌یه‌که به‌کار دیت بؤ گواستنوه له بابه‌تی‌که‌وه بؤ بابه‌تی‌کی تر، واته پاش سوپاس و ستایشی خوداو دروود و سلاوی خودا له سهر پیغه‌مبه‌رو خزم و خیزان و هاو‌لان و ماموستای قورئان و نه‌و که‌سه‌ی قورئانی خوش‌ده‌ویت.

(إِنَّ هَذِهِ مُقَدِّمَةٌ) بیگومان نه‌م هونراو‌یه پیشه‌کیه‌که.

(فِيمَا عَلَى قَارِيهِ أَنْ يَعْلَمَهُ) که پیویسته قورئانخوین بیانزانیت.

واتای گشتی:

پاشان، نه‌مه پیشه‌کیه‌که سه‌بارت به‌و زانستانه‌ی که پیویسته قورئانخوین بیانزانیت.

(۵) إِذْ وَاجِبٌ عَلَيْهِمْ مُحْتَمٌ قَبْلَ الشُّرُوعِ أَوْلَا أَنْ يَعْلَمُوا

پاقه‌ی وشه‌کان:

(إِذْ وَاجِبٌ عَلَيْهِمْ) چونکه پیویسته له‌سه‌ریان

(مُحْتَمٌ) پیویسته، جه‌ختکردنه‌وه‌یه بؤ پیش خو‌ی.

(قَبْلَ الشُّرُوعِ أَوْلَا أَنْ يَعْلَمُوا) پیش ده‌ستی‌کردن به قورئانخویندن ده‌بیئت بیزانن.

واتای گشتی:

پیویسته له سهر قورئانخوین پیش ده‌ستی‌کردنی به قورئانخویندن نه‌و بابه‌تانه بزائن

- که له دیره‌کانی داهاتوودا ئیبن جه‌زه‌ری باسیان ده‌کات -.

^{۷۱} له ده‌ست‌نوسیکی تردا به (مُقَدِّمَةٌ) هاتووه، به‌لام یه‌که‌م پاراوترو به‌ناو‌بانگ‌تره. پروانه: الشرح

الکبیر ص ۱۶۷.

^{۷۲} له ده‌ست‌نوسیکی تردا به (فی ما علی القارئ) هاتووه.

(٦) مَخْرَجِ الخُرُوفِ وَالصِّفَاتِ لِيَلْفِظُوا^{٧٣} بِأَفْصَحِ اللِّغَاتِ
 (٧) مُحَرَّرِي التَّجْوِيدِ وَالْمَوَاقِفِ وَمَا الَّذِي رُسِمَ^{٧٤} فِي الْمَصَاحِفِ
 (٨) مِنْ كُلِّ مَقْطُوعٍ وَمَوْصُولٍ بِهَا وَتَاءِ أُنْثَى لَمْ تَكُن تَكْتُبُ بِهَا:

پراقه‌ی وشه‌کان:

(مَخْرَجِ الخُرُوفِ) شوینی دهرچوونی پیته‌کان (جییپته‌کان).

(وَالصِّفَاتِ) سیفته‌تی پیته‌کان.

(لِيَلْفِظُوا بِأَفْصَحِ اللِّغَاتِ) بوئه‌وه‌ی بتوانن وشه‌کانی قورپئان به پاراوترینی زمانه‌کان که زمانی عه‌ره‌بییه دهریپرن.

(مُحَرَّرِي التَّجْوِيدِ) جوانخویندنه‌وه‌ی وشه‌کان و دهریپینی به‌بی‌ی کهم و زیاد.

(وَالْمَوَاقِفِ) زانینی شوینی وه‌ستان و ده‌ستیپکردن له کاتی قورپئانخویندندا.

(وَمَا الَّذِي رُسِمَ فِي الْمَصَاحِفِ) نه‌و شیوازه ریئووسه‌ی که له موصحه‌فه‌کاندا قورپئانی پیروزی پی‌ی نووسراوه‌ته‌وه، که به ریئووسی عوسمانی ناسراوه.

(مِنْ كُلِّ مَقْطُوعٍ وَمَوْصُولٍ بِهَا) نه‌و وشانه‌ی که هه‌ندی‌ک جار به‌جیا ده‌نووسرین و هه‌ندی‌ک جاریش پی‌یکه‌وه.

وه‌ک: ﴿أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ اللَّهُ جَمِيعًا﴾ البقرة: ١٤٨، ﴿أَيْنَمَا تَكُونُوا يُدْرِكْكُمُ

الْمَوْتُ﴾ النساء: ٧٨

(وَتَاءِ أُنْثَى لَمْ تَكُن تَكْتُبُ بِهَا) نه‌و تایی میینه‌یه که به کراوه‌یی ده‌نووسریت و به (ه‌اء) نانووسریت، واته به تایی خر نانووسریت، له‌به‌ر کی‌شی هونراوه‌که‌ی نه‌یوتوووه (ب: ه‌اء).

وه‌ک: ﴿رَحِمَتْ﴾ البقرة: ٢١٨، ﴿نَعَمَتْ﴾ المائدة: ١١، ﴿كَلِمَتْ﴾ غافر: ٦.

^{٧٣} له ده‌ستنوسییکی تردا به (لِيَلْفِظُوا) هاتوووه.

^{٧٤} له ده‌ستنوسییکی تردا (رُسِمَ) به‌بی‌ی (شده‌ی) پی‌یتی سین هاتوووه، به‌لام یه‌که‌میان به‌هیزتره له‌به‌ر کی‌شی هونراوه‌که، الشرح الوجیز ص ٢٧.

واتای گشتی:

ئین جه زهري له م سى دیره دا باسى له بابته کانی پيشه کييه که ی کردوه:

۱- بابته کانی زانستی ته جوید: جيپيته کان و سيفه تی پيته کان و ئەو ئە حکامانه ی که له ئە نجامی ليکدانی پيته کان و وشه کان دروستده بن.

۲- ياساکانی وهستان و دهستپيکردن که دهبيت به دوو به شه وه:

ئەو ياسايانه ی په يوهستن به شوینی وهستان و دهستپيکردنه وه، ئەو ياسايانه يشی که په يوهستن به چونیستی وهستان و دهستپيکردنه وه.

۳- رینووسی عوسمانی، که ئین جه زهري باسى دوو بابته تی ليکردوه:

ئەو وشانه ی که هه ندیک جار به جیا دهنووسرین و هه ندیک جاریش پیکه وه.

تای مینه که به کراوه یی دهنووسریت و به تای خر واته به (هه) نانووسریت.

جیپیتەکان

پروونکردنەوہ:

پیناسەى جیپیت (المخرج):

بریتیه له شوینی دەرچوونی پیتەکه، یان ئەوشوینەى که دەنگى پیتەکه تیبدا کۆتایى دیت و بە ھۆیەوہ له پیتەکانى تر جودا دەیبیتەوہ.

چۆنیتى دۆزینەوہى جیپیت:

بۆ دۆزینەوہى جیپیتى ھەر پیتیک له پیتەکان، زەننە (سکون) بدە بە پیتەکەو له پاش ھەمزەىھەكى گەیاندى (وصل) ژێردارەوہ (مکسور) بیخوینەرەوہ، ھەندیک له زانایانى تەجوید وای بەباش دەزانن پیتەکه (شدە) دار بکریت، جا له ھەر شوینیکدا دەنگى پیتەکه کۆتایى ھات ئەوہ ئەو شوینە جیپیتەکەىتە.

نموونە: بۆ دۆزینەوہى جیپیتى (ب) دەلین: (إب) یان (إبّ)، کەواتە جیپیتى (ب) ھەردوو لیوہ.

بەلام بۆ دۆزینەوہى جیپیتەکانى درێژکردنەوہ (المدّ) پیتیکى سەردار (فتحة) بخەرە پێش پیتی (ألف) و، پیتیکى بۆرداریش (ضمّة) بخەرە پێش پیتی (و)، پیتیکى ژێرداریش (کسرة) بخەرە پێش پیتی (ي). بۆ نموونە: قَالَ، يَقُول، قِيل.

(٩) مَخْرَجُ الْحُرُوفِ سَبْعَةٌ عَشْرَ عَلَى الَّذِي يُخْتَارُهُ مِنَ اخْتِبَرِ

(مَخْرَجُ الْحُرُوفِ سَبْعَةٌ عَشْرَ) جیپیتەکان ژمارەیان ھەقەدیە.

(عَلَى الَّذِي يُخْتَارُهُ مِنَ اخْتِبَرِ) بەپێى ھەلبژاردنى ئەو کەسەى بۆچوونەکانى تاقیکردووەتەوہ، مەبەستى خەلیلى کورى ئەحمەدى فەراھیدیە، زۆرینەى زانایانى شۆینی کەوتوون، ئیبن جەزەرىش یەکیکە لەوانە.

ھەندیک له زانایانىش وتوویانە جیپیتەکان ژمارەیان شانزە جیپیتە. ^{٧٥}

^{٧٥} سیبەوہی (١٨٠) کۆچى داوی کردووە و قوتابى خەلیلى فەراھیدیە ئەو بۆچوونەى ھەو زۆرەى زانایانى زمانى عەرەبى له گەلیدان، پێشەوا شاطیبش ئەم بۆچوونەى ھەلبژاردووە، جیپیتى بۆشایى (جوف) ئەژمار ناکات کە پیتەکانى مەددو لىن له خو دەگریت، پیتی (ئەلیف) دەباتەوہ بۆ

هەندیک لەزانیانی تریش وتووێانه جیپیتەکان ژمارەیان چوار دە جیپیتە. ^{۷۶}

دوورترینی گەروو، پیتی (و) و (ی) درێژکردنەویش دەباتەو بە جیپیتی ئەو (و) و (ی) ی کە درێژکردنەو نین.

^{۷۶} قوتڕوب و جەرمی و فەڕپاء و ئین دورەیدو ئین کە یسان دەلین: (۱۴) جیپیتە، جگە لەوێ جیپیتی بۆشایی (جوف) ئەژمار ناکەن، هەرسی پیتی (ل) و (ر) و (ن) یش بە یەك جیپیت ئەژمار دەکەن.

جیپیتی یه کهم: بۆشایی (الجوف)

ئیبین جه زهری ده لئیت:

(۱۰) فَأَلِفُ الْجَوْفِ ۷۷ وَأُخْتَاهَا، وَهِيَ حُرُوفٌ مَدٌّ لِلْهَوَاءِ تَنْتَهِي

راقه ی وشه کان:

فَأَلِفُ الْجَوْفِ بۆشایی گه روو و دهم (الجوف) جیپیتی ئه لیفه.

(وَأُخْتَاهَا) ههروه ها دوو هاوشیوه که ی پیتی ئه لیف، مه بهستی (و) و (ی) زه ننه داره کاتیگ جووله ی پیتی پییش خو یان له ره گه زی خو یان بیّت، پییش پیتی واو بو ر (ضَمَّة) بیّت، وه کو: (یقول)، پییش پیتی یایش ژیر (كَسْرَة) بیّت، وه کو: (قيل). چونکه له پیته کانی در یژکردنه وه دا پیتی ئه لیف بنجینه یی (أصلي)یه، هه می شه زه ننه داره و پیتی پییش خو ییشی سه ردار (مفتوح)ه.

ئهم سی پیته ش له هه ریه که له م و شان ه دا کو بو ونه ته وه:

﴿أُزَيْنَا﴾ (الأعراف: ۱۲۹)، ﴿نُوحِيهَا﴾ (هود: ۴۹)، ﴿ءَأُونِي﴾ (الكهف: ۹۶).

(لِلْهَوَاءِ تَنْتَهِي) پیته کانی در یژکردنه وه به کو تایی هاتنی هه وا له ده م دا کو تاییان دیّت، یا خود له هه وا دا کو تاییان دیّت.

چونکه ئهم جیپیته ش خه م لئینرا و (تقدیری)یه، شوینئیکی دیاریکراوی نییه و هه ردوو بۆشایی گه روو و دهم ده گریته وه، هه ر بو یه شی او ی زیاد کردن و که مکردنیشن. **سوود:** گشتگیری و فراوانی ئهم جیپیته وای کردوه له پییش هه موو جیپیته کانه وه باسبرکیت، گه ر نا ده بوایه له کو تاییدا باسکرا بایه چونکه جیپیتیکی خه م لئینرا وه، جیپیتی خه م لئینرا ویش ده بیّت له دوای جیپیته دیاریکرا و (محقق)ه کانه وه باسبرکیت.

به لأم فراوانبوونی زانیاریه کان و که له که بوونی ئه زموونه کان کو مه لئیک پیوهر و ئه ندازه ی تازه ی وه به ره ی نا وه بو دیاریکردنی ئهم جیپیتانه، ئیتر ئه و قسه یه ی که ده لئیت: پیته کانی در یژکردنه وه خه م لئینرا و و شوینئیکی دیاریکراویان نییه، له بهر

۷۷ له ده ستنوسه تورکیه که دا (للجوف أَلِفٌ) هاتوه، به لأم (د. غانم قدوری) ده لئیت: ئه وه ریوایه ته کو نه که یه.

پۆشنایى ئەو پێوهراڤه دا که به (جوولە ئەندازەییەکان) ناسراون قسەییەکی ورد نییە.

بۆیە سى ھۆکار جیپیت و سیفەتی ئەم پیتانە دیاری دەکات:

- ۱- ئەو بەشەى لە زمان بەرز دەبیتهوه، سەرەتا و ناوەراست و کۆتاییەکی.
- ۲- ئەندازەى بەرزبوونەوى زمان، ئەگەر زۆر بەرزبویەوه بۆشایى نیوان زمان و مەلأشوو کەم دەبیتهوه و دەنگەکە تەسک دەبیتهوه، ئەگەر کەمیش بەرزبویەوه بۆشاییەکە زیاتر دەبیت و دەنگەکە فراوانتر دەبیت.
- ۳- شیۆهى دوولیو لە کاتی دەربرینی دەنگەکەدا لە خربوون و نزیکبوونەویان لەیەکدی و کرانەویان.

کەواتە بە پشتبەستن بەم سى ھۆکارە دەتوانین جیپیتەکانى مەدو و ھەرسى

جوولەکەى زمانى ەرهەبى (کسرة، ضمة، فتحة) بەم شیۆهیهى خوارەوه دیاری بکەین:

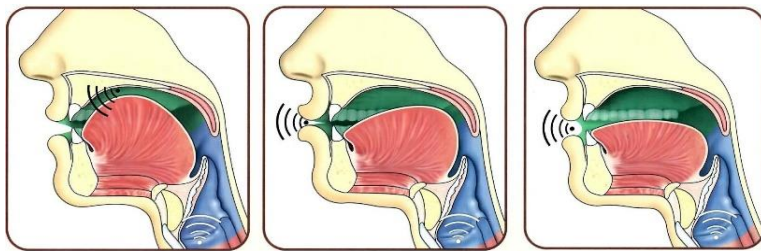
- ۱- ژیر (کسرة) و یای درێژکردنەوه: دەنگیان لە پیشەوهیهو تەسکن، ژیر (کسرة) کورتەو یای مەددیش درێژەو، دوو لیویش ئەندازەیک دوورن لەیەکەوه.
- ۲- بۆر (ضمة) و واوی مەدد: دەنگیان لەدواوهیهو تەسکن، بۆر (ضمة) کورتەو واوی مەددیش درێژەو، ھەردوو لیویش لەگەڵیاندا خرە.

- ۳- سەر (فتحة) و ئەلیفی مەدد: دەنگیان لە پیشەوهیهو فراوانن، سەر (فتحة) کورتەو ئەلیفی مەددیش درێژەو، ھەردوو لیویش لەگەڵیاندا کراوہیە.

سوود: خەلیلى كۆرى ئەحمەدى فەراھیدی دوو نازناوی لەم سى پیتە ناوہ:

پیتەکانى بۆشایى (الحروف الجوفية) چونکە جیپیتیان بۆشایى دەم و گەرۆه.

پیتە ھەواييەکان (الحروف الهوائية)، چونکە بە کۆتایی ھاتنى ھەوا لە دەمدا کۆتاییان دیت.

ياى مەددى

واوى مەددى

ئەلیف

جیپیتی دووهم: دوورتینی گهروو

ئیبین جهزه‌ری ده‌لیت:

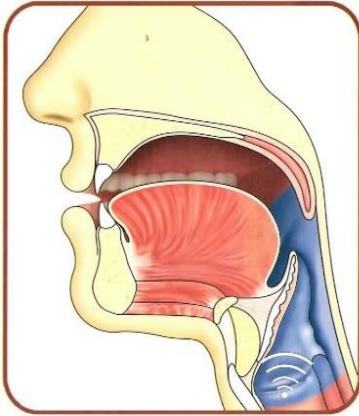
..... (۱۱) ثُمَّ لِأَقْصَى الْحَلْقِ هَمَزٌ هَاءٌ

راقه‌ی وشه‌کان:

(لِأَقْصَى الْحَلْقِ): دوورتینی گهروو

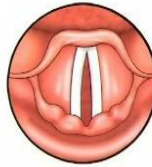
واتای گشتی:

دوورتینی گهروو (أقصى الحلق) (که له‌سنگه‌وه نزیکه) هه‌ردوو پیتی (ه) و (ه) لی دهرده‌چیت، به‌لام جیپیتی (ه) دوورتره له جیپیتی (ه).

۱ - دوورتینی گهروو: ناوچه‌ی دهنکه ژیه‌کان

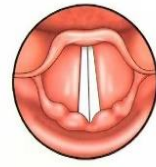
مه‌خره‌جی (الهزمة) و (الهاء)

پیتی (ه) یش دهرده‌چیت
به‌کردنه‌وه‌ی به‌شیک
دهنکه ژیه‌کان

همزه‌ی بزواویش دهرده‌چیت
به‌کردنه‌وه‌ی دهنکه ژیه‌کان

همزه‌ی زهنه‌دار دهرده‌چیت
به‌داخستنی دهنکه ژیه‌کان

پوونکردنه‌وه:

دوورتینی گهروو له تووژینه‌وه‌ی دهنگی عه‌ره‌بیدا پیی ده‌وتریت (الْحَنْجَرَة)، پیتی (ه) به‌داخستنی دهنکه ژیکان دهرده‌پردریت و پیتی (ه) یش به‌کردنه‌وه‌ی دهنکه ژیکان دهرده‌پردریت، که‌واته ده‌توانین بلین هه‌ردووکیان له‌یه‌که شویندان، به‌لام داخستنی دهنکه ژیکان له دهربرینی (ه) داو کرانه‌وه‌یان له دهربرینی (ه) دا وای کردووه هه‌مزه له پیشه‌وه بیت.

جیپیتی سییەم: ناوەراستی گەروو

ئێبێن جەزەری دەلیت:

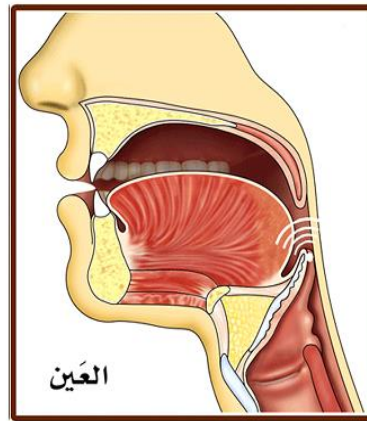
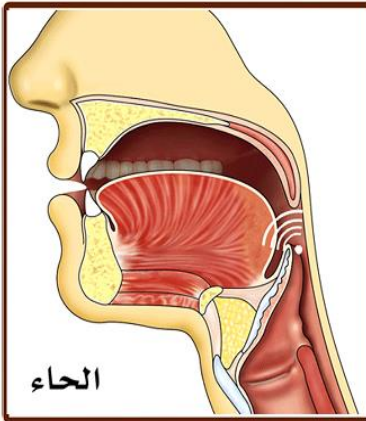
..... (۱۱) ..... **ثُمَّ لَوْسَطِهِ^{۷۸} فَعَيْنٌ حَاءٌ**

پاڤەیی وشەکان:

(لَوْسَطِهِ): ناوەراستی گەروو

واتای گشتی:

ناوەراستی گەروو (وَسَطُ الْحَلْقِ) هەردوو پیتی (ع) و (ح) لێ دەردەچیت، لەلای زمانە بچکۆلە^{۷۹}، بەلام جیپیتی (ع) دوورترە لە جیپیتی (ح)، هەندیکیش لە زانایان دەلێن بە پیچەوانەوه، بۆچوونیکیش دەلیت سییەوهیە مەبەستی ریزبەندکردنی ئەو پیتانە نەبووه کە یەك جیپیتیان هەیه، کەواتە لەیهك شوینەوه دەردەچن.

^{۷۸} لە دەستنوسیکی تردا (وَمِنْ وَسَطِهِ) لە دەستنوسیکی تریشدا (وَمَا لَوْسَطِهِ) هاتوو.

^{۷۹} زمانە بچکۆلە پارچە گۆشتییکی جوولاًوه لە بەرزترینی قورگدایە، هەلەسیت بە داخستنی بۆری هەناسە کاتیك خۆراك دەچیت بۆ سورینچك.

جیپیتی چوارهم: نزیکتینی گهروو له دهمهوه

ئیین جهزه ری دهلیت:

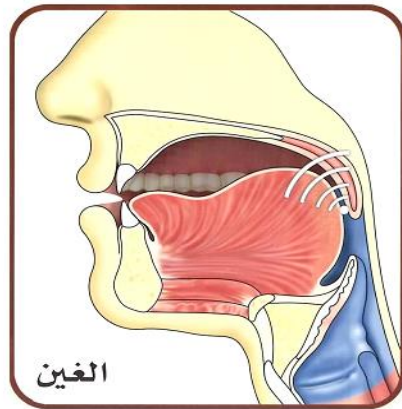
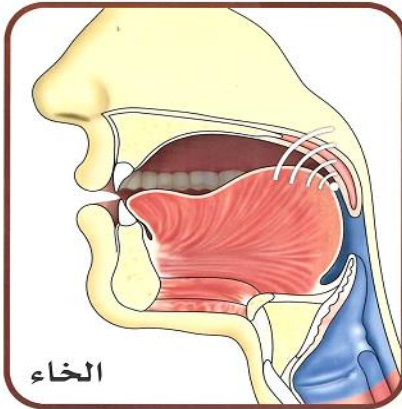
(۱۲) أَذْنَاهُ غَيِّنٌ خَاوُّهَا، .....

راقه ی وشهکان:

(أذناه): نزیکتینی گهروو

واتای گشتی:

نزیکتینی گهروو (أذنی الحلق) (که له دهمهوه نزیکه)، ههردوو پیتی (غ) و (خ) لی دهردهچیت، بهلام جیپیتی (خ) له دهمهوه نزیکتره وهک له جیپیتی (غ). ههندیکیش له زانایان دهلین به پیچهوانهوه، بوچوونیکیش دهلیت سیبهوهیهی مهبهستی ریزبه ندرکدی ئه و پیتانه نهبووه که یهک جیپیتیان ههیه، کهواته لهیهک شوینهوه دهردهچن.

سوود: خهلیلی کوری ئهحمه دی فهراهیدی نازناوی پیتهکانی گهروو (الحروف الحلقية) له شهش پیته ناوه، چونکه دهستیگردنیان لهویوهیه.

جیپیتی پینجہم: دوورتینی زمان

ئین جہزہری دەلیت:

(۱۲) .....، وَالْقَافُ أَقْصَى اللِّسَانِ فَوْقُ .....

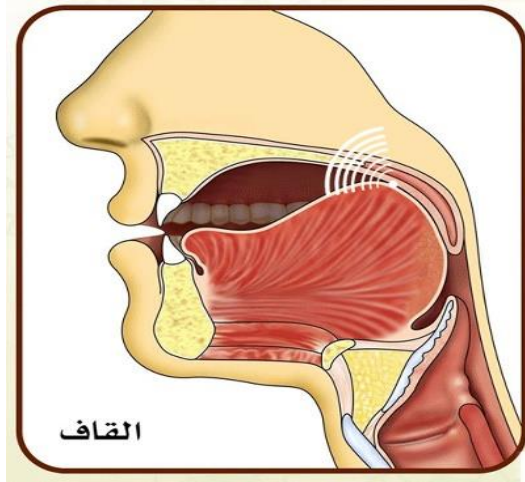
پاقه‌ی وشەکان:

(أَقْصَى اللِّسَانِ): دوورتینی زمان

(فَوْقُ): لەگەڵ ئەوبەشە‌ی کەبەرەمبەرەتی لە ئاسمانە‌ی دەم

واتای گشتی:

دوورتینی زمان (کە لە گەرۆووە نزیکە) لەگەڵ ئەوبەشە‌ی کەبەرەمبەرەتی لە ئاسمانە‌ی دەم، ئەم جیپیتە‌ش پیتی (ق) ی لێدەرە‌چیت.

جیپیتی شه شهه: دوورتینی زمان (خوار جیپیتی قاف)

ئیبن جه زهری ده لیت:

(۱۲) ..... ، ..... ثَمُّ الْكَافِ

(۱۳) أَسْفَلُ، ..... ، .....

پاقه ی وشه کان:

(أَسْفَلُ): خوار جیپیتی (ق)

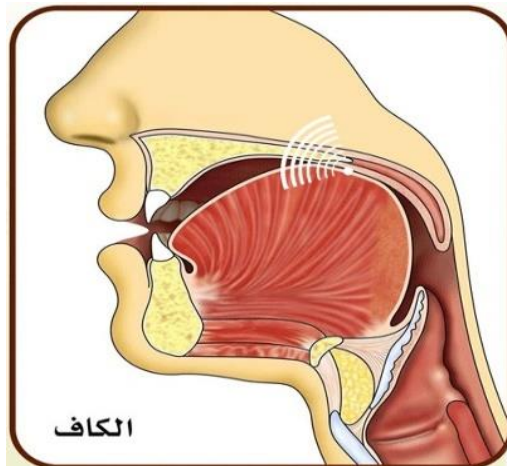
واتای گشتی:

دوورتینی زمان که میک خوار پیتی قاف له گهل ئه و به شه ی که به رام به ریته تی له ناسمانه ی ده م، پیتی (ك) دیت.

که واته پیتی (ق) له گه رووه و نه زیکه و له ده مه وه دووره، پیتی (ك) یش له گه رووه و دووره له ده مه وه نه زیکه.

سوود: خه لیلی کوپی ئه حمه دی فه پراهیدی بو هردوو پیتی (ق) و (ك) نازناوی پیته کانی گه لالوچ (الحروف اللّهُویة) ی داناوه چونکه ههردوکیان له و یوه ده ست پیده کهن.

به لام هه ندیک له زانایانی سه رده م به پیتی (ق) ده لین (لهوی) و به پیتی (ك) یش ده لین (طبعی)، ئه مه باشتره له بهر جیاوازی جیپیته کانیان

جیپیتی حهوتهم: ناوه‌راستی زمان

ئیین جه‌زهری ده‌ئیت:

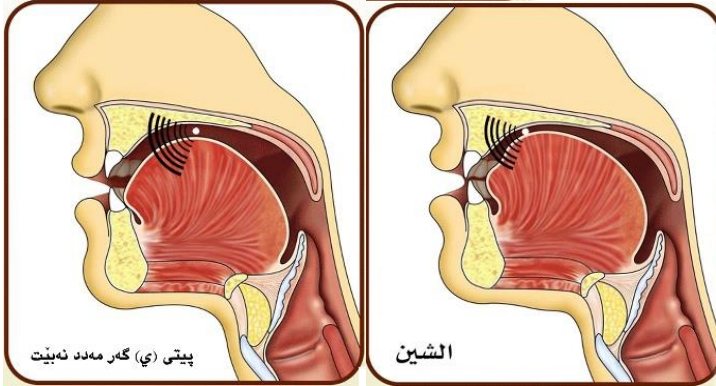
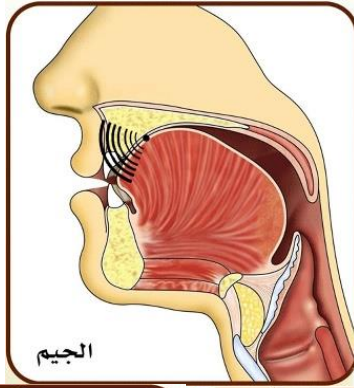
(۱۳) .....، وَالْوَسْطُ فَجِيمٌ ^{۸۰} الشَّيْنُ يَا .....

راقه‌ی وشه‌کان:

(وَالْوَسْطُ): ناوه‌راستی زمان

واتای گشتی:

ناوه‌راستی زمان له گه‌لّ ئه‌و به‌شه‌ی به‌رام‌به‌ریه‌تی له ئاسمانه‌ی ده‌م، ئه‌م جیپیته‌ش سیّ پیتی لیده‌رده‌چیت: (ج) و (ش) و (ی) به‌مه‌رجیک دریژکردنه‌وه (المدّ) نه‌بیّت.

^{۸۰} له ده‌ستنوو سیکی تردا (جیم الشین یا) هاتوه.

تیبینی:

۱- مه به ست له پیتی (ي) لیږدها پیتی دريژکردنه وه (المدّ) نه بیټ، به لکو:

- بزواو (متحرک) بیټ، وهك: ﴿يُؤْمِنُونَ﴾، ﴿يَعْلَمُونَ﴾، ﴿يَدَى اللّٰهِ﴾

- زه ننه دار (ساكن) بیټ و پيشه وهی ژیری (كسرة) نه بیټ، وهك: ﴿عَلَيْهِمْ﴾

ب- له کاتی ده رپړنی پیتی (ج) دا پيوسته ناوه پراستی زمان به به شی سهره وهی پووکوه بنووسیټ، به لام بو پیتی (ش، ي) زمان به پووکدا نانوسیټ و تنها لیی نزيك ده بیټه وه، واته بو شاییه که له نیوان ناوه پراستی زمان و ناسمانه ی دهمدا ده مینیته وه، به لام بو شاییه که له پیتی (ش) دا که متره.

ج- جیپیتی (ج، ش، ي) جیپیتیکی گشتیه و دابه ش ده بیټ به سهر سی جیپیتی لوه کیدا، به لام جیپیتی (ح، ع) و جیپیتی (خ، غ) قبولی دابه شکردن ناکهن، وهك پيشتر باسما ن کرد.

د- جیاوازی نیوان (ي) ی دريژکردنه وه له وشه ی ﴿سَتَعِبُ﴾ و (ي) ی ناوه پراستی زمان له وشه ی ﴿إِيَّاكَ﴾ نه وهیه بو شاییه نیوان زمان و ناسمانه ی دم فراوانتره له (ي) ی دريژکردنه وه دا.

سود: خویندري به ریز، پيش باسکردنی جیپیته کانی تر پيوسته هندی زانیاری له باره ی ددانه کانه وه بزانیټ.

مروقه کان به گشتی خاوه نی (۳۲) ددانن به م شیوهیه ی خواره وه:

۱- برهر (الثنايا): چوار ددانه که ی پيشه وه، دوو له سهره وه و دوانیش له خواره وه.

۲- ته نيشته برهر (الرباعيات): نه مپش چوارن دوو له سهره وه و دوانیش له خواره وه.

۳- که لبه (الانياب): نه مپش چوار ددانه به هه مان شیوه.

۴- خرې (الأضراس): نه مپش بیست ددانه ده بیټ به سی به شه وه:

پیکه نین (الضواحك) نه و ددانانه ی له کاتی پیکه نیندا درده که ون، ژماره یان چواره له دوا ی که لبه کانه وه دیټ.

هاره پ (الطواحن، الطواحين): دوا زده ددانی سهر و خواره وهی لا شه ویلگه کان، له هر لایه که سی ددان.

ددانی ژیری (النواجذ): ئەمانیش چوارن.

ددان (۳۲)

- برەر (۴)
- تەنیشتە برەر (۴)
- کەلبە (۴)
- پینکەن (۴)
- ھارەر (۱۲)
- ژیری (۴)

ھەندی له زانیان به ھۆنراوه ددانەکانیان باسکردووہ:

وَأَنبَابُ كُلِّ ضَوَّاحِكُ أَرْبَعٌ
نَوَاجِذٌ فَاعْلَمَهَا إِذْ أَلِمُوا أَرْفَعُ.

للإنسان أسنان ثنانيا رباعيه
طواحن ضعف الست أربعة آخر

ھەندیکی تریشیان وتووێهتی:

وَأَنبَابُ الْفَتَى كُلُّ رُبَاعٍ
وَسِتٌّ فِي طَوَّاحِنِهَا انْتِفَاعُ
إِذَا عَرَى الْفَتَى عَنْهَا ارْتِجَاعُ

ثَنِيَّاتُ الْفَتَى وَرَبَاعِيَّاتُ
وَأَرْبَعُ الضَّوَاحِكُ ثُمَّ سِتٌّ
وَأَرْبَعُ النَّوَاجِذُ مَا لِمَاضٍ

جیبیتی هه‌شتم: سه‌ره‌تای لیواری زمان

ئیین جه‌زه‌ری ده‌لیت:

(۱۳) .....، ..... وَالضَّادُّ مِنْ حَافَتِهِ إِذْ وَلِيَا

(۱۴) لَاضْرَاسٍ^{۸۱} مِنْ أَيْسَرَ أَوْ يُمْنَاهَا .....

پاڤه‌ی وشه‌کان:

(حَافَتِهِ): لیواری زمان

(وَلِيَا): نزیک‌بوویه‌وه

(لَاضْرَاسٍ): دانه خریکان

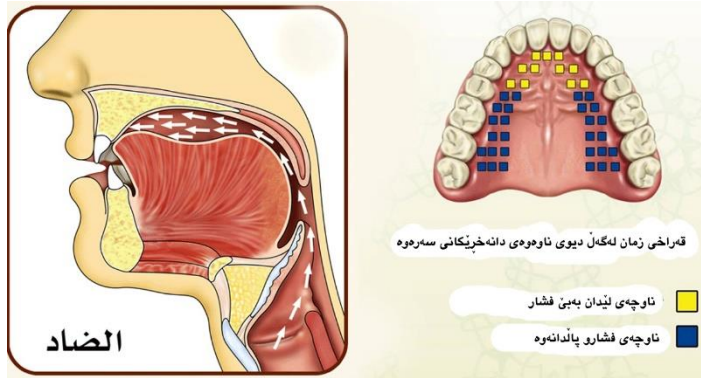
(يُمْنَاهَا): لای راستی دانه‌خریکان، و تراویشه لای راستی لیواری زمان

واتای گشتی:

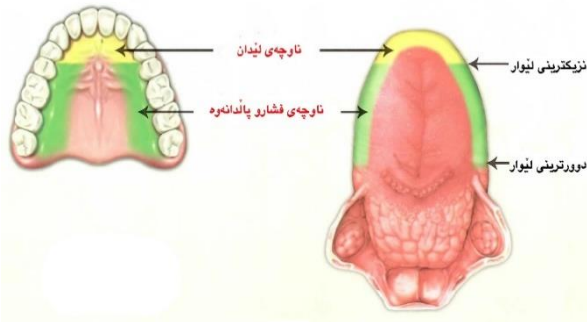
یه‌کیک له لیواره‌کانی زمان (حافه اللسان) چه‌پ یاخود راست یاخود هه‌ردووکیان له گه‌ل دیوی ناوه‌وه‌ی دانه خریکانی سه‌ره‌وه (الاضراس العلیا)، هه‌ستیارتیرین پیتی زمانی عه‌ره‌بی لی‌ده‌رده‌چی‌ت، ئه‌ویش پیتی (ض) ده، به‌لام لیواری چه‌پی زمان له گه‌ل دانه‌خریکانی لات‌ه‌نیشتی زیاتر به کارده‌هینری‌ت و ئاساتره، لای راست که‌متر به کارده‌هینری‌ت و قورستره، به کارهینانی هه‌ردوولاش به‌هینرترو ناوازه‌تره.

تیبینی: تاده‌فی (۹۷۱ک کوچی کردوه) له پاڤه‌ی پی‌شه‌کی جه‌زه‌ریه‌دا ده‌لیت: مه‌به‌ست لی‌ی دوورترین لیواری زمان نییه، چونکه پیتی (ض) له پاش پیتی (ق) و (ک) ه‌وه باسکراوه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی جیبیته‌که‌ی دوا‌ی جیبیتی ئه‌وانه، هه‌روه‌ها پاش پیتی (ج، ش، ی) باسکراوه چونکه جیبیته‌که‌ی له دوا‌ی جیبیتی ئه‌وانیشه‌وه‌یه، که‌واته جیبیتی (ض) ده‌که‌ویته لیواری زمانه‌وه له ئاست ئه‌و سی‌ی پیتهدا (ج، ش، ی)، به‌لام که‌می‌ک نزیکتر له پی‌شه‌وه‌ی ده‌م.

^{۸۱} له بنه‌په‌تدا (الاضراس)، هه‌مه‌زی قه‌تعه‌که که‌وتوه‌وه جووله‌که‌ی دراوه به‌پیتی (ل) و ئیتر بی‌نیاز بووه له هه‌مه‌زی گه‌یاندن (وصل).

ئهو ئه ندازه یه ی که پیتی (ض) سه رقالی دهکات له دوو لیواری زمان

سوود:

۱- فەرموودهی: (أنا أفصح من نطق بالضاد) واته: من په وانبیژترین که سم که پیتی ضادی دهر پریبیت، ههردوو پیشهوا: ئین که ئیرو ئیبنولجه زهری ده لاین: لا أصل له. واته: هیچ بنه مایه کی نیه، به لام بیگومان واتاکه ی راسته.

۲- پیتته شه ویلگه ییه کان (الحروف الشجرية): ئهو پیتانه ن که ده ستی پیکردنیان له نیوان که لینی ههردوو شه ویلگه یه (ج، ش، ی، ض)، به لام خه لیلی فراهیدی ئه م نازناوه ی ته نها به سی پیتیان داوه (ج، ش، ض)، چونکه لای ئهو پیتی (ی) غهیره مه ددی سه ر به جیپیتی بو شایی (الجوف) ه، جه زه ریش له کتییی (النشر) دا سی پیتیان ی ئه ژمار کردوه (ج، ش، ی)، له کتییی (التمهید فی علم التجوید) یشدا له بری (ی) پیتی (ض) ی ئه ژمار کردوه، که واته له سه ر پای به هیزی زانایان هه رچواریان شه ویلگه یین.

جیپیتی نۆیه م: نزیکتین لیواری زمان

ئیبین جه زهری ده لئیت:

وَاللَّامُ أَذْنَاهَا لِمُنْتَهَاهَا ..... (۱۴)

راقه ی وشه کان:

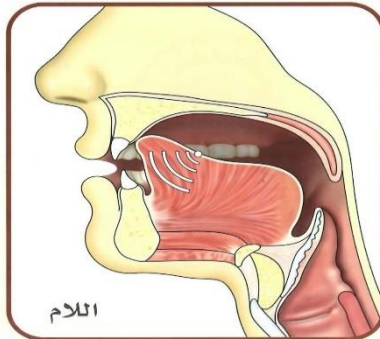
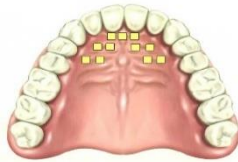
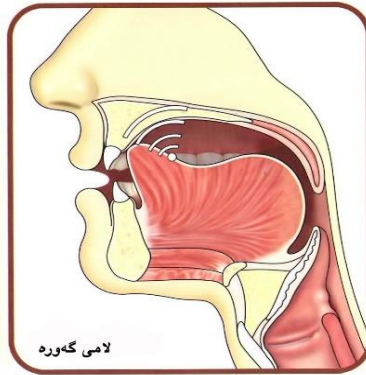
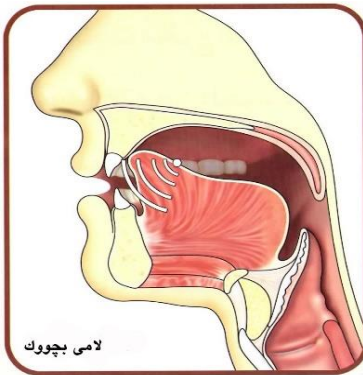
(أذْنَاهَا) نزیکتین لیواری زمان.

(لِمُنْتَهَاهَا) تا کو تایی لیواری زمان

واتای گشتی:

نزیکتینی ههردوو لیواری زمان (أدنی حافتي اللسان) له گهل پووکى ددانه کانی سهروهه (ههردوو دانى پیکه نین و که لبه و ته نیشته برهرو برهرو)، دواى جیپیتی (ض)، ئەمیش پییتی (ل) ی لی دهرده چیت.

ئهم پیته فراوانترین جیپیتی ههیه، دهشتوانری یهک لای زمان به کار بهینری به لام لای راست ئاسانتره به پیچه وانه ی جیپیتی (ض) هوه.

جیپیتی دهیم: نیوان پیشهوهی زمان پووی بره‌ره‌کانی سهره‌وه
 ئین جه‌زهری ده‌لیت:

(۱۵) وَالنُّونُ^{۸۲} مِنْ طَرَفِهِ تَحْتُ اجْعَلُوا .....

راقه‌ی وشه‌کان:

(طَرَفِهِ): پیشه‌وهی زمان.

(تَحْتُ): خوار جیپیتی لام

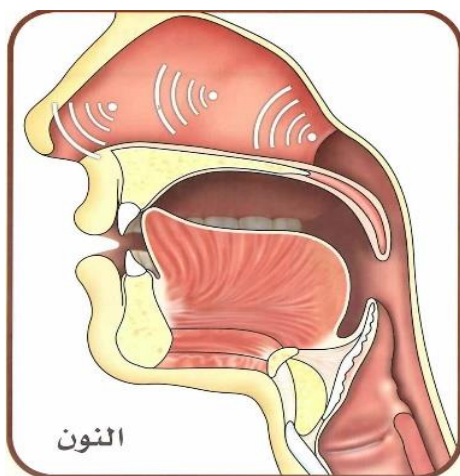
(اجْعَلُوا): دایبنین

واتای گشتی:

پیشه‌وهی زمان (طرف اللسان) له گه‌لّ نه‌و به‌شهی که به‌رامبه‌ریه‌تی له پووی هه‌ردوو دانی بره‌ری سهره‌وه، که می‌ک خوار جیپیتی لام، ئه‌میش پیتی (ن)ی ئاشکرای لیّ دهرده‌چیت، له‌گه‌لّ دهرچوونی دنگ له‌کاتی دهربرینیدا له که‌پووه‌وه.

تیبنینی: پیتی نونی شاراوه پیتیکی ناته‌واوه‌و جیپیتی نزکی جیپیتی نه‌و پیتیه که تیایدا ده‌یشاریته‌وه له گه‌لّ پشتبه‌ستن به که‌پوو (خیشوم).

جیپیتی نونی تیبه‌لکیشکراویش ده‌گوریت بو جیپیتی پیتی دوا‌ی خوی.

^{۸۲} له ده‌ستنوو‌سیکی تردا (والنون) هاتووه.

جیپیتی یانزهیم: نیوان پیشهوهی زمان و پووکى برههکانى سهرهوه
ئىبن جهزهرى دهلیت:

(۱۵) ..... وَالرَّا يُدَانِيهِ لَظْهَرٌ أَدْخَلُ^{۸۳}

راقهى وشهكان:

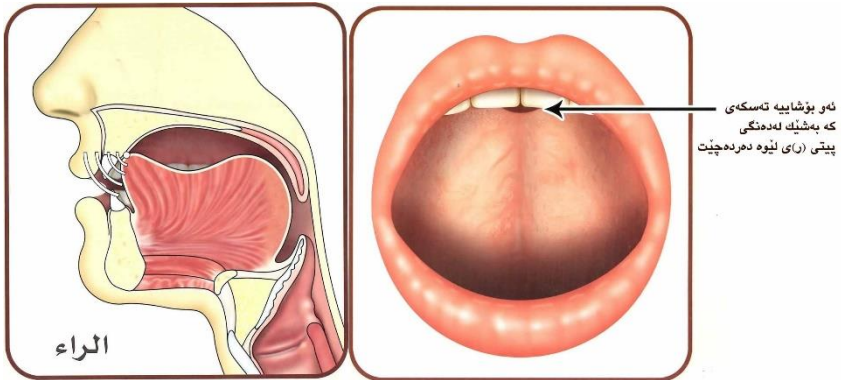
(يُدَانِيهِ): نزىكه له جىپىتى نون

(لَظْهَرٌ أَدْخَلُ): جىپىتهكهى كهمىك بهرهو پشتى زمانه.

واتاى گشتى:

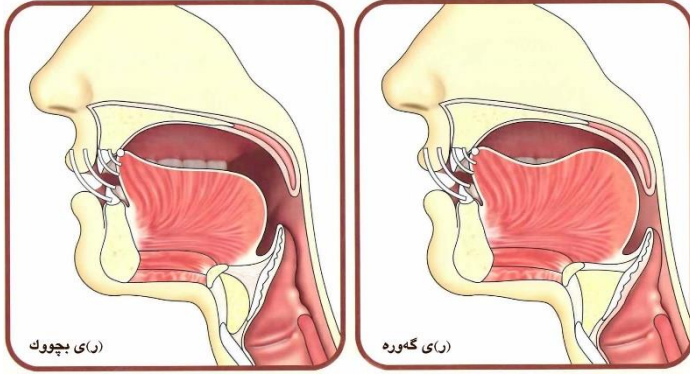
پیشهوهى زمان (طرف اللسان) و بهشيكى كهمىش له پشتى زمان له گهلّ ئه و بهشهى كه بهرامبهريهتى له پووكى دوو دانى برهرى سهرهوه، كهمىك خوار جىپىتى لام، ئه مىش پىتى (ر) لى دهردهچىت، نمونه: ﴿مَرَّيْمَ﴾، ﴿مُسْتَقْرًا﴾،

﴿الرَّحْمَنُ﴾، ﴿يُصَدِّرَ الرَّعَاءُ﴾.

^{۸۳} له دهستنوسىكى تردا (أَدْخَلُوا) ئه مىش دوو شىوهى ههيه به رابردوو (أَدْخَلُوا) به داخوازىش (أَدْخَلُوا)

تیبینی:

خه لیلی کوری نه حمه د بو هه ریه کیك له پیته کانی (ل، ن، ر) نازناوی پیته کانی سه ری زمان (الحروف الدلّقیة) یا خود (الدلّقیة) ی لیان، چونکه جیپیتیان سه ری زمانه (دلّق اللسان).

جیپیتی دوانزهیهه: پیشهوهی زمان و رهگی برههکانی سهروهه

ئیین جهزهری دهلیت:

(۱۶) وَالطَّاءُ وَالذَّالُ وَتَا مِنْهُ وَمِنْ غُلْيَا الثَّنَائِيَا، .....
.....

راقه‌ی وشهکان:

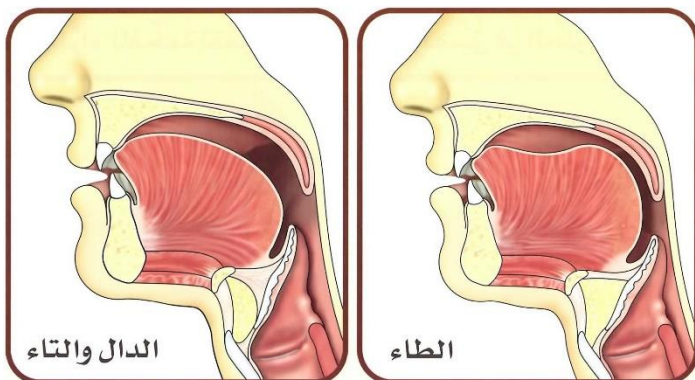
(مَنْه): پیشهوهی زمان.

(غُلْيَا الثَّنَائِيَا): پووکی بره‌ری سهروهه

واتای گشتی:

پیشهوهی زمان (طرف اللسان) له گه‌ل پووکی بره‌ری سهروهه هه‌رسی پیتی: (ط، د، ت) ی لی دهرده‌چن.

به‌لام جیپیتی (ط) دوورت‌رینیانه له بره‌رو پاشان (د) و پاشانیش (ت).

تیبینی:

خه‌لیلی فه‌راهیدی ئەم سی پیتیهی (ط، ت، د) وه‌سف کردووه به پیته‌کانی مه‌لاشووه (الحروف الطَّعِيَّة)، چونکه له مه‌لاشووهوه دهرده‌چن، به‌لام علي القاري (۱۰۱۴ک کوچی کردووه) ده‌لیت: قسه‌ی به‌هیز نه‌ویه که نزیکن له مه‌لاشووهوه نه‌ک له‌ویوه دهرده‌چن، ئەگه‌ر وردبیته‌وه رووی گرفته‌که‌ت بو دهرده‌که‌ویت.

جیپیتی سیانزهیەم: نیوان پیشهوهی زمان و سهرووی برههکانی خوارهوه

ئیین جهزهری دهلیت:

(١٦) ..... والصَّفِيرُ مُسْتَكِنٌ

(١٧) مِنْهُ وَمَنْ فَوْقَ الثَّنَائِيَا السُّفْلَى

پاقه‌ی وشه‌کان:

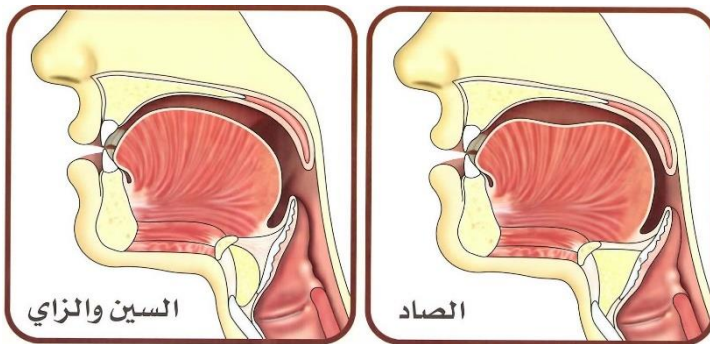
(مُسْتَكِنٌ): جیگیر، واته: پیته‌کانی (الصفیر) دهرچوونیان جیگیره

(مِنْهُ): پیشهوهی زمان.

(فَوْقَ الثَّنَائِيَا السُّفْلَى): سهرووی برهه‌کانی خوارهوه

واتای گشتی:

پیشهوهی زمان (طرف اللسان) و سهروهوی ددانه‌کانی بره‌ری خوارهوه،^{٨٤} له گه‌ل هیشتنهوهی بۆشاییه‌کی ته‌سک بۆ چوونه دهرهوهی ده‌نگ له نیوان پیشهوهی زمان و بره‌ه‌کانی سه‌روهه، ئەم جیپیته‌ش هه‌رسی پیتی (س، ص، ز) لی دهرده‌چیت. به‌لام بۆشاییه‌که له پیتی (ص) دا ته‌سک‌ترو له پیتی (ز) دا زیاتره‌و له پیتی (س) دا مامناوه‌نده.

^{٨٤} هه‌ندیکی‌ش له زانایان گوتویانه بره‌ه‌کانی سه‌روهه، هه‌ندیکی‌ تریش گوتویانه نیوان هه‌ردوو بره‌ه‌کان، هۆی ئەم جیاوازیه‌ش ده‌گه‌ریته‌وه بۆ زانای گه‌وره (سیبویه) ره‌حه‌تی خوی لیبت، چونکه ئەو ده‌ستنیسانی نه‌کردوه، به‌لکو زانایانی دوی خوی قسه‌یان لیوه‌ کردوه.

پروانه: الجامع الكبير في علم التجويد، لا: ٤١٦-٤١٨، الشرح الكبير، لا: ٢٦٤-٢٦٦، التجويد المصور (١١٧/١)

تېيىنى:

خەلىلى فەراھىدى بۇ ئەم سى پىتە (س، ص، ز) نازناوى پىتەكانى بارىكايى زمان
(الحروف الأَسَلِيَّة)ى بۇ داناون چونكه جىپىيتيان بارىكايى زمانه (أَسَلَةُ اللسان).

جیپیتی چواردهیه‌م: نیوان پیشه‌وهی زمان و بهشی خواره‌وهی بره‌ره‌کانی

سه‌روه

ئیین جه‌زه‌ری ده‌لیت:

..... (۱۷) وَالظَّاءُ وَالذَّالُ وَتَا لِلْعُلْيَا

..... (۱۸) مِنْ طَرْفَيْهِمَا، .....

راقه‌ی وشه‌کان:

(لِلْعُلْيَا): دوو بره‌ری سه‌روه

(مِنْ طَرْفَيْهِمَا): پیشه‌وهی زمان و بهشی خواره‌وهی بره‌ره‌کانی سه‌روه

واتای گشتی:

پیشه‌وهی زمان (طرف اللسان) و بهشی خواره‌وهی دوو بره‌ری سه‌روه که هرسی پیتی: (ث، ذ، ظ) ی لی دهرده‌چییت.

به‌لام دهرکردنی زمان بو دهره‌وه له پیتی (ث) دا زیاتره له دوو پیته‌که‌ی تر، له پیتی (ذ) یشدا

زیاتره له پیتی (ظ).

به‌لام زانایان هوشداریی دهن که‌نابیت قورنان خوین له‌کاتی دهربرینی ئەم سی پیتهدا زیده‌په‌وی له دهرکردنی زماندا بکات.

تیبینی:

خه لیلی فه پراهیدی بو ئه م سى پیتته (ث، ذ، ظ) نازناوى پیتته پووكیه كان (الحروف اللّثویة) بو داناون، به لام ئه م سى پیتته هیچ په یوه ندییه کیان نییه به پووكه وه، بو یه هه ندیک له زانایانی دواى خه لیل وتوویانه له بهر ئه وهى دهرچوونیان له پووكه وه نزیکه، هه رچه نده ئه م هو هیئانه وهیش ته واو نییه به وه سف کردنیان به م سیفه ته.

جیپیتی پانزه یه م: نیوان دوو بره ری سه رو ناوه وهى لیوی خواره وه

ئین جه زه ری ده لیت:

(۱۸) ..... وَمِنْ بَطْنِ الشَّفَةِ فَاَلْفًا مَعَ اطْرَافِ الثَّنَائِيَا الْمُشْرِفَةِ

پاقه ی وشه كان:

(بَطْنِ الشَّفَةِ): به شی ناوه وهى لیوی خواره وه

(الثَّنَائِيَا الْمُشْرِفَةِ): دوو بره ری سه ره وه

واتای گشتی:

به شی ناوه وهى لیوی خواره وه له گه ل لیواری بره ره کانی سه ره وه، ئه میش پیتی (ف) ی لی دهرده چییت.

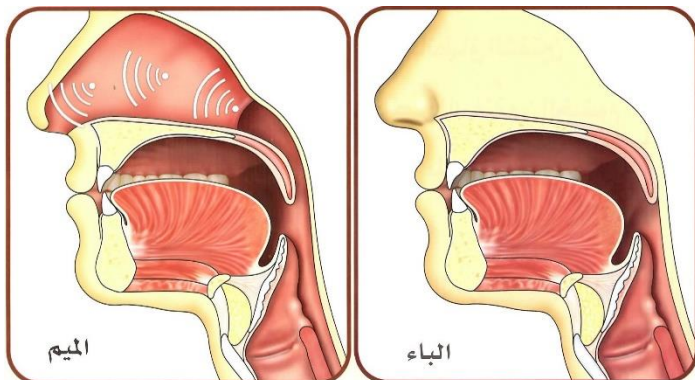
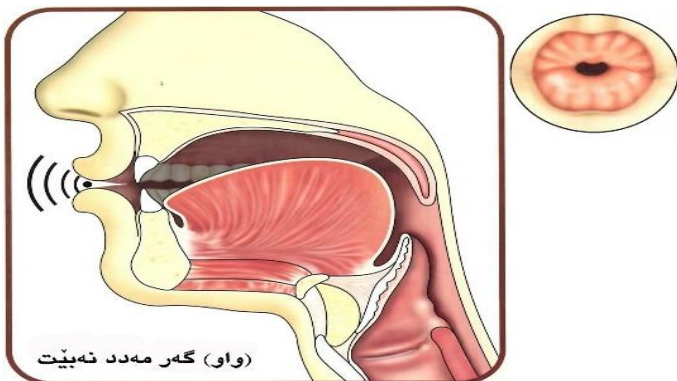
جیپیتی شانزیهه: نیوان هردوو لیو

ئین جهزهی دهلیت:

(۱۹) لِشَفَّتَيْنِ الْوَاوُ بَاءٌ مِمْ

واتای گشتی:

پیتهکانی (و، ب، م) له نیوان هردوو لیوهوه دهردهچن، ئهویش بهداخستنی هردوو لیولهگهلی پیتی (ب، م) داو خربوونی هردوو لیولهگهلی پیتی (و) دا.

تیبینی:

۱- مەبەست لە پیتی (و) لیڤه‌دا درێژکردنەوه (المدّ) نەبیّت، واتە:

(و)ی سەردار (مفتوح): ﴿ وَهُوَ ﴾، ﴿ كَفُوًا ﴾

(و)ی بۆردار (مضموم): ﴿ الْوُثْقَى ﴾، ﴿ فَأَوْوًا ﴾، ﴿ تَأْوُوا ﴾

(و)ی ژێردار (مکسور): ﴿ وَقِرًا ﴾، ﴿ وَرِزًا ﴾

(و)ی زەننەدار (ساکن) بە دوای سەر (فتحة) دا هاتیّت: ﴿ يَوْمَهُمَّ ﴾،

﴿ قَوْلُهُمْ ﴾

۲- هەندی له زانایان بۆ جیاکردنەوهی جیپیتی (ب) و (م) له یه‌کتر وتوویانه پیتی

(ب) پیتیکی دەریاییه (بحریة)، پیتی (م) یش پیتیکی وشکاییه (بریة).

واتە: له کاتی داخستنی هەردوو لیۆدا بۆ پیتی (ب) پیویسته هەردوو

دیوی ناوه‌وهی لیۆ (واتە: تەپایی دیوی ناوه‌وهی هەردوو لیۆ) بەریه‌ک

بکه‌ویّت، بەلام له کاتی داخستنی هەردوو لیۆدا بۆ پیتی (م) پیویسته

هەردوو دیوی دەرەوهی لیۆ (واتە: وشکایی هەردوو دیوی دەرەوهی لیۆ)

بەریه‌ک بکه‌ویّت.

سوود: بەم چوار پیته (ف، و، ب، م) دەوتریّت پیته لیۆییه‌کان (الحروف الشفوية)،

چونکه له لیۆه‌وه دەرەچن، هەرچەندە خەلیلی فەپراھیدی له گەل ئەم پیتانەدا پیتی

(و)ی باس نەکردووه، چونکه ئەو پیتی (و) له گەل پیته‌کانی بۆشایی (الجوف)دا

ئەژمار دەکات.

جیپیتی حه قددهیه م: که پوو (الخیشوم)

ئین جه زهری ده لیت:

وَعْتَةٌ مَحْرَجُهَا الْحَيْشُومُ

..... (۱۹)

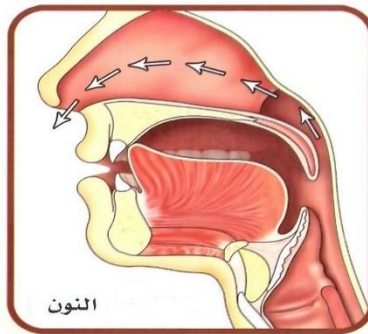
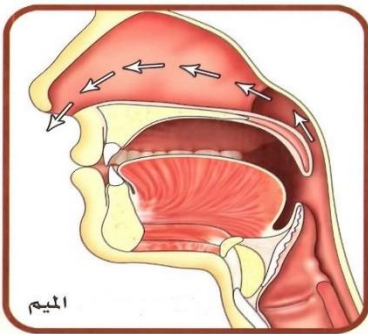
واتای گشتی:

که پوو (الخیشوم): ئەو کونیه که لوت ده گه یه نیّت به گه روو، ئەم جیپیتەش مینگه (الغنة) ی لی دهرده چیت.

ئه حمه دی کوپی ئین جه زهری له راقه کهیدا ره خنه له باوکی ده گریّت و ده لیت: (مینگه له سیفه ته کانه، شایسته بوو له ویّ باس بکرایه، پیویست بوو له بری ئەو باسی جیپیتی نونی شارووی بکردبایه، چونکه بیگومان جیپیتە که ی که پوو و به پیتیش ئە ژمار ده کریّت به پیچه وانە ی مینگه وه) له بهر ئەو ئیمهیش مینگه له سیفه ته کاندای باس ده کهین.

سوود: پیتی (ن، م) کاتیک مینگه دارن که زهنه داری ئاشکرابن، به لام ئە گهر جووله دار (متحرک) بوون ئەو کات پیتی (ن) په یوه سته به زمان و پیتی (م) یش په یوه سته به لیوه وه و په یوه ندییان به لووته وه نامینیت، شاطبی ده لیت:

وَعْتَةٌ تَنْوِينٍ وَتُونٍ وَمِيمٍ إِنْ سَكَنَّ وَلَا إِظْهَارٍ فِي الْأَنْفِ يُجْتَلَى

سیفہتی پیتہکان

پیناسہ: سیفہتی پیتہکان ئەو نیشانە و تاییبەتمەندیانەیه که به هۆیهوه پیتەکانی پێدەناسریتەوهو له یهکتري جیادهکرینهوه.

سوودی زانینی سیفەتەکان:

- ۱- جیاکردنەوهی ئەو پیتانە ی جیپیتیان هاوبەشە، بۆ نمونە: هەرسی پیتی (ث، ذ، ظ) که جیپیتیان پێشەوهی زمان و بەشی خوارەوهی بپرەرەکانی سەرەوه.
- ۲- پروونکردنەوهی پیتە عەرەبیهکان تاوهکو به چاکي دەربردین.
- ۳- ناسینی پیتە بههیزو لاوازهکان.
- ۴- زانینی ئەو پیتانە ی که تیپه‌لکیش دەرکرین له‌گه‌ل پیتی نزیک له خویان و ئەو پیتانەیشی تیپه‌لکیش ناکرین.

جۆری سیفەتەکان:

یه‌که‌م: سیفەتە هەمیشه‌یه‌یه‌کان (الصفات اللازمة): ئەو سیفەتانەن که به‌شیکن له پیتەکه‌و هەرگیز لیبی جیانا بنه‌وه، ژماره‌یان له سەر پای به‌ناوبانگی زانایان هه‌قده سیفەته‌و دهن به دوو به‌شه‌وه:

سیفەتە دژەکان (الصفات المتضادة).

سیفەتە بی‌دژەکان (الصفات التي لا ضد لها).

دووه‌م: سیفەتە کاتیه‌کان (الصفات العارضة): ئەو سیفەتانەن که ته‌واوکه‌ری پیتەکه‌ن و له هه‌ندی دۆخی دیاریکراودا تووشیده‌بن و له هه‌ندی دۆخیشدا له به‌ر هۆکاری له هۆکاره‌کان لیبی جیاده‌بنه‌وه، له کاتی جیابوونه‌وه‌یاندا کاریگه‌رییان له سەر خودی پیتەکه‌ نییه‌، وه‌ک: شاردنەوه (الإخفاء) و تیپه‌لکیش (الإدغام) و گه‌وره‌کردن (التفخيم) و هتد ...

سیفه‌ته دژه‌کان

ئیین جه‌زه‌ری ده‌لیت:

(۲۰) صِفَاثًا: جَهْرٌ، وَرِخْوٌ، مُسْتَفِلٌ مُنْفَتِحٌ، مُصَمَّمَةٌ، وَالضِدَّ قُلْ

راقه‌ی وشه‌کان:

(صِفَاثًا): سیفه‌تی پیته‌کان

(وَالضِدَّ قُلْ): ئەو سیفه‌تانه‌ی که له‌و دێرده‌دا باسکراون دژه‌کانیشیان بلێ.

واتای گشتی:

سیفه‌ته دژه‌کان که ئیین جه‌زه‌ری باسی کردوون ده سیفه‌تن ئاشکرا (الجهر) دژه‌که‌ی چپه (الهمس)ه، نهرمی (الرخاوة) دژه‌که‌ی توندی (الشدة)یه، نزمیی (الاستفال) دژه‌که‌ی به‌رزى (الاستعلاء)ه، والاکردن (الانفتاح) دژه‌که‌ی جووتکردن (الإطباق)ه، (الإصمات) دژه‌که‌ی (الإذلاق)ه، ئیمه‌یش به‌و شیوه‌یه باسیان ده‌که‌ین که ئیین جه‌زه‌ری له هونراوه‌که‌دا ریزی کردوون:

۱- ئاشکرا (الجهر) و چپه (الهمس)

ئیین جه‌زه‌ری ده‌لیت:

(۲۱) مَهْمُوسُهَا: فَحْتُهُ شَخْصٌ سَكَّتْ .....

چپه (الهمس)

له زمانه‌وانیدا: ده‌نگی نزم، چپه.

له زاراوهدا: بیستن به ئەسپایی به هوی کرانه‌وه‌ی ده‌نگه ژییه‌کان و نه‌له‌رزینیان و ده‌رچوونی زۆریک له هه‌وای هه‌ناسه.

پیته‌کانی: (۱۰) پیته‌و له‌م وته‌یه‌دا کوکراونه‌ته‌وه: (فحته شخص سکت)

ئهم پیته‌نه له ناو خویاندا وه‌ک یه‌ک نین، به‌لکو هه‌ندیکیان له هه‌ندیکی تریان لاوازترن، بو نموونه پیته‌ی (ص) له‌وانی تر به‌هیزتره، چونکه سیفه‌تی جووتکردن (الإطباق) و به‌رزیی (الاستعلاء) و فیکه‌ی (الصفیر) هه‌یه که ئەمانه سیفه‌تی به‌هیزن، پاشان پیته‌ی (خ) دیت، چونکه سیفه‌تی به‌رزیی (الاستعلاء) هه‌یه، هه‌روه‌ها پیته‌ی (ک، ت) جگه له (ص، خ) له پیته‌کانی تر به‌هیزترن، له هه‌موویان لاوازتر پیته‌ی (ه)یه، هه‌ر بۆیه ئهم

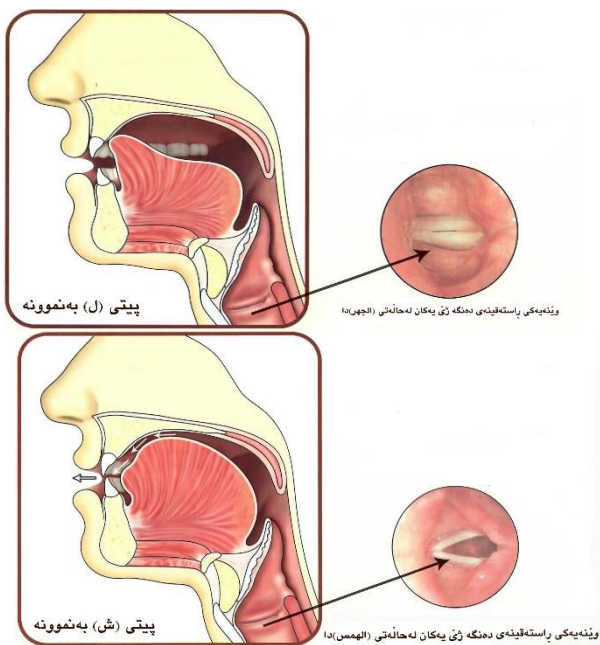
پیتھیان به دریزکردنه وهی گه یاندن (مد الصلّة) به هیژ کردوه. پاشانیش (ف) و (ح) و (ث).

ناشکرا (الجهر)

له زمانه وانیدا: راگه یاندن و ناشکراکردن.

له زاروه شدا بیستن به پروونی به هوئی داخستنی دهنگه ژییه کان و له رینه وه یان و رینه کردنی زوریک له هه وای هه ناسه.

پیتهکانی: (۱۹) پیتهکهی تری زمانی عهره بی دهگریته وه که له م وته یه دا کوکراونه ته وه (عَظْمٌ وَرَنُّ قَارِيءٍ ذِي غَضٍّ جِدًّا طَلَبٌ)^{۸۵} ئەم پیتانهش له پرووی به هیژییه وه جیاوازن، پیتی (ط) له هه مویان به هیژتره پاشانیش (د).

^{۸۵} واته: پله و پایه ی به رزه ئەو قورئانخوینهی چاوی له حه رام ده پاریزیت و کوئشش دهکات بو ودهسته پیتانی زانست.

۲- توندی (الشدة) و نهرمی (الرّخاوة) و نهوهی نیوانیان

ئیین جهزهری دهئیت:

(۲۱) ..... شَدِيدُهَا لَفْظٌ (أَجْدُ قَطٍ بَكْتُ)

(۲۲) ..... وَيَبْنُ رِخْوٍ وَالشَّدِيدِ (لَنْ عُمَرُ)

ئیین جهزهری له دیپری بیسته مدا (الرّخوة) وهك زارواه باسکرد، لییره یشدا به شه که ی تری باسکردووه که پیتهکانی (الشدة) و پیتهکانی (البینیة)یه، کهواته دهن به سی به شه وه:

یه که م: توندی (الشدة)

له زمانه وانیدا: به هیزی.

له زارواهدا گیران یاخود قه تیسبوونی دهنکه له کاتی دهر پرنی پیته که دا له بهر ته و او ی پشتبستن به جیپیته که یه وه (یان له بهر داخستنی جیپیته که ی).
ئهم ریئه کردنهش کاتی که دهر ده که ویت پیته که زهنه داریت.

پیتهکانی: (۸) پیتن له م پرسته یه دا ئیبنولجه زهری کو یکردوونه ته وه (أَجْدُ قَطٍ بَكْتُ).^{۸۶}
ئهم پیتانهش له پرووی پتهوی و به هیزیه وه له یه کتر جیاوازن، ئه گهر له گهل سیفه تی توندی (الشدة) دا سیفه تی ناشکرا (الجهر) و بهرزی (الاستعلاء) و جوو تکردن (الإطباق) یان هه بوو ئه وه ئه و په پری به هیزییه، وه ک پیتی (ط).

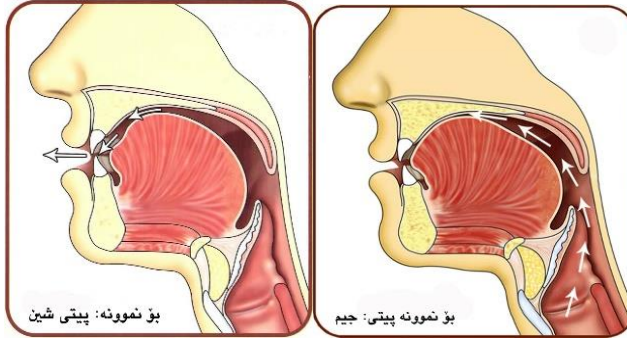
^{۸۶} واته: گویم لییه (قط) دهگری. (قط) ناوی ئافره تیکه.

دووهم: نه رمی (الرّخاوة)

له زمانه وانیدا: نه رمی.

له زاروه شدا: ریگردنی دهنگ له گهله پیته که دا، له بهر لاوازی پشتبهستن به جیپیت.

پیتهکانی: (١٦) پیتن: (ث، ح، خ، ذ، ز، س، ش، ص، ض، ظ، غ، ف، ه، و، ی، ا).^{٨٧}

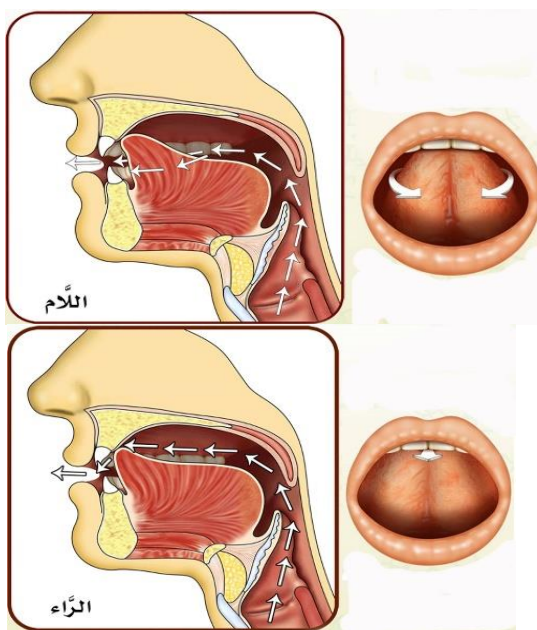
^{٨٧} ههندی له زانایان به شیعر هونیویانه ته وه:

إن تشأ الفاض رخو   لا تکن فی الحفظ لاهی
رمزه (خذ غث حظ   فض شوص زی ساه)

سَيِّهَم: مامناوهند (البينية، التوسط):

سيفهتيكه له نيوان بهييزى و (الشده) نهرمى (الرخاوة) دايه كه دهنگ تياياندا به تهواوى ناگيريت و به تهواوئيش ريئاكات.

پيتهكانى: (۵) پيئن، ئيبنولجهزهرئيش له پرستهى (لن عمس)^{۸۸} دا كوئيكردوونه تهوه:

سوود: پيتهكانى زمانى عه رهبى له پرووى پركردنى دهنگ و هه ناسه وه ده بن به پيئنج كو مه له وه:

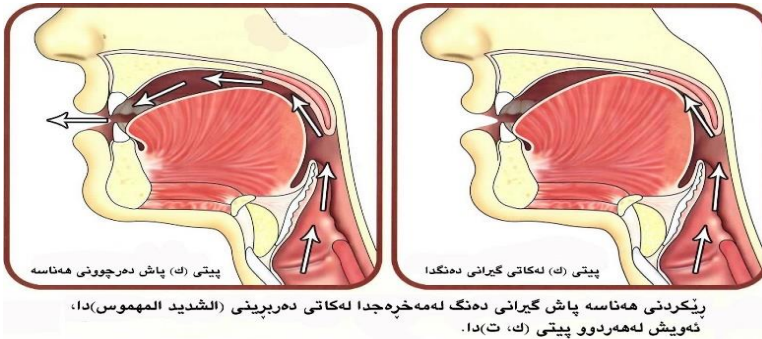
۱- به هييزو ئاشكرا (شديده مجهوره): (۶) پيئن (قطب جد + الهمزة)

لهم (۶) پيتهدا دهنگ و هه ناسه به هيچ شيوهيهك رى ناكهن و بوارى هاتنه دهره وه يان نييه، له كاتى دهر پريندا قورسايبهك دروست دهكهن، بوويه عه رب له ريئه وه (القلقلة) يان بو پيتهكانى (قطب جد) و ئاسان كردن (التسهيل) يشيان بو پيئى هه مزه داناوه.

^{۸۸} واته: نهرم ونيان و له سه رخويه ئهى (عمر).

۲- بهیژو ئەسپایی (شەدیده مەموسە): هەردوو پیتی (ك، ت):

ئەم دوو پیتە لە سەرەتای دەربڕینیاندا دەنگ لە گەلیاندا دەرنەچیت، بەلام لە کۆتایی دەربڕینیادا هەناسە دەردەچیت. هەر بۆیە هەندێ لە زانیان وتویانە پیتی (ك، ت) لە سەرەتاوە بەهێژن (شەدید) لە کۆتاییشدا ئەسپایی (مەموس).

۳- ئاشکراو نەرم (مەهورە رخۆ): بریتییە لە [ض، ظ، ذ، غ، ز، و، ی: ئاسان - اللین)، پیتەکانی درێژکردنەوه (المدّ)].

ئەم پیتانە دەنگ لە گەلیان پێ دەهات و هەناسە لە گەلیان دەگیرێت.

۴- چیهو ونەرم (مەموسە رخۆ): (فحّته شخص س) (ف، ح، ث، ه، ش، خ، ص، س)

ئەم پیتانە بە هۆی لاوازی پشتبەستنیان بە جیپیتەکانیان دەنگ بە تەواوی لە گەلیاندا پێ دەهات، بە هۆی کردنەوهی دەنگەژێبەکان، هەناسەش بە تەواوی لە گەلیاندا پێ دەهات.

بۆ نمونە: (أَسْ)، (أَخْ)، (أَشْ).

۵- مامناوەندو ئاشکرا (متوسطة مەهورە): (لن عمر)

ئەم پیتانەش هەناسە لە گەلیاندا پێنەهات، بەلام دەنگ بەشیوێهەکی مامناوەند لە گەلیاندا پێ دەهات. بۆ نمونە: (أَلْ)، (أَنْ)، (أَرْ)

تیبینی:

- ۱- هه‌موو پیتته‌کانی چپه (اله‌مس) سیفته‌تی نه‌رمییان (الرّخاوة) تیّدایه جگه له (ك)،
(ت) كه دوو پییتی به‌هیژن (شدید).
- ۲- هه‌موو پیتته به‌هیژه‌كان (الشديدة) سیفته‌تی ئاشکرایان (الجهر) تیّدایه جگه له (ك)،
(ت) كه دوو پییتی چپه‌ن (اله‌مس).
- ۳- ماوه‌ی ده‌رپرینی پیتته نه‌رمه‌كان (الرّخاوة) دریژترن له ماوه‌ی ده‌رپرینی پیتته
نیوانیه‌كان (البینیة)، ماوه‌ی ده‌رپرینی پیتته نیوانیه‌كانیش (البینیة) دریژترن له
ماوه‌ی پیتته به‌هیژه‌كان (الشدة).

۳- بهرزی و نزمی (الاستعلاء والاستفال):

ئیبین جهزه‌ری ده‌ئیت:

(۲۲) ..... وَسَبْعُ عَلُوٍ (حُصَّ ضَعَطٍ قِظٌ) حَصْرٌ

راقه‌ی وشه‌کان:

(عَلُوٍ): بهرز

(حَصْرٌ): هه‌له‌پینراوه

(حُصَّ ضَعَطٍ قِظٌ): ۸۹:

واتای گشتی:

بهرزی (الاستعلاء)

له زمانه‌وانیدا: بهرزی.

له زاراوهدشدا: بهرزبوونه‌وه‌ی دوورترینی زمان (أقصى اللسان) به‌ره‌و مه‌لاشوو له کاتی
ده‌رپرینی پیته‌کانیدا. که‌واته دوورترینی زمان له گه‌ل هه‌موو پیته‌کانیدا به‌رز
ده‌بیته‌وه، هه‌رچه‌نده جیپیتی هه‌ندی‌ک له پیته‌کانی په‌یوه‌ندیان به زمانه‌وه نییه وه‌ک:
(خ، غ).

هه‌ندی‌کی تر له زانایان به‌م جو‌ره پیناسه‌ی ده‌که‌ن: بهرزبوونه‌وه‌ی ئاراسته‌ی ده‌نگ
به‌ره‌و مه‌لاشوو.

به‌رزترینی پیته به‌رزه‌کان (الاستعلاء) پیتی (ق)و، نزمترینیان پیتی (خ)یه.

---

^{۸۹} رسته‌ی (حُصَّ ضَعَطٍ قِظٌ) له رووی واتاوه دوو نامۆزگاری له خو ده‌گریت:

یه‌که‌م: له گه‌رمای هاویندا به‌خانویه‌کی له قامیش دروستکرای ته‌سک و بچووکدا قه‌ناعه‌ت بکه.

(قِظ): بمینه‌ره‌وه، (حُصَّ): خانووی له قامیش دروستکراو.

دووه‌م: بیدار به‌ره‌وه قه‌بر گۆرشانی هه‌یه.

(قِظ): بیدار به‌ره‌وه، (ضَعَط) گۆرشان.

• نزمی (الاستفال)

له زمانه وانیدا: نزمی.

له زاروه شدا: نزمبوونه وه و دابه زینی زمان له کاتی دهرپرینی پیته کانیدا.

یا خود نزمبوونه وه ی ئاراسته ی دهنگ له کاتی دهرپرینی پیته کانیدا.

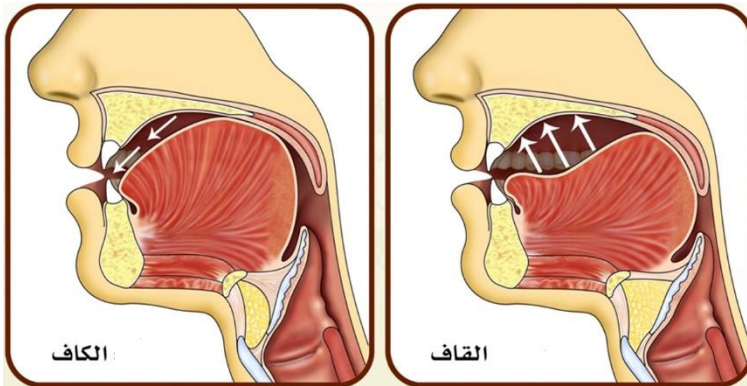
ژماره ی پیته کانی: (۲۲) پیته که ی تری زمانی عه پره بین:

(ء، ب، ت، ث، ج، ح، د، ذ، ر، ز، س، ش، ع، ف، ک، ل، م، ن، ه، و، ی، ا).

هه ندیک له زانایان له م هونراوه یه دا کویانکردو ته وه:

خذ حروف الاستفال واترکن من قال إفکا

ثبت عَزَّ من یجوُّ دُ حرفه إذ سلَّ شکَّا

٤- جووتکردن و والاگردن (الإطباق والانفتاح):

ئيبن جهزهري دهئيت:

(٢٣) وَصَادُ ضَادٌ طَاءٌ ظَاءٌ: مُطَبَّقَةٌ

جووتکردن (الإطباق)

له زمانه وانيدا: پيکه وه نان.

له زاراوهدا: پيکه وه ناني به شيکی زمان يا خود زورينه به ناسمانه ده ده (مه لاشوو) هوه، يان نزيکونه وه ليی به شيويهه که له کاتي دهرپيندا دهنگ له نيوانياندا په نگبخواته وه.

پيته کاني: (٤) پيټن (ص، ض، ط، ظ)

تیبینی:

١- پيټي (ط) له جووتکردندا به هيزترينيانه وه، (ظ) يش له جووتکردندا لاوازترينيانه وه (ص، ض) يش له جووتکردندا مامناوه نندن.

٢- سيفه تي جووتکردن (الإطباق) تايبه تره له سيفه تي به رزي (الاستعلاء)، واته هه موو پيته کاني جووتکردن (الإطباق) سيفه تي به رزي (الاستعلاء) يان تيدايه، به لام مه رج نييه هه موو پيټيکی به رز (الاستعلاء) سيفه تي جووتکردن (الإطباق) ي تيدا بيټ.

والاگردن (الانفتاح)

له زمانه وانيدا: کرانه وهو جيا بوونه وه.

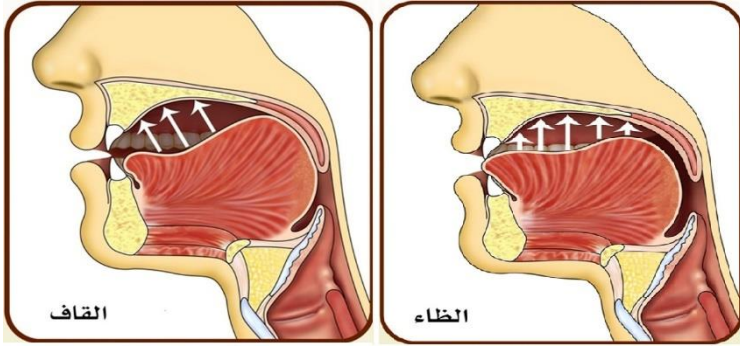
له زاراوهدا: دوورکه وتنه وه ي زمان يان زورينه له ناسمانه ده ده (مه لاشوو) له کاتي دهرپيندا.

پيته کاني: (٢٥) پيته که ي ترن، له م وته يه دا کوکراونه ته وه:

(من أخذ وجد سعة فزكا حق له شرب غيث)^{٩٠}

^{٩٠} واته: هه رکه سيک زه کاتي سامانه که ي دهرکات، مافه به سه ر په روه ردگار ه وه به زه ي خزي به

سه ردا پرژينيت. هه مان سه رچا وه ل

سوود: به هوی لیكدانهوهی ئەم چوار سیفەته بەرزى و نزمى و (الاستعلاء والاستفال) جووتكردن و الأكردن (الإطباق والانفتاح) دوو خالمان بۆ پروندهبیتهوه: ١- پیتە بەرزەكان (الاستعلاء) دەبن بە دوو بەشەوه:

أ- پیتی بەرزى جووت (الحروف المستعلية المطبقة): (٤) پیتن (ص، ض، ط، ظ) ئەم پیتانە قەلەوترن لە پیتە بەرزە و الأكان (المستعلية المنفتحة)، بۆ نموونه سیفەته بەهیزەكانى پیتی (ق) زیاتره لە سیفەته بەهیزەكانى پیتی (ص)، بەلام پیتی (ص) قەلەوتره لە پیتی (ق) ئەویش لە بەر بوونى سیفەتى جووتكردن (الإطباق) لە پیتی دووهەدا.

ب- پیتی بەرزە و الأكان (الحروف المستعلية المنفتحة): (٣) پیتن (ق، غ، خ) لە كاتى دەربیرى ئەم سى پیتەدا كۆتایى زمان بەرهو مەلأشوو بەرزەبیتهوه بى ئەوهى پيوهى بنووسى، بۆیه قەلەوییان كەمتره لە پیتە بەرزە جووتهكان (المستعلية المطبقة)، بۆیه پيوسته لەكاتى خویندنهوهدا جیاوازن وهك: ﴿الطَّامَّةُ﴾، ﴿خَلْدُونَ﴾.

٢- كاریگەرى ژیر (كسرة) لەسەر پیتە بەرزە و الأكان (المستعلية المنفتحة) زیاتره لە سەر پیتە بەرزە جووتهكان (المستعلية المطبقة)، چونكه یهكەمیان كاریگەرى ژیر (كسرة) و الأكردن (انفتاح) ی لە سەر، بەلام دووهەمیان تەنها لە ژیر كاریگەرى ژیر (كسرة) دایه، بۆ نموونه پیتی (ظ) ی ژیردار (مكسور) لە وشەى ﴿ظَلَّ﴾ قەلەوتره لە

پیتی (غ) ی ژیردار لە وشەى ﴿غَلَّ﴾ دا

٥- الذلاقة والإصمات

ئيبين جهزهري دهلييت:

(٢٣) ..... (وَفَرَّ^{٩١} مِنْ لَبِّ): الْحُرُوفُ الْمَذْلُوقَةُ

رافهي وشهكان:

(فَرَّ مِنْ لَبِّ): نهزانه كه له ژيره كه ههلهات

واتاي گشتي:

(مَذْلُوقَةُ) سيفه تيكي دژداره، جهزهري له ديپري بيستدا دژه كهيشي باسكرد كه مُصَمَّتَةٌ يه.

(الإذلاق) له زمانه وانيدا: تيزي، قهراخ، ره وانبيژي، خيرايبه.

له زاراوهدا: دهريپيني پيتهكاني به خيرايبی و به ئاسانی، له بهر دهريچوونيان له پيشهوهي زمان يا ههردوو ليوهوه.

(ل، ن، ر) جيدهنگيان پيشهوهي زمانه، (ف، م، ب) جيدهنگيان ههردووليوه.

(الإصمات) له زمانه وانيدا: ريگرتنه. له زاراوهدا: دهريپيني پيتهكانه به قورسي، ههري بويه ريگريكراوه له كووبونهوهي پيتهكاني به تهنها- به بي پيتهكاني (إذلاق)- له وشه چوار پيتي و پينچ پيتي بنچينهيي (أصل)يدا.

پيتهكاني: (٢٣) پيتهكهي ترن و لهم وتهيهدا كوكراونهتهوه: (جَزْ غُشٍّ سَاخِطٍ صِدِّ ثَقَّةٍ إِذْ وَعْظُهُ يَحْضُكُ).

واته: له فيلبازو حهق نهويست خوٽ به دور بگره، به شويني مروقي خاوهن متمانهدا بگهري، چونكه ناموزگارويهكاني هانت ددهن بو چاكهكردن.

ههري بويه گوتويانه ههريه كه له وشه (عَسَجِد: نَالْتَوُونَ) و (عَسَطُوس: درهختي خهيزهران)، نهعهمين (هينراوته ناو زماني عهريبيهوه)، چونكه له سي پيتي بنچينهيي (أصلي) زياتر پيكهاتوون و پيتي (إذلاق)يشيان تيدا نيبه.

^{٩١} لهدهستنوسي تردا به (وَفَرَّ) هاتوه

تېببىنى: خوينەرى بەرپىز، ئەم دوو سيفەتە (الإذلاق والإصمات) بابەتتىكى زمانەوانى (لغوي) ن و هيچ پەيوەندىيان بە زانستى تەجويدەوہ نىيە، رەنگە ھۆى باسکردىنیشيان ئەوہ بووبىت تاوہكو ژمارەى سيفەتەكان بگەنە (۱۷) سيفەت و لەگەل ژمارەى جىدەنگەكان يەكسان بن، بۇيە زۆر لە تويژەران ئەم دوو سيفەتەيان فەرامۆشكردوہ.

سیفہ تہ بی دژہگان

۱- الصفیر:

ئیبین جہزہری دەلیت:

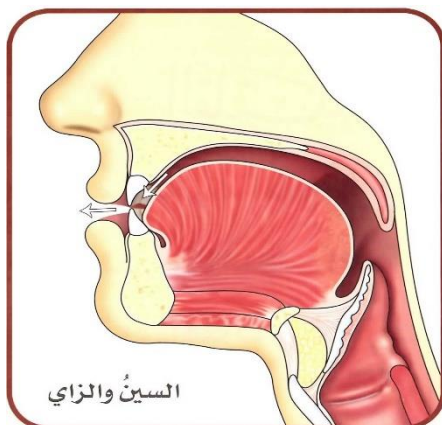
..... (۲۴) صَفِيرُهَا: صَادٌ وَزَايٌ سِينُ

پوونکردنەوہ:

لە زمانەوانیدا: فیکە، دەنگی تیز، دەنگی بالندەییە.

لە زاراوەشدا: دەنگیکە لە دەنگی بالندە دەچیت، لە کاتی دەرپرینی پیتەکەدا لە ئیوان سەری زمان و پرەرەوہ دیتە دەرەوہ.

پیتەکانی: ئەو سی پیتەن کە ئیبینولجەزەری لەو دێرەدا هیئاونی (ص، ز، س)

دەنگی پیتی (ص) لە دەنگی قازی کیوی (وَرّ) دەچیت و، دەنگی پیتی (ز) یش لە دەنگی هەنگ دەچیت و، دەنگی پیتی (س) یش لە دەنگی کولە دەچیت.

بەھیزترینی ئەم پیتانەش پیتی (ص) بە لەبەر ئەوہی سیفەتی بەرزیی (الاستعلاء) و جووتکردن (الإطباق) ی تیدایە، پاشانیش (ز) کە سیفەتی ئاشکرا (الجهری) تیدایە، پیتی (س) یش لاوازترینیانە کە سیفەتی چپە (الهمس) و نەرمی (الرّخاوة) ی تیدایە، بۆیە پیویستە سیفەتی فیکە (الصفیر) پیتی (س) بەھیزترینی لە پیتی (ز)، چونکە دوو سیفەتی لاوازی تیدایە، هەرەوہا دەبیت سیفەتی فیکە (صفیر) پیتی (ز) یش بەھیزترینی لە پیتی (ص)، چونکە ئەمیش سیفەتیکی لاوازی تیدایە.

پله کانی فیکه (الصَّفیر):

۱- به هیژ: نه گهر (شده) داربوو: ﴿السَّامِرِيُّ﴾، ﴿الزَّكَاةُ﴾، ﴿الصَّلَاةُ﴾.

۲- مامناوهند: نه گهر زهنه دار بوو: ﴿يُوسُوفُ﴾، ﴿بِالْأَزْلَمِ﴾، ﴿وَأَصْطِرَ﴾.

۳- لاواز: نه گهر بزواو (متحرك) بوو.

۲- القلقلة:

ئین جه زه ری ده لیت:

(۲۴) ..... قَلْقَلَةٌ: قُطِبَ جَدِّ، .....

پروونکرده وه:

له زمانه وانیدا: له رینه وه، جولاندن.

له زاروه شدا: له راندنه وهی دهنگی پیته زهنه داره که له جیپیته که یدا تاوه کو دهنگی که به هیژی لی ده بیستریت، ئه ویش به دوورخستننه وهی ههردوو به شی جیپیته له یه کتر بی نه وهی هیچ جوړه جوولنه یه که له سی جوولنه که هاوه لایه تی بکات.

پیته کانی: ئه و پینچ پیته که ئیبنولجه زه ری له و دیره دا هیئاو نی (ق، ط، ب، ج، د) واته: جه مسه ری گه وره یی.

ئهم پینچ پیته سیفه تی توندی (الشده) و ناشکرا (الجهر) یان تیډایه و نابیت له کاتی دهر بریندا دهنگ و هه ناسه له گه لیاندا بیته دهر، له بهرئه وه پیویستیان به له رینه وه (القلقلة) ده بیته تاوه کو دهنگی پیته کان دهر که ون.

ریزبه ندی پیته کانی له رینه وه (القلقلة) له پرووی به هیژی و پروونیه وه:

له پرووی به هیژی وه پیته (ط) به هیژترینیانه، پیته (ق) یش له پله ی دووه مدایه، پاشان هه رسی پیته که ی تر (ب، د، ج) له پله ی سییه مدا دین. له پرووی پروونیشه وه پیته (ق) پروونترینیانه، پاشان پیته کانی تر.

به شه کانی له رینه وه (القلقلة):

۱- له رینه وهی بچووک (قلقلة صغری): ئەگەر پیتەکه زهنه دار بیټ و له سه ری نه وه ستیټ.

جا له ناوه پراستی وشه دا بیټ وهك: ﴿يَقْدِرُ﴾، ﴿أَقْطَمُونَ﴾، ﴿فَأَسْتَجِبْنَا﴾،

﴿يُدْعُونَ﴾، ﴿يَجْهَلُونَ﴾

یان له ناوه پراستی ئاخاوتن (کلام) دا بیټ وهك:

﴿ذُقْ إِنَّكَ﴾، ﴿وَلَا تُسْطِطْ وَأَهْدِنَا﴾، ﴿وَمَنْ لَمْ يَتُبْ فَأُولَئِكَ﴾، ﴿قَدْ سَمِعَ﴾،

﴿يُخْرِجْ لَنَا﴾

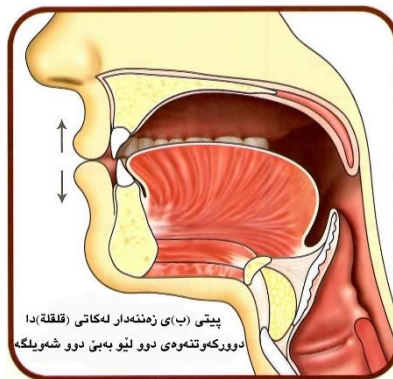
۲- له رینه وهی مامناوه ند (قلقلة وسطی): ئەگەر پیتەکه زهنه دارو له باری وهستان (وقف) دا بیټ و (شدة) دار نه بیټ.

وهك: ﴿وَاقٍ﴾، ﴿مُحِيطٌ﴾، ﴿الذَّبُّ﴾، ﴿بَهِيحٍ﴾، ﴿بَعِيدٍ﴾

۳- له رینه وهی گه وره (قلقلة کبری): ئەگەر پیتەکه (شدة) دارو له کوټایی وشه داو

له باری وهستان (وقف) دا بیټ، وهك:

﴿الْحَجَّ﴾، ﴿الْحَقُّ﴾، ﴿وَتَبَّ﴾، ﴿أَشَدُّ﴾.

چۆنئیتی دەربرینی لهرینهوه (القلقلة):

لهرینهوه (القلقلة): بریتیه له دهنگدانهوهی پیتکه له جیپیتکهیداو نزیك نییه له هیچ جوولیهکهوه، واته: سهر (فتحة) و بۆر (ضمّة) و ژیر (كسرة)، ئەمەش رای پەسەندکراوی زۆرینهی هەرەزۆری زاناiane هەرودها ئیمەش له مامۆستاکهمانهوه هەر بهم شیوهیه وەرمانگرتوه.^{۹۲}

۳- اللین:

^{۹۲} سەبارەت بە چۆنئیتی دەربرینی لهرینهوه (القلقلة) چەند بۆچونیکی تریش هەن گرنگترینیان ئەمانەن:

۱- لهرینهوه (القلقلة) به شیوهیهک دەربرین که نزیك بکرینهوه له جوولیهی پیتی پێش خۆیان، واته ئەگەر پیتی پێش خۆیان سهری (فتحة) ههبوو ئەوا له کاتی دەربریندا نزیك دهکرینهوه له (فتحة) ئەگەر بۆریشیان (ضمّة) ههبوو له کاتی دەربریندا نزیك دهکرینهوه له (ضمّة)، ئەگەر ژیریشیان (كسرة) ههبوو له کاتی دەربریندا نزیك دهکرینهوه له (كسرة).

نموونه: ﴿يَطْبَعُ﴾، ﴿يُجْزَوْنَ﴾، ﴿قَبَلَةٌ﴾

ئەمەش پەسەندکراوه له لای هەندیك له زاناian لهوانه سەمه‌ننودی که له (لالی البيان) دا دەلیت:

قَلْقَلَةٌ (قَطْبُ جِرٍ) وَقَرَّبَتْ لِلْفَتْحِ وَالْأَرْجَحُ مَا قَبْلُ اقْتَفَتْ.

۲- له هەموو کاتیکیدا له کاتی دەربریندا نزیك دهکرینهوه له (فتحة)، ئەمەش رای هەندیکیانه، لهوانه شیخ (محمود خليل الحصري)، به‌لام سەیر له‌وه‌دايه شیخ ئەم رایه دەداته پال زۆرینهی زاناian! پروانه: أحكام قراءة القرآن الكريم للحصري لا: ۱۰۱-۱۰۲.

هەندیکیان به هۆنراوه باسیان له‌م رایه کردوه:

وَقَلْقَلَةٌ قَرَّبَ إِلَى الْفَتْحِ مُطْلَقًا وَلَا تُشْبِعُهَا بِالذِي قَبْلُ تَقْبَلًا.

ئىبن جەزەرى دەلىت:

(۲۴) .....، وَاللَّيْنُ

(۲۵) وَأَوْ وَيَاءٌ سَكَنًا^{۹۳} وَأَنْفَتْحًا قَبْلَهُمَا، .....

پروونکردنەوہ:

لە زمانەوانیدا: ئاسانی ونەرمی.

لە زاراوەشدا بە ئاسانی دەرچوونی پیتەکانی لە جیپیتەکانیەوہ.

پیتەکانی: دوو پیتن (و، ی) کاتیکی زەننەداربن و پیشەوہیان سەر (فتحة)ی ھەبیّت.

نمونه: ﴿خَوَفٍ﴾، ﴿بَيْتٍ﴾، ﴿شَيْءٍ﴾

ھۆی ناوانیان: ھەندیک دەلین لەبەر کەمدریژکردنەوہیان، ھەندیکیش دەلین لەبەر

ئاسان دەرچوونیان لە جیپیتەکانیانەوہ.

تیبینی: سیفەتی (لین) لاوازترە لە دریژکردنەوہ (المدّ)، ھەر بۆیە لە گەل پیتی ئەلیفدا

ھەرگیز باسناکریّت، ھەرچەندە پیتی ئەلیف پیتی دریژکردنەوہ (المدّ) و ئاسان

(اللين) یشە، چونکە پیناسەى ئاسان (اللين) ی تیدا بە دیدەکریّت کە خۆی زەننەدارەو

پیشەوہی سەر (فتحة)یە.

^{۹۳} لە دەستنووسی تردا بە (سُكَنًا) ھاتوہ.

٤- الانحراف

ئىبن جەزەرى دەلىت:

(٢٥) ..... ، وَالْانْحِرَافُ صُحْحًا

(٢٦) ..... فِي اللَّامِ وَالرَّاءِ

پاقەى وشەكان:

(صُحْحًا): ئاماژەىە بۇ بوونى پراى جىياواز لەسەر بوونى ئەم سىفەتە، بەلام پراى بەهئىز ئەوہىە كە ئەم سىفەتە لە ھەردوو پىتى (ل، ر) دا جىگىرە.

پروونکردنەوہ:

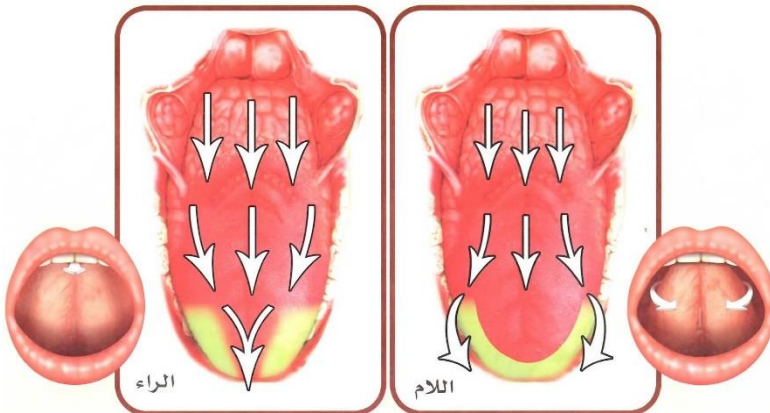
لە زمانەوانىدا: لادان.

لە زاراوہشدا: ھەزو لادانى دەنگى پىتەكەىە لەبەر پىنەکردنى بە تەواوى، ئەویش بە ھوى پىگرتنى لە لاىەن زمانەوہ.

لادانى دەنگى پىتى (ل) بۇ ھەردوو لای پىشەوہى زمان، ئەویش بە ھوى نوسانى پىشەوہى زمان بەپووكەوہ.

پىتى (ر) یش پىچەوانەى پىتى (ل)، واتە لادانى دەنگەكەى لە ھەردوو لای پىشەوہى زمان بۇ ناوہ پراست.

تیبىنى: سىفەتى لادان لە پىتى (ل) دا زىاترە لە پىتى (ر)، ھەرەوہا لادانى پىتەكە لە كاتى (شدة) دا زىاترە ەك لە زەننە، لە كاتى زەننەشدا زىاترە ەك لە جوولە (حركة).

بەراوردىك لە نىوان لادانى پىتى (ل) و پىتى (ر)

۵- التکریر

ئیبین جه زهری ده لیت:

..... (۲۶) ..... وَبِتَكْرِيرٍ جُعِلَ .....

پاڤه ی وشه کان:

(جُعِلَ): وه سفکراوه

پوونکردنه وه:

له زمانه وانیدا: دووباره بوونه وه یه.

له زار اوه شدا: له رینه وه ی سهر زمانه له کاتی دهر برینی پیته که دا. پیته کانی: ته نها پیتی (ر) یه.

مه به ستیش له باسکردنی ئەم سیفته ته ئه وه یه قورئانخوین زیاده پره ی تیدا نه کات، ئەمه ش ئه وه ناگه یه نی که خوینهر به ته واوی زمانی له جووله بخت، به لکو پیویسته سهری زمانی و به شیک له پشته وه ی به توندی به پووی بپه ری سهره و بنوسی، له گه ل هیشتنه وه ی بو شاییه کی زور ته سک بو چوونه دهره وه ی به شیک له دهنگی پیته که، چونکه پیتی (ر) پیتیکی مامناوهنده له نیوان ههردوو سیفته تی توندی و نهرمی (الشدة والرّخاوة) دا.

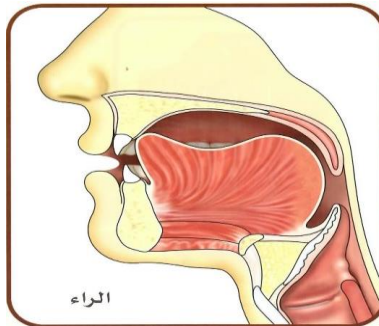
پله کانی دووباره بوونه وه (التکریر):

۱- ئەگه ر (شدة) داربوو، وه ک: ﴿الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، چونکه پیتی (مشدد) دوو

پیته و (تکریر) ی زیاتره و پیویسته زیاده پره ی تیدا نه کریت.

۲- ئەگه ر زهنه داربوو، وه ک: ﴿فَأَرْهَبُونَ﴾

۳- ئەگه ر بزواو بوو، وه ک: ﴿وَتَرَكِهِمْ﴾.

٦- التفشي

ئيبن جه زهري ده لئيت:

..... (٢٦) ..... وَللْتَفْشِي الشَّيْنُ .....

پوونکردنه وه:

له زمانه وانيدا: بلاؤبوونه وهو فراوانبوونه.

له زار اوه شدا: بلاؤبوونه وهى ههوا له ناو دهمدا له كاتى دهر پرينى پيته كه دا، تا وه كو ده گاته جيپيتى (ظ).

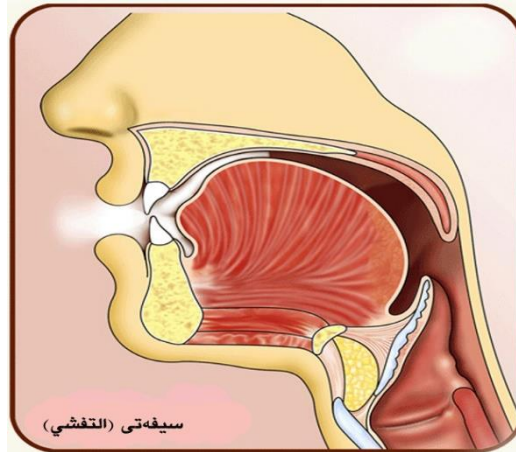
پيته كانى: ته نها پيتى (ش) ه.

پله كانى بلاؤبوونه وه (التفشي):

١- نه گهر (شدة) داربوو، وهك: ﴿الشَّيْطَانُ﴾، ﴿الشَّكْرَيْنَ﴾

٢- نه گهر زهننه داربوو، وهك: ﴿أَشْرَى﴾، ﴿الرُّشْدُ﴾

٣- نه گهر بزواو بوو، وهك: ﴿شَطَطًا﴾، ﴿شَقَوْتًا﴾

۷- الاستطالة

ئىبن جەزەرى دەلىت:

(۲۶) ..... ضَادًا اسْتَطِلَّ^{۹۴}

راقەى وشەكان:

(اسْتَطِلَّ): فەرمانە، وەسفى بکە بە درىژکردنەوہ (الاستطالة)

پوونکردنەوہ:

لە زمانەوانیدا: درىژبوونەوہ.

لە زاروہشدا: درىژکردنەوہى جىپىت لە سەرەتای قەرەغى لایەكى زمانەوہ (یان

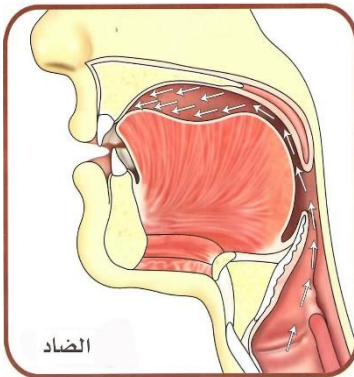
ھەردوولای) تا دەگاتە جىپىتى لام.

پیتەکانى: تەنھا پىتى (ض) دە.

پلەکانى درىژبوونەوہ (الاستطالة):

بەھىژترینە ئەگەر (مشدّد) بوو، پاشان ئەگەر زەننەداربوو، پاشانىش ئەگەر

بزاو(متحرك)بوو.

ناوچەى لیدان بەبى فشار.
ناوچەى فشارو پاندانەرە.

تیببىنى: درىژبوونەوہ (استطالة)ى پىتى (ض) جیاوازە لە درىژبوونەوہى پیتەکانى

مەدد، پىتى (ض) جىپىتیکى دیاریکراو (محقق)ى ھەيو بەئەندازەى درىژى خۆى لە

جىپىتى خۆیدا درىژ دەبیتەوہ لەوہ زیاتر تیناپەریت، بەلام پیتەکانى مەد جىپىتى

دیاریکراویان نىیەو لەخودى خۆیاندا درىژ دەبنەوہ ئەک لە جىپیتدا، چونکە لە

جىپىتى خەملىنراو جىپىت نىیەو بە کۆتایى ھاتنى ھەوا نەبیت کۆتایان نایەت.

^{۹۴} لە دەستنوسى تردا بە (اسْطِلَّ) ھاتوہ

زانینی ته جوید

بیگومان ته‌ها تویرینه‌وهی جیپیتته‌کان و سیفه‌ته‌کانیان به‌س نین بو کارامه‌بوونی فی‌رخواز له‌بواری جوانخویندنه‌وهی قورپانی پیروژدا، چونکه کاتیک ده‌نگه‌کان له‌کاتی ئاخواتندا به‌یه‌ک ده‌گه‌ن کاریگه‌ری له‌سه‌ر یه‌کتر دروست ده‌که‌ن، هر له‌به‌ر ئه‌وه حه‌سه‌نی کورپی قاسیمی مورادی (۷۴۹ک) کوچی دوایی کردووه ده‌لیت جوانخویندنه‌وهی قورپان له‌سه‌ر چوار خال بنیات ده‌نریت:

- ۱- زانینی جیپیتته‌کان.
  - ۲- زانینی سیفه‌تی هه‌میشه‌یی و کاتی پیته‌کان.
  - ۳- زانینی ئه‌و ئه‌حکامانه‌ی که له‌ ئه‌نجامی لی‌کدانی پیته‌کان و وشه‌کان دروستده‌بن.
  - ۴- راهی‌نانی زمان و زوروتنه‌وه، بنچینه‌ی هه‌موو ئه‌مانه‌یش وه‌رگرتنی له‌ خاوه‌ن کارامه‌کان و زانایانی ئه‌م زانسته‌وه‌یه.
- ئین جه‌زه‌ریش پاش لی‌بوونه‌وه له‌باسی جیپیتته‌کان و سیفه‌ته‌کانیان ده‌ست ده‌کات به‌ پروونکردنه‌وهی حوکمی فی‌ربوونی ته‌جویدو پاشان پیناسه‌کردنی و چوینی گه‌یشتن به‌ جوانخویندنه‌وهی ده‌لیت:

(۲۷) وَالْأَخْذُ بِالتَّجْوِیدِ حَتْمٌ لَّازِمٌ مَنْ لَمْ یَجُودْ^{۹۵} الْقُرْآنَ آثَمٌ

پاقه‌ی وشه‌کان:

(الْأَخْذُ بِالتَّجْوِیدِ): جیبه‌جی‌کردنی یاسا‌کانی زانستی ته‌جوید له‌ کاتی قورپان خویندندا

(حَتْمٌ لَّازِمٌ): بیگومان پیوسته‌و فه‌رزی عه‌ینه

(آثَمٌ): گونا‌حباره

پروونکردنه‌وه:

زانستی ته‌جوید دوو به‌شه:

ته‌جویدی زانستی (التجوید العلی) زانینی ئه‌و بنه‌ماو یاسایانه‌ی که زانایان دایانناوه‌و نووسیویانه‌ته‌وه، فی‌ربوونیان وشاره‌زابوون لی‌یان فه‌رزی کیفایه‌یه.

^{۹۵} له‌ هه‌ندیک له‌ ده‌ست‌نوسه‌کاندا (من لم یصح) هاتووه، به‌لام یه‌که‌م باشتره.

تهجويدى كردهيى (التجويدُ العمليُّ) جيٲبه جيٲكردنى ياساكانى زانستى تهجويد له كاتى قورٲان خوٲندندا فهرزى عهينهو ههركه سيٲك قورٲان به تهجويدهوه نه خوٲنيٲتهوه گونا حباره.

ئيٲن جهزه ريش ئه مه يانى مه به سته.

ئهم حوكمه يش پشتبه ستووه به قورٲان و فهرمودهو كوٲدهنگى زانايان (الإجماع):

▪ به لگه له قورٲانى پيروٲن:

١- ﴿وَرَقِلَ الْقُرْآنَ تَرْتِيلاً﴾ المزمّل

وشهى (رَتَلَ) كردارىكى چوار پيٲتييهو سىٲ پيٲتى نيهه ليٲوهى وه رگيرايٲٲ^{٩٦}، زانايانى تهفسيرو زمانهوانى بهم شيٲويهه راقه يانكردووه: (زور به جوانى و له سه رخويى قورٲان بخوٲينه رهوه، به پروونكردنه وهى هه موو پيٲتهكان وجيا كردنه ويان له يه كدى، مافيان بده له دريٲزكردنه وهو ئاگادارى جوولهكان بيه، رهچاوى وه ستانهكان بكه)

ئهمه ش وتهو راقهى هه نديك لهو زانايانه يه رهحه تهى خويان ليٲيٲت:

- پيٲشهوا شافيعى (٢٠٤ك كوٲچى دوايى كردووه) دهليٲت:

(وأقل الترتيل ترك العجلة في القراءة عن الإبانة وكلما زاد على أقل الإبانة في القراءة كان أحب إلي ما لم يبلغ أن تكون الزيادة فيها تمطيًا)^{٩٧}

- پيٲشهوا ته بهرى (٣١٠ك كوٲچى دوايى كردووه) دهليٲت:

(وبين القرآن إذا قرأته تبيننا، وترسل فيه ترسلًا)^{٩٨}

- زه ججاج (٣١١ك كوٲچى دوايى كردووه) دهليٲت:

(بيئته تبيننا، والتبين لا يتم بأن يعجل في القرآن، إنما يتم بأن تبين جميع الحروف وتوفي حقها في الإشباع)^{٩٩}

^{٩٦} إعراب القرآن وبيانه (١٢/٧)

^{٩٧} الأم للشافعي (١/١٣٢)

^{٩٨} تفسير الطبري بتحقيق أحمد شاكر (٢٣/٦٨٠)

^{٩٩} معاني القرآن وإعرابه للزجاج (٥/٢٤٠)

– سه‌معانی‌ش (۴۸۹ ک کوچی دواپی کردووه) ده‌لیت: (وَحَقِيقَةُ التَّرْتِيلِ هُوَ التَّرْسُلُ فِي الْقِرَاءَةِ وَإِلْقَاءَ الْحُرُوفِ حَقَّهَا مِنَ الْإِشْبَاعِ بِلَا عَجَلٍ وَلَا هَذْرَمَةٍ) ^{۱۰۰}

شیرازی (۵۶۶ ک کوچی دواپی کردووه) ده‌لیت: (التَّرْتِيلُ هُوَ التَّأْنِي فِي الْقِرَاءَةِ مَعَ تَفْصِيلِ الْكَلِمِ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ جَامِعًا لِشُرَائِطِ التَّجْوِيدِ وَالتَّقْوِيمِ) ^{۱۰۱}

– به‌یضاویش (۶۹۱ ک کوچی دواپی کردووه) ده‌لیت: (اِقْرَأْ عَلَى تَوَدَّةٍ وَتَبْيِينِ حُرُوفٍ) ^{۱۰۲}

– نه‌سه‌فیش (۷۱۰ ک کوچی دواپی کردووه) ده‌لیت: (اِقْرَأْ عَلَى تَوَدَّةٍ بِتَبْيِينِ الْحُرُوفِ وَحِفْظِ الْوُقُوفِ وَإِشْبَاعِ الْحَرَكَاتِ) ^{۱۰۳}

– ئیبن مه‌نزوریش (۷۱۱ ک کوچی دواپی کردووه) ده‌لیت: (التَّأْنِي فِيهَا وَالتَّمَهُلُ وَتَبْيِينُ الْحُرُوفِ وَالْحَرَكَاتِ) ^{۱۰۴}

– زه‌بیدیش (۱۲۰۵ ک کوچی دواپی کردووه) (رِعَايَةُ مَخَارِجِ الْحُرُوفِ وَحِفْظُ الْوُقُوفِ) ^{۱۰۵}

وشه‌ی ﴿وَرَقِلٌ﴾ یش له‌م نایه‌ته پیروزه‌دا فه‌رمانه‌و جیبه‌جیکردنی له‌سه‌ر قورئانخوین فه‌رزه، وشه‌ی ﴿تَرْتِيلًا﴾ یش چاوگه‌و بو‌جه‌ختکردنه‌وه‌ی فه‌رمانه‌که‌یه. ^{۱۰۶}

سوود: پرسیارکراوه له‌ پی‌شه‌وا عه‌لی – خودای لی‌ پازیبیت – سه‌باره‌ت به‌واتای ﴿وَرَقِلٌ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا﴾ ^(۴) نه‌ویش له‌ وه‌لامدا وتوویه‌تی: (التَّرْتِيلُ: مَعْرِفَةُ الْوُقُوفِ وَتَجْوِيدِ الْحُرُوفِ)، سه‌ره‌پای به‌ناوبانگی ئەم راقه‌یه‌ی پی‌شه‌وا عه‌لی – خودای لی‌ پازیبیت – که‌چی له‌ هه‌موو سه‌رچاوه‌کاندا به‌ بی‌ سه‌نه‌د هاتووه، بو‌یه‌ تووژهران به‌ لاوازی ده‌زانن، (د.غانم قدوری الحمد) ده‌لیت: ئەم وته‌یه هه‌یج سه‌نه‌دیکی نییه‌و

^{۱۰۰} تفسیر السمعانی (۶ / ۷۷)

^{۱۰۱} الموضح ۱۵۴

^{۱۰۲} أنوار التنزیل وأسرار التأویل للبیضاوی (۵ / ۲۵۵)

^{۱۰۳} تفسیر النسفی (۳ / ۵۵۶)

^{۱۰۴} لسان العرب (۱۱ / ۲۶۵)

^{۱۰۵} تاج العروس (۲۹ / ۳۲)

^{۱۰۶} تفسیر الرازی (۳۰ / ۶۸۳)، تفسیر النسفی (۳ / ۵۵۶)

یهکهمین سه رچاوه هیئنا بیئتی الهذلی (٤٦٥ك كۆچی دوایی کردووه) له کتیبی (الکامل، لاپه رکانی: ٣٩، ١٣٢)، پاشان السمرقندی (٧٨٠ك كۆچی دوایی کردووه) له کتیبی (روح المرید فی شرح العقد الفرید، لاپه رکانی ٦٠، ٢١٢) دوای ئەویش ئیبن جه زهری له کتیبی (التمهید، لاپه رکانی: ٢٠٩، ٢٢٥) دواتریش راقه کارانی جه زهریه و زوریک له نووسه رانی زانستی ته جوید ئەم وته یه یان له وانه وه وه رگرتوووه له ئەنجامدا به ناوبانگ بووه.

٢- ﴿وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلاً﴾ الفرقان.

به ریک و پیک و هیدی و هیدی، بوتمان خوینده وه له سه ر زمانی جیبریل،^{١٠٧} ته رتیلیش سیفه تی قسه کردنی خودای گه وره یه به قورئان، ئەمه ییش ریزو پله یه کی گه وره یه بو قورئان خوین.^{١٠٨}

کهواته قورئان به ته رتیله وه دابه زیوه ﴿وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلاً﴾ ده بیئت به ته رتیلیشه وه بخوینریته وه ﴿وَرَقِلَ الْقُرْآنَ تَرْتِيلاً﴾.^{١٠٩}

٣- ﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۗ وَمَن يَكْفُرْ بِهِ ۗ

فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ البقرة، یه کیك له راقه به هیزه کانی ئایه تی ﴿يَتْلُونَهُ حَقَّ

تِلَاوَتِهِ﴾ که سهعله بی (٤٢٧كۆچی دوایی کردووه) و ماوه ردی (٤٥٠كۆچی دوایی

کردووه) و به غه وی (٥١٠كۆچی دوایی کردووه) و واحیدی (٤٦٨كۆچی دوایی

کردووه) و رازی (٦٠٦كۆچی دوایی کردووه) و خازین (٧٤١كۆچی دوایی

کردووه) و سپراجوددینی حهنبه لی (٧٧٥كۆچی دوایی کردووه) و جه لاله یین (٩١١ك

كۆچی دوایی کردووه) و شه وکانی (١٢٥٠كۆچی دوایی کردووه)

^{١٠٧} روح المعانی للکوسی (١٠ / ١٦)

^{١٠٨} هداية القاري إلى تجويد كلام الباري (١ / ٤٨)

^{١٠٩} صفحات في علوم القراءات (ص: ١٨٦)

دهلین: (یقرؤونه كما أنزل) یاخود (یقرؤونه حقّ قراءته) واته: دهیخویننه وه وهك چؤن دابه زیوه، یاخود دهیخویننه وه به باشتین شیوه.^{۱۱۰}

۴- ﴿وَقَرَأْنَا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا﴾ ﴿۱۳۶﴾ الإسراء.

واته: ئەم قورئانه مان بهش بهش بو ناردویت، تا به شینهیی و لهسه رخویی بو خه لکی بخوینیته وه.

قورئانی پیروز بو ئەوه دانه به زیوه له گورستان و پرسه و ماته مینه کاندای بخوینریته وه به لکو دابه زیوه تا وه کو له شوینی شایسته داو به شینهیی و تیپرامانه وه بخوینریته وه، خو ئەگه به پرونی وشه کانی نه خوینریته وه و مافی خوئی پی نه دریت، کاریگه ری له سه ر ده کانی نابیته و واتا و مه به سته قورئان ناپیکیت.

۵- ﴿وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ﴾ طه: ۱۱۴.

﴿لَا تُحْرِكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ﴾ ﴿۱۱۶﴾ إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ﴿۱۱۷﴾ فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ﴿۱۱۸﴾

ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ﴿۱۱۹﴾ القيامة.

ئەم دوو ئایه ته پیروزه ریگری له په له کردن ده کەن له قورئان خویندنا، تا وه کو پیغه مبه ر (ﷺ) به باشتین شیوه بیزانیته و له لای جیگه ریته و پیتیکی له ده ست نه چیته و جووله یه کی نه فه و تیئیت و شار د نه وه یه کی ئاشکرا نه کات و تییه لکی شیبکی فه راموش نه کات، ئەمه ئاگادار کردن وه یه کی خوداییه بو پیغه مبه ره (ﷺ) مه عصومه که ی که به هیواشی قورئان بخوینیته وه، ئەگه ره ئەمه بو پیغه مبه ری خودا بوو بیت (ﷺ) که خوئی فیری کرد وه، ئەی بو ئیمه ده بیت چؤن بیت؟ ئایا نابیته به و شیویه بیخوینینه وه که خودا بو پیغه مبه ره که ی (ﷺ) دیاری کرد وه؟ ئایا ئیمه شایسته ترین به ئاگادار کردن وه ی زیاتر، به گویریایه لیکردنی زیاتر؟!

^{۱۱۰} الكشف والبيان عن تفسير القرآن للثعلبي (۱/ ۲۶۶)، النكت والعيون للماوردی (۱/ ۱۸۲)، تفسير البغوي (۱/ ۱۴۴) التفسير الوسيط للواحدی (۱/ ۲۰۰)، مفاتيح الغيب أو التفسير الكبير للرازی (۴/ ۳۰)، تفسير الخازن لباب التأويل في معاني التنزيل (۱/ ۷۵)، اللباب في علوم الكتاب (۲/ ۴۴۱)، تفسير الجالین (ص: ۲۵)، فتح القدير للشوكاني (۱/ ۱۵۸).

■ به‌لگه له فهرمووده

١- عَنْ قَتَادَةَ، قَالَ: سُئِلَ أَنَسٌ رضي الله عنه كَيْفَ كَانَتْ قِرَاءَةُ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم؟ فَقَالَ: (كَانَتْ مَدًّا)، ثُمَّ قَرَأَ: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ يَمُدُّ بِبِسْمِ اللَّهِ، وَيَمُدُّ بِالرَّحْمَنِ، وَيَمُدُّ بِالرَّحِيمِ. ^{١١١}
 واته: قهتاده ده‌لیت: سه‌بارت به چوئیتی قورئانخویندنی پیغه‌مبهر صلى الله عليه وسلم پرسیارکرا له ئەهه‌س؟ ئەویش وتی: درێژکردنه‌وه بوو، پاشان ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ی خویند ﴿بِسْمِ اللَّهِ﴾ درێژ ده‌کرده‌وه ﴿الرَّحْمَنِ﴾ ی درێژده‌کرده‌وه ﴿الرَّحِيمِ﴾ ی درێژده‌کرده‌وه.

ئەبو عەمری دانی (٤٤٤ک کوچی کردوه) ده‌لیت: ئەم فهرمووده‌یه بنه‌مايه بو جوانخویندنه‌وه و ته‌جویدی وشه‌کان و ده‌رپرینی پیته‌کان له جیپیته‌کانیان و... هتد. ^{١١٢}

تیبینی: مه‌به‌ست له درێژکردنه‌وه له‌م فهرمووده‌یه‌دا درێژکردنه‌وه‌ی ئاساییه (طبیعی) که به‌بی ئەو درێژکردنه‌وه‌یه پیته‌که ناوتریت، به‌لام وه‌ستان له‌سه‌ر ﴿الرَّحِيمِ﴾ تا شه‌ش جووله درێژ ده‌کریته‌وه، هه‌ندی‌کیش ده‌لین: مه‌به‌ستی ئەوه‌یه که قورئانخویندنی پیغه‌مبهر صلى الله عليه وسلم به‌شیوه‌یه‌کی گشتی درێژکردنه‌وه‌ی زۆری تیدا‌بووه. ^{١١٣}
 ٢- موسای کوپی (یزید الکندي) ده‌لیت: ئیبن مسعود رضي الله عنه گووی له خویندنی پیاویک ده‌گرت، کاتی‌ک گه‌یشته نایه‌تی: ﴿إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ﴾ (التوبة: ٦٠) به‌ بی درێژکردنه‌وه (المدّ) خویندیه‌وه، ئەویش وتی: پیغه‌مبهری خوا صلى الله عليه وسلم به‌و شیوه‌یه

^{١١١} البخاري (٥٠٤٦)

^{١١٢} پروانه: التحديد في الإتيان والتجويد: لا ٨٠.

^{١١٣} پروانه: إرشاد الساري لشرح صحيح البخاري للقسطلاني (٧ / ٤٨٠)، منحة الباري بشرح صحيح

البخاري لزكريا الأنصاري (٨ / ٣١٢)، مرعاة المفاتيح شرح مشكاة المصابيح للمباركفوري (٧ /

٢٦٦)، مرعاة المفاتيح شرح مشكاة المصابيح للهروي (٤ / ١٤٩٧)

بؤ منى نه خوینده وه. پیاوه کهش وتى: ئەى چۆن بۆى خویندیتته وه؟ وتى: ﴿إِنَّمَا

الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ﴾ به دريژکردنه وه خویندیبیه وه.^{۱۱۴}

۳- پرسیارکرا له دایکی ئیمانداران ئوم سه له مه خوای لى پازیبیت سه بارهت به چۆنیتى قورئان خویندنى پیغه مبهرى خوا (ﷺ) ئەویش وتى: كان يقطع قراءته آية آية

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾^(۲) ثم يقف، ﴿الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾^(۳) ثم

يقف.^{۱۱۵} وفي رواية أخرى: (حَرْفًا حَرْفًا، قِرَاءَةً بَطِيئَةً)، قَطَعَ عَفَانُ قِرَاءَتَهُ.^{۱۱۶} وفي رواية

أخرى أيضاً: فَإِذَا هِيَ تَنْتَعُ قِرَاءَةً مُفَسَّرَةً حَرْفًا حَرْفًا.^{۱۱۷} واته: پیغه مبهرى خوا (ﷺ)

له كۆتایى نایه ته كاندا ده وه ستا، ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾^(۴) ی ده خویند

پاشان ده وه ستا، ﴿الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾^(۵) ی ده خویندو پاشان ده وه ستا،

له ریوایه تیکی تردا: وه صفی خویندنى ده کات پیت به پیت، خویندنیکی له سه رخۆ،

عه فان راوی فه رموده که له كۆتایى نایه ته كان ده وه ستا.

۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: سَمِعْتُ رَجُلًا يَقْرَأُ آيَةً أَقْرَأْنِيهَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ خِلَافَ مَا قَرَأَ

فَأْتَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ وَهُوَ يُنَاجِي عَلِيًّا فَذَكَرْتُ لَهُ ذَلِكَ فَأَقْبَلَ عَلَيْنَا عَلِيٌّ وَقَالَ: (إِنَّ رَسُولَ

اللَّهِ ﷺ) يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَقْرُوا كَمَا عَلَّمْتُمْ.^{۱۱۸} واته: عه بدوللای كورى مه سعود ده لیت:

بیستم پیاویك نایه تیکی ده خوینده وه به پیچه وانیه نه وه ی كه پیغه مبهرى خوا (ﷺ)

به منى خویندبوویه وه، منیش چووم بؤ لای پیغه مبهر (ﷺ) له کاتی کدا له گهل عه لیدا

قسه ی ده کرد، منیش بؤم باسکرد، پاشان عه لى هات بؤ لامان و وتى: بیگومان

پیغه مبهرى خوا (ﷺ) فه رمانتان پیده کات قورئان بخویننه وه به و شیوه یه ی فیركراون.

^{۱۱۴} رواه الطبراني في المعجم الكبير (۸۶۷۷) وحسنه الألباني في السلسلة الصحيحة (۲۲۳۷).

^{۱۱۵} أخرجه أبو داود (۴۰۰۳)، وأحمد في المسند (۲۶۵۸۲) وصححه الألباني في صحيح الجامع

الصغير (۵۰۰۰)، وشعيب الأرنؤوط في المسند.

^{۱۱۶} رواه أحمد (۲۶۲۴۲) وصححه الأرنؤوط، وحسنه الألباني في الصحيحة (۱۵۲۲).

^{۱۱۷} رواه الترمذي (۲۹۲۳) والنسائي (۱۰۲۲) وأبو داود (۱۴۶۶) وضعفه الألباني في ضعيف الترمذي

(۳۱۰۳) والأرنؤوط في سنن أبي داود (۱۴۶۶).

^{۱۱۸} رواه ابن حبان، حسنه شعيب الأرنؤوط (۷۴۶) وصححه الألباني في الصحيحة (۱۵۲۲).

٥- عَنْ حَفْصَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَتْ: (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يُصَلِّي فِي سُبْحَتِهِ قَاعِدًا وَيَقْرَأُ بِالسُّورَةِ وَيُرْتَلُّهَا حَتَّى تَكُونَ أَطْوَلَ مِنْ أَطْوَلَ مِنْهَا) ^{١١٩} واته: حه فسهى خيْزاني پيغهمبهرى خودا (ﷺ) شه ونويژى به دانيشتنه وه ده كردو (له كو تايبى ته مه نيذا) سووره ته كهى به ته رتيله وه ده خويندو ماوهى خويندنه وه كهى زياتر بوو له خويندنى سووره تيكي دريژتر له شه وه گهر به ته رتيله وه نه خويندرايه.

٦- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رضي الله عنه)، أَنَّ أَبَا بَكْرٍ، وَعُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا بَشَّرَاهُ أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) قَالَ: (مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَقْرَأَ الْقُرْآنَ غَضًا كَمَا أَنْزَلَ فَلْيَقْرَأْهُ عَلَى قِرَاءَةِ ابْنِ أُمِّ عَبْدِ). ^{١٢٠} وفي رواية أخرى عَنْ عَمَارِ بْنِ يَاسِرٍ (رضي الله عنه)، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) مَرَّ بِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رضي الله عنه) وَهُوَ يَقْرَأُ حَرْفًا حَرْفًا، فَقَالَ: ... الحديث. ^{١٢١} واته: ئيبين مه سعود ده لييت: شه بو به كهرو عومه (خودا له هه موويان رازيبيت) موژدهيان پيدام كه پيغهمبهرى خودا (ﷺ) فه رمويه تي: هه ركهس پيى خو شه قورنان به تازيهى و ته پرى وهك چون دابه زيوه بخوينيت، باوهك خويندنى كوره كهى نوم عهد (واته ئيبين مه سعود) بيخوينيت.

٧- عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ قُرَّةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَعْغَلٍ الْمُرْنِيِّ (رضي الله عنه)، قَالَ: (رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَوْمَ الْفَتْحِ عَلَى نَاقَةٍ لَهُ يَقْرَأُ سُورَةَ الْفَتْحِ - أَوْ مِنْ سُورَةِ الْفَتْحِ -) قَالَ: فَرَجَعَ فِيهَا، قَالَ: ثُمَّ قَرَأَ مُعَاوِيَةُ: يَحْكِي قِرَاءَةَ ابْنِ مَعْغَلٍ، وَقَالَ: لَوْلَا أَنْ يَجْتَمِعَ النَّاسُ عَلَيْكُمْ لَرَجَعْتُ كَمَا رَجَعَ ابْنُ مَعْغَلٍ، يَحْكِي النَّبِيُّ (ﷺ)، فَقُلْتُ لِمُعَاوِيَةَ: كَيْفَ كَانَ تَرْجِيْعُهُ؟ قَالَ: (أَنَّ أَثَلَاتَ مَرَّاتٍ) ^{١٢٢} واته: له شوعبه وه، له موعايهى كورى قورپه وه، له عه بدوللاى كورى موغه ففهل موزه نييه وه، ده لييت: پيغهمبهرى خودام (ﷺ) له روژى نازا كوردنى مه كه كه دا به سهر وشتره كهى خويه وه بينى سووره تي (الفتح) ده خويند يان له سووره تي (الفتح) ده خويند، ده لييت: پاشان موعاويه وهك ئيبين موغه ففهل خوينديه وه وتى: شه گهر له بهر شه وه نه بييت كه خه لكتان لى كوده بييته وه ده نگم

^{١١٩} رواه الترمذي (٣٧٣) ومالك في الموطأ (١٥٤)، وصححه الألباني في مختصر الشمائل (٢٣٧).

^{١٢٠} رواه أحمد (٣٥) وابن حبان (٧٠٦٦) وغيرهما وصححه الألباني والأرنؤوط.

^{١٢١} رواه الحاكم في المستدرک (٢/ ٢٤٧) وسكت عنه الذهبي في التلخيص، وأبو طاهر المخلص في المخلصيات (٢/ ٢٥٣).

^{١٢٢} رواه البخاري (٧٥٤٠) واللفظ له، ومسلم (٢٣٨).

دریژده کرده‌وه و ده‌مله‌رانده‌وه وهك چۆن ئیین موغەففەل دریژی ده‌كرده‌وه و ده‌یله‌رانده‌وه، ده‌لیت: (واته: شوعبه) چۆن دریژی ده‌كرده‌وه و ده‌یله‌رانده‌وه؟ وتی: (ئا ئا سى جار)

زانایان به دوو شیوه ئەم فەرمووده‌یان ڕاڤه‌ کردوه:

یه‌كه‌م: ئەم دریژكرده‌وه و له‌رینه‌وه‌یه به‌هۆی ڕیكردن و جوولەى و شتره‌كه‌وه بووه.

دووهم: له‌كاتى دریژكرده‌وه‌دا مافى مه‌ده‌كانى داوه‌و دریژی كردوه‌ته‌وه ده‌نگى له‌رانده‌وه‌ته‌وه، هەر ئەم بۆ چوونه‌یش له‌گه‌ل میانه (سیاق)ى فەرمووده‌كه‌دا ده‌گونجیت، چونكه وهك له فەرمووده‌كه‌دا هاتوه (ئه‌گه‌ر له‌به‌ر ئەوه نه‌بی‌ت كه خه‌لكتان لى كۆده‌بی‌ته‌وه ده‌نگم دریژده‌كرده‌وه و ده‌مله‌رانده‌وه)

ئیین هه‌جهرى عه‌سقه‌لانى ده‌لیت: وا ده‌رده‌كه‌وی‌ت كه خویندنه‌وه به ته‌پرچیع شیوازیكى خاوتره له ته‌پرتیل، واته التحقیق.^{۱۲۳}

۸- عَنْ أُمِّ هَانِي بِنْتِ أَبِي طَالِبٍ قَالَتْ: (كُنْتُ أَسْمَعُ صَوْتَ النَّبِيِّ ﷺ) وَهُوَ يَقْرَأُ، وَأَنَا نَائِمَةٌ عَلَى فِرَاشِي، يَرْجِعُ الْقُرْآنَ).^{۱۲۴} وَفِي رِوَايَةٍ أُخْرَى: (يَقْرَأُ بِاللَّيْلِ، وَأَنَا عَلَى عَرِيشِي بِمَكَّةَ وَهُوَ يَرْفَعُ).^{۱۲۵} واته: له‌ئوم هانیى كچی ئەبو تالیبه‌وه ده‌لیت: ده‌نگى پیغه‌مبه‌رى خودام ده‌بیست قورئانى به‌ته‌پرچیه‌وه ده‌خویند، له‌كاتی‌كدا من له‌سه‌ر جیگا‌كه‌ی خۆم خه‌وتبووم، له‌ ریاوه‌تیكى تردا ده‌لیت: به‌شه‌و قورئانى ده‌خویند و ده‌نگى به‌رزده‌كرده‌وه، له‌كاتی‌كدا من له‌سه‌ر سه‌رینه‌كه‌ی خۆم بووم له‌ مه‌كه‌ه.

۹- عن قطبة بن مالك ﷺ قال: سمعتُ رسولَ الله ﷺ قرأ في الفجر ﴿ق﴾ فمرّ بهذا الحرف ﴿لَهَا طَلَعُ نَضِيدٌ ﴿۱۰﴾ ﴿فَمَدَّ ﴿نَضِيدٌ﴾﴾.^{۱۲۶} واته: قوتبه‌ی كورى مالیک ده‌لیت: له پیغه‌مبه‌رى خودام (ﷺ) بیست له نوژی به‌یانیدا سووره‌تى

^{۱۲۳} فتح الباري لابن حجر (۹/ ۹۲)

^{۱۲۴} رواه النسائي (۱۳۴۹) وابن ماجه (۱۰۱۳) والترمذي في الشمائل (۳۱۹) وابن أبي داود واللفظ له.

^{۱۲۵} رواه البيهقي في شعب الإيمان (۱۹۴۵).

^{۱۲۶} أخرجه ابن أبي داود. برواية: فتح الباري لابن حجر (۹/ ۹۱)، وأصل صفة صلاة النبي للألباني

(ز) (۵۶۶/ ۲)، ورواه البخاري في خلق أفعال العباد (ص ۷۴).

﴿قَفَّ﴾ ی خویند، کاتیک گه‌یشت بهم نایه‌ته ﴿لَهَا طَلْعٌ نَّضِيدٌ﴾ و شه‌ی ﴿نَّضِيدٌ﴾ ی در یژکرده‌وه.

۱۰- عن زید بن ثابت رضی الله عنه قال: قال النبي ﷺ: (إن الله تعالى يحب أن يُقرأ القرآن كما أنزل). ۱۲۷ واته: زهیدی کوری ساییت ده‌لیت: پیغمبر ﷺ ده‌فهرمویت: بیگومان خودا پیی خوشه قورئان بهو شیوه‌یه بخوینریت که پیی دابه‌زیوه.

▪ کۆده‌نگی زانایان:

سه‌نهووری (۸۹۴ک کۆچی دواپی کردوه) له کتیبی (الجامع المفید فی صناعة التجوید، لا ۱۶۹) ده‌لیت: (والتجوید واجب، قال ابن أبي الأحوص أجمع العلماء على وجوب التجوید فی التلاوة، ترتیباً كانت أو هذاً، فی الصلاة وغيرها) واته: ته‌جوید پیویسته، (ابن أبي الأحوص) ده‌لیت: زانایان له‌سه‌ر فهرزبوونی ته‌جوید له خویندنی قورئاندا کۆده‌نگن، خویندکه خاویت یاخود خیرا بیٔ، له نویژدابیٔ یاخود له نویژدا نه‌بیٔ.

کتیبی ناوبراویش چه‌ندین زانای گه‌وره پییدا چوونه‌ته‌وهو پییشه‌کیان بو نووسیوه که ئەمه ناوه‌کانیانه (ابن حجر العسقلانی، شیخ الإسلام قاضي القضاة: سعد الدين بن الديرى الحنفى و، شیخ الإسلام قاضي القضاة صالح بن عمر البلقيني الشافعي و، العلامة برهان الدين المقدسي العجلوني و، العلامة أحمد بن أبي بكر القليلي و، العلامة ابن العطار البكري و، العلامة أحمد الشُّمْنِيّ الحَنَفِيّ)

هه‌روه‌ها هه‌ریه‌ک له‌م زانایانه‌ی تریش به‌فه‌رزیان داناوه:

مکی کوری ابي طالب القيسي (۴۳۷ک کۆچی دواپی کردوه) له کتیبی الرعاية (ل ۵۲) و، أبو عمرو الداني (۴۴۴ک کۆچی دواپی کردوه) له کتیبی التحديد في الإتيان والتجوید (ل ۷۱) و الشيرازي (۵۶۵ک کۆچی دواپی کردوه) له کتیبی الموضح (ل ۱۵۶-۱۵۷) و، النووي (۷۳۳ک کۆچی دواپی کردوه) له کتیبی شرح طيبة النشر (۱/ ۲۴۹-۲۵۰) و، أحمد القسطلاني (۹۰۳ک کۆچی دواپی کردوه) له کتیبی لطائف الإشارات (ل ۲۰۹-۲۱۰) و، السيوطي (۹۱۱ک کۆچی دواپی کردوه) له کتیبی الإتيان في علوم القرآن (۱/ ۳۴۶) و، شيخ الإسلام زكريا

۱۲۷ رواه السجزي في الإبانة عن زید ابن ثابت رضی الله عنه وقال حديث ضعيف، وضعفه الألباني في صحيح الجامع برقم (۱۷۱۹).

الأنصاري (٩٢٦ ك كۆچی دوايي كردووه) له كتيبي الدقائق المحكمة في شرح المقدمة (ص ١٥) و، علي محمد الضباع (١٣٧٦ ك كۆچی دوايي كردووه) له كتيبي منحة ذي الجلال في شرح تحفة الأطفال (ص٢٢) و، عبدالفتاح المرصفي (١٤٠٩ ك كۆچی دوايي كردووه) له كتيبي هداية القاري في تجويد كلام الباري (ص٥٥)، و ...

ههنديكيش له زانايان فهريزبونى تهجويديان بههونراوه هونيتهوه وهك:

١- أبو العز القلانسي (٥٢١ ك كۆچی دوايي كردووه) دهلييت:

يا سائلاً تجويدَ ذا القــــرآنِ   فخذْ هُديتَ عن أولي الإِتقانِ
تجويدِه فرضٌ كما الصــــلاةُ   جاءتْ به الأخبأرُ والآياتُ

٢- سهخاويش (٦٤٣ ك كۆچی دوايي كردووه) دهلييت:

يا من يروم تلاوة القــــرآنِ   ويرود شأو أئمة الإِتقانِ
لا تحسبِ التجويدَ مدا مفرطاً   أو مدّ ما لا مدّ فيه لِـوانِ
أو أن تشدّد بعد هــــمزة أو   أن تلوك الحرف كالسّكرانِ
أو أن تفوه بهمزة متــــهوعاً   فيفرّ سامعها من الغثيانِ
للحرف ميزان فلا تكُ طاغيّاً   فيه ولا تكُ مخسرَ الميزانِ

٣- عوسمان موراديش (١٣٨٢ ك كۆچی دوايي كردووه) له (السلسبيل الشافي) دا دهلييت:

تجويدك القرآن حتم واجبٌ   إن لم تجوده فأنت مذنبٌ
لأن ربي كلف الإنــــسانا   به فقال رتّل القرآنا

٤- سهمه ننوديش (١٤٢٩ ك كۆچی دوايي كردووه) دهلييت:

وبعدُ فالتجويدُ للقرــــآنِ   فرضٌ على تاليه بالبرهانِ

به وتهيهكي زور جواني ئيين جهزهرى كوتايي بهم بهشه دينين:

(... وَالنَّاسُ فِي ذَلِكَ بَيْنَ مُحْسِنٍ مَأْجُورٍ، وَمُسِيءٍ آثِمٍ، أَوْ مَعْدُورٍ، فَمَنْ قَدَرَ عَلَى تَصْحِيحِ كَلَامِ اللَّهِ تَعَالَى بِاللَّفْظِ الصَّحِيحِ الْعَرَبِيِّ الْفَصِيحِ، وَعَدَلَ إِلَى اللَّفْظِ الْفَاسِدِ الْعَجْمِيِّ، أَوْ النَّبْطِيِّ الْقَبِيحِ، ... فَإِنَّهُ مُقَصَّرٌ بِلَا شَكٍّ، وَأَنْتُمْ بِلَا رَيْبٍ، وَغَاشٍ بِلَا مَرِيَةٍ... أَمَا مَنْ كَانَ لَا يُطَاوَعُهُ لِسَانُهُ، أَوْ لَا يَجِدُ مَنْ يَهْدِيهِ إِلَى الصَّوَابِ بَيَانُهُ، فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا

وُسْعَهَا...^{١٢٨}) واته: خه لکی له م بابه ته دا دهن به چهند به شیکه وه، یان به چاکی قورئان ده خوینیتته وه و پاداشت و هرده گریت، یان خراپ ده یخوینیتته وه و تاوانبار ده بییت، یان بیانوی هیه، بویه هرکه سیک بتوانیتت فرمایشتی خودا به ره وانیی و به زمانی پاراوی عهره بی بخوینیتته وه به لام لابات بو زمانی خراپی عهجه می یان نه به طی ناشیرین، ... بیگومان نه و کهسه که متهرخه م و تاوانبارو فیلبازه، ... به لام نه و کهسه ی زمانی به گوئی ناکات، یان کهسیکی دستناکه ویت رینمایی بکات به ره و راستی، نه وه بیگومان خودا فرمان نادات به سهر کهسیکدا که له توانایدا نه بییت.

---

^{١٢٨} النشر في القراءات العشر (١/ ٢١١-٢١٠)

(۲۸) لَأَنَّهُ بِهِ الْإِلَهُ أَنْزَلَ وَهَكَذَا مِنْهُ إِلَيْنَا وَصَلَاً

(۲۹) وَهُوَ أَيْضًا حَلِيَّةُ التَّلَاوَةِ وَزِينَةُ الْأَدَاءِ وَالْقِرَاءَةِ^{۱۲۹}

ئيبين جهزهري بؤ فهرزبوني كاركردن به ته جويد چهند به لگه يهك ده هيئيته وه:

يه كه م: (لَأَنَّهُ بِهِ الْإِلَهُ أَنْزَلَ): چونكه خواي گه وره به ته جويد وه قورئاني پيروزي دابه زاندوه، ﴿وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلاً﴾ پيشتر باسما ن كرد.

دووم: (وَهَكَذَا مِنْهُ إِلَيْنَا وَصَلَاً): چونكه به ته جويد شوه له پوره دگار وه قورئاني پيرو زمان بيگه يشتوه، خواي گه وره به ته جويد وه دايبه زاندوه ته (اللوح المحفوظ) بؤ جبريل، ئه ويش بؤ بيغه مبه ر (ﷺ) له بيغه مبه ريشه وه (ﷺ) بؤ ها وه لان ئه وانيش بؤ شوينكه وتوان، به و شيويه نه وه به نه وه به (تواتر) تا وه كو له ريگه ي مامؤستا كانمانه وه به ئيمه گه يشتوه.

سييه م: (وَهُوَ أَيْضًا حَلِيَّةُ التَّلَاوَةِ وَزِينَةُ الْأَدَاءِ وَالْقِرَاءَةِ)

هه روه ها جواني و رازاندنه وه يه بؤ خويندن

جياوازي نيوان (التَّلَاوَةِ) (الأَدَاءِ) (القِرَاءَةِ)

(التَّلَاوَةِ): واته خويندنه وه ي قورئاني پيرو ز به شوين يه كدا

(الأَدَاءِ): فير بون و وه رگرتني له مامؤستا وه

(القِرَاءَةِ): گشتگيره بؤ هه موويان به كارديت.^{۱۳۰}

^{۱۲۹} له د هستنوسي تردا به (وَهُوَ أَيْضًا حَلِيَّةُ التَّلَاوَةِ وَزِينَةُ الْأَدَاءِ وَالْقِرَاءَةِ) هاتوه

^{۱۳۰} پروانه: المنح الفكرية ص ۱۱۷.

پاشان ئىبن جەزەرى لە چوار دىڤدا پىناسەى تەجويد دەكات و دەلىت:
(۳۰) وَهُوَ إِعْطَاءُ الْحُرُوفِ حَقَّهَا مِنْ صِفَةٍ لَهَا ۱۳۱ وَمُسْتَحَقَّهَا

راقەى وشەكان:

(وَهُوَ): واتە تەجويد

(حَقَّهَا): ئەو سىفەتەنە دەگرىتەوہ كە خۆيىن و لە پىتەكە جيانابنەوہ، وەك: چپەو
 ئاشكرا (الهمس والجهر)، بەرزى و نزمى (الاستعلاء والاستفال) و ... ھتد.
 (وَمُسْتَحَقَّهَا): ئەو سىفەتەنە دەگرىتەوہ كە كاتى (عرضي)ن، لە ھەندى كاتدا تووشى
 پىت دەبن و لە ھەندى كاتىشدا لىي جيا دەبنەوہ، وەك: ئاشكرا كردن (الإظهار) و
 تىھەلكىش (الإدغام) و شارەنەوہ (الإخفاء) و ھەلگە پراندنەوہ (القلب) و بچووكردن
 (الترقيق) و گەورە كردن (التفخيم).

واتای گشتى:

تەجويد برىتە لەوہى كە مافى پىتەكان بەریت لە سىفەتە ھەمىشەى و كاتىبەكان.

(۳۱) وَرُدُّ كُلِّ وَاحِدٍ لِأَصْلِهِ وَاللَّفْظُ فِي نَظِيرِهِ كَمِثْلِهِ

واتای گشتى:

(وَ رُدُّ كُلِّ وَاحِدٍ لِأَصْلِهِ): گە پراندنەوہى ھەموو پىتەك بۆ جىپىتى بنەرەتى خوى.
 (وَاللَّفْظُ فِي نَظِيرِهِ كَمِثْلِهِ): دەرپرینی پىت و ئەحكامە لىكچووہەكان بە يەك شىوہ،
 درىژكردنەوہ لىكچووہەكان يەكسان ھەروہا مىنگەو پىتە قەلەوہەكان بەرەچاوكردنى
 رىزبەندىبەكانيان يەكسان.

واتە دەرپرینیان لەكاتى دووبارەبوونەوہياندا ھەر وەك يەكەم جارە. ۱۳۲

۱۳۱ لە دەستنووسى تردا بە (مِنْ كُلِّ صِفَةٍ وَمُسْتَحَقَّهَا) ھاتوہ.

۱۳۲ الشرح الكبير ل ۳۵۰، الشرح العصري ل ۵۳.

(۳۲) مُكْمَلًا^{۱۳۳} مِنْ غَيْرِ مَا تَكْلُفٍ بِاللُّطْفِ فِي النُّطْقِ بِلَا تَعَسُفٍ

پاقه‌ی وشه‌کان:

(مُكْمَلًا): به تیرو ته‌واوی

(مَا): پیتیکی زیاده‌یه بۆ جه‌ختکردنه‌وه به‌کار هاتووه.

(تَكْلُفٍ): زۆرله‌خۆکردن

(بِاللُّطْفِ): به‌نه‌رمی

(تَعَسُفٍ): به‌زۆرو به‌ناپه‌وایی

واتای گشتی:

له‌کاتی خویندنه‌وه‌ی قورئانی پیروژدا به ته‌واوی مافی پیته‌کان بدرییت، به‌نه‌رمی و بی زۆرلیکردن یان که‌مته‌رخه‌میگردن.

(۳۳) وَلَيْسَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ تَرْكِهِ إِلَّا رِيَاضَةٌ أَمْرِي بِفِكِّهِ

پاقه‌ی وشه‌کان:

(رِيَاضَةٌ): راهینان

(أَمْرِي): مروؤ

(بِفِكِّهِ): به شه‌ویلگی، واته به ده‌می.

واتای گشتی:

ته‌نها ریگایه‌ک بۆ جوانخویندنه‌وه به‌بی زۆرله‌خۆکردن، راهینانی زمان و شه‌ویلگیه له‌سه‌ر پیته‌کان به هه‌موو حاله‌ته‌کانیه‌وه، تاوه‌کو ئاسان ده‌بییت.

سوود: قورئانخوین له‌سه‌ره‌تای فیربوونیدا پیویستی به‌راهینان و زۆر له‌خۆکردن هه‌یه، نه‌گه‌ر راهینانی به‌ده‌م و زمانی خوی بکات تا ده‌گاته ئاستیکی زۆرباش (إتقان) نه‌و کات زۆر له‌خۆکردنه‌که نامینییت و جوانخویندنه‌وه (إتقان) له‌که ده‌بیته به‌هره‌و سیفه‌ت له‌قورئانخوینه‌که‌دا.

که‌واته ته‌جوید به‌زۆرله‌خۆکردن ده‌ستیپه‌ده‌کات و به به‌هره‌مهن‌دبوون و لیها‌توویی کۆتایی دییت. ^{۱۳۴}

^{۱۳۳} له‌ده‌ست‌نوس‌ی تردا به (مُكْمَلًا) هاتووه.

^{۱۳۴} الشرح العصري ل ۵۳.

بهشی بچوو ککردنه وه

ئیبین جه زه‌ری ده‌لیت:

(۳۴) فَرَّقْنِ مُسْتَفِلاً مِنْ أَحْرَفٍ وَحَاذِرْنَ تَفْخِيمَ لَفْظِ الْأَلْفِ

راقه‌ی وشه‌کان:

(فَرَّقْنِ): بچووکی بکه‌ره‌وه، نونی جه‌خت‌کردنه‌وه‌ی سووک (نون التوكید الخیفة) ی پیوه‌یه.

(مُسْتَفِلاً): پیته نزمه‌کان، ئەو پیتانه‌ن که هه‌موویان به بچووکی ده‌خوینریته‌وه جگه له پیتی (ر) و لامی وشه‌ی مه‌زنی ﴿اللَّهُ﴾ و، پیتی ئەلیف.

واته: (ء، ب، ت، ث، ج، ح، د، ذ، ز، س، ش، ع، ف، ک، م، ن، ه، و، ی)

(وَحَاذِرْنَ): ئاگاداربه، نونی جه‌خت‌کردنه‌وه‌ی سووک (نون التوكید الخیفة) ی پیوه‌یه.

واتای گشتی:

پیته نزمه‌کان بچوو ککه‌ره‌وه‌و ئاگاداربه پیتی ئەلیف گه‌وره نه‌که‌یت.

پروونکردنه‌وه:

لی‌رده‌دا ئیبین جه‌زه‌ری به‌په‌هایی باسی پیتی ئەلیفی کردووه که نایبیت گه‌وره بکریت، به‌لام مه‌به‌ستی ئەوه‌یه کاتیکی پیتی ئەلیف به‌دوای پیتیکی نزم (استفال) دا هاتیبت. چونکه پیتی ئەلیف به‌گه‌وره‌کردن (التفخیم) و بچوو ککردن (الترقیق) وه‌سف ناکریت، به‌لکو پیش پیتی خو‌ی ده‌که‌وی له کاتی خویندنه‌وه‌دا.

ئه‌گه‌ر له پیشیه‌وه پیتیکی به‌رز (الاستعلاء) هاتبوو به‌گه‌وره‌یی ده‌خوینریته‌وه وه‌کو:

﴿حَاقَتْ﴾، ﴿صَلِحَا﴾، ﴿ضَامِرٍ﴾، ﴿طَالَ﴾، ﴿ظَهَرَ﴾، ﴿غَلِبُونَ﴾،

﴿الْقَانِعِ﴾

هه‌روه‌ها پیتی ئەلیف به‌گه‌وره‌یی ده‌خوینریته‌وه ئەگه‌ر پیتی (ر) له پیشیه‌وه هاتبوو:

﴿صِرَاطٍ﴾.

هه‌روه‌ها له وشه‌ی مه‌زنی ﴿اللَّهُ﴾ یشدا به‌هه‌مان شیوه‌یه.

بهلام ئەگەر له پێشیهوه پیتیکی نزم (الاستفال) هاتبوو، ئەوا به بچووی دەخوینرێتهوه:

﴿الْمُرُوتُ﴾، ﴿وَالْأَسْبَاطُ﴾، ﴿التَّيْبُونُ﴾، ﴿ثَانِي﴾، ﴿جَائِيَةً﴾،
 ﴿الْحَمِيدُونَ﴾، ﴿دَائِمٌ﴾، ﴿وَالذَّرِيَّتِ﴾، ﴿زَاهِقٌ﴾، ﴿السَّيْحُونَ﴾،
 ﴿شَاءٌ﴾، ﴿الْعِيدُونَ﴾، ﴿الْفَائِزُونَ﴾، ﴿﴾، ﴿الَّتِي﴾، ﴿الْمَالُ﴾، ﴿النَّارُ﴾،
 ﴿فَأَنْهَارُ﴾، ﴿وَجِدٌ﴾، ﴿إِلْيَاسُ﴾.

(٣٥) وَهَمَزُ الْحَمْدِ ١٣٥، أَعُوذُ، إِهْدِنَا ١٣٦ اللَّهُ ١٣٧، ثُمَّ لَامٌ لِلَّهِ، لَمْنَا

واتای گشتی:

ئین جهزەری فرمان دەکات به بچووکردنەوهی هەمزە لەم چوار شوینەدا:

﴿الْحَمْدُ﴾ الفاتحة: ٢، ﴿أَعُوذُ﴾ مريم: ١٨، ﴿أَهْدِنَا﴾ (الفاتحة: ٦)،
 ﴿اللَّهُ﴾ (البقرة: ٢٥٧).

کەواتە پیتی هەمزە لەهەموو کاتیکیدا بچووکەو، جیاوازی نییە لەنیوان هەمزە
 بچراندن (القطع) و هەمزە گەیاندن (الوصل) لە کاتی دەستپیکردندا.

هەرەها فرمان دەکات به بچووکردنەوهی لامی یەکەمی وشەیی ﴿اللَّهُ﴾ (الفاتحة: ٢)
 ، چونکە له پێشیهوه ژیر (کسرة) هاتوو.

بەهەمان شیوهیەش فرمان دەکات به بچووکردنەوهی لامی ﴿لَنَا﴾ (البقرة: ٣٢) ،
 چونکە بەدوایدا پیتی نون هاتوو. ١٣٨

١٣٥ له دەستنوسی تردا (كَهْمَزُ الْحَمْدِ)

١٣٦ له دەستنوسی تردا (أَهْدِنَا) به هەمزە گەیاندن هاتوو.

١٣٧ له دەستنوسی تردا (اللَّهُ)

١٣٨ پروانە: الشرح الكبير ل ٣٨٨-٢٨٩

(۳۶) **وَلَيْتَأْتَفُ، وَعَلَى اللَّهِ، وَلَا الضُّ وَالْمِيمِ مِنْ مَحْمَصَةٍ وَمِنْ مَرَضٍ**

واتای گشتی:

ئیین جهزهری فهرمان دهکات به پاریزگاریکردن له زهننه (سکون)ی لامی یهکهمی وشهی ﴿وَلَيْتَأْتَفُ﴾ (الکھف: ۱۹) و ههروهها بچووکردهوهی لامی دووهمیش. ههروهها فهرمان دهکات به بچووکردهوهی لامی وشهی ﴿عَلَى اللَّهِ﴾ (البقرة: ۸۰). ههروهها بچووکردهوهی لامی وشهی ﴿وَلَا الضَّالِّينَ﴾ (الفاتحة). ههروهها بچووکردهوهی میمی وشهی ﴿مَحْمَصَةٍ﴾ (المائدة: ۳)، ﴿مَرَضٍ﴾ (البقرة: ۱۰).^{۱۳۹}

(۳۷) **وَبَاءٍ بَرَقٍ، بَاطِلٍ، بِهْمٍ، بِذِي فَاحِرِصَ عَلَى الشِّدَّةِ وَالْجَهْرِ الَّذِي**

(۳۸) **فِيهَا وَفِي الْجِيمِ ك: حُبِّ الصَّوْبِ رُبُوءٌ، اجْتَثَّتْ، وَحَجَّ، الْفَجْرِ**

ئیین جهزهری فهرمان دهکات به بچووکردهوهی پییتی (ب) لهم چوار وشهدا: ﴿وَبَرَقٌ﴾ (البقرة: ۱۹)، ﴿وَبَاطِلٌ﴾ (الأعراف: ۱۳۹)، ﴿بِهِمْ﴾ (البقرة: ۱۵)،

﴿وَبِذِي﴾ (النساء: ۳۶).^{۱۴۰}

پاشان ئیین جهزهری چهند ئاگاداریهک له بارهی ههردوو سیفتهی توندی (الشدة) و ئاشکرا (الجهر) دهکات و فهرمان دهکات به جیبه جیگردنی ئهو دوو سیفته له ههردوو پییتی (ب) و (ج) دا، نابیت

پییتی (ب) وهک (ف) بوتریت و نابیت پییتی (ج) وهک پییتی (ش) بوتریت.^{۱۴۱}

ئهم چهند نموونهی هیئاوتهوه:

ك: حُبِّ: ﴿يُجِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ﴾ (البقرة: ۱۶۵).

^{۱۳۹} پروانه: ههمان سهراچاوه ل ۳۸۹

^{۱۴۰} پروانه: شرح المقدمة الجزرية لطاش كبرى زادة ل ۱۲۶.

^{۱۴۱} الشرح العصري على مقدمة ابن الجزري ل ۵۷-۵۸، الشرح الكبير ل ۳۹۰.

الصَّبْرُ: ﴿وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ﴾ البقرة: ٤٥.

رَبْوَةٌ: ﴿كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ﴾ البقرة: ٢٦٥.

اجْتُنَّتْ: ﴿كَشَجَرَةٍ خَيْشَاءٍ اجْتُنَّتْ﴾ إبراهيم: ٢٦.

وَحَجٌّ: ﴿وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ﴾ الحج: ٢٧.

الْفَجْرِ: ﴿وَالْفَجْرِ ﴿١﴾﴾ الفجر.

(٣٩) وَيَبِينُ مُقْلَقًا^{١٤٢} إِنْ سَكَّانَا وَإِنْ يَكُنْ فِي الْوَقْفِ كَانَ أَبِيْنَا

راقه‌ی وشه‌کان:

(وَيَبِينُ): پروونی بکه‌روه

واتای گشتی:

به‌پروونی و به‌جوانی پیته‌کانی قه‌لقه‌له (قطب جد) ده‌بره‌ئه‌گه‌ر زهنه‌دار (ساکن) بوون، خو‌ئه‌گه‌ر له‌کاتی وه‌ستاندا بوو‌ئه‌وا قه‌لقه‌که پرووترو به‌هیژتره.

پروونکرده‌وه:

به‌شیک له‌ زانایان به‌ پشتبه‌ستن به‌م دیره‌ شیعره قه‌لقه‌له‌یان کردوه به‌ دوو به‌شه‌وه:

قلقة صغرى: ﴿يَقْدِرُ﴾، ﴿أَقْطَمْعُونَ﴾، ﴿فَأَسْتَجَبْنَا﴾، ﴿يُدْعُونَ﴾، ﴿يَجْهَلُونَ﴾

قلقة كبرى: ﴿وَاقٍ﴾، ﴿مُحِيطٌ﴾، ﴿الْحَقُّ﴾

به‌لام له‌سه‌ر رای به‌هیژ قه‌لقه‌له ده‌بیئت به‌ سی به‌شه‌وه، وه‌ک پیشتتر له‌ دیری (٢٤) دا باسما‌ن کرد.

^{١٤٢} به (مُقْلَقًا) یش ده‌خوینریته‌وه. الشرح الكبير ل ٣٩١.

(٤٠) وَحَاءَ حَصْحَصَ، أَحَطُّ، الْحَقُّ وَسِينَ مُسْتَقِيمٍ، يَسْطُو، يَسْفُو

واتای گشتی:

لهم دیره‌یشدا فرمان دهکات به:

- بچووکردنه‌وهی پییتی (ح) کاتیک به ته‌نیشث پییتی بهرز (الاستعلاء) وه بیٔت:

﴿حَصْحَصَ﴾ یوسف: ۵۱، ﴿الْحَقُّ﴾ یوسف: ۵۱، ﴿أَحَطُّ﴾ النمل: ۲۲.

- بچووکردنه‌وهی پییتی (س) کاتیک به‌ته‌نیشث پییتی بهرز (الاستعلاء) یان توند

(الشدّة) وه بیٔت:

﴿مُسْتَقِيمٍ﴾ البقرة: ۱۴۲، ﴿يَسْفُونَ﴾ القصص: ۲۳، ﴿يَسْطُونَ﴾ الحج: ۷۲

پیتی (ر)

ئین جه زهري له م سى دیرهي خواره وهدا تهنه باس له حاله تهنه کانی بچوو ککرده وهی پیتی (ر) دهکات و حاله تهنه کانی گه وره کردنی باس نه کردوه ئه ویش له سه ر ئه و بنه مایه ی که پیتی (ر) له بنه رته دا پیتیکی گه وره یه یا خود له سه ر کارکردن به بنه مای تیگه یشتنی پیچه وانه (مفهوم المخالفة)، ههروهه تهنه ئه و حاله تهنه ی باس کردوه که په یوه ستن به گه یاندن (الوصل) هه وه، به لام راقه کاران له کاتی لیکدانه وه یان بو ئه م پیشه کییه به تیرو ته سه لی باسیان لیوه کردوه. ^{۱۴۳}

(۴۱) وَرَقِقِ الرَّاءُ إِذَا مَا كُسِرَتْ كَذَاكَ بَعْدَ الْكُسْرِ حَيْثُ سَكَنْتَ

واتای گشتی:

(وَرَقِقِ الرَّاءُ إِذَا مَا كُسِرَتْ): پیتی (ر) به بچووکی بخوینه ره وه ئه گه ر ژیر (كسرة) ی هه بوو،

وه كو: ﴿الرَّاقِبِ﴾، ﴿رِجَالٍ﴾

(كَذَاكَ بَعْدَ الْكُسْرِ حَيْثُ سَكَنْتَ) ههروهه پیتی (ر) به بچووکی بخوینه ره وه ئه گه ر له پاش ژیر (كسرة) وه هاتیبیت و خویشی زهنه دار (ساكن) بییت، جا ئه و زهنه یه بنه رته ی (أصلي) بییت یان به هو ی وه ستانه وه بییت.

نموونه بو زهنه ی بنه رته ی له ناوه راست یان له کو تاییدا:

﴿فِرْعَوْنَ﴾، ﴿بِشْرَعَةٍ﴾، ﴿مَرَفَقًا﴾، ﴿وَأَسْتَغْفِرُ﴾، ﴿فَأَصْبَرَ﴾

نموونه بو زهنه ی کاتی به هو ی وه ستانه وه:

﴿وَلَا تَمُنْ تَسْتَكْبِرُ﴾ (۶) المدثر، ﴿مُدَكِّرِ﴾ القمر: ۱۵، ﴿سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ﴾ (۲) القمر.

به لام به دوو مه رج:

(٤٢) إِنْ لَمْ تَكُنْ مِنْ قَبْلِ حَرْفِ اسْتِعْلَاءٍ أَوْ كَانَتْ الْكَسْرَةُ لَيْسَتْ أَصْلًا

مهرجی یه کهم:

إِنْ لَمْ تَكُنْ مِنْ قَبْلِ حَرْفِ اسْتِعْلَاءٍ: به لام بهو مهرجی له پیش پیتیک له پیته بهرزهکان

(الاستعلاء) هوه نه هاتبی له یهک وشهدا، وهکو: ﴿قِرطاس﴾، ﴿وَأَصَادًا﴾، ﴿فِرْقَةً﴾،

﴿مِرْصَادًا﴾، ﴿لِبِالْمِرْصَادِ﴾

سوود: له قورنانی پیروزدا تنها سی پیت له پیتهکانی (الاستعلاء) له دواى پیتی
(ر) وه هاتون، که بریتین له (ص، ط، ق).^{١٤٤}

مهرجی دووه م:

(أَوْ كَانَتْ الْكَسْرَةُ لَيْسَتْ أَصْلًا): نه گهر ژیر (كسرة) ی پیتی (ر) بنچینهی (أصلي)

نه بیټ، وهکو:

له یهک وشهدا: ﴿أَرْجِعُوا﴾، ﴿أَرْكَبُوا﴾

له دوو وشهدا وهکو: ﴿إِنْ أَرْتَبْتُمْ﴾، ﴿أَمْ أَرْتَابُوا﴾، ﴿الَّذِي أَرْتَضَى﴾

سوود: لهو حاله تانهی که پیتی (ر) تییدا به بچوکی ده خوینریته وهو له هونراوه که دا
باسنه کراوه:

١- نه گهر پیتی (ر) زهنه دار (ساکن) بوو به هوی وه ستانه وهو به دواى پیتیکی
زهنده اریشدا هاتبوو جگه له پیته بهرزهکان (الاستعلاء) و پیش پیته زهنه داره که ش
ژیر (كسرة) هه بیټ.

وهکو: ﴿السَّحْرُ﴾، ﴿حَجْرٌ﴾، ﴿بَصِيرٌ﴾.

٢- نه گهر زهنه داربوو (ساکن) به هوی وه ستانه وهو پیتیکی ئاسان (اللين) پیشی

که وتیټ، وهکو: ﴿السَّيْرُ﴾، ﴿لَا صَيْرٌ﴾.

(٤٣) وَأَخْلَفُ فِي فِرْقٍ لِكَسْرِ يُوجَدُ .....

پاقه‌ی وشه‌کان:

(وَأَخْلَفُ): هه‌ردوو شیوه‌که دروسته، بچوو‌ککردنه‌وهو گه‌وره‌کردن.

واتای گشتی:

له وشه‌ی ﴿فِرْقٍ﴾ الشعراء: ٦٣، هه‌ردوو شیوه‌که دروسته، بچوو‌ککردنه‌وهو گه‌وره‌کردن، ئه‌ویش له به‌ر ئه‌وه‌ی پیته به‌رزه‌که واته پیتی (ق) ژێردار (مکسور)ه. به‌لام له کاتی وه‌ستان له‌سه‌ری به‌ زهنه، ته‌نها به‌گه‌وره‌یی ده‌خوینریته‌وه، ئه‌ویش له‌به‌ر نه‌مانی ژێری پیته به‌رزه‌که (کسرة الاستعلاء).

ته‌واوکاری:

له‌م وشانه‌ی خواره‌وه‌شدا هه‌ردوو حاله‌ت بچوو‌ککردن و گه‌وره‌کردن دروستن:

١- ﴿الْقَطْرُ﴾ سبأ: ١٢، له‌کاتی وه‌ستاندا هه‌ردوو شیوه‌که دروسته، به‌لام بچوو‌ککردن له‌پیشه‌تره، جا ئه‌وه‌ی گه‌وره‌ی ده‌کات سه‌یری پیته به‌رزه‌که (الاستعلاء) ده‌کات، ئه‌وه‌یشی بچووکی ده‌کاته‌وه سه‌یری پیته به‌رزه‌که ناکات، به‌لکو سه‌یری ژێری (کسرة) پێش پیته به‌رزه‌که ده‌کات.

به‌لام له کاتی گه‌یاندندا (الوصل) به‌ بچووکی ده‌خوینریته‌وه.

٢- ﴿مَصْرَ﴾ (یونس: ٨٧، یوسف: ٩٩، ٢١، الزخرف: ٥١)، له کاتی وه‌ستاندا هه‌ردوو شیوه‌که دروسته، به‌لام گه‌وره‌کردن له‌پیشه‌تره.

به‌لام له‌کاتی گه‌یاندن (الوصل) دا به‌ گه‌وره‌یی ده‌خوینریته‌وه.

هه‌روه‌ها پیتی (ر) له‌م حاله‌تانه‌ی خواره‌وه‌دا به‌ گه‌وره‌یی ده‌خوینریته‌وه:

١- ئه‌گه‌ر خو‌ی سه‌ری (فتحة) هه‌بوو. وه‌کو: ﴿رَجُلٍ﴾

٢- ئه‌گه‌ر خو‌ی زهنه‌دارو (ساکن) پیتی پێشه‌وه‌ی سه‌ری (فتحة) هه‌بی، وه‌کو:

﴿مَرِيَمَ﴾

۳- ئەگەر خۆی بە ھۆی وەستانەوہ زەننەداربوو(ساکن)، ھەروەھا پیتی پێشتریش زەننەداربوو -بەمەرجیک پیتی (ي) نہبیٹ- و پیتی پێش ئەویش سەردارییٹ، وەکو: ﴿وَالْفَجْرِ﴾، ﴿التَّارِ﴾.

۴- ئەگەر بۆر (ضمة)ی ھەبوو. وەکو: ﴿الرَّعَبِ﴾

۵- ئەگەر خۆی زەننەدارو پیتی پێشەوہی بۆردارییٹ. وەک: ﴿الشَّكْرِ﴾، ﴿الْفُرَّانِ﴾

۶- ئەگەر خۆی بە ھۆی وەستانەوہ زەننەی ھەبی، پیتی پێشتریش زەننەو پێشتریش بۆری ھەبیٹ، وەکو: ﴿الْأُمُورِ﴾، ﴿خُسْرِ﴾

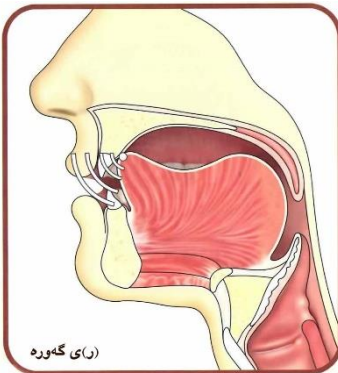
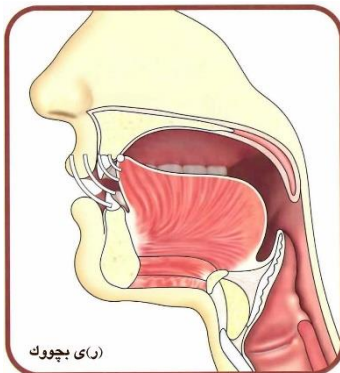
۷- ئەگەر خۆی زەننەدارو لە ھەمان وشەدا پیتی پێشەوہی ژیری پەسەنی (کسرٌ أصلي) ھەبیٹ، بەلام پیتی دواوہی یەکیک بیٹ لە پیتە بەرزەکان (الاستعلاء) بە مەرجیک ژیر (کسرة)ی نہبیٹ، ئەمیش تەنھا لەم پینج وشەدا

پوویداوہ: ﴿قِرطاسٍ﴾، ﴿وَأَرْصَادًا﴾، ﴿فِرْقَةٍ﴾، ﴿مَرْصَادًا﴾، ﴿لِبِالْمَرْصَادِ﴾

۸- ئەگەر خۆی زەننەداربیٹ وژیریکی تووشەتوو (کسرٌ عارضٌ) پێشی کەوتبیٹ،

لەیەک وشەدا بیٹ وەکو: ﴿أَرْجَعُوا﴾، ﴿أَرْكَبُوا﴾

یان لە دوو وشەدا بیٹ وەک: ﴿إِنْ أَرْتَبَّرَ﴾، ﴿أَمْ أَرْتَابُوا﴾، ﴿الَّذِي أَرْتَضَى﴾

(٤٣) ..... وَأَخْفِ تَكْرِيرًا إِذَا تُشَكَّدُ

پاقه‌ی وشه‌کان:

(وَأَخْفِ): بیشاره‌وه.

واتای گشتی:

ئیین جه‌زهری فرمانمان پیده‌کات که سیفه‌تی دووباره‌بوونه‌وه (التکریر) بشارینه‌وه به‌تایبته له‌کاتی‌کدا که پیتی (ر) (شدة) داربیت، پیشتریش له‌سیفه‌ته‌کاندا باسی لیوه کرد.

پای دروست له‌کاتی دهربرینی پیتی (ر) دا ئه‌وه‌یه که بۆ یه‌کجار پیگه به زمان بدریت تاوه‌کو به‌ریته‌وه، به‌لام پیگریکردن له له‌رینه‌وه‌ی زمان یاخود له‌رینه‌وه زیاتر له یه‌کجار هه‌له‌یه.^{١٤٥}

---

^{١٤٥} پروانه: الشرح العصري على مقدمة ابن الجزري ل ٦٣.

گهوره کردن

سه بارهت به گهوره کردن پییتی (ل) دهلیت:

(٤٤) وَفَتِحِ اللَّامَ مِنْ اسْمِ اللَّهِ عَنِ فَتْحِ اَوْضَمِّ كَعَبْدُ ١٤٦ اللَّهُ

راقه‌ی وشه‌کان:

(عَنْ فَتْحِ): پاش (فتحة)

واتای گشتی:

پییتی لامی وشه‌ی مه‌زنی (الله) گه‌وره بکه پاش سه‌ر (فتحة) یاخود بؤر (ضمة) وه‌کو:

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ ﴿الإِخْلَاصُ﴾ ﴿نَارَ اللَّهِ الْمُوقَدَةَ﴾ ﴿الهِمزة

هه‌وه‌ها لامی وشه‌ی مه‌زنی ﴿اللَّهُ﴾ نه‌گه‌ر له سه‌ره‌تاوه هاتبوو، چونکه هه‌مه‌زی

گه‌یاندن (وصل) له سه‌ره‌تاوه سه‌ردار (مفتوح) ده‌بیّت. وه‌کو: ﴿اللَّهُ وَكُلِّ الذِّبْنَ

ءَأَمْنُوا﴾ (البقرة: ٢٥٧)

ئین جه‌زه‌ری باسی حاله‌تی بچووک‌کردنی پییتی لامی نه‌کردوه، چونکه له دژه‌که‌یه‌وه

وه‌رده‌گیریت، واته بچووک ده‌کریته‌وه نه‌گه‌ر له پاش ژیر (کسرة) وه هاتبوو، وه‌کو:

﴿عِنْدَ اللَّهِ﴾ (الأنفال ١٠) ﴿قُلِ اللَّهُمَّ﴾ (الزمر ٤٦) ﴿قَوْمًا اللَّهُ مُهَلِكُهُمْ﴾ (الأعراف

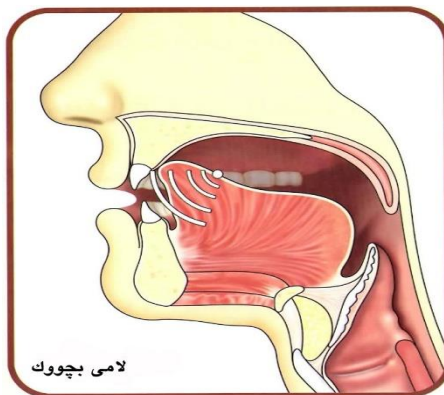
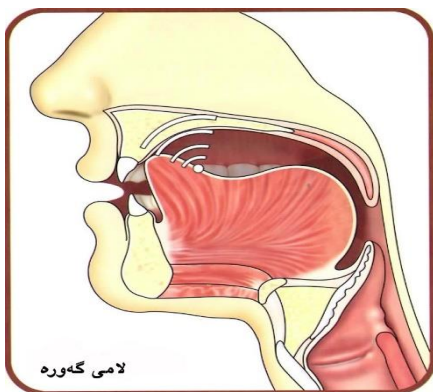
١٦٤) چونکه ﴿قَوْمًا اللَّهُ﴾ بهم شیوه‌یه ده‌خوینریته‌وه: ﴿قَوْمِنَ اللَّهِ﴾.

هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر پییتیکی زهنه‌داری له پیشه‌وه بوو، پیش پیته زهنه‌داره‌که پییتیکی

ژیردار هاتبوو. وه‌ک: ﴿غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ﴾ (التوبة: ٢) ﴿فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ﴾

(المائدة: ٥٤).

^{١٤٦} له دستنوس‌ی تردا به (کعبد) هاتووه.

پاشان باسی گهوره کردنی پیته بهرزه کان (حروف الاستعلاء) دهکات:

(٤٥) وَحَرْفِ الْإِسْتِعْلَاءِ فَحَمَّ وَأَخْضَصَا لِأَطْبَاقِ أَقْوَى نَحْوِ^{١٤٧} قَالَ وَالْعَصَا

واتای گشتی:

فهرمانی کردوو به گهوره کردنی هوت پیته که ی (الاستعلاء)، به تاییه تیش له نیوانیاندا پیته کانی (الإطباق)، پاشان دوو نمونه ی هیناوه ته وه، ﴿قَالَ﴾ نمونه یه بو پیته کانی (الاستعلاء) که سیفه تی (الإطباق) ی تیدا نییه، نمونه یه کیش که سیفه تی (الاستعلاء) و (الإطباق) یشی تیدایه که پیته ی (ص) له (وَالْعَصَا) دا که له نایه تی ﴿أَضْرِبِ بَعْصَاكَ﴾ البقرة: ٦٠، دا هاتوو.

^{١٤٧} له ده ستنوسی تردا به (نَحْوِ) هاتوو.

پوونکردنه وه:

پله بهندی قه له وکردنی پیتته به رزه کان (الاستعلاء):

سه بارهت بهم پله بهندی زانایان دوو بۆچوونیان ههیه:

یه کهم: بۆچوونی (ابن الطحان الأندلسی) یه که ده لیت هه ر یه کیک له م پیتانه سی

پله یان ههیه:

پله ی یه کهم: قه له و ترینیانه، نه گهر سه رداربوون (مفتوح)، وهک:

﴿ طَاوُتٌ ﴾، ﴿ الضَّالُّونَ ﴾، ﴿ صَاحِبِكُمْ ﴾، ﴿ الظَّالِمُونَ ﴾، ﴿ قَالَ ﴾، ﴿ حَبَّتْ ﴾،
﴿ ظَلَمَ ﴾

پله ی دووهم: نه گهر بۆر (ضمّة) یان هه بوو. وهک: ﴿ طُوِيَ ﴾، ﴿ يَقُولُ ﴾، ﴿ لَا تَحُونُوا ﴾

پله ی سییه م: نه گهر ژیری (كسرة) یان هه بوو. وهک: ﴿ طَبَّئِمٌ ﴾، ﴿ قِيلَ ﴾، ﴿ خِزْيَ ﴾

به لام نه گهر زهننه ی (سكون) هه بوو سهیری پیتی پیشه وهی ده کریت، نه گهر:

- پیتی پیشه وهی سهری (فتحة) هه بوو، نه وه له پله ی یه کهمدایه، وهک:

﴿ أَيَطْمَعُ ﴾، ﴿ أَضَعْتُ ﴾، ﴿ أَصْلَابِكُمْ ﴾، ﴿ أَظْلَمَ ﴾، ﴿ يَغْلِبُ ﴾، ﴿ مَقْرَبَةٍ ﴾،
﴿ أَخْرَجَكُمْ ﴾

- پیتی پیشه وهی بۆری (ضمّة) هه بوو له پله ی دووهمدایه.

وهک: ﴿ لِيُظْفِرُوا ﴾، ﴿ يُصْرِفُ ﴾، ﴿ مُظْلِمُونَ ﴾، ﴿ يُقْبَلُ ﴾، ﴿ يُعْفَرُ ﴾

- پیتی پیشه وهی ژیری (كسرة) هه بوو له پله ی سییهمدایه.

وهک: ﴿ إِطْعَمُ ﴾، ﴿ أَضْرِبُ ﴾، ﴿ أَفْرَعُ ﴾، ﴿ شَقَوْنَا ﴾، ﴿ إِخْرَاجًا ﴾

دووم: هر يه كيك له م پیتانه پینچ پله یان هه یه، ئەم بۆچوونهش په سه ندراره له لای ئیبنولجه زهریه وه په حمه تی خوی لی بیّت:

پله ی یه که م: قه له وترینیا نه، ئەگه ر سه ریا ن (فتحه) هه بی و به دوا یاندا پی تی ئەلیف هاتی، وهك:

﴿طَابَ﴾، ﴿ضَاقتَ﴾، ﴿صَابِرًا﴾، ﴿يُظهِرُونَ﴾، ﴿يَقْتُلُونَ﴾، ﴿غَائِبِينَ﴾،

﴿حَائِبِينَ﴾

پله ی دووم: ئەگه ر سه ر (فتحه) یان بی و به دوا یاندا پی تی ئەلیف نه هاتی.

وهك: ﴿طَبَعَ﴾، ﴿ضَرَبَ﴾، ﴿صَدَقَ﴾، ﴿ظَلَّ﴾، ﴿قَتَلَ﴾، ﴿عَفَرَ﴾،

﴿خَلَقَ﴾

پله ی سی یه م: ئەگه ر بۆریا ن (ضمه) هه بیّت، وهك:

﴿فَطَّعَ﴾، ﴿صُرِفَتْ﴾، ﴿ضُرِبَتْ﴾، ﴿يُظَنُّونَ﴾، ﴿قُتِلَ﴾، ﴿عُلِبَتْ﴾،

﴿خُلِقَتْ﴾

پله ی چواره م: ئەگه ر زه ننه داربوون (ساكن).

وهك: ﴿يَطْبَعُ﴾، ﴿يَضْرِبُ﴾، ﴿أَصْبَرَهُمْ﴾، ﴿يَطْلِمُ﴾، ﴿يَقْتُلُ﴾، ﴿يَعْلِبُ﴾،

﴿يَخْلُقُ﴾

پله ی پینجه م: ئەگه ر ژیریان (كسرة) هه بوو.

وهك: ﴿طَبَاقًا﴾، ﴿ضَرَارًا﴾، ﴿صِرَاطًا﴾، ﴿ظَلًّا﴾، ﴿قِتَالًا﴾، ﴿غَشْوَةً﴾،

﴿خِفَافًا﴾

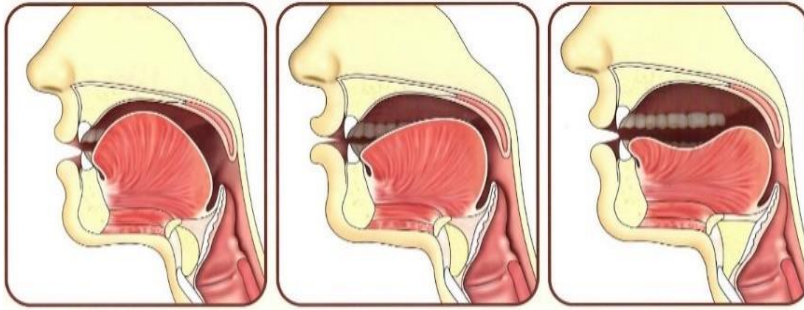
(العلامة المتولي) ش به هونراوه باسی له هەردوو بۆچوونەکه کردوو:

بۆچوونی یەکهەم:

تَمَّ الْمَفْحَمَاتُ عَنْهُمْ أَتَيْتِيهِ
عَلَى مَرَاتِبٍ ثَلَاثٍ، وَهِيَ: مَفْتُوحُهَا، مَضْمُومَةٌ، مَكْسُورُهَا
فَمَا أَتَى مِنْ قَبْلِهِ مِنْ حَرَكَه
وَتَابِعٌ مَا قَبْلَهُ سَاكُنُهَا
فَأَفْرَضَهُ مُشْكَلاً بِتِلْكَ الْحَرَكَه.

بۆچوونی دووهم:

وَقِيلَ: بَلْ مَفْتُوحُهَا مَعَ الْأَلْفِ
وَبَعْدَهُ الْمَفْتُوحُ مِنْ دُونِ الْأَلْفِ
مَضْمُومُهَا، سَاكُنُهَا، مَكْسُورُهَا
فَهَذِهِ خَمْسٌ أَتَاكَ ذِكْرُهَا
فَهِيَ وَإِنْ تَكُنْ بِأَدْنَى مَنْزِلِهِ
فَخِيْمَةٌ قَطْعًا مِنَ الْمُسْتَفْلِهِ
فَلَا يُقَالُ إِنَّهَا رَقِيْقَةٌ
كَضِدِّهَا، تِلْكَ هِيَ الْحَقِيْقَةُ.

المكسور

المضموم

المفتوح

شێوهی دەم له کاتی دەربرینی پیتیکی قهلهوی بزواودا

تیبینی:

۱- ئەگەر پیتی (خ)ی زەننەدار پێشەوهی ژێرداربوو (کسرة)، بەلام بە دوایدا پیتی

(ر)ی گەوره هاتبوو، دەبیّت پیتی (خ) بە قهلهوتر بخوینرێتەوه له بەر پیتی (ر).

واته: له پلهی چوارەمی پلهبەندی قهلهوکردنی پیتە بەرزەکانەوه (الاستعلاء) دەچیتە

پلهی دووهم. وهك: ﴿وَجُجِرْكُمْ إِخْرَاجًا﴾ (نوح: ۱۸) ﴿وَقَالَتْ أَخْرِجْ عَلَيَّ﴾

(يوسف: ۳۱)

(العلامة المتولي) لهم بارهيهوه دهليّت:

وخاءٌ إخراج بتفخيمٍ أتت من أجل راءٍ بعدها إذ فُحِّمَتْ.

(٤٦) وَبَيْنَ الْإِطْبَاقِ مَنِ أَحَطْتُ مَعَهُ وَاحْتَلَفُ بِ: تَخْلُقُكُمْ وَقَع

واتای گشتی:

لهم دیرهیشدا له دوو بابته ناگادارمان دهکاتهوه که هر تایبهتن به گهورهکردن:
- درخستنی سیفتهی (إطباق) له پیتی (ط) دا له کاتی تیئه لکیشکردنی (ط) له (ت) دا
له ﴿أَحَطْتُ﴾ النمل: ٢٢، له گهل ﴿بَسَطْتُ﴾ المائدة: ٢٨، هروهها له ﴿فَرَطْتُ﴾
الزمر: ٥٦، ﴿فَرَطْتُمْ﴾ یوسف: ٨٠، چونکه دهبته تیئه لکیشی ناتهواو.
- وشهی ﴿تَخْلُقُكُمْ﴾ المرسلات: ٢٠، به دوو شیوه دهخوینریتهوه:
أ- تیئه لکیشکردنی تهواو واته به (تَخْلُكُم) دهخوینریتهوه.
ب- تیئه لکیشکردنی ناتهواو.

(٤٧) وَأَحْرَصُ عَلَى السُّكُونِ فِي جَعَلْنَا أَنْعَمْتَ وَالْمَعْصُوبِ مَعِ ضَلَلْنَا

واتای گشتی:

لیرهیشدا فرمان دهکات به درخستنی پیتی زهنه دار (ساکن) به وریایی و بهروونی
له: ﴿جَعَلْنَا﴾ البقرة: ١٢٥، ﴿أَنْعَمْتَ﴾ الفاتحة: ٧، ﴿الْمَعْصُوبِ﴾ الفاتحة: ٧،
﴿ضَلَلْنَا﴾ السجدة: ١٠.
زانایانی تهجوید گرنگی تایبهتیاں داوه بهدرپرینی پیتی زهنه دار (ساکن)،
جوولاندنیشی به هلهی ئاشکرا لهقه لهم ددهن بویه پیویسته قورئانخوین زور ناگای
لیبیٲ. ١٤٨

^{١٤٨} پروانه: الشرح الكبير ٤١٥-٤١٦.

(٤٨) وَخَلِّصْ أَنْفِتَاحَ مَحْدُورًا عَسَىٰ خَوْفَ اشْتِبَاهِهِ بِمَحْظُورًا عَصَىٰ

واتای گشتی:

فرمان دهکات به دهرپرینی سیفتهی (انفتاح) له پیتی (ن) دا وهك له وشهی ﴿مَحْدُورًا﴾ الإسراء، تاوهكو نهبیته پیتی (ظ) وهك له وشهی ﴿مَحْظُورًا﴾ الإسراء، بههمان شیوهیش فرمان دهکات به دهرپرینی سیفتهی (انفتاح) له پیتی (س) دا وهك له وشهی ﴿عَسَىٰ﴾ تاوهكو نهبیته پیتی (ص) وهك له وشهی ﴿وَعَصَىٰ﴾.

(٤٩) وَرَاعِ شِدَّةَ بَغْـَافٍ وَبِنَا كَشْرِكِكُمْ وَتَتَوَقَّى فِتْنَتَنَا

واتای گشتی:

فرمان دهکات به پاریزگاریکردن لهسیفتهی توندی (الشدة) لههردوو پیتی (ك) و (ت) وهكو ﴿يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ﴾ فاطر: ١٤، ﴿تَتَوَقَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ﴾ النحل: ٣٢، ﴿فِتْنَتَهُمْ﴾ الأنعام: ٢٣، چونکه (الشدة) له سیفته بههیزهکانه و (الهمس) یش له سیفته لاوازهکانه، بویه پیویسته قورئانخوین لهسهرهتاوه سیفتهی (الشدة) دهرپریت و پاشان سیفتهی (الهمس).
نموونه هیئانهوه به ﴿بِشِرْكِكُمْ﴾، ﴿تَتَوَقَّاهُمُ﴾ بهلگهیه لهسهر پاریزگاریکردن لهسیفتهی توندی (الشدة) له ههردوو پیتی (ك) و (ت) دا به تایبته نهگهر دووبارهبوونهوه.

تیّه لکیشکردن و به شهکانی

پروونکردنه وه:

پیناسهی تیّه لکیشکردن

تیّه لکیشکردن له زمانه وانیدا: کردنی شتیك به شتیکی تردا، لغاوه که ی کرد به ده می نه سپه که دا، دوو چاوگیشی هه یه: (الإدغام) له (أُدْعَمَ) وهرگیراوه، (الادغام) له (ادْعَمَ) وهرگیراوه.

له زاراوه یشدا: گه یاندنی پیتیکی زهنه دار به پیتیکی بزواوی هاوشیوهی خوی یا خود نزیك له خوی و، کردنیان به یهك پیتی (مُشَدَّدٌ) و، به یه کجار ده خوینرینه وه.

له بنه ماکانی تیّه لکیشکردن له زمانی عه پهبیدا:

یه که م: ده بییت پیتی یه که م زهنه دار بییت، نه گهر بزواو بوو ده بییت جووله که ی لابی بییت و نه وکاته پیی دهوترییت تیّه لکیشی گه وره، نه م جو ره ییش له ریوایه تی حه فصدا له جوړی لیکی جووه کانه و (المتماثلین) له شهش شوینی قورئانی پیروزدا پروویداوه:

۱- ﴿فَنِعَمًا هِيَ﴾ (البقرة: ۲۷۱) له بنچینه دا (فَنِعَمَ مَا) بووه.

۲- ﴿نِعَمًا يَعِظُكُمْ بِهَا﴾ (النساء: ۵۸).

۳- ﴿قَالَ أَحْتَجُونَ﴾ (الأنعام: ۸۰) له بنچینه دا (أُتَحَاجُّونِي) بووه.

۴- ﴿لَا تَأْمَنَّا﴾ (يوسف: ۱۱) له بنچینه دا (لَا تَأْمَنَّا) بووه.

۵- ﴿مَا مَكَّنِي﴾ (الكهف: ۹۵) له بنچینه دا (مَا مَكَّنِي) بووه.

۶- ﴿تَأْمُرُونِي﴾ (الزمر: ۶۴) له بنچینه دا (تَأْمُرُونِي) بووه.

دووهم: تیّه لکیش له پیتهکانی زماندا زوره و، له پیتهکانی قورگ و دوولیودا که مه.

سییه م: لاواز له به هیزدا تیّه لکیش ده کریت، به لام به هیز له ناته واودا تیّه لکیش ناکریت، چونکه تیّه لکیش پیتهکان سووک و ناته واو ناکات.

چوارهم: تا جیپیتهکان له یه کتر نزیکتر بن تیّه لکیش باشر ده بییت، تا جیپیتهکان له یه کتر دوورترین ئاشکراکردن باشر ده بییت.

تیہہ لکیشیش به گویره ی په یوه ندی نیوان دوو پیته دراوسیکه دابه شده بیټ به سهر
سی به شدا:

۱- تیہہ لکیشی پیته لیچووہ کان (إدغام المتماثلین).

بریتییه لهو تیہہ لکیشه ی له نیوان دوو پیتی لیچوو له جیپیت و سیفه تدا
رووده دات، جا ئو دوو پیته له یه ک وشه دا یاخود له دوو وشه دا کوښنه وه.
ئهم تیہہ لکیشه ش ده بیټ به دوو به شه وه:

أ- مینگه دار، ئه ویش ته نها له پیتی (ن) و (م) دا:

- ﴿لَنْ نَّصْبِرَ﴾ (البقرة: ۶۱)

- ﴿جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ﴾ (یونس: ۵۷)

ب- بی مینگه، ئه ویش له م پیتانه ی خواره وه دا:

- پیتی (ب) له (ب) دا: ﴿أَذْهَبَ بِكِتَابِي﴾ (النمل: ۲۸) به م شیوه یه
ده خوینریتته وه: اذهبکتابی.

- پیتی (ت) له (ت) دا: ﴿فَمَا رِيحَتَ تَجَرَّتُهُمْ﴾ (البقرة: ۱۶) به م شیوه یه
ده خوینریتته وه:
فَمَا رِيحَتُهُمْ.

- پیتی (د) له (د) دا: ﴿وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ﴾ (المائدة: ۶۱)

- پیتی (ذ) له (ذ) دا: ﴿إِذْ ذَهَبَ﴾ (الأنبياء: ۸۷)

- پیتی (ع) له (ع) دا: ﴿مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾ (الكهف)

- پیتی (ف) له (ف) دا: ﴿فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ﴾ (الإسراء: ۳۳)

- پیتی (ک) له (ک) دا: ﴿أَيْنَمَا تَكُونُوا يُدْرِكُكُمُ الْمَوْتُ﴾ (النساء: ۷۸)

- پیتی (ل) له (ل) دا: ﴿قُلْ لَا أَشْهَدُ﴾ (الأنعام: ۱۹)

- پیتی (و) له (و) دا: ﴿حَتَّىٰ عَفَوْا وَقَالُوا﴾ (الأعراف: ۹۵)

- پیتی (ه) له (ه) دا: ﴿أَيْنَمَا يُوَجِّهُهُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ﴾ النحل: ۷۶.

﴿مَا أَعْنَى عَنِّي مَالِيَّةٌ ﴿۳۸﴾ هَلَاكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ ﴿۳۹﴾﴾ الحاقه

تیبینی: ئەم ئایەتە لە باری گەیانندا (الوصل) بە دوو شیۆه دەخوینرێتەو:

✓ ناشکراکردن (الإظهار): ئەویش بەوستان (سکته) لە سەر وشە (مالیه) پاشان خویندنی (هک) بی هەناسەدان.

✓ تیپه‌لکیشکردن (الإدغام): بەم شیۆهیه (مالیهک)، بەلام شیۆه یەکهەم لە پیشتەر.

۲- تیپه‌لکیشی پیتە هاوڕه‌گه‌زه‌کان (إدغام المتجانسين).

بریتییە لەو تیپه‌لکیشە لەنیوان دوو پیتی یه‌گگرتوو له‌جیپیت و جیاواز له‌ سیفه‌تا رووده‌تا، ئەم جوړه‌ش له‌حه‌وت شویندا هه‌یه‌و به‌سه‌ر سی جیپیتدا دابه‌شده‌بن:

أ- جیپیتی (ط، ت، د): له‌ چوار شویندا پیوسته:

۳- تیپه‌لکیشکردنی تاه‌واوی پیتی (ط) ی زهنه‌دار له‌ (ت) دا:

﴿لَئِنْ بَسَطْتَ﴾ (المائدة: ۲۸) واته: به‌ (بسطت) ده‌خوینرێتەو، چونکه هه‌ردوو

سیفه‌تی به‌رزیی و (الاستعاء) جووتکردنی (الإطباق) پیتی (ط) ماوه‌ته‌وه.

۴- تیپه‌لکیشکردنی ته‌واوی پیتی (ت) ی زهنه‌دار له‌ (ط) دا:

﴿وَدَّتْ طَافِيَةً﴾ (آل عمران: ۶۹) به‌ (ودطائفه) ده‌خوینرێتەو.

۵- تیپه‌لکیشکردنی ته‌واوی پیتی (ت) ی زهنه‌دار له‌ (د) دا:

﴿فَلَمَّا أَتَقَلَّتْ دَعْوَا اللَّهِ﴾ (الأعراف: ۱۸۹)، به‌ (أَتَقَلَّدَعُوا) ده‌خوینرێتەو.

۶- تیپه‌لکیشکردنی ته‌واوی پیتی (د) ی زهنه‌دار له‌ (ت) دا:

﴿قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ﴾ (البقرة: ۲۵۶) به‌ (قَتَبَيَّنَ) ده‌خوینرێتەو.

ب- جیپیتی (ظ، ذ، ث): ئەمیش له‌ دوو شویندا پیوسته:

۷- تیپه‌لکیشکردنی پیتی (ذ) ی زهنه‌دار له‌ (ظ) دا که‌ دوو جار له‌ قورئاندا هاتوه:

﴿ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ﴾ (النساء: ۶۴)، به (إِظْلَمُوا) دهخوینریته وه.

﴿ إِذْ ظَلَمْتُمْ ﴾ (الزخرف: ۳۹)، به (إِظْلَمْتُمْ) دهخوینریته وه.

۸- تیّه لکیشکردنی پیتی (ث) ی زهنه دار له (ن) دا:

﴿ يَلْهَثٌ ذَلِكٌ ﴾ (الأعراف: ۱۷۶) به (يلهثك) دهخوینریته وه.

ج- جیپیتی (ب، م): ئەمیش له یهك شویندا پیویسته:

۹- تیّه لکیشکردنی پیتی (ب) له (م) دا ﴿ يَبْنِيَّ اَرْكَبَ مَعَنَا ﴾ (هود: ۴۲)

به (ارکمعنا) دهخوینریته وه.

۳- تیّه لکیشی پیته له یهك نزیکه کان (إدغام المتقارین).

بریتییه لهو تیّه لکیشه ی له نیوان دوو پیتی نزیک یهك له جیپیت و سیفه تدا پروو

دهدات، ئەم جوړهش له قورئانی پیروزدا له نیوان دوو جیپیتدا پرویداوه:

۱- پیتی (ل، ر): ﴿ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ﴾ (طه ۱۱۴)، ﴿ بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ ﴾

(النساء ۱۵۸)

تیببینی: ئەم دوو نمونیه له لای فه پراء به تیّه لکیشی هاوړه گهز ئەژمار ده کرین،

چونکه لای ئەوان ههرسی پیتی (ل) و (ر) و (ن) یهك جیپیتیان ههیه.

ب- پیتی (ق، ک): ﴿ اَلرَّخْلُقُكُمْ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ﴾ (المرسلات ۲۰)

ئین جه زهری له هونراوه کهیدا دوو دیری تایبه تکر دووه به باسکردنی تیّه لکیش،

دیپی یه کهم بو ئەو پیتانه ی که تیّه لکیشکردنیان پیویسته و دیپی دووه میس بو ئەو

پیتانه ی که تیّه لکیشکردنیان قه دهغه یه.

(۵۰) وَأَوَّلِيْ مِثْلٍ وَجِنْسٍ إِنْ سَكَنْ أَذْغَمَ كَقُلِّ رَبِّ، وَبَلِّ لَأ، ....

پاقه‌ی وشه‌کان:

(وَأَوَّلِيْ): پیتی یه‌که‌می دوو پیته‌که

پاقه‌ی گشتی:

(وَأَوَّلِيْ مِثْلٍ وَجِنْسٍ إِنْ سَكَنْ) نه‌گه‌ر پیتی یه‌که‌می دوو پیته‌که لی‌کچوه‌که یان هاورده‌گه‌زه‌که زه‌ننه‌دار (ساکن) بوو.

(أَذْغَمَ كَقُلِّ رَبِّ، وَبَلِّ لَأ) تییه‌ل‌کیشی بکه وه‌ک: ﴿ قُلِّ رَبِّ ﴾، ﴿ بَلِّ لَأ ﴾

نمونه‌ی یه‌که‌م له سه‌ر رای زورینه له تییه‌ل‌کیشی له‌یه‌ک نزیکه‌کانه (المتقاریین)، به‌لام دانر له‌میان‌ه‌ی نمونه‌ه‌ینانه‌وه بو تییه‌ل‌کیشی هاورده‌گه‌زه‌کان (المتجانسین) هی‌ناویه‌تی ئه‌ویش له‌سه‌ر رای جه‌رمی و شوین‌که‌وتوانی که پیته‌کانی (ل، ر، ن) له‌یه‌ک جی‌پیت داده‌نین.

(۵۰) ..... وَأَبْنُ

(۵۱) فِي يَوْمٍ مَّعٍ قَالُوا وَهُمْ، وَقُلْنَا نَعَمْ سَبَّحَهُ، لَا تُنْغِ قُلُوبَ، فَالْتَقَمُ

پاقه‌ی وشه‌کان:

(وَأَبْنُ): ئاشکرای بکه، تییه‌ل‌کیشی مه‌که.

پاقه‌ی گشتی:

فه‌رمان ده‌کات به:

۱- تییه‌ل‌کیشنه‌کردنی یای در‌یژ‌کردنه‌وه له‌گه‌ل یای پاش خو‌ی، وه‌کو: ﴿ فِي يَوْمٍ ﴾.

هه‌روه‌ها واوی در‌یژ‌کردنه‌وه‌یش له‌گه‌ل واوی پاش خو‌ی، وه‌کو: ﴿ قَالُوا وَهُمْ ﴾.

هو‌ی تییه‌ل‌نه‌کیش‌کردن‌یان: پار‌یژ‌گاری‌کردنه له‌پیتی در‌یژ‌کردنه‌وه‌که، چون‌که نه‌گه‌ر تییه‌ل‌کیش بکریت ده‌فه‌وتیت.

۲- تیّه‌لکیشنه‌کردنی پیتی (ح) ی زهنه‌دار (ساکن) له پیتی (ه) دا وه‌کو:

﴿ وَسَبِّحْهُ ﴾ الإنسان: ۲۶، هه‌روه‌ها تیّه‌لکیشنه‌کردنی پیتی (غ) ی زهنه‌دار (ساکن)

له پیتی (ق) دا وه‌کو: ﴿ لَا تُزِعْ قُلُوبَنَا ﴾ آل عمران: ۸.

۳- تیّه‌لکیشنه‌کردنی پیتی (ل) ی زهنه‌دار (ساکن) له پیتی (ن) دا وه‌کو:

﴿ قُلْ نَعَمْ ﴾ الصافات: ۱۸،

هه‌روه‌ها له پیتی (ت) دا، وه‌کو: ﴿ فَأَلْتَمَمَهُ ﴾ الصافات: ۱۴۲.

پیتی (ض) و (ظ)

ئین جه زهري لهم به شهدا (۱۰) دپری ته رخان کردووه بۆ جیا کردنه وهی پیتی (ض) و (ظ) له یه کتر، چونکه له نیو زوریک له قورنانه خویناندا به هه له دهوترین و له یه کتر جوودا ناکرینه وه، هۆکاره کیش بۆ ئه وه ده گهریته وه که ئه م دوو پیته له چوار سیفه تدا هاوبه شن (الجهر، الرخاوة، الاستعلاء، الاطباق)، جا نه گهر قورنانه خوین وریا نه بیته پیتی (ض) وه ک پیتی (ظ) ده رده بریته .
ئین جه زهري ده لیته :

(۵۲) وَالضَّادَ بَاسْتِ طَالَةً وَمَخْرَجٍ مِّمَّزٍ مِنَ الطَّاءِ، وَكُلُّهَا تَجِي

راقه ی وشه کان:

(مَمِّزْ): جیا ی که ره وه

(وَكُلُّهَا تَجِي): هه موو پیته کان ی (ظ) له م وشانه ی خواره وه دا دین

راقه ی گشتی:

پیتی (ض) جیا بکه ره وه له پیتی (ظ) ئه ویش به دوو شت: به سیفه تی (استطالة) و جیپیته که ی، جیپیته ی (ض): لیواری زمانه له گه ل دیوی ناوه وه ی دانه خرپکانی سه ره وه (الأضراس العلیا).

جیپیته ی (ظ) یش: پیشه وه ی زمانه (طرف اللسان) له گه ل به شی خواره وه ی بره ره کان ی سه ره وه.

جا ئین جه زهري کاتی که ده بیته زوریک له خوینه ران ئه م دوو پیته له یه ک جیا نه که نه وه هه لده سیته به هه لاوردنی هه موو ئه و وشانه ی که له قورنانه ی پیروژدا به پیتی (ظ) نووسراون، چونکه ژماره یان که متره له پیتی (ض)، به هوی هه لاوردنی (حصر) که مه وه زوریش ئاشکرا ده بیته .

کوی ئه و وشانه ی که له قورنانه ی پیروژدا به پیتی (ظ) هاتوون بریتین له (۸۵۲) وشه. ^{۱۴۹}

ئین جه زهري ده لیته :

^{۱۴۹} الشرح الكبير ۴۴۲.

(۵۳) فِي الظَّنِّ ظِلٌّ ۱۰۰ الظُّهْرُ عَظْمٌ الحِفْظُ أَقْبَضُ وَأَنْظَرُ عَظْمٌ ظَهْرٌ اللَّفْظُ

نهم دیره (۱۰) لهو وشانهی له خو گرتووه که له قورئانی پیروزدا به پیتی (ظ) نووسراون بهم شیوهیهی خوارهوه:

۱- (الظَّنِّ): کوچکردن، تنها یهک جار هاتووه، ﴿تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ﴾ النحل: ۸۰.

۲- (ظِلٌّ): سیبهر، بههموو وهرگیراوهکانیهوه (المشتقات) سی و سی جار لهقورئاندا هاتووه، یهکه میان ﴿وَوَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ﴾ البقرة: ۵۷، دوایینیان ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلَالٍ وَعِوْنٍ ﴿۵۱﴾﴾ المرسلات.

۳- (الظُّهْرُ): نیوهرو، دوو جار هاتووه، ﴿وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهْرِ﴾ النور: ۵۸، ﴿وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهْرِ﴾ الروم.

۴- (عَظْمٌ): مهزنی، بهسهرجهم وهرگیراوهکانیهوه (المشتقات) سه دو سیازده جار هاتووه، یهکه میان ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۷﴾﴾ البقرة، دوایینیان ﴿لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿۵۰﴾﴾ المطففين.

۵- (الحِفْظُ): پاراستن، بهسهرجهم وهرگیراوهکانیهوه (المشتقات) چل و چوار جار هاتووه، یهکه میان ﴿حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ﴾ البقرة: ۲۳۸، دوایینیان ﴿إِنَّ كُلَّ نَفْسٍ لَمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ﴿۱﴾﴾ الطارق.

۶- (أَقْبَضُ) له (اليقظة) وه وهرگیراوه، واته: بیداری، تنها له یهک شویندا هاتووه، ﴿وَتَحَسَّبُ هُمْ أَتَقَاطَا﴾ الكهف: ۱۸.

۱۰۰ له دستنوسی تردا به (ظِلٌّ) هاتووه.

۷- (أَنْظُرْ) له (الإنظار) وه وهركيراوه، واته: مؤلهدتان و دواخستن، بیست و دوو جار هاتووه، ﴿وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ﴾ البقرة، دوايينيان ﴿أَنْظُرُونََا نَفْتَبِسْ مِنْ نُورِكُمْ﴾ الحديد: ۱۳.

۸- (عَظْمٌ): نئسك، بهكؤو بهتاك پازده جار هاتووه، يهكهميان ﴿وَأَنْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِزُهَا﴾ البقرة: ۲۵۹، دوايينيان ﴿لَئِنَّا كُنَّا عِظَمًا نَخْرَجُ﴾ النازعات.

۹- (ظَهْرٌ): پشت، شازده جار هاتووه، يهكهميان ﴿نَبَذَ فَرِيقٌ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ﴾ البقرة: (۱۰۱)، دوايينيان ﴿الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ﴾ الشرح.

۱۰- (الْفَلْظُ): وشه، يهك جار هاتووه، ﴿مَا يَلْفُظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ﴾ ق.

(٥٤) ظَاهِرٌ لَطَى شُواظَ كَظْمٍ ١٥١ ظَلَمًا اِعْلُظْ ظَلَامَ ظَفْرِ اِنْتِظِرْ ظَمًا

نهم دیره‌یش (١٠) وشه‌ی تری له خوگرتوو به شیوه‌یه‌ی خواروه:

١- (ظَاهِرٌ): به چهند واتایه‌کی جیاوازه‌وه له چل و دوو شویندا هاتوو، له‌وانه:

- ناشکرا (الظاهر): شه‌ش جار هاتوو، یه‌که‌میان ﴿وَدَرُوا ظَهْرَ الْاِثْمِ وَبَاطِنَهُ﴾

الأنعام: ١٢٠، شه‌شه‌میشیان ﴿وَوَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ ﴿١٣﴾﴾ الحديد.

- هاوکاری (الإعانة): له‌هه‌شت شویندا هاتوو، یه‌که‌میان ﴿تَظَاهِرُونَ عَلَيْهِمْ

بِالْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾ البقرة: ٨٥، هه‌شته‌میشیان ﴿وَالْمَلٰٓئِكَةُ بَعْدَ ذٰلِكَ

ظٰهِرٌ ﴿١٤﴾﴾ التحريم.

- به‌رزیی (العلو): له‌هه‌شت شویندا هاتوو، یه‌که‌میان ﴿لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ

كُلِّهِ﴾ التوبة: ٣٣، دوايينیان ﴿فَاصْبِرْ حَتَّىٰ يَظْهَرَ لَكَ الْبَصَرُ﴾ الصف.

- سه‌رکه‌وتن (النصر): له‌سی شویندا هاتوو، ﴿كَيْفَ وَاِنْ يَظْهَرُوا عَلَیْكُمْ﴾

التوبة: ٨، ﴿اِنَّهُمْ اِنْ يَظْهَرُوا عَلَیْكُمْ﴾ الكهف: ٢٠، ﴿وَاُظْهَرَهُ اللّٰهُ

عَلَيْهِ﴾ التحريم: ٣.

- چه‌رامبوونی خیزان (الظهار): له‌سی شویندا هاتوو، ﴿وَمَا جَعَلَ اَرْوَابَكُمُ

الَّتِي تَظْهَرُونَ مِنْهُنَّ اُمَّهَاتِكُمْ﴾ الأحزاب: ٤، ﴿الَّذِينَ يَظْهَرُونَ مِنْكُمْ﴾

المجادلة: ٢، ﴿وَالَّذِينَ يَظْهَرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ﴾ المجادلة: ٣.

٢- (لَطَى): ناویکه له‌ناوه‌کانی ناگر، له‌دوو شیواندا هاتوو،

﴿كَلَّا اِنَّهَا لَطٰٓى﴾ المعارج ﴿فَاَنْذَرْتَكُمْ نَارًا تَلٰٓظِي ﴿١٤﴾﴾ الليل.

^{١٥١} له‌ده‌ستنوسی تردا به (شُواظَ كَظْمٍ) هاتوو.

۳- (شَوَاطُ): بلیسه، لهیهک شویندا هاتووه، ﴿يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شَوْاِظٌ مِّن نَّارٍ
وَنَحَّاسٌ فَلَا تَنْصَرَانِ ﴿٣٥﴾﴾ الرحمن.

۴- (كَطْمٍ): خواردنهوهی خهشم وقین، لهشهش شویندا هاتووه، یهکه میان
﴿وَالْكَاظِمِينَ الْغَيْظَ﴾ آل عمران: ۱۳۴، دوایینیان ﴿إِذْ نَادَى
وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿٤٨﴾﴾ القلم.

۵- (ظَلَمًا): ستهم، دووسه دو ههشتاو دوو جار هاتووه، یهکه میان ﴿وَلَا تَقْرَبَا
هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣٥﴾﴾ البقرة، دوایینیان ﴿وَالظَّالِمِينَ
أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣١﴾﴾ الإنسان.

۶- (أَغْلَطَ): توندو تیژی، سیازده جار هاتووه، یهکه میان ﴿وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ
الْقَلْبِ لَآنْفَضُوا مِنْ حَوْلِكَ ﴿٥٧﴾﴾ آل عمران: ۱۵۹، دوایینیان
﴿وَأَغْلَطَ عَلَيْهِمْ﴾ التحريم: ۹.

۷- (ظَلَامٌ): تاریکی، بیست و شهش جار هاتووه، یهکه میان ﴿وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ
لَّا يُبْصِرُونَ ﴿١٧٧﴾﴾ البقرة، دوایینیان ﴿لِيُخْرِجَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ الطلاق: ۱۱.

۸- (ظَفْرٍ): نینوک، یهک جار هاتووه، ﴿حَرَّمَ كُلَّ ذِي ظُفْرٍ﴾ الأنعام: ۱۲۶.

۹- (أَنْتَظِرُ): چاوه پوانی، چوارده جار هاتووه، یهکه میان ﴿قُلِ أَنْتَظِرُوا إِنَّا
مُنْتَظِرُونَ ﴿١٥٨﴾﴾ الأنعام، دوایینیان ﴿وَمِنْهُمْ مَّن يَنْتَظِرُ﴾ الأحزاب: ۲۳.

۱۰- (ظَمًا): تینویتی، سیّ جار هاتووه، ﴿لَا يُصِيبُهُمْ ظَمًا﴾ التوبة: ۱۲۰،

﴿وَأَنْتَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَضْحَى﴾ ﴿۱۱۹﴾ طه، ﴿يَحْسَبُهُ الظَّمَانُ

مَاءً﴾ النور: ۳۹.

نهم دیپره‌یش چوار وشه‌ی له خوگرتووه:

(۵۵) أَظْفَرَ، ظَنًّا كَيْفَ جَا، وَعِظٌ ۱۵۲ سِوَى عِصِيْنٍ، ظَلَّ النَّحْلُ زُخْرُفٍ سَوَا

۱- (أَظْفَرَ): زالبوو، له‌یه‌ک شویندا هاتووه، ﴿مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكَ عَلَيْهِمْ﴾

الفتح: ۲۴.

۲- (ظَنًّا): شه‌ست و نوّ جار به دوو واتا هاتووه:

- گومان، که له شه‌ست و چه‌وت شویندا، وهک ﴿بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ
الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزُيِّنَ ذَٰلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ
وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا﴾ ﴿۱۳﴾ الفتح.

- دلنیابوون: که له دوو شویندا هاتووه، ﴿الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْقَوْنَ رَبِّهِمْ وَأَنَّهَمْ

إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ ﴿۵۶﴾ البقرة، ﴿فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا﴾ الكهف: ۵۳.

(كَيْفَ جَا) هه‌رچونیک هاتووه واته به‌هه‌موو وه‌رگه‌راوه‌کانه‌وه.

۳- (وَعِظٌ): ئاموژگاری، بیست و پینج جار هاتووه، یه‌که‌میان ﴿وَمَوْعِظَةً

لِلْمُتَّقِينَ﴾ ﴿۱۱﴾ البقرة،

دوایینیان ﴿ذَٰلِكُمْ يُوعِظُ بِهِ﴾ الطلاق: ۲.

۱۵۲ به (وَعِظٌ) و (وَعِظٌ) یش خوینراوه‌ته‌وه.

(سَوَى عِصْبِينَ) واته جگه له وشهى ﴿عِصْبِينَ﴾ كه به (ظ) نه نووسراوه ﴿الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ﴾ ﴿٩١﴾ الحجر.

٤ - (ظَلَّ) بهرده و امی، له نو شویندا هاتوه، خوئی ناماژهی به دوانیان کردوه:
 یه کهم: ﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ﴾ ﴿٥٨﴾ النحل.
 دووهم: ﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ﴾ ﴿٧٧﴾ الزخرف.
 (ظَلَّ النَّحْلُ زُخْرَفٍ سَوًا) واته: له ههردوو سووره تی (النحل) و (الزخرف) دا وهك یهك هاتون.

(٥٦) وَظَلَّتْ، ظَلْتُمْ، وَبُرُومَ ظَلُّوا كَالْحِجْرِ، ظَلَّتْ شُعْرًا نَظْلًا
 لهم دیرهیشدا شهش شوینی تر له شوینهکانی (ظَلَّ) به واتای بهرده و امی باس دهکات:

سییه م: (ظَلَّتْ)، ﴿وَأَنْظُرْ إِلَىٰ إِلَهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا﴾ طه: ٩٧.
 چوارهم: (ظَلْتُمْ)، ﴿لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَلًا فَظَلْتُمْ تَفَكُّهُوتَ﴾ ﴿٦٥﴾ الواقعة: ٦٥.
 پینجه م: (ظَلُّوا)، ﴿وَلَيْنَ أَرْسَلْنَا رِجًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا لَظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ﴾ ﴿٥١﴾ الروم: ٥١.

(وَبُرُومَ) واته له سووره تی (الروم) دا.

شه شه م: (كَالْحِجْرِ) نه وهیشی له سووره تی (الحجر) دایه: ﴿وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا مِّنَ

السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ﴾ ﴿١٦﴾ الحجر: ١٤.

حه وته م: (ظَلَّتْ)، ﴿إِن نَّشَأْ نُنَزِّلْ عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ

﴾ ﴿٤﴾ الشعراء: ٤.

(شُعْرًا) واته له سووره تی (الشعراء) دا.

هه شته م: (نَطَّلَ)، ﴿قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَنْظِلُّ لَهَا عَاكِفِينَ﴾ الشعراء: ٧١.

پاشان ده لیت:

(٥٧) يَطَّلُنْ، مَحْظُورًا مَعَ الْمُحْتَظِرِ وَكُنْتَ فَظًّا، وَجَمِيعٌ ١٥٣ النَّظْرِ

ئه م دييره يش پينج وشه ي تری له خوگرتووه:

یه که م: (يَطَّلُنْ) نویه مین شوینه له شوینه کانی (ظَلَّ) به واتای برده وامیی، ئه ویش

ئایه تی ﴿إِنْ يَشَاءُ يُسَكِّنِ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَالِي ظَهْرِهِ﴾ الشوری: ٣٣.

دووه م: (مَحْظُورًا) قه دهغه کراو، یه ک جار هاتووه، ﴿وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا﴾

الإسراء: ٢٠.

سییه م: (الْمُحْتَظِرِ) خاوه ن په چه، یه ک جار هاتووه، ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً

فَكَانُوا كَهَشِيرِ الْمُحْتَظِرِ﴾ القمر.

چواره م: (فَظًّا) توندی و زبری، ﴿وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ﴾

آل عمران: ١٥٩.

پینجه م: (النَّظْرِ) سهیرکردن، هه شتاو شهش جار هاتووه، یه که میان ﴿وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ

﴿البقرة: ٥٠، دوايينيان ﴿أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْآيِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ﴾ الغاشية: ١٧.

(جَمِيعٌ) هه موو وه رگيراوه کانی (المشتقات).

١٥٣ له ده ستنووسی تردا به (وَجَمِيعٌ) هاتووه.

(۵۸) **إِلَّا بِ:وَيْلٍ^{۱۵۴}، وَهَلْ، وَأُولَى نَاصِرَهُ وَالْعَيْظُ لَا الرَّعْدُ وَهُودٌ^{۱۵۵} قَاصِرَهُ**

له وشه کانی (النَّظْرُ) به واتای سهیر کردن سیّ شوین جیاده کاته وه که به پیتی (ض) هاتون، چونکه نهو سیانه له (النَّصَارَةُ) وه - به واتای جوانی - وهرگیرون که نه مانه ن:

یه که م: ﴿ **تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهمْ نَصْرَةَ التَّعِيمِ** ﴿۲۴﴾ المطففین: ۲۴، به وشهی (وَيْلٍ) ئامازهی بؤ کردووه واته سوورپه تی (المطففین)

دووه م: ﴿ **وَلَقَّهمْ نَصْرَةَ وَسُرُورًا** ﴿۱۱﴾ الإنسان، به وشهی (هَلْ) ئامازهی بؤ کردووه واته سوورپه تی (الإنسان).

سییه م: (نَاصِرَهُ) ﴿ **وُجُوهُ يَوْمَئِذٍ نَاصِرَةٌ** ﴿۲۲﴾ القيامة، به وشهی (أُولَى) واته م یه که م داننه یان ئامازهی بؤ کردووه چونکه دووه میان به پیتی (ظ) نووسراوه: ﴿ **إِلَى رِبِّهَا نَاصِرَةٌ** ﴿۱۳﴾ القيامة.

(الْعَيْظُ) توورپهی زور، یازده جار هاتووه، یه که میان ﴿ **وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَیْكُمْ** **الْأَنَامِلَ مِنَ الْعَيْظِ** ﴿ آل عمران: ۱۱۹، دوایینیان ﴿ **تَكَادُ تَمَيَّرُ مِنَ الْعَيْظِ** ﴿ الملك: ۸.

پاشان دوو شوین جیاده کاته وه که له وشهی (الْعَيْظُ) ده چن که به (ض) نووسراون: یه که م: ﴿ **وَمَا تَعِضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ** ﴿ الرعد: ۸.

دووه م: ﴿ **وَعِضُ الْمَاءِ** ﴿ هود: ۴۴.

(لَا الرَّعْدُ وَهُودٌ) به ناوهینانی دوو سوورپه ته که ئامازهی بؤ نهو دوو خاله ی سه ره وه کردووه.

(قَاصِرَهُ): ته نها نهو دوو وشه یه له قورئاندا هاتووه.

^{۱۵۴} له ده ستنوسی تردا به (وَيْلٍ) هاتووه.

^{۱۵۵} له ده ستنوسی تردا به (وَالْعَيْظُ لَا الرَّعْدُ وَهُودٌ) هاتووه.

(۵۹) وَالْحُطُّ لَا الْحُضُّ^{۱۰۶} عَلَى الطَّعَامِ وَفِي ظَنِينِ الْخِلَافُ سَامِي

(الْحُطُّ): پشك، حهوت جار هاتووه، يه كه ميان ﴿يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حِطًّا فِي

الْآخِرَةِ﴾ آل عمران: ۱۷۶، دوايينيان ﴿وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا ذُو حِظٍّ عَظِيمٍ﴾ ﴿۳۵﴾

فصلت: ۳۵.

(لَا الْحُضُّ عَلَى الطَّعَامِ) واته: هاندان (الْحُضُّ) بؤ به خشيني خوراك به پيتي (ض)

دهنووسريټ و جياوازه له وشه ي (الْحُطُّ) و سى جار له قورئاندا هاتووه:

﴿وَلَا يَحُضُّ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ﴾ ﴿۳۴﴾ الحاقه.

﴿وَلَا تَخْضَبُونَ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ﴾ ﴿۱۸﴾ الفجر.

﴿وَلَا يَحُضُّ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ﴾ ﴿۳﴾ الماعون.

(ظَنِينِ): ﴿وَمَا هُوَ عَلَى الْعَجِبِ بِضَنِينٍ﴾ ﴿۲۴﴾ التكوير، له خویندنه وهى ئەم وشه يه دا

راجيايه كى (سامي) به رزو به ناوبانگ هه يه، واته به دوو شيوه ده خوینريټه وه:

(ظَنِينِ) واته: توټه تبار

(ضَنِينِ) واته: ره زيل، به لئام له ريوايه تى (حفص) دا به ﴿بِضَنِينٍ﴾ ده خوینريټه وه.

(۶۰) وَإِنْ تَلَاقِيَا الْبَيَانَ لَأَزِمُّ: أَنْقَضَ ظَهْرَكَ، يَعِضُّ الظَّالِمُ

پاقه ي وشه كان:

(تَلَاقِيَا): ئەگەر هه ردووكيان (ض، ظ) به يه كگه يشتن

پاقه ي گشتى:

ئەگەر هه ردووكيان واته (ض، ظ) به يه ك گه يشتن پيوسته روون بكرينه وه و دهر بخرين

و مافى خويناين پيبدريټ له جيبيت و سيفه ته كانيان، و كو:

﴿الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ﴾ ﴿۳﴾ الشرح.

^{۱۰۶} له دستنووسى تردا به (وَالْحُطُّ لَا الْحُضُّ) هاتووه.

﴿ وَكَذَلِكَ نُؤَيِّدُ بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴾ ﴿١٣٩﴾ الأنعام.

(٦١) وَاضْطُرُّ مَعَ وَعَظْتَ مَعَ أَفْضْتُمْ وَصَفَّ هَا: جِبَاهُهُمْ، عَلَيْهِمْ

راقه‌ی وشه‌کان:

(وَصَفَّ): پرونی بکه‌روه.

(ها): پیٹی (ه).

راقه‌ی گشتنی:

نهم دیره چوار بابته‌ی له خوگرتووه، سیانیان په یوه‌ندیان به هردوو پیٹی (ض)،
(ظ) هوه هه‌یه چواره‌میشیان په یوه‌سته به پیٹی (ه) وه:

یه‌که‌م: درخستنی پیٹی (ض) له کاتی گه‌یشتنی به پیٹی (ط)، وه‌کو: ﴿فَمَنْ اضْطُرَّ﴾
البقرة: ۱۷۳.

دووه‌م: درخستنی پیٹی (ظ) له کاتی گه‌یشتنی به پیٹی (ت)، وه‌کو:

﴿ قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَظْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ ﴾ ﴿١٣٦﴾ الشعراء: ۱۳۶

سییه‌م: درخستنی پیٹی (ض) له کاتی گه‌یشتنی به پیٹی (ت)، وه‌کو: ﴿فَإِذَا
أَفْضْتُمْ﴾ البقرة: ۱۹۸.

چواره‌م: پرونکردنه‌وهو جوان درخستنی پیٹی (ه)، چونکه پیٹیکی لاوازه، وه‌کو:

﴿ فَتَكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ ﴾ التوبة: ۳۵، ﴿عَلَيْهِمْ﴾
الفاحة: ۷.

هه‌روه‌ها:

﴿ وَجُوهُهُمْ ﴾ آل عمران: ۱۰۶، ﴿ وَجُوهِهِمْ ﴾ الفتح: ۲۹، ﴿ أَهْدِنَا الصِّرَاطَ

الْمُسْتَقِيمَ ﴾ ﴿٦﴾ الفاتحة: ۶.

ياساكانى ميم و نون

ميم و نونى (شدة) دار:

(٦٢) وَأُظْهِرِ الْغَنَّةَ مِنْ نُـوْنٍ وَمِنْ مِـمٍّ إِذَا مَا شُدِّدَا، .....

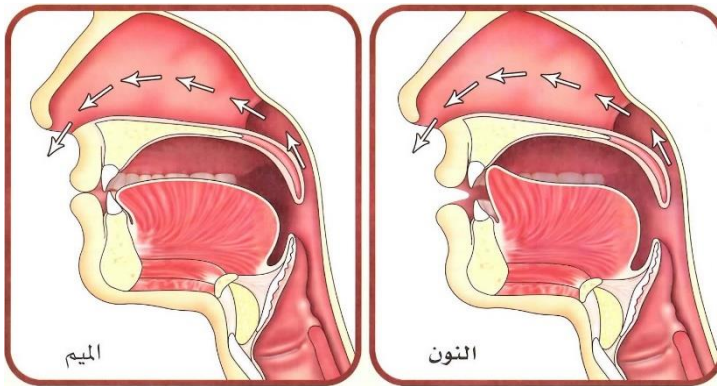
ئيبين جهزهري فهريمان دهكات به دهرخستنى سيفهتى مينگه (الغنة) له ههردوو پيتى (م، ن) دا تهگه (شدة) داربوون.

پروونکردنهوه:

مينگه: دهنگيكي خوشه، هاودهنگى ههردوو پيتى (ن، م) دهكات.

خاوهنى (السلسبيل الشافي) عوسمان سولهيمان موراد دهليت:

وَعِنَّةَ صَوْتٍ لَذِيذٌ رُكْبًا فِي النُّونِ وَالْمِيمِ عَلَى مَرَاتِبًا.

پلهكانى مينگه:

زۆرينهى زانايان (الجمهور) مينگه به پينج پله دياريدهكهن:

١- تهواوترين: له نون و ميمى (شدة) داردا:

أ- له يهك وشهدا: ﴿إِنَّ﴾، ﴿يَمُونُ﴾، ﴿هَمَّتْ﴾، ﴿أُمُّ الْكَلْبِ﴾.

ب- له دوو وشهدا: ئەميش چوار جوړه:

- تپههلكيشى (ن)ى زهنهدارو (تنوين) له پيتى (ن) و (م) دا وهك: ﴿إِنَّ نَشَأَ﴾، ﴿مِنْ

مَاءٍ﴾

- تیهه لکیشی پیتی (م) له (م) دا ﴿كَمِّن﴾.

- تیهه لکیشی (متجانسین) پیتی (ب) ی زهنه دار له (م) دا: ﴿اُرْكَبْ مَعَنَا﴾

- تیهه لکیشی لامی (شمسی) له نوندا ﴿النَّاسِ﴾، ﴿التَّعْبِيرِ﴾

۲- ته واوتر: له تیهه لکیشکردنی ناته واودا (الإدغام الناقص): واته: تیهه لکیشی

نونی زهنه دارو (تنوین) له پیتی (ی) و (و) دا وهك: ﴿فَمَنْ يُؤْمِنُ﴾، ﴿سِرَاجًا

وَهَاجًا﴾.

۳- ته واو: له نون و میمی شراوه (المخفاة) دا، ههروه ها هه لگه پراندنه وه

(القلب) یش دهگریته وه: ﴿كُنْتُمْ بِهِ﴾، ﴿مَنْ بَنَىٰ إِسْرَءِيلَ﴾

۴- ناته واو: له نون و میمی ناشکرادا، وهك: ﴿يَبْحَثُونَ﴾، ﴿لَكُمْ دِينُكُمْ﴾

۵- ناته واوترین: له نون و میمی بزواو (متحرك) دا. ﴿مِنَ اللَّهِ﴾ الجن: ۲۲.

که واته مینگه سیفه تیکی وابه سته یه به پیتی میم و نونه وه، به لأم له دووشیوهی کو تاییدا دهرناکه ویت و له ههرسی شیوهی سه ره تادا پیویسته دهر بخریت و نه ندازهی دوو جووله (حركة) دریز بگریته وه، به لأم له دوو پلهی کو تاییدا له یهك جووله (حركة) زیاتر دریز ناکرینه وه.

تیبینی:

یه کهم: مه به ست له ته واو و ناته واوی له سی پلهی یه کهمدا: به هیزی مینگه و، ته واوی پشت به ستن به که پوو و (الخیشوم)، ناته واوی مینگه یه.

به لأم هندیك له زانایان ده لاین مه به ست پیی دریز کردنه وهی مینگه کانه له رویی کاته وه (زم)، واته له پلهی یه کهمدا زیاتر دریز دهرگریته وه، دوو همیشه له یه کهم که متر، سییه همیشه له دووهم که متر. ، به لأم زورینهی زانایانی سه ردهم ده لاین مینگه پیویسته به نه ندازهی ئه لیفیک واته دوو جووله دریز بگریته وه.

دووهم: له کاتی دهر برینی مینگه دا دهنگی پیته که یان سیفه ته که ی له که پوو وه (خیشوم) دهر ده چییت، نهك پیته که خوی.

سییه م: مینگه ی پیتی (ن) به هیز تره له مینگه ی پیتی (م).

گهوره کردن و بچوو ککردنی مینگه:

مینگه شوینی پیتی پاش خوئی دهکه ویئت، واته: گهوره دهکریئت نهگهر به دواى نونى زهنه دارو (تنوین) دا یه کیك له پیته بهرزه کان (الاستعلاء) هاتبوو، نه مهش له کاتى شارندنه وه (الإخفاء) دا ده بیئت کاتیک دهگات به هر پینج پیتی (ص، ض، ط، ظ، ق).
سه مه ننودی له (لآلی البیان) دا ده لیئت:

..... وَتَشَعُّ الْأَلْفُ مَا قَبْلَهَا، وَالْعَكْسُ فِي الْغَنْ أُلْفُ

ههروه ها خاوه نی (السلسبیل الشافی) عوسمان سوله یمان مورادیش ده لیئت:

وَفَحَّمِ الْعُنَّةَ إِنْ تَلَاهَا حُرُوفُ الْأَسْتِعْلَاءِ لَا سِوَاهَا

نمونه: ﴿يُنْصَرُونَ﴾، ﴿مِنْ صَلَّيْلِ﴾، ﴿رِيحًا صَرَّصَرًا﴾، ﴿مَنْضُودٍ﴾، ﴿لَمَنْ صُرُّهُ﴾، ﴿وَكُلًّا ضَرَبْنَا﴾، ﴿يَنْطِقُونَ﴾، ﴿مِنْ طِينٍ﴾، ﴿حَلَلًا طِيَّبًا﴾، ﴿يَنْظُرُونَ﴾، ﴿إِنْ ظَنَّ﴾، ﴿ظَلًّا ظَلِيلًا﴾، ﴿يَنْقَلِبُونَ﴾، ﴿مِنْ قَبْلِكَ﴾، ﴿عَلِيمٌ قَدِيرٌ﴾

به لام نهگهر به دواى نونى زهنه دارو (تنوین) دا پیته کانی تری (الإخفاء) هاتن، نهوا

مینگه یان بچوو ک دهکریته وه، وهک: ﴿الْإِنْسَانُ﴾، ﴿كُنْتُمْ﴾، ﴿مِنْ شَيْءٍ﴾، ﴿أَنْفَقْتُمْ﴾

ياسكانى ميمى زهننه دار (الساكن)

پروونكر دهنه وه:

ميمى زهننه دار: نهو ميمه يه كه هيچ جووله يه كي نيبه نه له بارى گه يان دن و نه له بارى وه ستاندا، دهگونجيت بنه رته يان زياده بيت، له ناوه پراست و كو تايبى وشه دا له ناو و كردارو پيت دا ديت.

له گهل پيته كانى زمانى عهره بيدا سى دوخى هه يه:

(٦٢) ..... وَأَخْفَيْنَ

(٦٣) أَلْمِيمِمْ إِنَّ تَسْكُنْ بِغْنَةٍ لَدَى بَاءٍ عَلَى الْمُخْتَارِ مِنْ أَهْلِ الْأَدَا

١- شار دهنه وه (الإخفاء):

فه زمان دهكات به شار دهنه وهى ميمى زهننه دارو دهربرينى به مينگه وه له كاتى گه يشتنى به پيتى (ب) دا.

(عَلَى الْمُخْتَارِ مِنْ أَهْلِ الْأَدَا) له سه راي هه لبري دراو و په سهدى زانايانى ته جويد.

بوچوونيكى تريش هه يه چهند كه سيكى كه له زانايان كارى پى دهكهن نه ويش ناشكرا كردنى ميمى زهننه داره له كاتى گه يشتنى به پيتى (ب).

تبيبنى: بو ناسينه وهى، ميمى زهننه دارى شاراه نيشانه ي زهننه (سكون) ي بو دانه نراوه. بو نموونه:

﴿ سَاهُمْ أَيُّهُمْ بِذَلِكَ زَعِيمٌ ﴾ ﴿ القلم ﴾ ﴿ فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ﴾ ﴿ النازعات ﴾

تبيبنى: نهو شار دهنه وه يه ناو نراوه ليوى (شفوي)، چونكه جيپيتى ميم هه ردوو ليوه.

شيوهى دوو ليو له كاتى دهربرينى ميمى شاراه دا

(٦٤) وَأُظْهِرْتُهَا عِنْدَ بَاقِي الْأَحْرُفِ وَأَحْذَرُ لَدَى وَاوٍ وَفَا أَنْ تَحْتَفِي

۲- ناشکراکردن (الإظهار):

(وَأُظْهِرْتُهَا عِنْدَ بَاقِي الْأَحْرُفِ): میمی زهنه‌دار (ساکن) ناشکرا بکه له‌گه‌ل پیته‌کانی تردا جگه له (م، ب).

(وَأَحْذَرُ لَدَى وَاوٍ وَفَا أَنْ تَحْتَفِي): وریابه له شاردنه‌وی میمی زهنه‌دار له‌کاتی گه‌یشتنی

به پیتی (و، ف) له‌بهر نزیکی (م) له (ف) له جیپیتدا، وهك: ﴿وَأَنْشُرُ فِيهَا﴾، له‌بهر

یه‌گگرتنی (م) یش له‌گه‌ل (و) له جیپیتدا، وهك: ﴿عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾.

سود:

* ئەم ناشکراکردنه ناوناوه لیوی (شفوی)، چونکه جیپیتی میم هه‌ردوو لیوه.

* بۆ دوخی ناشکراکردنی میمی زهنه‌دار له (مصحف) ی پیرۆزدا سه‌ره پیتی (ح) ی بۆداناوه.

۳- تییه‌لکیشکردن (الإدغام):

ئیین جه‌زهری باسی تییه‌لکیشکردنی (م) له‌گه‌ل (م) نه‌کردوه، چونکه پیشت‌له‌دی‌ری په‌نجادا ئاماژه‌ی پی‌کرد

وَأَوَّلِي مِثْلٍ وَجَنَسٍ إِنْ سَاكِنٌ أَدْغَمَ .....

بریتییه له تییه‌لکیشکردنی پیتی (م) ی زهنه‌دار له کاتی گه‌یشتنی به میمیکی بزواودا، به شیوه‌یه‌ک که هه‌ردووکیان بینه میمیکی (مشدد) ی مینگه‌دار.

ناوناوه لی‌کچوو (المتماثلین) چونکه هه‌ردوو پیته‌که له جیپیت و سیفه‌تدا یه‌کیان گرتوو. ناوناوه تییه‌لکیشی مینگه‌داریش چونکه مینگه‌ی له گه‌ل‌دایه، ئەو مینگه‌یه‌ش به کۆده‌نگی زانایان هی پیتی دوومه‌واته تییه‌لکیشیکی ته‌واوه.

ناونیش‌ناوه تییه‌لکیشی لیوی چونکه پیتی میم له دوو لیوه‌ده‌رده‌چیت و هه‌روه‌ها بۆ جیا‌کردنه‌وه‌یشی له تییه‌لکیشی نونی زهنه‌دار له‌گه‌ل پیته‌کانی تییه‌لکیشدا.

نمونه: ﴿الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَعَاَمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ﴾ قریش، ﴿

إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ﴾ الهمة

سه رنج:

لهم نايه تشدا هه رسی حوكمه كهی میمی زهنه دار به هه ردوو پیتی (ف، و) كو

بونه ته وه: ﴿فَمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَكُفْرِهِمْ بِآيَاتِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ بَغَيْرِ حَقٍّ

وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ ﴿١٦٥﴾ النساء

ياسكانى نونى زهننه دار (الساكن)

نونى زهننه دار (ساكن): نونيكى زهننه داره له ناو (اسم) و كردار (فعل) و پيت (حرف) دا ههيه، له ههردوو دوخی وهستان و گه ياندندا، له كوٽايى و ناوه پراستی وشه دا به دیده كرىت و دهنوسرىت و دهخوينرىته وه.

(التنوين): نونيكى زهننه دارى زيادهيه، دهكه ويته كوٽايى ناوه وه (اسم)، تهنها له گه ياندندا (وصل) دهخوينرىته وه و بو جه ختكردنه وه (توكيد) يش نيبه، نيشانه ي دوو سه ر ياخود دوو ژير ياخود دوو بوڙى بو دادهنرىت. ئيبن جه زهري چوار ديري هوڙاوه كه ي بو نونى زهننه دراو (تنوين) ته رخاڻ كردوه، له ديري يه كه مدا هه ر چوار ياساكه ي ژماردوه:

(٦٥) وَحُكْمٌ تَنْوِينٍ وَوُنٍ يُلْفَى إِظْهَارٌ، اذْغَامٌ، وَقَلْبٌ، إِخْفَاءٌ^{١٥٧}

ياساكانى (تنوين) و نون له (إِظْهَارٌ) و (إِذْغَامٌ) و (قَلْبٌ) و (إِخْفَاءٌ) دا ههيه. (يُلْفَى) واته ههيه.

(٦٦) فَعِنْدَ حَرْفِ الْحَلْقِ أَظْهَرُ، .....

١- ئاشكرا كردن (الإظهار):

(فَعِنْدَ حَرْفِ الْحَلْقِ أَظْهَرُ) له گه ل پيته كانى گه روو (الحلق) دا ئاشكراى بكه.

پوونكردنه وه:

ئاشكرا كردن: ئاشكرا كردن و دهرخستنى نونى زهننه دار ياخود (تنوين) له جيپيى خويه وه بى ئه وهى مينگه (غنة) ي له گه لدا بيت، ياخود له سه رى بوهستين. ئه م ئاشكرا كردنه ش له كاتيكدايه نونى زهننه دار ياخود ته نوين له گه ل شه ش پيت له پيته كانى زمانى عه ره بى به يه ك بگه ن.

^{١٥٧} له دهستنوسى تر دا به هه مزه ي گه ياندن (وَقَلْبٌ، إِخْفَاءٌ) هاتوه.

پیتہکانی: ئەو شەش پیتانە پێیان دەگوترێ پیتەکانی ئاشکراکردن (الإظهار) یاخود پیتەکانی گەرۆو (الحلق) کە بریتین لە: (ء، ه، ع، ح، غ، خ) کە لەسەرەتای ئەم وشانەدا کۆکراونەتەو: أَخِي هَاكَ عِلْمًا حَازَهُ غَيْرُ خَاسِرٍ. ئاشکراکردنی نونی زەننەدار (ساکن) لە يهك وشەداو لە دوو وشەدا پروودەدات، بەلام ئاشکراکردنی (تنوین) لە دوو وشەدا نەبیّت پروونادات.

پلەکانی ئاشکراکردن:

- ۱- (ء، ه)، ئاشکراکردنی نون یاخود (تنوین) لە گەل ئەم دوو پیتەدا پرووتەرە، چونکە دوورترین پیتەکانی گەرۆو لە جیپیتی نونەو.
- ۲- (ع، ح)، ئاشکراکردنی نون یاخود (تنوین) لە گەل ئەم دوو پیتەدا مامناوئەندە، چونکە دەکەوێ ناوەرەستی گەرۆو.
- ۳- (غ، خ)، ئاشکراکردنی نون یاخود (تنوین) لە گەل ئەم دوو پیتەدا لەوانیتر کەمترە، چونکە نزیکترین پیتەکانی گەرۆو لە جیپیتی نونەو.

نمونه:

پیت	نونی زەننەدار لەیهك وشەدا	لە دوو وشەدا	لە گەل (تنوین)دا
الهمزة	﴿ وَيَعُونَ ﴾	﴿ مِنْ ءَامِن ﴾	﴿ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴾
الهاء	﴿ يَنْهَوْنَ ﴾	﴿ إِنَّ هَذَا ﴾	﴿ سَلَّمَ هِيَ ﴾
العين	﴿ الْأَنْعَمِ ﴾	﴿ مِنْ عَمَلٍ ﴾	﴿ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴾
الحاء	﴿ تَنْجُونَ ﴾	﴿ مِنْ حَكِيمٍ ﴾	﴿ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴾
الغين	﴿ فَسَيُغْضُونَ ﴾	﴿ مِنْ غَلٍ ﴾	﴿ لَعَفُوعٌ غُورٌ ﴾
الخاء	﴿ وَالْمُنْحَقَّةُ ﴾	﴿ مِنْ خَرَدَلٍ ﴾	﴿ لَطِيفٌ خَيْرٌ ﴾

نیشانه‌ی له (مصحف)دا: بۆ ناسینه‌وه‌ی نونی زهنه‌دار له دوخی ئاشکراکردندا له قورئانی پیرۆزدا زانایان سه‌ری پیتی (ح)یان به بچوکی له سه‌ر نونه‌که داناوه، وه‌کو: ﴿أَعْمَتٌ﴾ بۆ (تنوین)یش له هه‌مان باردا نیشانه‌ی **ـَ ـِ ـِ** یان داناوه.

(٦٦) .....، وَأَدْعِمُ فِي اللَّامِ وَالرَّاءِ لَا بُعْنَةَ لَزِمُ

١- تیهه‌لکیشکردن (الإدغام):

نونى زهنه‌دارو ته‌نوین تیهه‌لکیش بکه ئه‌گه‌ر به‌دوایدا پیتی (ل) و (ر) هاتبوو، به‌لام پیویسته تیهه‌لکیشی بۆ مینگه (غنة) بیئت.

(٦٧) وَأَدْعِمَنَّ بُعْنَةً فِي (يَوْمِئِنْ) إِلَّا بِكَلِمَةٍ كَ: دُنْيَا عَنُونُوا ١٥٨

نونى زهنه‌دارو ته‌نوین تیهه‌لکیش بکه ئه‌گه‌ر به‌دوایدا پیته‌کانی (يَوْمِئِنْ) هاتبوون. (إِلَّا بِكَلِمَةٍ كَ: دُنْيَا عَنُونُوا) له‌م نیو دیره‌یشدا باس له مه‌رجی تیهه‌لکیشکردن ده‌کات که نابیئت له‌یه‌که وشه‌دا بیئت، وه‌ک: ﴿الدُّنْيَا﴾ ، (عَنُونَ) واته: ناو‌نیشانی بۆ دانا. (عَنُونُوا): هه‌رچه‌نده وشه‌یه‌کی قورئانی نییه به‌لام ئیبن جه‌زه‌ری وه‌ک نموونه هی‌ناویه‌تی بۆ هاتنی واو به‌دوای نونی زهنه‌داردا له‌یه‌که وشه‌داو تیهه‌لکیش نه‌بووه وه‌ک: ﴿صِنَوَانٌ﴾ ، ﴿قِنَوَانٌ﴾

پوونکردنه‌وه:

پیناسه‌ی تیهه‌لکیش: بریتیه له به‌یه‌کگه‌یشتنی نونی زهنه‌دار یاخود (تنوین) له گه‌ل شه‌ش پیتی زمانی عه‌ره‌بی.

پیته‌کانی: (ي، ر، م، ل، و، ن) له وشه‌ی (یرملون)^{١٥٩} دا کۆکراونه‌ته‌وه.

به‌شه‌کانی: تیهه‌لکیشکردن دووجۆره:

^{١٥٨} له‌هه‌ندی‌ک ده‌ست‌نووسدا (صَنَوْنُوا) هاتووه، که ئاماژه‌یه بۆ وشه‌ی ﴿صِنَوَانٌ﴾.

^{١٥٩} (یرملون) واته: په‌له ده‌که‌ن، به‌(یرملون)ه‌ش ده‌خوینریته‌وه.

۱- تیّه‌لکیژی مینگه‌دار (إدغامُ بغنة)

پیناسه: بریتییه له به‌یه‌کگه‌یشتنی نونی زهنه‌دار یاخود (تنوین) له گه‌ل (چوار) له و شه‌ش پیته که بریتین له پیته‌کانی وشه‌ی (یَنُمُو) یان (یُؤْمِن). ئەمیش ده‌کریت به‌دوو به‌شه‌وه:

أ- تیّه‌لکیژی ته‌واوی مینگه‌دار (إدغامُ کاملُ بغنة):

پیته‌کانی: دوو پیته‌یه‌یه (ن، م). بویه پیی گوتراوه ته‌واو چونکه پیته‌یه‌که‌م (نون) زهنه‌دار یاخود تنوین) به ته‌واوی - به پیته و سیفه‌تی مینگه - تیّه‌لکیژی پیته دووهم بووه.

نیشانه‌ی له (مصحف) دا: نیشانه‌ی (شدة) ی له سه‌ر پیته‌ی دووهم بو دانراوه.
نمونه:

هاتنی نون به‌دوای نونی زهنه‌داردا: ﴿مَنْ نَذِيرٌ﴾

هاتنی میم به‌دوای نونی زهنه‌داردا: ﴿مَنْ مَسَلِمٌ﴾

هاتنی نون به‌دوای (تنوین) دا: ﴿يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌ﴾

هاتنی میم به‌دوای (تنوین) دا: ﴿صُحُفًا مَّطَهَّرَةً﴾

ب- تیّه‌لکیژی ناته‌واوی مینگه‌دار (الإدغامُ الناقصُ بغنة)

پیته‌کانی: ئەمیش دوو پیته‌یه‌یه: (و، ی)، به‌لام لی‌ره‌دا نونی زهنه‌دار یاخود (تنوین) ه‌که به ته‌واوی تیّه‌لکیژی پیته‌ی دووهم نه‌بووه، چونکه سیفه‌تی مینگه‌که‌ی ماوه‌ته‌وه، هه‌ر بویه پیی و تراوه ناته‌واو.

نمونه:

هاتنی واو به‌دوای نونی زهنه‌داردا: ﴿مِنْ وَالٍ﴾

هاتنی (ی) به‌دوای نونی زهنه‌داردا: ﴿مَنْ يُؤْمِنُ﴾

هاتنی واو به‌دوای (تنوین) دا: ﴿رَحِيمٌ وَدُودٌ﴾

هاتنی (ی) به دواى (تنوین)دا: ﴿خَيْرًا بَرَهُ﴾

نیشانه‌ی له (مصحف)دا: نیشانه‌ی (شدة)ی بؤ دانه‌نراوه.

۲- تیّه‌لکیشی بی مینگه (ادغام بلا غنة)

پیناسه: بریتییه له به‌یه‌کگه‌یشتنی نونی زهنه‌دار یاخود (تنوین) له گه‌ل دوو پیته‌ک‌ه‌ی تردا که (ل، ر) یه. لی‌ردها مینگه دروست نابیت، چونکه هیچ سیفه‌تیکی نونه‌که نامینی.

هوکاره‌ک‌ه‌ی: تیّه‌لکیش‌بوونی ئەم دوو پیته‌نزیکی جیپیت‌ه‌کانیانه له جیپیتی نونه‌وه. نمونه:

هاتنی (لام) به دواى نونی زهنه‌داردا: ﴿فَإِنْ لَمْ﴾

هاتنی (را) به دواى نونی زهنه‌داردا: ﴿وَمِنْ رَبَّاطٍ﴾

هاتنی (لام) به دواى (تنوین)دا: ﴿هُدًى لِّمُتَّقِينَ﴾

هاتنی (را) به دواى (تنوین)دا: ﴿شَمْرَةَ رِزْقًا﴾

تیبینی:

۱- ئەم تیّه‌لکیش‌کردنه‌ته‌ن‌ها له دوو وشه‌دا پروو ده‌دات، به‌لام ئەگەر له یه‌ک وشه‌دا بوو ده‌بیت‌ناشکرا (الإظهار) بکریت و پیی ده‌گوتریت‌ناشکراکردنی په‌ها (الإظهار المطلق) و له قورئاندا له چوار وشه‌دا پروویداوه: ﴿الذُّبِّيَّ﴾، ﴿قِنَوَانٌ﴾، ﴿صِنَوَانٌ﴾،

﴿بُنَيْنٌ﴾

۲- له دوو جیگه‌ی قورئانی پیروژدا تیّه‌لکیش‌پروونادات، به‌لکو نونه‌زهنه‌داره‌که‌ناشکرا ده‌کریت، پییشی ده‌وتریت‌ناشکراکردنی ریوایه‌ت (إظهار روایة):

﴿يَسُّ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ﴾ ۱، یس، ﴿تَّ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ﴾ ۱، القلم.

۳- له وشه‌ی ﴿طَسَمَ﴾‌ی سووره‌تی (الشعراء) و (القصص) تیّه‌لکیش‌کردنی نونی

زهنه‌دار له‌پیتی میمدا پیویسته.

۴- له ئايه تي: ﴿ وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ ﴾ ﴿ ٢٧ ﴾ القیامة، تییه لکیش پرونادات، چونکه پیویسته له سهر وشه ی ﴿ مَنْ ﴾ بوهستین.

۵- له باری وهستان (وقف) له سهر نونی زهنه دار پیویسته (واجب) نونه که ئاشکرا بکریت.

(٦٨) وَالْقَلْبُ عِنْدَ الْبَا بِغُنَّةٍ، .....

۳- هه لگه پراندنه وه (القلب):

ئه گهر به دوای نونی زهنه دارو (تنوین) دا پیتی (ب) هاتیوو، نونه زهنه دارو تنه وینه که هه لده گه پرینینه وه بو پیتی (م) و به مینگه وه (الغنه) ده ریده برین.

پروونکرده وه:

سییه م: هه لگه پراندنه وه (القلب).

پیناسه ی هه لگه پراندنه وه: بریتیه له هه لگه پراندنه وه ی نونی زهنه دار یا (تنوین) به میمیکی شاراه به مینگه وه، له کاتی گه یشتنی به پیتی (ب) دا.

پیته کانی: ته نها پیتی (ب) یه

چوئیتی هه لگه پراندنه وه:

۱- هه لگه پراندنه وه ی نونی زهنه دار یان (تنوین) بو میمیکی ته واو.

۲- شاردنه وه ی میمه که له بهر گه یشتنی به پیتی (ب)، هاوکات له گه ل داخستنی

هه ردوو لیو به هیواشی و بی فشار بو ئه وه ی نه بیته میمیکی (شده) دار.

۳- ده رخستنی مینگه به ئه ندازه ی دوو جووله (حرکه)، پاشان داخستنی لیو به

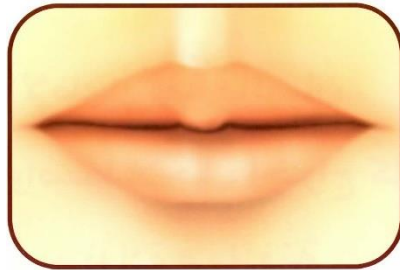
ته واوی (به بی فشار) بو ده رپرینی پیتی (ب).

تیبینی:

هه لگه پراندنه وه (القلب) له یه ک وشه و له دوو وشه دا پروو ده دات.

نیشانەى له (مصحف) دا: بۆ دوخی هه‌لگه‌پراننده‌وى (قلب) نونى زهنه‌دار ميمىكى بچووكى له سه‌ر دانراوه، بۆ (تنوين) یش: جووله (حرکه) يه‌كى لابراره‌و به‌ دوایدا ميمىكى بچووك دانراوه.

نموونه: ﴿ مِنْ بَعْدِ ﴾ ، ﴿ لَسَفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ﴾

شيوه‌ى دوو ليو له‌ كاتى ده‌رپرينى نونى هه‌لگه‌پاره‌و به‌ ميم

(٦٨) .....، كَذَا لِإِخْفَا لَدَى بَاقِي الْحُرُوفِ أَخْذَا

٤- شارده‌وه (الإخفاء):

له‌ گه‌ل پيته‌كانى تريشدا نونى زهنه‌دارو ته‌نوين ده‌شاردریته‌وه.

پروونکردنه‌وه:

چواره‌م: شارده‌وه‌ى راسته‌قینه‌ى (الإخفاء الحقيقى).

پیناسه: بریتیه له‌ شارده‌وه‌ى نونى زهنه‌دارو ته‌نوين به‌ مینگه له‌گه‌ل پيته‌كانیداو رۆشتن به‌ مینگه‌وه بۆ ده‌نگى پیتی دواى نونى زهنه‌دارو ته‌نوينه‌كه. به‌ (الإخفاء الحقيقى) ناوده‌بریت بۆ جیاکردنه‌وه‌ى له‌ شارده‌وه‌ى ليوى (گه‌شتنى نونى زهنه‌دار به‌پیتی ب).

پيته‌كانى: (ث، ج، ذ، ز، س، ص، ض، ظ، ف، ش، ط، د، ت، ق، ك).

جه‌مزورى له‌سه‌ره‌تای وشه‌كانى ئەم دپره‌ شيعره‌دا كۆى كردوونه‌ته‌وه:

صِفْ ذَا ثَنَا كَمْ جَادَ شَخْصٌ قَدْ سَمَا دُمُ طَيِّبًا زِدْ فِي ثَقَى ضَعَّ ظَالِمًا

چونیتی شارده‌وه (الإخفاء):

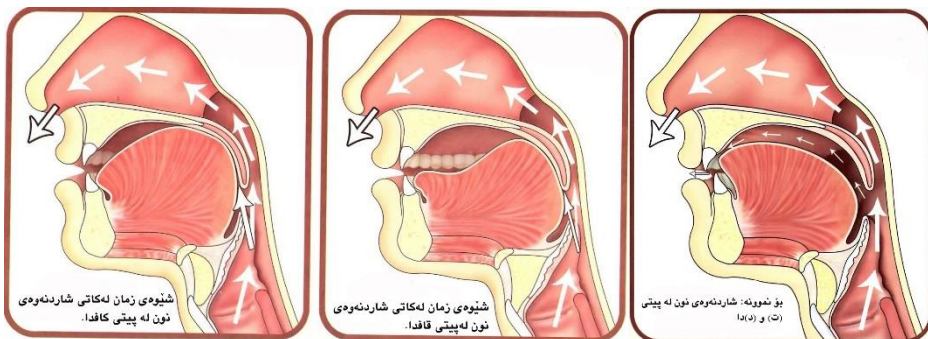
۱- دهرپرینی نونی زهننه دارو ته نوین به شیوهیه که نه به ته وای ئاشکرا بکرین ونه به ته وای تیپه لکیش بکرین، به لکو به شیوهیه کی مامناوهند له نیوان ئاشکراکردن و تیپه لکیش کردندا، واته نه مانی خودی نونه زهننه دارو ته نوینه که له وشه که داو دوورکه و تنه وه له جیپیته که یان و هیشتنه وهی سیفه ته که یان که مینگه یه.

۱- دهرکردنی مینگه له که پوووه له پیته شاراوه که دا، له گهل دوورخستنه وهی زمان له جیپیتی نونه زهننه دارو ته نوینه که و ئاماده کردنی بو جیپیتی نه و پیتیه که نونه زهننه دارو ته نوینه که ی تییدا ده شاریته وه، به شیوهیه که مینگه که میک بو نی پیتی پاش خوی لیپیت.

۲- له گهل دهرچوونی دهنگی سووک له دهمه وه ئه ویش به هوی دانه خستنی جیپیتی نونه زهننه دارو ته نوینه که له گهل پیته کانی شارنده وه دا (الإخفاء) جگه له پیتی (ق) و (ک) که جیپیت له گه لیاندا به ته وای داده خریت.

سوود: ههندیك له زانایان ده لیین به شی دیاریکراوی زمان له کاتی دهرپرینی نونی شاراوهدا دهنوسیت به جیپیتی دهنگی پاش خوی، له گهل دهرکردنی مینگه له که پوووه، زمان له کاتی گواستنه وهی به شی دیاریکراودا نه و شیوهیه وهرده گریت که بو دهرپرینی دهنگی دوی نونه که وهریده گریت.

به لام رای یه که م به هیزتروه، ئیمهیش له ماموستا به ریزه کانه وه به و شیوهیه وهرمان گرتوه.

تیبینی:

۱- ئەگەر پیتەکانی شاردنەوہ (الإخفاء) لە پیتە بەرزەکان بوو (الاستعلاء) واتە: (ص، ض، ط، ظ، ق) بوو پێویستە مینگەیی شاردنەوہکە گەورە بکریت. ئەگەر لە پیتە نزمەکان بوو (الاستفال) ، پێویستە مینگەکە بچووک بکریتەوہ، وەک پێشتر باسمان کرد.

۲- لە (مصحف)دا بۆ نونی زەننەدار لە دۆخی شاردنەوہ (الإخفاء)دا هیچ جوولەیهکی (حرکة) بۆ دانەنراوە، بۆ (تنوین)یش هەردوو (حرکة)کە بە شوێن یەکدا دانراون.

۳-

پلەکانی شاردنەوہی نونی زەننەدارو تەنوین:

۱- بەهێزترین: لە گەڵ پیتەکانی (ط، د، ت) لە بەر نزیکیی جیپیتیان لە جیپیتی نونەوہ، واتە: جیپیتی نون و (تنوین) تا نزیکترین لە جیپیتەکانی شاردنەوہوہ (الإخفاء) زیاتر دەشاردریئەوہ.

۲- لاوازترین: لە گەڵ هەردوو پیتی (ق، ک)دا، لە بەر دووری جیپیتیان لە جیپیتی نونەوہ، واتە: پلەیی ئاشکراکردنی مینگەکانیان کەمترە.

۳- مامناوەند: لە گەڵ (۱۰) پیتەکەیی تردا (ث، ج، ذ، ز، س، ش، ص، ض، ظ، ف)، چونکە جیپیتیان زۆر دوورو نە زۆریش نزیکە لە پیتی نونەوہ. بەلام لە هەرسی دۆخەکەدا ئەندازەیی مینگەکە هەر دوو جوولەیه.

پاش تفوین	لهدوو وشهدا	لهیهک وشهدا	پیتهکان
﴿ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴾	﴿ مِنْ تَحْتِهَا ﴾	﴿ أَنْتُمْ ﴾	ت
﴿ جَمِيعًا ثُمَّ ﴾	﴿ مِنْ شَمْرِقٍ ﴾	﴿ مَنشُورًا ﴾	ث
﴿ فَصَبْرٌ جَمِيلٌ ﴾	﴿ مَنْ جَاءَكَ ﴾	﴿ أَنْجِيَتَكُمْ ﴾	ج
﴿ قِنَوَانٌ دَانِيَةٌ ﴾	﴿ مِّن دَيْرِكُمْ ﴾	﴿ أَنْدَادًا ﴾	د
﴿ وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ ﴾	﴿ مِّن دُنُوبِكُمْ ﴾	﴿ مُنذِرِينَ ﴾	ذ
﴿ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ﴾	﴿ مِّن زَكَّاهَا ﴾	﴿ أَنْزَلَ ﴾	ز
﴿ عَبْدَاتٍ سَخِيحَاتٍ ﴾	﴿ وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ ﴾	﴿ يَنْسِلُونَ ﴾	س
﴿ نَفْسٍ شَيْعًا ﴾	﴿ فَمَنْ شَاءَ ﴾	﴿ أَنْشَأْتُمْ ﴾	ش
﴿ رِيحًا صَرَّصًا ﴾	﴿ مِنْ صَالِصٍ ﴾	﴿ يُبْصِرُونَ ﴾	ص
﴿ وَكَلًّا ضَرْبِنَا ﴾	﴿ لَمَنْ ضَرَّهُهُ ﴾	﴿ مَنضُودٍ ﴾	ض
﴿ حَالَلًا طَيِّبًا ﴾	﴿ مِّن طِينٍ ﴾	﴿ أَنْطَلِقُوا ﴾	ط
﴿ ظَلًّا ظَلِيلًا ﴾	﴿ إِنْ ظَنَّ ﴾	﴿ يَنْظُرُونَ ﴾	ظ
﴿ خِزْيٌ فِي ﴾	﴿ مِّن فَوْقِهِمْ ﴾	﴿ أَنْفُسِكُمْ ﴾	ف
﴿ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴾	﴿ مِّن قَبْلِكَ ﴾	﴿ يَنْقَلِبُونَ ﴾	ق
﴿ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ ﴾	﴿ إِنْ كَانَتْ ﴾	﴿ مِنْكُمْ ﴾	ك

دریژکردنه وه (المدّ)

ئیبین جهزه ری باسی دریژکردنه وه (المدّ) ی له چوار دیژدا کورت کردووه ته وه و له دیژی یه که مدا به شه کانی دریژکردنه وه ی ژماردووه و له دیژی دووه مدا دریژکردنه وه ی پایه ند (اللازم) ی باسکردووه و له دیژی سییه مدا دریژکردنه وه ی پیویست (الواجب) ی باسکردووه و له دیژی چواره مدا دریژکردنه وه ی ریپیدراو (الجائز) ی باسکردووه.

(٦٩) وَالْمُدُّ لَازِمٌ وَوَاجِبٌ أَتَى وَجَائِزٌ وَهُوَ وَقَصْرٌ تَسْبِتًا

واتای گشتی:

جوړه کانی دریژکردنه وه پایه ند (لازم) و پیویست (واجب)، ههروه ها ریپیدراو (جائز) یش که دریژکردنه وه و کورتکردنه وه تییدا دروسته.

پوونکردنه وه:

پیناسه: دریژکردنه وه (المدّ) له زمانه وانیدا: راکیشان، زیادکردن. له زار او شهدا: بریتیه له دریژکردنه وه ی دهنگ به یه کیک له پیته کانی دریژکردنه وه (المدّ) یا خود پیته ئاسانه کان (الین).

پیته کانی دریژکردنه وه سیانن:

١- ئه لیف: ته نه زهنه داره و پیشه وه یشی ته نه سهرداره (مفتوح)، وه کو: ﴿قَالَ﴾

٢- واوی زهنه دار پیته پیشه وه ی بورداریت (مضموم)، وه ک: ﴿يَقُولُ﴾

٣- یای زهنه دار پیته پیشه وه ی ژیرداریت (مکسور)، وه ک: ﴿قِيلَ﴾

ههرسیکیشیان له وشه ی: ﴿نُوحِيهَا﴾، ﴿أُذِيْنَا﴾، ﴿وَأُوتِيْنَا﴾ کۆبوونه ته وه.

پیته کانی ئاسان (الین):

واو و یای زهنه دار کاتیگ پیته پیشه وه یان سهرداریت (مفتوح)، وه کو:

﴿خَوْفٍ﴾، ﴿أَلْبَيْتِ﴾، ﴿السَّوَاءِ﴾، ﴿شَيْءٍ﴾

به‌لام پیتی ئه‌لیف له هه‌مان کاتدا پیتی درێژکردنه‌وه (المَدّ) و ئاسانیش (اللين)ه، چونکه هه‌میشه خۆی زهنه‌دارو پێشه‌وه‌ی سه‌رداره (مفتوح).

به‌شه‌کانی درێژکردنه‌وه (المَدّ):

درێژکردنه‌وه (المَدّ) ده‌کریت به دوو به‌شی سه‌ره‌کیه‌وه:

یه‌که‌م: درێژکردنه‌وه‌ی بنچینه‌یی (المَدّ الأَصْلِي)

دووه‌م: درێژکردنه‌وه‌ی لاوه‌کی (المَدّ الفِرْعَی)

یه‌که‌م: درێژکردنه‌وه‌ی بنچینه‌یی (المَدّ الأَصْلِي).

پێناسه: بریتیه له‌و درێژکردنه‌وه‌یه که خودی پیته‌که به بی ئه‌و ته‌واو نابیت، به‌هیچ شێوه‌یه‌کیش لێی جوودا نابیته‌وه، پێشی ده‌وتریت (قَصْر).

ناوه‌کانی:

- بنچینه‌یی (أَصْلِي): له به‌ر بنچینه‌یی بوونی و جیگیربوونی له‌سه‌ر یه‌ك حاله‌ت، هه‌روه‌ها سه‌رچاوه‌ی هه‌موو درێژکردنه‌وه‌کانیشه.
- ئاسایی (طَبِيعِي): چونکه هه‌موو خاوه‌ن سروشتی‌کی ساغ و ته‌واو له‌دوو جووله‌ زیاترو که‌تر درێژی ناکاته‌وه.

ئه‌ندازه‌ی درێژکردنه‌وه‌ی: ته‌نها دوو جووله‌یه (حَرَکَة).

ئه‌ندازه‌ی درێژکردنه‌وه‌ی بنچینه‌یی:

سه‌باره‌ت به ئه‌ندازه‌ی درێژکردنه‌وه‌ی پیته‌کانی درێژکردنه‌وه (المَدّ) زانایانی پێشین زاراوه‌ی ئه‌لیفیان به‌کارهێناوه، واته: بۆ هه‌موو جۆری‌ک له جۆره‌کانی درێژکردنه‌وه‌ی بنچینه‌یی و توویانه ئه‌ندازه‌ی ئه‌لیفی‌ک درێژه‌کریته‌وه، زانایانی دوا‌ی ئه‌وانیش زاراوه‌ی جووله‌یان (حَرَکَة) به‌کارهێناوه، جووله‌یش یه‌که‌یه‌کی پێوانه‌ییه‌و بریتیه له ماوه‌ی ده‌ربرینی سه‌ری‌ک (فتحه) یاخود بۆری‌ک (ضمّة) یاخود ژیری‌ک (کسرة) ، هه‌ر بۆیه به سه‌ریان (فتحه) و تووه ئه‌لیفی بچووک و به بۆریان (ضمّة) و تووه واوی بچووک و به ژیریان (کسرة) و تووه یا‌ی بچووک.

به لām پاش سهرنجدان بۆمان پرونده بیته وه که ههردوو زاره وه که [واته: ئەلیفو و ۲ جووله (حرکه)] هه مان مه به ست ده گه یه نن، چونکه مه به ست له دوو (حرکه) واته: (۲ ضمه) یان (۲ فتحه) یان (۲ کسرة) یه.

که واته ماوه ی پیویست بۆ دهر برینی ئەلیفیک یه کسانه به ماوه ی پیویست بۆ دهر برینی دوو جووله و ههچ جیاوازی یه که له نیوان ئەم دوو زاوا یه دا نییه. زۆریک له زانایانی سهرده م ده لێن: ئەندازه ی دوو (حرکه) ئەوه نده یه که به خیراییه کی مامناوه ند په نجه ت دابخه ت یا خود بیکه یته وه. به لām ئەم قسه یه قسه یه کی پروون نییه و به پیوه ریکی دروست دانان ری ت و ئەندازه کی له که سیکه وه بۆ که سیکی تر ده گۆرد ری ت، نه گونجاو یشه له گه ل هه رسی شیوازی خویندنه وه (التحقیق، التدویر، الحدردا، بۆیه پیویسته لای مامۆستایه کی خاوه ن مۆله ت ئەم یاسایه فی ربی ت.

به شه کانی در یژ کردنه وه ی ناسای (المد الطبيعي):

در یژ کردنه وه ی ناسای ده کری ت به دوو به شه وه:

۱- در یژ کردنه وه ی ناسای وشه یی (المد الطبيعي الکلمی)

۲- در یژ کردنه وه ی ناسای پی تی (المد الطبيعي الحر فی)

۱- در یژ کردنه وه ی ناسای وشه یی (المد الطبيعي الکلمی):

ئهم در یژ کردنه وه یه له یه که وشه دا پرووده ات، سی جۆری هه یه:

أ- در یژ کردنه وه ی ناسای جیگیر له کاتی گه یان دن و وه ستاندا:

ئه گه ر دوا ی پی تی در یژ کردنه وه پی تی کی بزواو هاتی ت له ناوه راستدا بی ت وه کو:

﴿يُوصِيكُمُ﴾، ﴿يُنَادُونَكَ﴾، ﴿يَقُولُونَ﴾

یا خود له کو تایی دا بی ت، وه کو: ﴿قَالُوا وَهُمْ﴾، ﴿رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا﴾، ﴿أَهْلِي وَإِن﴾

پی تی در یژ کردنه وه که یه له ری نووسی عوسمانیدا نوو سرا بی ت یا خود نه نوو سرا بی ت،

وه کو: ﴿مَلِكٍ﴾، ﴿إِنْرَاهِمَ﴾، ﴿دَاوُدُ﴾

ب- در یژ کردنه وه ی ناسای جیگیر له کاتی وه ستاندا:

ئەم جوړه يان تەنها له باری وەستاندا بوونی هەيه، ئەويش لەم دوځانهی خواره وەدا:
 ۱- به دواى پیتی دريژکردنه وەدا له وشەيه کى تردا پیتیکی زەننه دار هاتبیت، واتە
 گەيشتنی دوو زەننه دار به يهک (التقاء الساکنین).

نموونهى ئەلیف: ﴿فَإِنْ كَانَتْ أَثْنَتَيْنِ﴾ (النساء: ۱۷۶) ﴿وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾
 (النمل: ۱۵)

نموونهى واو: ﴿وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ﴾ (الأنفال: ۳۲) ﴿ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ﴾
 المطففين

نموونهى (ياء): ﴿حَاضِرِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ (البقرة: ۱۹۶) ﴿وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَارِ﴾
 الفجر

۲- وەستان لە سەر ناوه (مقصور) هکان: وەکو: ﴿سُدًى﴾، ﴿صُحًى﴾

۳- وەستان لە سەر ناوه (منصوب) هکان: وەکو: ﴿حِمْلًا﴾، ﴿نَفِيرًا﴾

۴- وەستان لە سەر ﴿وَلِيَكُونَا﴾، ﴿لَسْفَعًا﴾، ﴿إِذَا﴾ به ﴿وَلِيَكُونَا﴾ و ﴿لَسْفَعًا﴾ و ﴿إِذَا﴾
 دەخوینریتەوه.

۵- ئەگەر پیتی دريژکردنه وەکه پیتی ئەلیف بیّت ئەويش لەم (حهوت) وشەيهی
 خواره وەدا:

﴿لَكِنَّا﴾ له نایه تی ﴿لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا﴾ ﴿۳۸﴾ الكهف

﴿الظُّنُونَا﴾ له نایه تی ﴿وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونَا﴾ ﴿۱۰﴾ الأحزاب

﴿الرُّسُولَا﴾ له نایه تی ﴿يَلَيَّتَنَا اطَّعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَا﴾ ﴿۶۱﴾ الأحزاب

﴿السَّيْلَا﴾ له نایه تی ﴿فَأَضَلُّونَا السَّيْلَا﴾ ﴿۶۷﴾ الأحزاب

﴿سَلَسِلَا﴾ له نایه تی ﴿إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلْسِلًا وَأَعْلَالًا وَسَعِيرًا﴾ ﴿۴﴾ الإنسان

﴿قَوَارِيرَا﴾ له نایه تی ﴿وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِبَابِيَةٍ مِّنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرَا﴾ ﴿۱۵﴾ الإنسان

﴿أَنَا﴾ بۆ نموونه: ﴿وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ﴾ ﴿۴﴾ الكافرون

تیبینی:

یه کهم: له کاتی وهستان له سهر وشهی ﴿سَلَسِلًا﴾ دهشتوانی ئەلیفه کهی نه خوینیتته وه له سهر پیتی لام بوهستی، به لام له باری گه یاندن (وصل) دا نابیت ئەلیفه که بخوینریتته وه.

دووم: به لام وشهی ﴿قَوَارِيرًا﴾ ی دوومی سووره تی (الإنسان: ۱۶) له باری گه یاندن

و وهستاندا ئەلیفه کهی ناخوینریتته وه: ﴿وَيُطَافُ عَلَيْهِم بِأَنبِيَةٍ مِّن فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ

قَوَارِيرًا ﴿١٥﴾ قَوَارِيرًا مِّن فِضَّةٍ قَدَرُوهَا تَقْدِيرًا ﴿١٦﴾﴾

سییه م: له (مصحف) ی پیروژدا سفریکی ئینگلیزی درپژ له سهر ئەلیفی ئەم چهوت وشهیه دانراوه، واته نه خویندنه وه یان له کاتی گه یاندندا (وصل).

ج- درپژکردنه وهی ئاسایی جیگیر ته نها له کاتی گه یاندندا:

ئەمیش له م دوو باره ی خواره وه دا:

باری یه کهم: درپژکردنه وهی پاناوی بچووک (الصلاة الصغرى): ئەو پاناوه بزواوهیه که بو تاکیکی ئاماده نه بووی نیڕ به کاردیت و ده که ویتته کوتایی وشه وه له نیوان دوو پیتی بزواودا به مه رجیک به دوایدا پیتی هه مزه نه یه ت.

وه کو: ﴿فَأَتَرْنَ بِهِ نَقْعًا ﴿٤﴾ العاديات، به (بهی نقعاً) ده خوینریتته وه.

﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٤﴾﴾ به: (لَهُو كُفُوًا) ده خوینریتته وه.

ئەندازه که شی دوو جووله (حركة) درپژ ده کریتته وه له باری گه یاندندا.

باری دووم: ئەگه ر پیتی درپژکردنه وه (المدّ) که وته پیش پیتی کوتاییه وه ئەوا ده بیته درپژکردنه وه یه کی ئاسایی له کاتی گه یاندندا، به لام له باری وهستاندا ده بیته درپژکردنه وهی توشه اتوو به زهنه (المد العارض للسكون) و ده توانریت دوو یا خود

چوار یا خود شهش جووله (حركة) درپژ بکریتته وه. وه کو: ﴿الرَّحِيمُ﴾،

﴿الْأَرْذَلُونَ﴾، ﴿الْحِسَابِ﴾

پاشکوکانی دريژکردنه‌وهی ئاسایی (الطبيعي)

یه‌که‌م: دريژکردنه‌وهی له‌جیاتی (مد البدل):

پیناسه: به‌وه دريژکردنه‌وه ده‌گوترئ که له پيش پیتی دريژکردنه‌وه له یه‌ک وشه‌دا پیتی همزه‌هاتیٔ و له دواي پیتی دريژکردنه‌وه‌که‌ش همزه‌وه‌زننه‌هاتیٔ. **هوی ناوانانی:** چونکه پیتته دريژکردنه‌وه‌که له بنچینه‌دا همزه‌یه‌کی زهنه‌دار بووه به پیی یاسای زانستی (الصرف) هه‌رکات دوو همزه له سه‌ره‌تای وشه‌یه‌کدا کۆبوونه‌وه یه‌که‌میان بزواو و دووه‌میان زهنه‌داربیٔ، دووه‌میان ده‌گۆردرئ بو پیتی دريژکردنه‌وه (المد) له ره‌گه‌زی جووله‌ی پیتی پيش خوی. **ئه‌ندازه‌ی دريژکردنه‌وه‌ی:** له لای (حفص) ته‌نها دوو جووله دريژده‌کرئته‌وه.

نمونه: ﴿ءَادَمَ﴾، ﴿اَوْتُوا﴾، ﴿وَاِيْتَا﴾ له بنچینه‌دا (أَدَمَ)، (اَوْتُوا)، (إِثْتَاء) بوون.

• دريژکردنه‌وه‌ی ليکچوو به له جیاتی (المد الشبيه بالبدل):

هه‌ر پیتیکی دريژکردنه‌وه (المد) به دواي همزه‌دا هاتی زانایان به پاشکوی دريژکردنه‌وه‌ی له جیاتی (مد البدل) یان داناوه‌و، هه‌مان حوکمی دريژکردنه‌وه‌ی له جیاتی (مد البدل) وه‌رده‌گرئ، با له بنچینه‌شدا همزه‌نه‌بووبیٔ. وه‌ک: ﴿لِيَعُوْسَ﴾،

﴿مَّآبِ﴾، ﴿مُتَكِبِنَ﴾

دۆخه‌کانی دريژکردنه‌وه‌ی له جیاتی و (مد البدل) ليکچوو‌ه‌کی (الشبيه):

١- له گه‌یاندن و وه‌ستاندا جيگيره: نه‌گه‌ر له سه‌ره‌تاوه یاخود له ناوه‌پراسته‌وه

هاتبوو، وه‌کو: ﴿ءَامِنَ﴾، ﴿اَنْعُوْنِي﴾، ﴿اِي وَرِي﴾.

٢- ته‌نها له گه‌یاندن‌دا جيگيره: وه‌کو ﴿اَلْخَاطِعِينَ﴾، ﴿مُسْتَهْرَءُونَ﴾،

﴿يُرَاءُونَ﴾

به‌لام له دۆخی وه‌ستاندا ده‌بیٔته دريژکردنه‌وه‌ی توشه‌هاتوو به زهنه‌و (المد العارض للسكر) (٢) یاخود (٤) یاخود (٦) جووله دريژده‌کرئته‌وه.

۳- تنها له وهستاندا جیگیره: وهك ﴿ وَجَاءُوا أَبَاهُمْ ﴾ ئەگەر له سه‌ر وشه‌ی

﴿ وَجَاءُوا ﴾

وهستایت ده‌بیته دریزکردنه‌وه‌ی له جیات‌ی و (البدل) دوو جووله دریز ده‌کریتته‌وه.

۴- تنها له ده‌ستپیکردندا جیگیره: وهكو وشه‌ی ﴿ اَتُونِي ﴾ ی ئایه‌تی ﴿ اَمْرٌ لَهُمْ

شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ اَتُونِي بِكِتَابٍ مِّنْ قَبْلِ هَذَا ﴾ الاحقاف: ۴، واته له کاتی

گه‌یاندندا به (السموات‌یتونی) ده‌خوینریته‌وه به‌بی هه‌مه.

به‌لام ئەگەر له‌سه‌ر وشه‌ی ﴿ السَّمَوَاتِ ﴾ وهستایت و پاشان ده‌ستتکرده‌وه به‌خویندنی

﴿ اَتُونِي ﴾ به (ایتونی) ده‌خوینریته‌وه و دوو جووله دریزده‌کریتته‌وه و ده‌بیته

دریزکردنه‌وه‌ی له‌جیات‌ی (مد‌البدل).

دووم: دریزکردنه‌وه‌ی قه‌ره‌بوو (مدُّ العوض):

بریتیه له قه‌ره‌بووکردنه‌وه‌ی (تنوین‌یکی) (منصوب) یان (مفتوح) به پیتی ئەلیف

له‌کاتی وهستاندا.

ئه‌ندازه‌ی دریزکردنه‌وه‌ی: پیویسته (۲) جووله دریز بکریتته‌وه.

نمونه: ﴿ بَصِيرًا ﴾، ﴿ بِنَاءً ﴾، ﴿ لَسْفَعًا ﴾، ﴿ وَلِيكُونًا ﴾.

تیبب‌ینی: (ة)‌ی خ‌ر (مربوطه) ئەگەر (تنوین‌ی) (فتحه‌ی) هه‌بوو به پیتی (ه) له‌سه‌ری

ده‌وه‌ستی. نمونه: ﴿ رَحْمَةً ﴾، ﴿ تَعَمَّةً ﴾.

سییه‌م: دریزکردنه‌وه‌ی گه‌یاندنی بچووک (الصلة الصغرى)

پیناسه: گه‌یاندنی های پاناو (تاکی نی‌ری ئاماده‌نه‌بوو) به‌پیتی واو ئەگەر بو‌ردار‌بوو

(مضموم)، به پیتی یا ئەگەر ژیردار‌بوو (مکسور)، به‌مه‌رجیک های پاناو که‌وتبیته

نیوان دوو پیتی بزواوه‌وه (متحرک)، له‌گه‌ل ناو و (اسم) کردارو (فعل) پیتیشدا (حرف)

دی‌ت.

حوکمی: له کاتی گه‌یاندندا پیویسته دوو جووله دریز بکریتته‌وه، له‌کاتی وهستانیشدا

پیتی دریزکردنه‌وه‌که نامینیت.

نمونه: له گه ل ناودا (اسم): ﴿ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ ﴾ ، ﴿ بِيَمِينِهِ يَقُولُ ﴾

له گه ل کرداردا (فعل): ﴿ فَيُضْعِفُهُ لَهُ ﴾

له گه ل پیتدا (حرف): ﴿ بِهِ خَيْرًا ﴾ ، ﴿ إِنَّهُ لَكُمْ ﴾

نیشانه‌ی له (مصحف) دا: دانانی و او یکی بچوک له ژیر پیتی های بورداره که دا (المضموم)، یان

دانانی یا یه کی بچوک له ژیر پیتی های ژیرداره که دا (المکسور).

به لام های پاناو له م دوخانه‌ی خواره و هدا دريژ ناکريته وه:

ا- نه گهر که وته نيوان دوو پیتی زهنه دار.

وه کو: ﴿ يَعْلَمَهُ اللَّهُ ﴾ ، ﴿ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ ﴾

ب- نه گهر پیشه وه‌ی بزواو (متحرك) و دواوه‌ی زهنه بوو.

وه کو: ﴿ فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ ﴾ ، ﴿ بِيَدِهِ الْمَلِكُ ﴾

ج- نه گهر پیشه وه‌ی زهنه دارو دواوه‌ی بزواو بوو.

وه کو: ﴿ أَنْزَلْنَاهُ فِي ﴾ ، ﴿ فِيهِ هُدًى ﴾ ، ﴿ وَيَتَّقَهُ ﴾

جگه له: ﴿ وَيَخْلُدُ فِيهِ مُهَانًا ﴾ (٦٦) الفرقان، له لای حه فص به (فيهي مهانا)

ده خوینريته وه. نه ویش بو پسا کردنی نه وانه‌ی سه ریچی فه رمانه کانی خودا ده که ن و ناگادار کرده وه‌ی که سانی تریش.

تیبینی: له چوار شوینی قورئانی پیروزدا های پاناو که وتوته نيوان دوو پیتی بزواو به لام دريژ ناکريته وه:

۱- ﴿ أَرْجَهُ وَأَخَاهُ ﴾ (الأعراف: ۱۱۱)، (الشعراء: ۳۶)

۲- ﴿ يَرْضَهُ لَكُمْ ﴾ (الزمر: ۷)

۳- ﴿ فَأَلْقَاهُ إِلَيْهِمْ ﴾ (النمل: ۲۸)

له دوو شوینیشدا له بری نه وهی های پاناو ژیردار (مکسور) بکریت که چی بوړدار (مضموم) ده کریت:

۱- ﴿ وَمَا أَسْنَيْنِي إِلَّا الشَّيْطَانُ ﴾ (الكهف: ۶۳)

۲- ﴿ عَلَيْهِ اللَّهُ ﴾ (الفتح: ۱۰)

• های (اسم الإشارة) ی تاکی می، به پاشکوی های پاناو نه ژمارکراوه. پیښه وا (ابن بری) ده لیت:

وهاء هذه كهاء المضمَر فوصلها قبل محرك حري.

نمونه: ﴿ إِنَّ هَذِهِ تَذَكُّرَةٌ ﴾ (المزمل: ۱۹)، (الإنسان ۲۹)، دوو جووله دريژ ده کریته وه.

به لام نه گهر به دوايدا پیتیکی زه ننه دار هات دريژ نا کریته وه، وهکو ﴿ هَذِهِ النَّارُ ﴾.

چوارهم: دريژکردنه وهی ناسایی پیتی (المد الطبيعي الحرفي):

هه نديک لهو پیتانه ده گریته وه له سه ره های هه ندي له سووره ته کانا هاتون.

پیته کانی: نه دريژکردنه وهش له پینج پیتدا هه له یئراوه: (ح، ي، ط، ه، ر)، له رسته ی (حي طهر) دا کوکراونه ته وهو، به (حا، يا، طا، ها، را) ده خوینرینه وهو به م شیویه دابه شبوون:

ح: له وشه ی ﴿ حَمَّ ﴾ له هوت سووره تدا (غافر، فصلت، الشوری، الزخرف، الدخان، الجاثية، الأحقاف)

ي: له ﴿ كَهَيْعَصَ ﴾ له هه ردو سووره تی (مریم) و ﴿ یَسَّ ﴾

ط: له سووره تی ﴿ طه ﴾ و ﴿ طَسَّرَ ﴾ ی سووره تی (الشعراء) و (القصاص) و له

﴿ طَسَّ ﴾ ی

سووره تی (النمل).

ه: له ﴿ كَهَيْعَصَ ﴾ و ﴿ طه ﴾

ر: له آ ﴿ الرَّءِءِ ﴾ ی هه ر پینج سووره تی (یونس، هود، یوسف، ابراهیم، الحجر) و،

له ﴿الرَّعْدِ﴾ سی سوورده تی (الرَّعْد).

پینجه م: دریزکردنه وهی جیگیرکردن (مدُّ التمكن):

بریتیه له به یه کگه یشتنی یایه کی دریزکردنه وه له گه ل یایه کی بزواو، یا خود به یه کگه یشتنی واویکی دریزکردنه وه له گه ل واویکی بزواو، نه میس سی شیوهی هه یه:

۱- هاتنی یای دریزکردنه وه به دوا یی (شدة) دا، وهك: ﴿التَّيِّبِنَ﴾، ﴿

حَيْثُمْ﴾، ﴿الْأَمِينَنَ﴾.

له بهر کوبونه وهی سی پیتی هاوشیوه، قورسای له سه ر زمان دروست ده بیته، بویه پیویسته قورنابخوین به له سه رخویی یای زهنه داری یه که م له پیته (شدة) داره که در بر پیت، پاشان پیته بزواوه که، پاشان مافی پیتی سییه م بدات که پیتی دریزکردنه وه که یه و نه اندازه که ی دوو جووله یه.

۲- دوو پیتی (ی) تییدا کوبو بیته وه یه که میان دریزکردنه وه بیته، وهکو:

﴿الَّذِي يُوعَدُونَ﴾، ﴿الَّذِي يُؤْتِسُ﴾ یان دوو پیتی واو تییدا کوبو بیته وه

یه که میان دریزکردنه وه بیته، وهکو: ﴿ءَامِنُوا وَعَمَلُوا﴾، ﴿قَالُوا وَهُمْ﴾

۳- واوی دریزکردنه وه به دوا یی واویکی بوردار (مضموم) دا هات بیته، وهکو:

﴿يَلُون﴾، یان یای دریزکردنه وه به دوا یی زیدار (مکسور) دا هات بیته، وهکو:

﴿يُحْيِءُ وَيُمِيتُ﴾، بویه پیویسته قورنابخوین به ناگابیت و مافی پیته دریزکردنه وه

ناساییه کان بدات تا وهکو پاریزاوبن له تییه لکیش یا خود له که وتن.

نه اندازه ی دریزکردنه وهی: نه م دریزکردنه وه یه پیویسته دوو جووله دریزکردنه وه

به لام له کاتی وهستان له سه ر ﴿التَّيِّبِنَ﴾ و هاوشیوه کانی ده بنه دریزکردنه وهی

زه نه ی تووشهاتوو و (العارض للسكون) ده توانری به نه اندازه ی (۲) یا خود (۴) یا خود

(۶) جووله دریزکردنه وه.

دووم: دريژکردنه‌وهی لاوهکی (المد الفرعي):

پیناسه: دريژکردنه‌وهی دهنگ - زیاتر له دريژکردنه‌وهی ئاسایی - بهیه‌کیک له پیتته‌کانی دريژکردنه‌وه به‌هوی هاتنی همزه یان زهننه به‌دوایاندا.

هۆکاره‌که‌ی: گه‌یشتنی پیتته‌کانی دريژکردنه‌وه به پیتی همزه (ع)، یاخود به پیتیکی زهننه‌دار.

ناوی: ناوئراوه لاوهکی (فرعی) چونکه لقیکه له دريژکردنه‌وهی بنچینه‌یی جیابووته‌وهو، په‌یوه‌سته به هۆکاره‌وه.

(٧٠) فَلَا زِمٌّ: اِنْ جَاءَ بَعْدَ حَرْفِ مَدٍّ سَاكِنٌ حَالِيْنَ، وَبِالطُّوْلِ يُمَدُّ

واتای گشتی:

له‌م دیره‌یشدا پیناسه‌ی دريژکردنه‌وهی پاپه‌ند (المدُّ اللّازم) ده‌کات که بریتیه له هاتنی پیتیکی زهننه‌داری بنچینه‌یی به دوا‌ی یه‌کیک له پیتته‌کانی دريژکردنه‌وه‌دا.

(سَاكِنٌ حَالِيْنَ) له هه‌ردوو باری وه‌ستان و گه‌یانندا.

(وَ بِالطُّوْلِ يُمَدُّ) ته‌واو دريژده‌کریته‌وه، واته شه‌ش جووله.

پوونکردنه‌وه:

هوی ناوانانی: ناوئراوه پاپه‌ند (لازم)

- له‌به‌ر پئویستبوونی هۆکاره‌که‌ی له‌هه‌ردوو باری گه‌یاندن و وه‌ستاندا.
- چونکه سه‌رجه‌م قورئانخوینان له سه‌ر ته‌واو دريژکردنه‌وه‌ی له هه‌ردوو باری وه‌ستان و گه‌یانندا یه‌کده‌نگن.

هۆکاره‌که‌ی: به‌یه‌ک‌گه‌یشتنی دوو پیتی زهننه‌داره، که پیتی دريژکردنه‌وه‌که و زهننه‌داره هه‌میشه‌یه‌که‌یه، پیتی یه‌که‌م دريژده‌کریته‌وه بو ئه‌وه‌ی دريژکردنه‌وه‌که وه‌ک پیتیکی لیبیت و بکه‌ویته نیوان دوو پیتته زهننه‌داره‌که‌وه.

ئه‌م دريژکردنه‌وه‌یه ده‌بییت به چوار به‌شه‌وه:

۱- دريژکردنه وهی پابهندی وشهیی قورس (المد اللازم الكلمي المثقل)

پیناسه: به دواي پیتی دريژکردنه وهدا پیتیکی (شدة) دار هاتیبت له هه مان وشه دا.

نمونه: ﴿ اَلضَّالِّیْنَ ﴾، ﴿ اَلْحَاقَّةُ ﴾، ﴿ دَابَّةٍ ﴾، ﴿ اَلذَّكَّرِیْنَ ﴾، ﴿ اَللّٰهُ ﴾، ﴿ اَنْحَجُوْنِیْ ﴾.

به لام له قورنانی پیروژدا نمونه نه هاتوه بو پیتی (ی).

هوی ناوانانی:

– ناوانراوه وشهیی (کلمی) چونکه پیته زهنه داره بنچینه ییه که به دواي پیتی

دريژکردنه وهدا له یه ک وشه دا هاتوه.

ههروه ها ناوانراوه قورسکراو (مُثَقَّل) چونکه پیته زهنه داره که تیهه لکیشکراوه و

دهر برینی قورس بووه.

ئه ندازه ی دريژکردنه وهی: پیویسته شهش جووله دريژبکریته وه.

۲- دريژکردنه وهی پابهندی وشهیی سووکراو (المد اللازم الكلمي المخفف)

پیناسه: له دواي پیتی دريژکردنه وه پیتیکی زهنه داری بنچینه یی بی (شدة) هاتیبت.

هوی ناوانانی: ناوانراوه سووکراو (مُخَفَّف) چونکه دهر برینی ئاسانه له بهر ئه وهی

دواي پیتی دريژکردنه وه پیتیکی زهنه داری هه میسه یی بی (شدة) هاتوه.

نمونه: له قورنانی پیروژدا ته نها وشه ی ﴿ اَلْقَن ﴾ هه یه و دوو جار له سوورده تی

(یونس) دا هاتوه:

﴿ اَلْقَنَ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِءَ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥١﴾ ﴾

﴿ اَلْقَنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٩١﴾ ﴾

ئه ندازه ی دريژکردنه وهی: پیویسته شهش جووله دريژبکریته وه.

سوود: دريژکردنه وهی جیا کردنه وه (مدّ الفرق) به شیکه له دريژکردنه وهی پاپه ند:

پیناسه: بریتیه له و دريژکردنه وهی که هه مزه ی پرسیار (استفهام) له هه مزه ی هه وال

(خبر) جیا ده کاته وه، کاتیک هه مزه ی پرسیار (استفهام) ده چیتته سه ر (ال) ی ناساندن،

ئه لیلی (ال) ده گوپردریت بو پیتی دريژکردنه وه، تاوه کو هه مزه ی پرسیار له هه وال

جیا بکاته وه. یان ئاسان (تسهیل) بکریت.

نمونه: ئەم دوخەش لە سى و شەداو لە شەش شوینی قورئانی پیرۆزدا رویداوه. چواریان وشەیی قورس و دوانیشیان وشەیی سووکن:

۲،۱- ﴿قُلْ الذِّكْرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْأُنثِيَيْنِ﴾ (الأنعام: ۱۴۳-۱۴۴)

۳- ﴿قُلْ عَالَلَهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ﴾ یونس

۴- ﴿عَالَلَهُ خَيْرٌ مَّا يُشْرِكُونَ﴾ النمل

۵- ﴿عَالَلَنَ وَقَدْ كُنتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ﴾ یونس

۶- ﴿عَالَلَنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلَ وَكُنتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ﴾ یونس

تیبینی: ئەم سى و شەیهی سەرەوه بەئاسانکردن (التسهیل) یش دەخوینرینهوه، واتە: ئاسانکردنی هەمزەى دووم لە نیوان هەمزەو ئەلیفدا بە بى درێژکردنەوه، بەلام خویندەنەویان بە درێژکردنەوه (المد) لە پێشتره.

۳- درێژکردنەوهی پابەندی پیتی قورس (المد اللزيم الحرفي المثل).

نمونه: ئەم حالەتەیش تەنها لە دوو پیتدا رویداوه:

پیناسە: یهکیك له پیتەکانی سەرەتای هەندیک لە سوورەتەکان هیجاکەى لە سى پیت پیکهاتیبیت و پیتی ناوهراستی درێژکردنەوهیبیت و تیههکیش بووبیت لهو پیتە زەننەداره بنچینهییهی بهدوایدا هاتیبیت.

- پیتی لام له: ﴿المر﴾ و ﴿المر﴾ ← (الف لام ميم) ← (الف لام ميم) ..

- پیتی سین له: ﴿طس﴾ ← (طا سین ميم) ← (طا سيم ميم) ..

هوی ناوانی:

ناونراوه پیتی، چونکه پیتە زەننەداره بنچینهییهکه به دواى پیتی درێژکردنەوهدا له یهك وشەدا هاتوو.

ناونراوه قورسکراو (مُثَقَّل) چونکه پیتە زەننەدارهکه تیههکیشکراوه و دەرپیرینی قورس بووه.

ئەندازەى درێژکردنەوهى: پێویستە شەش جوولە درێژکریتهوه.

٤ - دريژکردنه وهی پابهندی پیتی سووک (المد اللازم الحرفي المخفف).

یه کیك له پیته کانی سه ره تای هه ندیک له سووره ته کان هیجا که ی له سی پیت پیکه تبیّت و پیتی ناوه راستی دريژکردنه وه بیّت و تییه لکیش نه بو بیّت له و پیته زهنه داره بنچینه ییبه به دوایدا هاتوو.

نمونه: ئەم حاله تەیش تەنها له دوو پیتدا پرویداوه:

هۆی ناوانی: ناوانراوه سووکراو له بهر ئەوهی دەرپرینی ئاسانه چونکه پیته زهنه داره که تییه لکیش نه کراوه.

ئه ندازهی دريژکردنه وهی: پیویسته شهش جووله دريژبکریته وه، جگه له پیتی (عین) سه ره تای هه ردوو سووره تی (مریم) و (الشوری) که ده توانیّت (٦) یان (٤) جووله دريژبکرینه وه.

پیته بچراوه کانی (الحروف المقطعة) سه ره تای هه ندیک له سووره ته کان.

ئەم پیتانه ژماره یان چوارده پیته وه له سه ره تای بیست و نوو سووره تدا هاتون، له رسته ی (نَصُّ حَكِيمٍ قَاطِعٌ لَّهُ سِرٌّ) یان (طَرَقَ سَمْعَكَ النَّصِيحَةَ) یان (صَحَّ طَرِيقُكَ مَعَ السُّنَّةِ) یان (سِرِّ حَصِينٍ كَلَامُهُ قَطْعٌ)

جووره کانی: له پرووی ژماره ی پیته کانی وه دابه شهده کرین به سه ر پینچ به شدا:

١ - یه ک پیتی: له (٣) سووره تدا: ﴿صَّ﴾، ﴿قَفَّ﴾، ﴿تَّ﴾.

٢ - دوو پیتی: له (٩) سووره تدا: ﴿طه﴾، ﴿طس﴾ (النمل)، ﴿یس﴾، ﴿حم﴾

له (٦) سووره تدا: (غافر، فصلت، الزخرف، الدخان، الجاثية، الأحقاف).

٣ - سی پیتی: له (١٣) سووره تدا:

﴿المر﴾ له سووره تی (البقره)، (آل عمران)، (العنكبوت)، (الروم)، (لقمان)،

(السجدة) دا.

﴿الر﴾ له سووره تی (یونس)، (هود)، (یوسف)، (إبراهيم)، (الحجر) دا.

﴿طس﴾ له سووره تی (الشعراء)، (القصاص) دا.

٤ - چوار پیتی: له دوو سووره تدا: ﴿المص﴾ (١) ﴿الأعراف﴾، ﴿المر﴾ (الرعد).

۵- پینچ پیتی: له دوو سوورهدتا: ﴿كَهَيْصَ﴾ مریم، ﴿حَمَّ﴾ ﴿عَسَقَ﴾

الشوری.

ئەندازەى دريژکردنەوهيان: دابهش دەبن به سەر چوار بەشدا:

۱- تيرکردن (الإشباع) واتە پيوسته (٦) جووله دريژ بکړينهوه:

ئەو سى پيتيانەن که ناوهراستيان پیتی دريژکردنەوهيه و به دواياندا زەننەى بنچينهى هاتوو، ژمارهيان (هوت) پیتەو لەم رستهيدا کوکراونهتەوه: (سنقص

لکم)، بەم شیوهيه دەخوینرینهوه: (سين، نون، قاف، صاد، لام، کاف، میم)

۲- تيرکردن (الإشباع) و، ناوهند (التوسط):

ئەو سى پيتيانەن ناوهراستيان پیتی ئاسانە (اللين)، ئەویش تەنها پیتی عەينه، له

سەرەتای سوورهدتى مریم ﴿كَهَيْصَ﴾ و له سەرەتای سوورهدتى الشورى

﴿حَمَّ﴾ ﴿عَسَقَ﴾ دا هاتوو.

دەتوانرى (٦) جووله دريژبکړينهوه، چونکه دريژکردنەوهى پابهندى پيتى سووکه، دەتوانرى (٤) جوولهيش دريژبکړينهوه و هکو دريژکردنەوهى ئاسانى (اللين) ليکريت، بەلام پيى ناوترى دريژکردنەوهى ئاسان (اللين)، چونکه به دوايدا زەننەى بنچينهى ههيه، دريژکردنەوهى ئاسانيش (اللين) بەدوايدا زەننەى کاتى ههيه، بويه هەندى له زانايان ناوى ئاسانى پاپهنديان (اللين اللزم) ليئاوه. بەلام له کاتى خویندنهويدا تيرکردن (الإشباع) واتە: تەواو دريژکردنەوه له پيشتره.

۳- دريژکردنەوهى ئاسايى: ئەوانەن که له دووپيت پيکھاتوون، بەلام پیتی دووهميان پیتی دريژکردنەوه (المدّوه)، ژمارهيان (٥) پیتە لەرستهى (حيّ طهر) دا کو کراونهتەوه، به (حا، يا، طا، ها، را) دەخوینرینهوه.

۴- به هيج شیوهيهك دريژ ناکریتەوه: ئەوهيه که له (٣) پیت پيکھاتوو و ناوهراستى پیتی دريژکردنەوه و ئاسان (اللين) نيبه، ئەميش تەنها پیتی (ألف) دەگریتەوه.

(۷۱) وَوَجِبَ: إِنْ جَاءَ قَبْلَ هَمْزَةٍ مُتَّصِلًا إِنْ ۱۶۰ جُمْعًا بِكَلِمَةٍ

ئيبن جهزهري لهم ديڤرهيشدا پينا سهي دريژكرده وهى پيويستى لكاو (المد الواجب المتصل) دهكات كه بريتيه له: هاتنى پيتى دريژكرده وه پيش پيتى همزه نه گهر له يهك وشه دا كو ببنه وه.

حوكمه كهى: پيويسته، چونكه گشت قورئانخوينان (القراء) بريريان له سهر دريژكرده وهى داوه.

هوى ناوانانى: چونكه له يهك وشه دا روو ده دات.

ئه ندازهى دريژكرده وهى: (۴) يا خود (۵) جووله يه، به لام (۴) جووله به ناوبانگتره.

نمونه: ﴿هَيْتَا مَرِيَّتَا﴾ ، ﴿أُولَئِكَ﴾ ، ﴿السَّمَاءُ﴾ ، ﴿النَّسَاءُ﴾ ، ﴿هَأْوُمُ﴾

تبييني: نه گهر پيتى همزه كه وته كو تا يى وشه وه له سهرى وه ستايت، ده توانى تا (۶) جووله دريژى بكه يته وه، چونكه ده بيته دريژكرده وهى توشه اتوو به زهنه (العارض للسكون)، وه كو: ﴿يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ المدثر: ۳۱.

(۷۲) وَجَائِزٌ: إِذَا أَتَى مُنْفَصِلًا أَوْ عَرَضَ السُّكُونُ وَقَفًّا مُسْجَلًا

واته دريژكرده وه ريپيدراو (جائز) ده بيت له دوو حاله تدا:

يه كه م: ريپيدراوى جودا (المد الجائز المنفصل).

(إِذَا أَتَى مُنْفَصِلًا): كاتيك يه كيك له پيته كانى دريژكرده وه له كو تا يى وشه يه كداو پيتى همزه له سهره تاى وشه يه كي تردا به دواى نه ودا هاتبيت.

دووه م: دريژكرده وه به هوى زهنه (المد العارض للسكون).

(أَوْ عَرَضَ السُّكُونُ وَقَفًّا مُسْجَلًا): نه گهر پيتى دريژكرده وه پيش پيتيكي بزواو له كو تا يى وشه دا هاتبيت، پاشان به هوى وه ستانه وه زهنه دار بيت، واته له بنجينه دا زهنه دار نييه.

۱۶۰ له ده ستنوسى تردا به (أَنْ) هاتوو.

(مُسَجَّلًا) به‌پرهایی، واته وهستانی ته‌واو و ئیشمام ده‌گریته‌وه به‌لام ره‌وم ناگریته‌وه چونکه حوکمی گه‌یاندن (الوصل)ی هه‌یه. ^{۱۶۱}

پروونکردنه‌وه:

یه‌که‌م: دریزکردنه‌وه‌ی پریپیدراوی جودا (المد الجائز المنفصل).

پیناسه: کاتیکه یه‌کیک له پیتته‌کانی دریزکردنه‌وه له کو‌تایی وشه‌یه‌کداو پیتی هه‌مره له سه‌ره‌تای وشه‌یه‌کی تر‌دا به دوا‌ی نه‌ودا هاتییته.

هوی ناوانانی: پیی گوتراوه جودا (منفصل) چونکه له دوو وشه‌دا پروو ده‌دات. هه‌روه‌ها پیی گوتراوه پریپیدراو (جائز) چونکه له لای هه‌ندیک له قورئانخوینان کورتکردنه‌وه‌ی بو (۲) جووله‌ش (واته: القصر) دروسته.

ئه‌ندازه‌ی دریزکردنه‌وه‌ی: ده‌توانزی (۴) یاخود (۵) جووله دریزبکریته‌وه به‌لام (۴) به‌ناوبانگتره.

نمونه:

کاتیک پیتی دریزکردنه‌وه‌که بخوینریته‌وه‌و بنووسریته‌وه‌ک:

﴿وَإِذَا أَنْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ أَنْقَلَبُوا فَكِهِينَ ﴿۳۱﴾﴾ المطففين

یاخود بخوینریته‌وه‌و به‌لام نه‌نووسراییه‌ته‌وه‌ک: ﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ﴾، ﴿يَتَادَمُ﴾

تیببینی: ئەم جوړه دریزکردنه‌وه ته‌نها له کاتی گه‌یاندن (وصل)دایه، خو ئەگه‌ر له سه‌ر وشه‌ی یه‌که‌م وه‌ستای له (۲) جووله زیاتر دریزی نا‌که‌یته‌وه.

دریزکردنه‌وه‌ی گه‌یاندنی گه‌وره (الصلة الكبرى):

پیناسه: گو‌پینی بو‌ری (ضمة) (ه‌ی پاناو بو‌واو، ژیریشی (کسرة) بو‌یا ئەگه‌ر که‌وته نیوان جووله‌و (حرکة) هه‌مره‌ی (قطع)ه‌وه.

هوی ناوانانی: چونکه ته‌نها له کاتی گه‌یاندن (صلة)دا ده‌خوینریته‌وه.

ئه‌ندازه‌ی دریزکردنه‌وه‌ی: وه‌ک دریزکردنه‌وه‌ی پریپیدراوی جودا (الجائز المنفصل) وایه (۴) یاخود (۵) جووله دریزده‌کریته‌وه، هه‌ر له به‌ر نه‌وه‌ش پیی وتراوه: (الانفصال الحکمی).

^{۱۶۱} الحواشي الأزهريّة في حل ألفاظ المقدمة الجزرية ص ۹۲-۹۳.

سوود: جياوازی نیوان دريژکردنه وهی گه یاندنی بچوک و (الصلة الصغرى) گه یاندنی گه وره (الصلة الكبرى)، دريژکردنه وهی بچوک به داویدا همزه نایهت له بهر نه وه بوو ته پاشکوی دريژکردنه وهی ناسایی (الطبيعي)، چونکه هیچ هۆکاریکی نییه، به لام دريژکردنه وهی گه وره (الصلة الكبرى) هۆکاری هیه نه ویش هاتنی همزه یه به دواى (ه) ی راناودا، هر بویه به دريژکردنه وهی لاوه کی (فرعي) نه ژمار ده کريت چونکه هۆکاری همزه ی تیدا یه.

نمونه: ﴿ وَمَا يُعْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى ﴾ (١١) ﴿ الليل، ﴿ وَمَا يَكْذِبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴾

﴿ المطففين

پاشکۆ: نه گهر به دواى های (اسم الإشارة)) كه بۆ تاكى می به کار دیت، همزه هات وهك دريژکردنه وهی گه یاندنی گه وره ی (الصلة الكبرى) لى دیت و پيوسته (٤) یان (٥) جووله دريژ بکريتته وه، وهکو: ﴿ وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً ﴾ (المؤمنون ٥٢).

نیشانه ی له (مصحف) دا: دانانی نیشانه ی دريژکردنه وه که له سهر واو و یای گه یاندن (الصلة) وهك له نمونه کاندای پوونه.

دووم: دريژکردنه وهی توشهاتوو به زهنه (المد العارض للسكون).

پیناسه: به دواى پیتی دريژکردنه وهدا پیتیکی بزواو له کو تایی وشه دا هات بیت پاشان به هوی وه ستانه وه زهنه دار بو بیت، واته له بنچینه دا زهنه دار نییه. **ناوانانی:** ناو نراوه کاتی (عارض) له بهر کاتی هۆکاره که ی که وه ستانه. **نه ندازه ی دريژکردنه وهی:** (٢) یا خود (٤) یا خود (٦) جووله دريژ ده کريتته وه. **به شه کانی:**

له پروی جوړه وه دابهش ده بیت به سهر نه م به شانیه خواره وه دا:

أ- دريژکردنه وهی توشهاتوو به زهنه ی رها (المد العارض للسكون المطلق):

نه و جوړه یه که له کاتی گه یاندن دا دريژکردنه وهی ناساییه و له کاتی وه ستاندا

توشهاتوو به زهنه یه، وهکو: ﴿ الْأَوْتَارِ ﴾، ﴿ بِالَّذِينَ ﴾، ﴿ تَقَعَلُونَ ﴾

ب- دريژکردنه وهی لکوی توشهاتوو به زهنه (المد المتصل العارض للسكون):

وهكو: ﴿السَّمَاءُ﴾ له بنه پرتدا پیوسته (٤) یان (٥) جووله دریژ بکریته وه، ریپیدراوه
(٦) جووله یش دریژ بکریته وه.

ج- دریژکردنه وهی له جیاتی توشهاتوو به زهنه ((مد البدل العارض للسكون):

وهكو: ﴿مَاءٍ﴾، ﴿خَطِيبٍ﴾، ﴿يُرَأْوَنَ﴾، (٢) یاخود (٤) یاخود (٦) جووله
دریژ ده کریته وه.

د- دریژکردنه وهی فاسانی توشهاتوو به زهنه ((مد اللین العارض للسكون):

وهكو: ﴿حَوْفٍ﴾

له پرووی جووله یشه وه ده بیټ به سی به شه وه:

أ- سهردار (المنصوب والمفتوح): وهكو: ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ به سی شیوه

ده خوینریته وه:

١- دوو جووله به زهنه (سكون).

٢- چوار جووله به زهنه (سكون).

٣- شهش جووله به زهنه (سكون).

ب- ژیردار (المجرور والمكسور): وهكو: ﴿الرَّحِيمِ﴾ به چوار شیوه

ده خوینریته وه:

١- دوو جووله به زهنه (سكون).

٢- چوار جووله به زهنه (سكون).

٣- شهش جووله به زهنه (سكون).

٤- روم له گهل کور تکرده وه دا (الروم مع القصر).

ج- بوردار (المرفوع والمضموم): وهكو: ﴿نَسْتَعِيبُ﴾ به هوت شیوه

ده خوینریته وه:

١- دوو جووله به زهنه (سكون).

٢- چوار جووله به زهنه (سكون).

٣- شهش جووله به زهنه (سكون).

٤- دوو جووله به إشمام

۵- چوار جوولہ بہ ایشام

۶- شہش جوولہ بہ ایشام

۷- رھوم لہ گھل کور تکر دنہ وہدا (الروم مع القصر).

تیبینی: لہ کاتی و ہستان لہ سہر ئہو و شانہ ی کہ بہ (ہاء التانیث) کۆتاییان دیت و

پیشہ وہیان پیتی دریز کردنہ وہیہ، و ہکو: ﴿التَّوْرَةَ﴾، ﴿الْحَيَاةَ﴾، ﴿الصَّلَاةَ﴾ تہنہا

بہ سی شیوہ دہ خوینرینہ وہ ئہویش (۲) یا خود (۴) یا خود (۶) جوولہ بہ زہننہ، ئیتر

رھوم ئیشمام تیئاندا دروست نییہ، دریز بکرینہ وہ.

مہ بہ ست لہ گۆرانکاری پیتی (ت) ی کۆتایی ئہو و شانہ لہ وہستاندا دہ گۆرین بۆ (ہ).

ريزبهندي دريژكردنه وه لاوه كيه كان

دريژكردنه وه لاوه كيه كان له پروي به هيږي و لاوازيه وه به پي جياوازي هوكاره كانيان جياوازن، واته نه گهر هوكاري دروستبووني دريژكردنه وه كه به هيږبوو دريژكردنه وه كه ش به هيږه، به پيچه وانه شه وه نه گهر هوكاره كه ي لاوازيوو دريژكردنه وه كه ش لاواز ده بيت، ريزبهندي دريژكردنه وه كانيش له به هيږه وه به م شيويه ي خواره ويه:

۱- دريژكردنه وه ي پاپه ند (اللازم).

۲- دريژكردنه وه ي لكاو (المتصل).

۳- دريژكردنه وه ي توشه اتوو به زه ننه (العارض للسكون).

۴- دريژكردنه وه ي جودا (المنفصل).

۵- دريژكردنه وه ي له جياتي (البدل).

۶- دريژكردنه وه ي ناسان (اللين).

كه واته نه گهر له وشه يه كدا دوو هوكار له هوكاره كان ي دريژكردنه وه كو بوونه وه كار به هوكاره به هيږه كه يان ده كريت، بو نمونه:

- ﴿وَلَا ءَامِينَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ﴾ وشه ي ﴿ءَامِينَ﴾ دوو هوكاري دريژكردنه وه ي

تيدياه، يه كه ميان دريژكردنه وه ي له جياتيه (البدل) چونكه پيتي همزه پيش پيتي دريژكردنه وه كه وتوو. دووه ميان دريژكردنه وه ي پاپه ند (اللازم)، چونكه پيتيكي زه ننه داري بنچينه يي به دواي پيتي دريژكردنه وه دا هاتوو، لي ره دا كار به لاوازه كه ناكريت كه دريژكردنه وه ي له جياتيه (البدل)، به لكو كار به هوكاره به هيږه كه ده كريت كه دريژكردنه وه ي پاپه نده كه يه (اللازم).

- ﴿بُرءَأَوْ﴾ (الممتحنة: ٤) لي ره شدا دوو جور دريژكردنه وه هه يه، له جياتي

(البدل) و پيويستي لكاو (واجب متصل)، بويه كار به پيويسته لكاوه كه ده كريت، له بهر لاوازيي له جياتيه كه (البدل).

- ﴿مُسْتَهْزِئُونَ﴾ لهم وشهیه‌دا دوو جوړ دریژکردنه‌وه کوږووه‌ته‌وه، توشه‌اتوو به زهننه (العارض للسکون) و له‌جیاتی (البدل)، توشه‌اتوو به زهننه به‌هیژتره‌و کاری پیډه‌کړیت.

﴿رَاءَ أَيْدِيهِمْ﴾ لیږه‌یشدا دوو جوړ دریژکردنه‌وه کوږووه‌ته‌وه، لیڅچوو به له‌جیاتی (المدُّ الشَّيْبِيُّ بِالْبَدَلِ) و پړیپیداوی جودا (الجائز المنفصل)، دوو‌میان به‌هیژتره‌و کاری پیډه‌کړیت.

سه‌مه‌ننودی ده‌لیت:

أَقْوَى الْمُدُودِ لَازِمٌ فَمَا اتَّصَلُ   فَعَارِضٌ قَدْوُ انْفِصَالٍ فَبَدَلُ
وَسَبَبًا مَدًّا إِذَا مَا وَجِدَا   فَإِنَّ أَقْوَى السَّبَبِينَ انْفِرَادًا

ئیبینولجه‌زه‌ریش له (طیبة النشر)‌دا به‌م نیو دیږه‌ ئاماژه‌ی پیکردوه:

وَأَقْوَى السَّبَبِينَ يَسْتَقِلُّ.....

وہستان و دستپیکردن

پاش لیبونہوہ لہ بابہتہ سہرہکییہکانی زانستی تہجود، باسی چہند بابہتیکی تر دہکات کہ پەویہندیان بہزانستی تہجودہوہ ھییہ وەک (زانینی وەستان و دستپیکردن و زانینی ئەو و شانہی کہ ھەندیك جار بەجیا دہنوسرین و ھەندیك جاریش پیكەوہ، ھەروہا زانینی ئەوہی بە (ت) دہنوسریت لہبری (ھ).

ئین جەزەری لہسەرہتای ھونراوہکەیدا لہ دیری حەوت و ھشتدا ئامازہی بەم بابەتانہ کردبوو.

ھەندیك لہ راقەکارانی ئەم پیشەکیہ چہند ناویکیان بو ئەم بابەتانہ داناوہ وەك: (تَعَلُّقات التجويد) و (مُتَعَلِّقات التجويد) و (مُكَمَّلَات التجويد)^{١٦٢}

(٧٣) وَبَعْدَ تَجْوِيدِكَ لِلْحُرُوفِ لَا بُدَّ مِنْ مَعْرِفَةِ الْوُقُوفِ

(٧٤) وَالْإِتِّدَاءِ^{١٦٣}، .....

پاش شارەزابوونت لہ جوانخویندەنەوہی پیتەکان پیویستە لہسەرت وەستانەکان و دستپیکردنیش بزانیت.

پوونکردنەوہ:

پیناسە: وەستان لہ زمانەوانیدا: پیچەوانەہی دانیشتن، پاریزو وازھینان. لہزاراوەیشدا: بریتیہ لہ بچراندنی دہنگو وەستان لہ سەر کۆتایی وشەیک بو ماوہیەکی کہم کہ تییدا ھەناسە وەردەگریت و نیازی دەستپیکردنەوہی ھییہ. بەشەکانی وەستان (الوقف): وەستان دەگریت بە چوار بەشی سەرہکیەوہ:

١ - وەستانی ناچاری (الوقف الاضطراري):

پیناسە: بریتیہ لہ وەستانی خوینەر بە ھۆی ھەناسە توندی یاخود پڑمەو کۆکەو وەنەوزو ھەرشتیکی تر لہم بابەتانہ.

^{١٦٢} پروانہ: الشرح الكبير للدكتور غانم قدوري، ص ٥٢٧.

^{١٦٣} لہدەستنوسی تردا (وَالْإِتِّدَاءُ) ھاتوہ.

ئەم جۆرە دەستانەش لە ھەموو کاتیگدا دروستە، بەلام چاکتر وایە کە خوینەر تا بۆی دەکرێ بۆ دەستانەکە شۆین یاخود وشە ی گونجاو ھەلبژێری. لە کاتی دەستپیکردنەوھشدا ئەگەر وشە ی دوا ی دەستانەکە گونجاو بوو لەوێ دەستپیکردنەوھ گەر نا دەگەریتەوھ بۆ ئەو شۆینە ی گونجاوھ بۆ دەستپیکردنەوھ.

حوکمی: ئەم جۆرە دەستانە دروستە لە بەر ناچاری.

۲- دەستانی تاقیکردنەوھ (اختباری):

پیناسە: دەستانە لە سەر وشە یەکی قورئانی پیرۆز کە لە بنچینەدا شۆینی دەستان نییە، بەلکو تەنھا بۆ تاقیکردنەوھ و فیکردنی قورئانخوینە لەلایەن مامۆستا کە یەوھ تا شۆوازی دەستان لە سەر ئەو وشە یە فیڕیبت.

نموونە: دەستان لە سەر وشە ی ﴿حَاضِرِي﴾ لە ئایەتی: ﴿ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي﴾

الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ﴿البقرة: ۱۹۶﴾ لە کاتی دەستاندا پێویستە پیتی یا کە ی بخوینریتەوھ، بەلام لە کاتی گە یاندندا ناخوینریتەوھ.

حوکمی: دروستە بەو مەرجە ی بگەریتەوھ بۆ ئەو وشە یە لە سەری دەستاوھ و بیگە یە نیّت بە پاش خۆی ئەگەر بۆ دەستپیکردنەوھ گونجاو بوو، گەر نا دەبیّت بگەریتەوھ بۆ وشە یە ک لەو وشانە ی پێشتر کە گونجاو ن بۆ دەستپیکردنەوھ.

۳- دەستانی چاوەروانی (الوقف الانتظاري):

پیناسە: دەستانە لە کاتی خویندنەوھ بە کوکردنەوھ ی خویندنەوھ کان (جمع القراءات) بۆ دەرھێنانی ھەموو پرووھ کان (وجە).

لەم جۆرە دەستانەو ئەوھ ی پێشوو شدا تەواوکردنی واتا بە مەرج نە گێراوھ، بەلکو قورئانخوین لە ھەر وشە یە کدا بیەوی دەتوانیّت بوەستی و ھەموو شیوھ کان دەر بھینی و پروونیان بکاتەوھ مەگەر وشە یە ک واتا تیگبەدات یاخود واتا یەکی خراب بگە یە نیّت.

حوکمی: دروستەو، ھەرچیکە بۆ دەستانی پێشوو و ترا بۆ ئەمیش دەوتریتەوھ.

٤- وهستاني نارەزوومەندانە (الوقف الاختياري):

پينااسە: بریتیه له وهستاني خوينەر به ويست و هەزی خۆی، هەر ئەم جوړەش له بابەتی وهستاندا (الوقف) جیگای مەبەستە.

(٧٤) .....، وهي تُفَسِّمُ إِذْنُ ثَلَاثَةَ^{١٦٤}: تَامٌ، وَكَافٍ، وَحَسَنٌ

وهستاني نارەزوومەندانە (الوقف الاختياري) دەکریت بەسی بەشەوه:

١- وهستاني تەواوتر (تام).

٢- وهستاني تەواو (الكافي).

٣- وهستاني باش (الحسن).

(٧٥) وَهِيَ لِمَا تَمَّ فَإِنْ لَمْ يُوجَدْ تَعَلُّقٌ، أَوْ كَانَ مَعْنَى، فَأَبْتَدِي

(٧٦) فَالْتَامُ، فَالْكَافِي، وَلَفْظًا: فَأَمْنَعَنْ إِلَّا رُؤُوسَ الْأَيِّ جَوْرُ، فَالْحُسْنُ

(وَهِيَ لِمَا تَمَّ) سێ جوړیان (تام، کافي، حسن) له کاتی وهستان له سهريان واتایه کی تەواو دەبەخشن.

(فَإِنْ لَمْ يُوجَدْ تَعَلُّقٌ، أَوْ كَانَ مَعْنَى، فَأَبْتَدِي فَالْتَامُ، فَالْكَافِي) ئەگەر قورئانخوین لەسەر وشەیهک وهستاو ئەو وشەیه نە له پرووی واتاو نە له پرووی وشە (إعراب) هەو هێچ پەيوهندیهکی به پاش خۆیهوه نەبوو ئەوه پێی دەوتریت وهستاني تەواوتر (التام)، بەلام ئەگەر قورئانخوین لەسەر وشەیهک وهستاو ئەو وشەیه تەنها له پرووی واتاو پەيوهندی به پاش خۆیهوه هەبوو ئەوه پێی دەوتریت وهستاني تەواو (الكافي)، کهواته هەریهک له وهستاني (التام) و (الكافي) وهستان له سهريان و دەستپیکردن به پاش خوین هەردووکیان دروستە.

(وَلَفْظًا: فَأَمْنَعَنْ إِلَّا رُؤُوسَ الْأَيِّ جَوْرُ، فَالْحُسْنُ) ئەگەر قورئانخوین لەسەر وشەیهک وهستاو ئەو وشەیه له پرووی وشە (إعراب) هەو پەيوهندی به پاش خۆیهوه هەبوو دروست نییه لهسەر وشە دواي وهستانه که دەست به خویندنهوه بکات دەبیت بگهڕیتەوه بۆ ئەو

^{١٦٤} له دەستنووسی تردا (ثَلَاثَةٌ) هاتوو.

وشهیهی که لهسه‌ری وهستاوه یان بو وشه‌ی پیشت، به‌واتایه‌کی تر ده‌بیّت له‌شویندیک‌ی گونجاوه‌وه ده‌ست به‌خویندن بکاته‌وه.

پروونکردنه‌وه:

جوّره دروسته‌کانی وهستانی ناره‌زوومه‌ندانه (الوقف الاختیاری) سیانن:

(۱) وهستانی ته‌واوتر (تام):

پیناسه: وهستانه له سه‌ر رسته‌یه‌کی ته‌واو که نه له پرووی واتاو نه له پرووی وشه (إعراب) به‌وه هیچ په‌یوه‌ندیه‌کی به پاش خوویه‌وه نه‌بیّت. **حوکمی ئەم وهستانه:** وهستان باشتره، گه‌یاندنیش دروسته. **نمونه:**

- وهستان له‌سه‌ر ﴿إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاتَهُ﴾ آل عمران: ۲۸

- وهستان له‌سه‌ر ﴿لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي﴾ الفرقان: ۲۹

- وهستان له‌سه‌ر ﴿يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ﴾ التغابن: ۹

- وهستان له‌سه‌ر ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾

- وهستان له‌سه‌ر ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ البقرة

وهستان له سه‌ر ﴿وَالْمِيزَاتُ﴾ له نایه‌تی: ﴿اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ

وَالْمِيزَاتُ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ﴾ الشوری

له‌م نمونانه‌وه بو‌مان دهرده‌که‌ویّت که ئەم وهستانه له‌کو‌تایی نایه‌ت و ناوه‌راست و سه‌ره‌تاو پیش کو‌تایی دیّت.

تیبینی: له وهستانی ته‌واوتردا (الوقف التام) پله‌به‌ندی هه‌یه، هه‌ندیکی له‌هه‌ندیکی تری ته‌واوتره:

بو نمونه وهستان له‌سه‌ر ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ وهستانیکی ته‌واوتره.

بهلام لهو ته او تر وهستان له سهر ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ ﴿٦٦﴾ چونکه يه کهم له
گفتوگو که دا به شداره له گهل دو وه مدا.

نیشانه ی له (مصحف) دا: زور جار نیشانه ی (قلی) ی بو دانراوه نه گهر نه که وتبیته
کو تایی نایه ت، به لام نه گهر که وته کو تایی نایه ت هیچ نیشانه یه کی بو دانه نراوه.

نیشانه کانی ناسینه وهی:

زور جار یه کی که له مانه ی خواره وه به دوایدا دیت:

۱- پرسیار (استفهام)، وهک:

﴿اللَّهُ يَخْتَكُم بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾ ﴿٦٦﴾ أَلَمْ تَعْلَمَ أَنَّ
اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ الحج

۲- پی تی (یا: النداء) وهک:

﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ ﴿٦٧﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ﴾ البقرة

۳- نامرازی مه رج (أداة الشرط)، وهک:

﴿لَيْسَ بِأَمَانِيِّكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ﴾ النساء

۴- داخوازی (فعل الأمر)، وهک: ﴿ذَلِكَ ذِكْرِي لِلذَّكِرِينَ﴾ ﴿١١٤﴾ وَأَصْبِرْ فَإِنَّ

اللَّهُ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ ﴿١١٥﴾ هود

۵- جیا کردنه وهی نایه تی سزا له نایه تی به زهی وهک:

﴿أَعَدَّتْ لِلْكَافِرِينَ﴾ ﴿١١٦﴾ وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ

جَنَّاتٍ﴾ البقرة

۶- لادان له هه واله وه بو چیروک وهک: ﴿وَمِن قَوْمِ مُوسَىٰ أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ

وَبِهِ يَعْدِلُونَ﴾ ﴿١١٧﴾ وَقَطَعْنَا لَهُمْ آثَنَىٰ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا﴾ الأعراف

۷- نه ری (النفي) ﴿وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ﴾ ﴿١٧٦﴾ *

لَيْسَ إِلِيرَ أَنْ تُولُوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ﴾ البقرة

۸- قهدهغه (النهي)

﴿وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿١٩٥﴾ لَا يَغُرَّتْكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ﴿١٩٦﴾﴾

آل عمران

۹- له کاتی جیاکردنه وهی دوو سیفه تی دژ له یه کتر وهک:

﴿ هَذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجْزِ أَلِيمٍ ﴿١١﴾ ﴾ الجاثية

۱۰- ته و او بوونی قسه (القول) وهک: ﴿ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا

نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَلُّ لَهَا عَافِيَةً ﴿٧١﴾ ﴾ الشعراء.

۱۱- له دواى ته و او بوونی (الاستثناء) وهک: ﴿ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوا

فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ

كُفَّارًا أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمُ لعنةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٦١﴾ ﴾ البقرة

شويينه كانى:

- كۆتايى نايه تى فه رزه كان وهک نويزو پوزوو وزه کات و حه ج و جيهادو، كۆتايى

نايه ته كانى نه حکام وهک ته لاق و ماوه (عدة) و سوو و حه لال و حه رام و هتد ...

- كۆتايى چيروك و باسه كان.

به لام مهر جيش نيبه له كۆتايى هه موو باسيكدا بيت، وهک: ﴿ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ

مَعَهُ ﴿٣٥﴾ لِيُرْهِدَا وَهستان له سه ر وشهى ﴿ اللَّهُ ﴾ (تام) هو باسه كهش كۆتايى نه هاتوه.

زۆرتىن شويىنه كانى وه ستانى ته واوترىن ئەمانەن:

- زۆر جار دىكە وىتە كۆتايى ئايەتە كان.

بەلام جارى وايش ھىيە دىكە وىتە ناوهراستى ئايەت، وەك وەستان لە سەر ﴿أَذِلَّةً﴾
لە ئايەتە تى: ﴿قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعِزَّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً
وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٣٤﴾﴾ النمل.

جارى وايش ھىيە دىكە وىتە سەرھەتاي ئايەت، وەك وەستان لە سەر ﴿وَبِالْأَيْلِ﴾
ئايەتە تى: ﴿وَإِنَّكُمْ لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ مُصْبِحِينَ ﴿٣٧﴾ وَبِالْأَيْلِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٨﴾﴾ الصافات

- وەستان لە سەر پىتە بچراوھە كانى سەرھەتاي سوورھەتە كان.

لە وەستانە كانى ته واوتر (التام):

وہ ستانى پرونكردنه وه (البیان) يا خود پاپه ند (اللازم):

پىناسە: وەستانە لە سەر وشەيەك ئەگەر بگەيەنرى بە وشەي دواي خوى ماناي
ئايەتەكە پىچەوانە دەبيتە وه، يا خود دەيشيوينيت.

حوكمى: وەستان لە سەرى پىويستە.

مەبەست لە پاپەند (اللازم) پاپەندى زاراوھىيە نەك شەرى، واتە وەستان پىويستە لە
بەر تەواوبوونى ماناكەي نەك ئەوھى كە ھەر كەس پىي ھەستى پاداشت وەردەگريت
و ئەوھشى ئەنجامى نەدات سزا دەدرت.

نیشانەي لە (مصحف) دا: زانايان بۆ ئەم جۆرە وەستانە ميمكى ئاسوييان (م) بە
نیشانە بۆ داناو، بە ميمى خەنجەرى ناسراو.

شويىنه كانى:

قورئانخوين دەتوانيت بەھوى نیشانەكەيە وه لە موصحەفدا كە ميمكى ئاسوييە (م)
بيناسيتە وه.

لە (٢٢) شويىنى قورئانى پىرۇزدا سەرجم چاپە كانى موصحەف لە ميسرو شام و
ھىجازو مەغريب لە سەرى ھاوران و نیشانەيان بۆ داناو كە ئەمانەن:

١- ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا﴾ البقرة: ٢٦

- ٢- ﴿كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ ﴿ البقرة: ١١٨
- ٣- ﴿ زَيْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا ﴿ البقرة: ٢١٢
- ٤- ﴿ * تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ ﴿ البقرة: ٢٥٣
- ٥- ﴿ لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ ﴿ آل عمران: ١٨١
- ٦- ﴿ لَعَنَهُ اللَّهُ ﴿ النساء: ١١٨
- ٧- ﴿ سُبْحٰنَهُ ؕ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ ﴿ النساء: ١٧١
- ٨- ﴿ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ أَنْ صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا ﴿ المائدة: ٢
- ٩- ﴿ * يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ ﴿ المائدة: ٥١
- ١٠- ﴿ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا ﴿ المائدة: ٦٤
- ١١- ﴿ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ ﴿ المائدة: ٧٣
- ١٢- ﴿ الَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ ﴿ الأنعام: ٢٠
- ١٣- ﴿ * إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَىٰ يَبْعَثُهُمْ ﴿ الأنعام: ٣٦
- ١٤- ﴿ وَإِذَا جَاءَتْهُمْ ءَايَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّىٰ نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ
- اللَّهُ ﴿ الأنعام: ١٢٤
- ١٥- ﴿ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَآ يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا ﴿ الأعراف: ١٤٨
- ١٦- ﴿ وَلَا يَحْزَنَكَ قَوْلُهُمْ ﴿ يونس: ٦٥
- ١٧- ﴿ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ﴿ هود: ٢٠
- ١٨- ﴿ وَإِنْ عُدْتُمْ عَدْنَا ﴿ الإسراء: ٨
- ١٩- ﴿ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ ﴿ القصص: ٨٨

۲۰- ﴿ فَاَمِّنْ لَهُ وَاَلُوْطٌ ﴾ العنكبوت: ۲۶

۲۱- ﴿ فَلَا يَحْزَنُكَ قَوْلُهُمْ اِنَّا نَعَلَمُ مَا يُسْرُوْنَ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ﴾ يس

۲۲- ﴿ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ ﴾ القمر: ۶

جگه لهم (۲۲) شوینه لهوانه یه قورئانخوین له موصحه فیئکدا نیشانه ی وهستانی پایه ند (لازم) بیینیّت و له موصحه فیکی تردا بو هه مان ئایه ت نه بیینیّت.

هوکاری جیاوازی: هوکاره که ی دهگه ریته وه بو دیدو تیروانی نی لیژنه ی نه و ولاته ی سه ریهرشتی له چاپدانی موصحه فه که ی تیّدا ده که ن، دیاریکردنیان بابه تیّکه کوششکردن (اجتهاد) هه لده گریّت، چونکه به شیّک له ئایه ته کانی قورئانی پیروز زیاتر له (اعراب) و واتایه که هه لده گرن.

جا نه و وشانه ی که له نیوان زانایاندا رای جیاوازیان له سه ره، واته نه گه ری نه وه یان هه یه وهستانی لازم بن یان نه بن، ژماره یان (۳۹) وشه یه.

نمونه:

﴿ اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِّنْ جَنَّةٍ اِنَّ هُوَ اِلَّا نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴾ الاعراف.

لهم ئایه ته دا وهستان له سه ر وشه ی ﴿ يَتَفَكَّرُوا ﴾ پیویسته با له (مصحف) یشدا نیشانه ی وهستانی پیویستی بو دانه نرابیّت، بو نه وه ی پیتی (ما) بییته (نافیه)، چونکه له کاتی گه یانندا ده بییته (موصولة) ومانای ئایه ته که ده گورپیت.

﴿ لَتَتَوَمَّنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ وَتَعَزَّزُوْهُ وَتُقِرُّوْهُ وَاَسْبِحُوْهُ بُكْرَةً وَّاَصِيْلًا ﴾

(الفتح: ۹)

هه روه ها لهم ئایه ته یشدا وهستان له سه ر وشه ی ﴿ وَتُقِرُّوْهُ ﴾ پیویسته، بو

جیاکردنه وه ی هه ردوو پاناوی (هه) له یه کتر، چونکه پاناوی ﴿ وَتُقِرُّوْهُ ﴾ بو

پیغه مبه ر (ﷺ) دهگه ریته وه، پاناوی (هه) ی ﴿ وَاَسْبِحُوْهُ ﴾ بو خوی گه وره

دهگه ریته وه.

(۲) وهستانی ته‌او (کافی)

پیناسه: ئەو جوړه‌یه که وهستان له‌سه‌ری باشه و ده‌ستپیکردنیش به دوایدا باشه، به‌لام له‌پرووی و اتاوه په‌یوهندی به دواى خوځیه‌وه ماوه.

حوکمی ئەم وه‌ستانه: وهستان و گه‌یاندن وهک یهک په‌سه‌ندکراوه.

نیشانه‌ی وه‌ستانی (کافی): زور جار له (مصحف) دا نیشانه‌ی (ج) ی بو دانراوه، واته: وهستان و نه‌وه‌ستان وهک یه‌کن.

به‌لگه:

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، قَالَ: قَالَ لِي النَّبِيُّ (ﷺ): (اقْرَأْ عَلَيَّ)، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَقْرَأْ

عَلَيْكَ، وَعَلَيْكَ أَنْزَلَ، قَالَ: (نَعَمْ)، فَقَرَأْتُ سُورَةَ النَّسَاءِ حَتَّى أَتَيْتُ إِلَى هَذِهِ آيَةِ: ﴿

فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ﴿٤١﴾ ﴿

النِّسَاءِ، قَالَ: (حَسْبُكَ الْآنَ) فَالْتَفَتْتُ إِلَيْهِ، فَإِذَا عَيْنَاهُ تَدْرِفَانِ. ^{١٦٥} واته: عه‌بدوللای کو‌ری

مه‌سعود ده‌لپت: پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) پی‌ی فهرمووم: قورناتم بو بخوینه، وتم: ئە‌ی

پی‌غه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) قورنانت بو بخوینم له‌کاتی‌کدا بو خوټ دابه‌زیوه، فهرمووی:

به‌لی، منیش سوورپه‌تی (النساء) م بو خویند تا گه‌یشتمه ئەم ئایه‌ته: ﴿ **فَكَيْفَ إِذَا**

جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ﴿٤١﴾ ﴿ لامکرده‌وه به‌لایدا

بینیم چاوه‌کانی فرمی‌سکیان لی‌ده‌هاته خواره‌وه.

نمونه:

﴿ **أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾** ﴾ البقرة: ٦

﴿ **فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ ﴿١٠﴾** ﴾ البقرة: ١٠

وهستان له‌سه‌ر ﴿ **وَرُحْرُقًا ﴿٣١﴾** ﴾ له‌ئایه‌تی ﴿ **وَلِيُؤْتِيَهُمُ آيَاتًا وَسُرَرًا عَلَيْهَا يَتَكَبَّرُونَ**

﴿ **رُحْرُقًا وَإِنَّ كُلَّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَّعُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٣١﴾** ﴾ الزخرف

وهستان له‌سه‌ر وشه‌ی (البيت) له‌ئایه‌تی: ﴿ **فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ﴿٣١﴾** ﴾ قریش.

^{١٦٥} متفق علیه

زورجار دهكه ويته كوٽايى نايه ته وه وهك كوٽايى نايه ته كانى هه ر يهك له سووره ته كانى
(الجن، المدثر، التكوير، الانفطار، الانشقاق)

نیشانه كانى وه ستانى (كافى):

زور جار يه كيک له مانه ی خواره وه به دوايدا هاتووه:

۱- (مبتداً)، وهك: ﴿وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ

مُسْتَهْزِئُونَ ﴿١٤﴾ اللَّهُ

يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٥﴾ البقرة ١٤-١٥

۲- كردار (فعل) وهك: ﴿وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا ﴿٥٦﴾ كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا

﴿٧١﴾ المائدة

۳- (مفعول به) (فعل) يكي (محذوف) وهك: ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا

يَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾ * مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا

مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٣١﴾ الروم

۴- (إن) ي ژيډدار (مكسور): ﴿أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَّكُمْ يَنْصُرُكُم مِّنْ دُونِ

الرَّحْمَنِ ﴿٥٦﴾ إِنَّ الْكُفْرَانَ إِلَّا فِي عُرُورٍ ﴿٥٧﴾ الملك

۵- (بل): ﴿وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ ﴿٥٨﴾ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا

يُؤْمِنُونَ ﴿٥٩﴾ البقرة

تیبینی: هه ندی جاریش وه ستان له پییش (بل) هوه نیشانه ی وه ستانى باشه (الوقف
الحسن).

۶- (لا): ﴿وَالْقَمَرَ قَدَرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ﴿٣٦﴾ لَا الشَّمْسُ

يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ ﴿٣٧﴾ يس: ٤٠

٧- (سين) و(سوف) ﴿أَشْهَدُوا خَلْقَهُمْ﴾ ﴿٥﴾ سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَيُسْأَلُونَ ﴿١٩﴾ ﴿

الزخرف

﴿قُلْ يَلْقَوْنَ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ﴾ ﴿٥﴾ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَن

تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ﴾ ﴿الأنعام: ١٣٥.

٨- نهري (النفى) يان (استفهام) وهك: ﴿فَاعْقِبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَىٰ يَوْمِ

يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ﴾ ﴿٧٧﴾ ﴿أَلَمْ

يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ﴾ ﴿التوبة: ٧٨.

٩- (نعم) و (بئس) وهك:

﴿وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ﴾ ﴿٥﴾ نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٣٠﴾ ﴿ص

﴿وَاتَّبِعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةَ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ ﴿٥﴾ بئس الرِّفْدُ الْمَرْفُودُ ﴿٩١﴾ ﴿هود

تَيَّبِينِي: له وهستاني تهواو (الوقف الكافي) دا پله به ندى ههيه، بؤ نموونه:

﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾ وهستانيكى تهواوه

﴿فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا﴾ له يه كهه تهواوتره

﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ﴾ ﴿١٠﴾ البقرة، له ههر دوو كيان تهواوتره.

(۳) وهستانی باش (الحسن):

پیناسه: ئەو جوړهیه که وهستان له سهری باشه، بهلام له پروی ماناو وشهوه (إعراب) په یوهندی به پاش خوږهوه هیه.

حوکمی نهم وهستانه: وهستان له سهری باشه بهلام دهستیځکردن به دواى خوږى دوو حالهتی هیه:

یهکهه: ئەگەر وهستانهکه کوټایى نایهت بوو، زۆرینهی زانایان دهلین وهستان له سهر کوټایى نایهتهکان و دهستیځکردن به دوايدا سوننهته نهویش به پشتبستن به فرمودهکهی (أم سلمة) خواى لى رازیبیټ له پیغهمبهروه (ﷺ) گپراویهتیهوه. بهلام ئەگەر کوټایى نایهتهکه په یوهندیهکی زۆری ههبوو به پاش خوږهوه واباشتره بگهیهنریت به نایهتی دواتر، بهلام ئەگەر نهشگهیهنریت به نایهتی دواتر ناساییه بهمهرجیک قورئانخوین لهو نایهتهدا کوټایى به خویندنهکهی نههینیت و بهردهوامیټ له خویندن.

نمونهی ئەو نایهتانهی په یوهندی زۆریان هیه به پاش خوږانهوه:

﴿ قَوْلٌ لِّلْمَصَلِّينَ ﴿١٠٠﴾ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴿١٠١﴾ الماعون

﴿ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١٦﴾ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ﴿البقرة﴾

﴿ وَأَشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾ مِنْ دُونِهِ هُوَ

دووهه: ئەگەر وهستانهکه کوټایى نایهت نهبوو، دهستیځکردن به دواى خوږى دروست

نییه، وهکو: وهستان له سهر ﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ ﴾ ی سوورهتی (الفاتحة) که وهستانیکی

باشه، بهلام دهستیځکردن به ﴿ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ دهستیځکردنیکی ناشیرینه.

ههروهها وهستان له سهر وشهی ﴿ الرَّسُولِ ﴾ له نایهتی: ﴿ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ

تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ حَرَجْتُمْ جِهَدًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي ﴾ باشه بهلام

دهستیځکردن به ﴿ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ ﴾ الممتحنة: ١، دروست نییه و دهبیته

دهستیځکردنیکی ناشیرین.

بهلام ئەگەر دهستیځکردنهکه نهبووه شیواندنی و اتاکهی دروسته.

نیشانه‌ی وهستانی باش: زۆربه‌ی جار له (مصحف) دا نیشانه‌ی (صلی) ی بو دانراوه، له کاتی‌کدا ئەگەر دەستی‌پێکردن بەدوای وهستانه‌که‌وه دروستی‌ت.

وهستانی چاودی‌ری (وقف المراقبه): بریتییه له کۆبونه‌وه‌ی دوو شوینی گونجاو بو وهستان، ئەگەر قورئانخوین له شوینیکیاندا وهستا نابیت له‌وی تریاندا بوهستی‌ت بو ئەوه‌ی واتاکه تیک نه‌چیت.

حوکمی: دروسته له یه‌کیکیاندا بوهستی‌ت، دهشتوانی‌ت له هیچیاندا نه‌وهستی‌ت.

هوی ناوانی: پێی دهوتری‌ت (وقف المراقبه) چونکه قورئانخوین له یه‌که‌میاندا ده‌وهستی‌ت و چاودی‌ری ئەوه‌ی تریان ده‌کات بو ئەوه‌ی له سه‌ری نه‌وهستی‌ت. هه‌روه‌ها (وقف التعانق) یشی پێ ده‌گوتری‌ت، چونکه هه‌ردوو وهستانه‌که ئەوه‌نده له یه‌که‌وه نزیکن وه ئەوه وایه ده‌ستیان له ملی یه‌کتری کردی‌ت.

باسکردنی: یه‌که‌مین که‌س باسی له‌م جو‌ره وهستانه کرد (أبو الفضل الرازي) بوو، (٤٥٤ك) کۆچی دوایی کردووه.

نیشانه‌ی له (مصحف) دا: نیشانه‌ی (: :) ی بو دانراوه.

ژماره‌یان: ئەم جو‌ره وهستانه له (٣٥) ئایه‌تی قورئانی پیرۆزدا هه‌له‌ینراوه، له (١٤) شویندا وهستانی یه‌که‌میان کۆتایی ئایه‌ته‌وه ئەوه‌ی تریشیان ده‌که‌وی‌ته ئایه‌تی دواتر، ئەم چهند شوینه پێویسته هه‌لوه‌شێنری‌ته‌وه، چونکه وهستان له‌سه‌ر کۆتایی ئایه‌ت سوننه‌ته.

له (١٦) شوینیشدا نه‌که‌وتوو‌ته کۆتایی ئایه‌ته‌وه، به‌لام له موصحه‌فی مه‌دینه‌وه ئەوانی تریشدا لایراوه و نیشانه‌ی بو دانراوه.

ماوه‌ته‌وه پێنج شوین که له موصحه‌فی مه‌دینه‌دا نیشانه‌ی وهستانی چاودی‌ری (المراقبه) بو دانراوه، و اباشتره وهستان له کام له‌و دوانه‌دا به‌هێزتره هه‌لبێژێردی‌ت و نیشانه‌ی وهستانی بو دابنری‌ت و ئەوه‌ی تریان لا بری‌ت، ئەویش به‌م شیوه‌یه‌ی خواره‌وه:

١- ﴿ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٢﴾﴾ البقرة

نیشانه‌ی (ج) له‌سه‌ر ﴿فِيهِ﴾ دابنری‌ت وله‌سه‌ر یه‌که‌م لایبری‌ت.

واته: ئەو قورئانه هه‌چ گومانیکێ تیدا نییه.

۲- ﴿ قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ ﴾

المائدة: ۲۶.

نیشانهی (قلی) له سهر ﴿ مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ ﴾ دابنریت له بهر نه وهی وهستانی ته واوتره (تام)، چونکه شاری قودس له سهر جووله که به هه میشه یی چه رامکرا کاتیک سه ریچی فه رمانی خودایان کردو نه چوونه ناویه وه دژ به جهنگاوه ره کان بجهنگن، ماوهی ویلبوون و سه رگه ردا نیه که یش چل سال بووه.

۳- ﴿ قَالُوا ءَامَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِن قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَمَّاعُونَ

لِلْكَذِبِ ﴾ المائدة: ۴۱.

نیشانهی (ج) له سهر ﴿ قُلُوبُهُمْ ﴾ دابنریت چونکه نه وانهی زور گوینگرن بو درو جووله که کانن، دووه میس لابریت.

﴿ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ

﴾ الأعراف، نیشانهی (ج) له سهر ﴿ شَهِدْنَا ﴾ دابنریت چونکه نه وه وهلامی

نه وهی ئاده مه، یه که میس لابریت.

۴- ﴿ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ

وَالَّذِينَ مِن بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ ﴾ إبراهيم: ۹.

نیشانهی (ج) له سهر ﴿ وَثَمُودَ ﴾ دابنریت چونکه نه وانهی که له دوای نه و سی

قه و مه وه هاتوون ته نها خودا ده زانیت چه نده بوون و چیان به سه ر هاتووه، دووه میس لابریت.

ئیتر بهم شیویه نه گهر قورنابخوین له هه ندیک له چاپه کانی موصحه فدا جگه له م پینج وهستانی چاودیرییه هی تری بینی به هیزی دوو وه ستانه که ده ستنیشان بکات و نه وهی تریان لاببات.

(۷۷) وَعَظِيمٌ مَا تَمَّ قَبِيحٌ، وَلَهُ يُوقَفُ ١٦٦ مُضْطَرًا، وَيُبْدَأُ ١٦٧ قَبْلَهُ

(وَعَظِيمٌ مَا تَمَّ قَبِيحٌ) هەر وهستانیک که مانای ته‌واو نه‌بیټ واته جگه (تام، کافي، حسن)

به‌وهستانی ناشیرین (قبيح) داده‌نریت.

(وَلَهُ يُوقَفُ مُضْطَرًا، وَيُبْدَأُ قَبْلَهُ) ئەگەر ناچار بوو دروسته له‌سه‌ر ئەو وشه‌یه بوه‌ستیټ،

به‌لام دواي وه‌ستانه‌که ده‌بیټ گه‌رپټه‌وه بو پيشتر بو ئەو شوینه‌ی که گونجاوه بو

ده‌ستیټ‌کردنه‌وه.

پروونکردنه‌وه:

پیناسه‌ی وه‌ستانی ناشیرین (قبيح):

وه‌ستانه له‌سه‌ر وته‌یه‌ک له‌خودی خویدا له‌پرووی وشه‌و (إعراب) ماناوه واتای ته‌واو

نابه‌خشیټ، له‌به‌ر په‌یوه‌ستبوونی به‌پاش خویه‌وه هەر بو‌یه مانایه‌کی بی مه‌به‌ست

یاخود خراب ده‌گه‌یه‌نیټ.

حوکمی ئەم وه‌ستانه: دروست نییه له‌کاتی ناچاریدا نه‌بیټ، وه‌ک: کوکه‌و پژمه‌و

هه‌ناسه‌ توندی، له‌م باره‌شدا پيوسته له‌کاتی ده‌ستیټ‌کردنه‌وه‌دا بگه‌رپټه‌وه بو پيش

وه‌ستانه‌که بو ئەو شوینه‌ی مانایه‌کی دروست ده‌به‌خشیټ، گه‌ر وانه‌کات تاوانبار

ده‌بیټ.

ئەم وه‌ستانه‌یش چوار شیوه‌ی هه‌یه:

١- ده‌قه‌ پیرۆزه‌که والیده‌کات که هه‌یج واتایه‌ک نه‌به‌خشیټ، وه‌کو:

وه‌ستان له‌سه‌ر ﴿وَهَلْ أَتَاكَ﴾ له‌ئایه‌تی ﴿وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى﴾ ﴿٩﴾ طه

وه‌ستان له‌سه‌ر ﴿أَسْمَ﴾ له‌ئایه‌تی ﴿سَبِّحْ أَسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ ﴿١﴾ الأعلی: ١

^{١٦٦} له‌ده‌ستنسێکدا (الْوَقْفُ) هاتوه، به‌لام هه‌ندی‌ک له‌زانایان ده‌لین (يُوقَفُ) به‌مه‌یزتره.

^{١٦٧} له‌ده‌ستنسێکدا (وَيُبْدَأُ) هاتوه.

۲- واتايهك ده به خشیت كه په روهردگار مه بهستی ئه و واتايه نيه، وهك وهستان له سهر وشهى ﴿وَأَلْمَوْتُ﴾ له نايهتى: ﴿إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتُ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٣٦﴾﴾ الأنعام.

ياخود وهستان له سهر وشهى ﴿الصَّلَاةَ﴾ له نايهتى: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرُبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ﴾ النساء ٤٣

۳- وهستان له سهر وشهيهك كه و اتاكهى شايسته نه بيت به خواى په روهردگار، ياخود واتايهك بگه يه نى كه پيچه وانهى بيرو باوه پى ئيسلامى بيت، وهكو وهستان له سهر وشهى ﴿لَا يَهْدِي﴾ له نايهتى: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٦﴾﴾ المنافقون ٦

هه روهها وهستان له سهر ﴿لَا يَسْتَحِيه﴾ له نايهتى: ﴿وَاللَّهُ لَا يَسْتَحِيه مِنْ الْحَقِّ﴾ الأحزاب: ٥٣

۴- وهستانى زور له خو كردن (التعسف): وهستانه له سهر وشهيهك كه مانايهكى بى مه بهست ده گه يه نيټ، ئه م جوړه ش هه ندى له به ناو قورنا نخوينه كان به نار هوايى له سهرى ده وهستن. نمونه:

- وهستان له سهر ﴿فَمَنْ حَبَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ﴾ پاشان ده ستيپ كردن به ﴿عَلَيْهِ﴾ (البقرة: ١٥٨)

- وهستان له سهر ﴿وَأَرْحَمَنَّا أَنْتَ﴾ پاشان ده ستيپ كردن به ﴿مَوْلَانَا فَأَنْصُرْنَا عَلَىٰ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٨٦﴾﴾ البقرة

- وهستان له سهر ﴿وَإِذْ قَالَ لُقْمَنُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَبْنَىٰ لَا تَشْرِكْ﴾ پاشان ده ستيپ كردن به ﴿بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ﴿١٣﴾﴾ (لقمان: ١٣)

نیشانه ی وهستانى ناشيرين له (مصحف) دا: سه جاوه ندى نيشانه ی (لاى بو داناوه، واته: له سهرى مه وهسته.

ئەو نیشانانەى ۋەستانى ناشیرینی پی دەناسریتەو:

ۋەستان لەسەر ئیشکەر (عامل) بە بی ئیش لەسەرکراو (معمول):

نمونه:

ۋەستان لەسەر (مضاف) بەبی (مضاف إليه)، ۋەك ۋەستان لەسەر وشەى ﴿سَمِ﴾

و ﴿مَلِك﴾ لە ئایەتى ﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾ ١ و ﴿مَلِكِ یَوْمِ الدِّیْنِ﴾ ٤.

ۋەستان لەسەر (مبتداً) بەبی (خبر)، ۋەك ۋەستان لەسەر وشەى ﴿الْحَمْدُ﴾ لە

ئایەتى ﴿الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ﴾ ٢ الفاتحة.

ۋەستان لەسەر (موصوف) بەبی (صفة)، ۋەك ۋەستان لەسەر وشەى ﴿الصِّرَاطُ﴾ لە

ئایەتى ﴿اَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِیْمَ﴾ ٦ الفاتحة.

ۋەستان لەسەر (فعل) بەبی (فاعل)، ۋەك ۋەستان لەسەر وشەى ﴿يَتَقَبَّلُ﴾ لە ئایەتى

﴿اِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللّٰهُ مِنَ الْمُتَّقِیْنَ﴾ ٢٧ المائدة.

ۋەستان لە سەر (كان واخواتها) یاخود (اسم) و (خبر)هكانیان، ۋەك ۋەستان لەسەر

وشەى ﴿وَكَانَ﴾ لە ئایەتى ﴿وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَّحِیْمًا﴾ ٩٦ النساء.

ۋەستان لەسەر (إن واخواتها) یاخود (اسم) و (خبر)هكانیان، ۋەك ۋەستان لەسەر

وشەى ﴿اللّٰهُ﴾ لە ئایەتى ﴿اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَّحِیْمٌ﴾ ١٧٣ البقرة.

ۋەستان لەسەر (صاحب الحال) بەبی (حال)، ۋەك ۋەستان لەسەر وشەى ﴿وَمَا

بَیْنَهُمَا﴾ لە ئایەتى ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَیْنَهُمَا لِعِبٰیْنِ﴾ ١٦ الانبیاء.

ۋەستان لەسەر (مستثنى منه) بەبی (استثناء)، ۋەك ۋەستان لەسەر وشەى ﴿

الشَّیْطٰنِ﴾ لە ئایەتى ﴿وَلَوْ لَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَیْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّیْطٰنَ

اِلَّا قَلِیْلًا﴾ ٨٢ النساء.

وہستان لہسہر (معطوف علیہ) بہبیّ (عطف)، وەك وەستان لہسہر وشہی ﴿السَّمَوَاتِ﴾ بہبیّ ﴿مَنْ﴾ ی دووہم لہئایہتی ﴿الْمَرَاتِ﴾ اللّٰہَ یَسْجُدُ لَهُ مِنْ ﴿فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ الحج: ۱۸.

وہستان لہسہر (ناصب) بہبیّ (منصوب)، وەك وەستان لہسہر وشہی ﴿نُوحٍ﴾ لہئایہتی ﴿وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ﴾ ہود: ۴۲.

وہستان لہسہر (ظننت وأخواتها) بہبی (اسم) و (خبر)، وەك وەستان لہسہر ﴿تَحَسَّبَنَّ﴾ یان ﴿اللّٰہَ﴾ لہ ئایہتی ﴿وَلَا تَحَسَبَنَّ اللّٰہَ غَافِلًا﴾ إبراهيم: ۴۲. وەستان لہسہر ﴿حَيْثُ﴾ بہبیّ پاش خوئی، وەك ئایہتی ﴿وَمِنْ حَيْثُ حَرَجْتَ﴾ البقرة: ۱۴۹.

ئەوہی بہوئی وەستانوہ پیویست دەبیّت:

۱- لابردنی (تنوین) و جوولہکان (الحركات)، وەکو: ﴿عَلِيمٌ﴾، ﴿حَمِيدٌ﴾، ﴿الْعَلَمِينَ﴾، ﴿الرَّحِيمِ﴾، ﴿نَسْتَعِينُ﴾

۲- گوړینی (التنوين المنصوب) بہ ئەلیف، وەکو: ﴿حَكِيمًا﴾، جگہ لہ (ہاء التانیث) کہ لہ وەستاندا بہ (ه) و لہ رویشتندا بہ (ت) دەخوینریتەوہ.

(۷۸) وَلَيْسَ فِي الْقُرْآنِ مِنْ وَقْفٍ وَجَبَ^{۱۶۸} وَلَا حَرَامٌ غَيْرُ^{۱۶۹} مَا لَهُ سَبَبٌ

له قورئانی پیروژدا وهستانیک نییه که نهگهر قورئانخوین لهسه ری نه وهستییت گوناحبار بیییت، ههروهها وهستانیکیش نییه که نهگهر قورئانخوین لهسه ری بوهستییت گوناحبار بیییت، بیگومان گه یاندن و وهستان ههردوکیان دروستن، مهگهر هوکاریک وهستان قهدهغه بکات وهک وهستان لهسه ر ﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ﴾ له نایه تی ﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ﴾

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱۳۳﴾ البقرة

یان وهستان لهسه ر ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرُبُوا الصَّلَاةَ ﴾ له نایه تی ﴿ يَا أَيُّهَا

الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرُبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ ﴾ النساء: ۴۳.

^{۱۶۸} لهدهستنوسی تردا (جَبُّ) هاتوه.

^{۱۶۹} لهدهستنوسی تردا (وَلَا حَرَامٌ غَيْرُ) هاتوه، ههروهها (غَيْرُ) مهنصوییش دهییت و دهییتته حال.

دهستپيكردن (الابتداء)

دهستپيكردن: بریتیه له دهستپيكردنه وهی خویندن پاش بچراندن یا خود
وهستان و کوتاییهینان به خویندن، دهستپيكردنه وهش به ویستی خوینه ره و ناچاری
تیدا نییه، دهكریت به دوو بهشی سهره كیه وه:

(۱) دهستپيكرنی دروست (الابتداء الجائن):

دهستپيكردنه به واتایه كه له خودی خویدا سهره بخویه و واتایه كه پرونده كاته وه كه
پیچه وانه نییه له گهله وهی خوی گوره ویستویه تی. ده بییت به سی به شیشه وه:
۱- دهستپيكرنی ته ووتر (الابتداء التام): دهستپيكردنیكه به دوی وهستانی
(تام) دا دیت، یا خود دهستپيكردنیكه له پرووی (إعراب) و واتاوه هیچ په یوه ندیه كي به
پیش خویه وه نییه.

وهك: دهستپيكردن به سهره تای سووره ته كان، چیرۆكه كان، ئایه ته كانی نه حكام،
سیفه ته كانی باوه پداران یا خود بیباوه پان یا خود دوو پرووان، سهره تای باسكردنی
به ههشت یا خود دۆزهخ، یا خود پاش وهستانی ته ووتر (التام) و پروونكردنه وه
(البيان).

۲- دهستپيكرنی ته وواو (الابتداء الكافي): دهستپيكردنیكه به دوی وهستانی
ته وواو (كافي) دیت، یا خود دهستپيكردنه به پرستهیه كه واتایه كي ته وواو
ده به خشیت، به لام هه ره له پرووی واتاوه په یوه ندی به پیش خویه وه هیه، وهك:

﴿أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ ۗ الْبَقَرَةُ: ۵. ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ﴾

﴿ ۱۳ ﴾ البقرة

۳- دهستپيكرنی باش (الابتداء الحسن): دهستپيكردنیكه به دوی وهستانی باشدا
(حسن) دیت، یا خود دهستپيكردنه به پرستهیه كه له پرووی مانا و شه وه (إعراب)
په یوه ندی به پیش خویه وه هیه، وهك:

– دهستپيكردن به ﴿مِن قَبْلُ﴾ له ئایه تی: ﴿وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿۳﴾ مِنْ قَبْلُ

هُدًى لِلنَّاسِ ﴿۱﴾ آل عمران

- دستپیگردن به ﴿ مَنْ يَقُولُ ﴾ له نایه تی: ﴿ وَمَنْ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ
وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴾ البقرة

(۲) دستپیگردنی ناشیرین (الابتداء القبیح):

دستپیگردنه به رسته یه که هیچ مانایهک نابه خشی یا خود دهیشیوینی یا خود
مانایهک دهبه خشی که خوی گه وره مه بهستی نییه، بویه پیویسته له سهر قورئانخوین
خوی له م جوره دستپیگردنانه بیاریزیت هه رچنده به مه بهستی خراپیشه وه نه بییت.
بو نمونه دستپیگردن به:

﴿ إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ ﴾ آل عمران ۱۸۱

﴿ إِنَّ اللَّهَ تَالِكٌ ثَلَاثَةٌ ﴾ المائدة: ۷۳

﴿ يَدُ اللَّهِ مَغْلُوبَةٌ ﴾ المائدة: ۶۴

﴿ عَزِيزُ ابْنُ اللَّهِ ﴾ التوبة: ۳۰

﴿ الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ﴾ التوبة: ۳۰.

بیڈہنگی (السکت)

السکت: بیڈہنگیوں له سهر وشهیه کی قورنانی پیروز بو ماویه کی کهم (۲ جوولہ) به بی هه ناسه دان.

شوینه کانی (السکت) له قورنانی پیروزدا: له ریوایه تی حه فص له عاصیمه وه له ریگای (الشاطییه) وه چوار وه ستانی (سکتة) پیویست هه ن که ئه مانه ن:

﴿ وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ ﴾ ﴿ ٢٧ ﴾ ﴿ الْقِيَامَةِ ﴾ ﴿ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴾ ﴿ ١٤ ﴾ ﴿ الْمَطْفَيْنِ ﴾

۱- بیڈهنگیوں (سکتة) له سهر پیتی ئه لیفی وشه ی (عوجا) له نایه تی ﴿ اَلْحَمْدُ

لِلّٰهِ الَّذِي اَنْزَلَ عَلٰی عَبْدِهِ الْكِتٰبَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهٗ عِوَجًا ﴿ ١ ﴾ قِيَمًا ﴿ الكهف، ئه مهش له

باری گه یاندندا، ئه گینا وه ستان له سهر وشه ی ﴿ عِوَجًا ﴿ ١ ﴾ دروسته چونکه کوتایی نایه ته.

۲- بیڈهنگیوں (سکتة) له سهر پیتی ئه لیفی وشه ی ﴿ مَرَقِدِنَا ﴿ ١ ﴾ له نایه تی:

﴿ قَالُوا يٰوَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَّرَقِدِنَا هٰذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمٰنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴾ ﴿ ٥٢ ﴾ يس

لیره دا وه ستانی ته واویش (الوقف التام) دروسته.

۳- بیڈهنگیوں (سکتة) له سهر پیتی نونی وشه ی ﴿ مَنْ ﴿ ١ ﴾ له نایه تی: ﴿ وَقِيلَ

مَنْ رَاقٍ ﴿ ٢٧ ﴾ ﴿ الْقِيَامَةِ

۴- بیڈهنگیوں (سکتة) له سهر پیتی لامی وشه ی ﴿ بَلْ ﴿ ١ ﴾ له نایه تی ﴿ كَلَّا بَلْ رَانَ

عَلٰی قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿ ١٤ ﴾ ﴿ الْمَطْفَيْنِ

نیشانه‌ی بیده‌نگبون (سکته) کان له موصحه‌فدا:

زانیان پیتی سینیان به بچووی له سهر پیتی کوّتایی وشه‌که به نیشانه بو داناوه. پیّشه‌وا (الشاطبی) یش به دوو دیرّ نامارّه‌ی بو (سکته) کانی (حفص) کردوه:

وَسَكْتَةُ حَفْصٍ دُونَ قَطْعِ لَطِيفَةٍ   عَلَى أَلْفِ التَّنْوِينِ فِي عَوْجَاءِ بَلَاءٍ
وَفِي نُونٍ مِّنْ رَّاقٍ وَمَرْقَدِنَا وَلَا   مِ بَلِّ رَانَ وَالْبَاقُونَ لَا سَكَتٌ مُّوَصَّلًا

هه‌روه‌ها دوو (سکته)‌ی تریش له حه‌فصه‌وه ریوایه‌تکراوه، به‌لام پیویست (واجب)

نین به‌لکو ریپیدراون (جائز):

۱- بیده‌نگی (سکته)‌ی نیوان سووره‌تی (الأنفال) و (التوبة)، که یه‌کیکه له سیّ

شیوازی گه‌یاندنی ئەم دوو سووره‌ته به یه‌که‌وه، واته: بچراندنی هه‌ردووکیان،

گه‌یاندنی هه‌ردووکیان به بیّ وه‌ستان و به بیّ (سکته)، (سکته) له نیوانیاندا.

۲- بیده‌نگی (سکته) له سهر پیتی های وشه‌ی (مالیه) له نایه‌تی:

﴿ مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَّةٌ ﴿٢٨﴾ هَلَاكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ ﴿٢٩﴾ ﴾ الحاقّة

لیره‌شدا خویندنه‌وه‌ی به بیده‌نگبون (سکته) و به بیّ بیده‌نگبون (سکته)‌ش

دروسته، به‌لام بیده‌نگبون (سکته) که له پیشته‌ره، به‌لام نه‌گهر به بیّ (سکته)

خوینرایه‌وه پیویسته هه‌ردوو پیتی (ه) تییه‌لکیش بکرین، چونکه تییه‌لکیشی

لیکچووی بچووکن.

نیشانه‌کانی وهستان

موصحه‌فه‌کانی رابردوو نیشانه‌کانی وهستانی تیدا نه‌بووه، به‌ناوبانگترین زانایانی وهستان (الوقف) که هیمايان بۆ موصحه‌فه‌کان داناو پاشان به‌کاره‌یانی پهره‌یسه‌ند، سه‌جاوه‌ندی بوو له‌سالی (٥٦٠ك) كوچی دوایی کردوو.

به‌لام وهك ئیین جه‌زه‌ری ده‌لیت: کاتیك پیشه‌وایانی وهستان (الوقف) ده‌لین ناییت له‌سه‌ر فلانه وشه‌ بوه‌ستیت واته‌ ده‌ستپیکردن به‌دوای ئه‌و دروست نییه، چونکه ئه‌و وشانه‌ی مۆله‌تی وهستانیان داوه له‌سه‌ری مۆله‌تی ده‌ستپیکردنیشیان داوه به‌دوایدا، سه‌جاوه‌ندی زیده‌په‌وی زوری کردبوو له‌ دانانی نیشانه‌ی (لا) بۆ وهستانی قه‌ده‌غه (المنوع)، واتاکه‌یشی لای ئه‌و: مه‌وه‌سته، به‌لام زوریکیان ده‌ستپیکردن به‌دوایاندا دروسته، زۆربه‌یشیان وهستان له‌سه‌ریان دروسته.

سه‌رپه‌رشتیاری نووسینه‌وه‌ی موصحف وچاپکردنی له‌سه‌رده‌می نویدا هه‌ستیان به‌هه‌ندی له‌و ره‌خانه کرد که له‌سه‌جاوه‌ندی گیرابوو، باشتین و وردترین موصحفیش له‌وکاته‌دا موصحفی ئه‌میری بوو که له‌ سالی ١٣٣٧ک له‌لایه‌ن زانای میسری محمد علي خلف الحسينی که له‌ سالی (١٣٥٧ك كوچی کردوو)، بۆیه ئه‌و موصحه‌فه‌یان له‌ ولاتی میسر له‌ سالی ١٣٤٢ک، له‌چاپدا، ئه‌ویش به‌سه‌رپه‌رشتی لیژنه‌یه‌کی تایبه‌تمه‌ند به‌و بواره.

نیشانه‌کانی وهستان له‌و موصحه‌فه‌دا شه‌ش بوو به‌م شیوه‌یه‌ی خواره‌وه:

نیشانه‌ی وهستانی پاپه‌ند (لازم).

نیشانه‌ی وهستانی ته‌واوتر (التام)، واته: وهستان (وقف) چاکتره.

نیشانه‌ی وهستانی ته‌واو (الوقف الكافي)، وهستان و گه‌یاندن وهك یه‌کن.

نیشانه‌ی وهستانی باش، به‌لام گه‌یاندن (وصل) چاکتره.

نیشانه‌ی وهستانی ناشیرینه، وهستان دروسته به‌لام ده‌ستپیکردن به‌دوای

وه‌ستانه‌که‌دا دروست نییه.

ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر یه‌کیک له‌م دوو نیشانه‌یه‌ بوه‌ستی له‌ سه‌ر ئه‌وی تریان ناوه‌ستی، ده‌شتوانی له‌ سه‌ر هیچ کامیان نه‌وه‌ستی.

بەلّام شاراۋە نىيە كە ئەم نىشانانە پىشتى بە ۋەستانەكانى سەجاۋەندى بەستىۋو،
بەلّام لەگەلّ ھەندىك گۆرانكارىدا، ۋەك زىادكردنى ۋەستانى (التعانق) ياخود
(المراقبە)، لەگەلّ لابرندى نىشانەى (ط) بۆ ۋەستانى رەھاۋ نىشانەى (ز) بۆ ۋەستانى
رېپىدراۋ (المجوز)، ھەرۋەھا گۆرپىنى (ق) ۋ (ص) بە (قلى) ۋ (صلى).
نىشانەكانى موصحەفى مەدىنەيش پىنجن، ھەمان نىشانەكانى موصحەفى ئەمىرىين،
جگە لە لابرندى نىشانەى (لا) لەچاپى دوۋەمدا.

بچراو وگهیهنراو

پیناسه:

بچراو (مقطوع): بچراندنی وشهیهک له وشهیه دواى خوئى له رینووسى عوسمانیدا، ئەم بچراندنه بنه‌په‌ته له نووسیندا.
گهیهنراو (موصول): گه‌یاندنی وشهیهک به وشهیه دواى خوئى له رینووسى عوسمانیدا.

سوودی زانینى:

زانینی چۆنیى وه‌ستان له‌سه‌ر هه‌ندیک له‌وشه‌کان، بۆ نمونه ئەگه‌ر دوو وشه‌که له‌یه‌ک بچراوبوون ده‌توانی له وه‌ستانی ناچارى و تاقیکردنه‌وه‌دا له سه‌ر وشه‌یه‌که‌م بوه‌ستیت وه‌ک ﴿أَنْ لَّا﴾ الأعراف: ۱۶۹، به‌لام ئەگه‌ر دوو وشه‌که گه‌یه‌نراوبوون پیکه‌وه نابیت له‌سه‌ر وشه‌یه‌یه‌که‌میان بوه‌ستیت، وه‌ک ﴿أَلَّا﴾ آل عمران: ۱۸۳. ۱۷۰
ئین جه‌زه‌رى له چوارده دێردا ئەو وشانه‌یه باسکردوو که جیاوازی له‌سه‌ر گه‌یاندن و بچراندنیان هه‌یه، ژماره‌شیاں بیست و شه‌ش وشه‌یه: (أَنْ لَّا، إِنْ مَا، أَمْ مَا، عَنْ مَا، مِنْ مَا، أَمْ مَنْ، حَيْثُ مَا، أَنْ لَمْ، إِنْ مَا، أَنْ مَا، كُلَّ مَا، بئْسَ مَا، فِي مَا، أَيْنَ مَا، إِنْ لَمْ، أَنْ لَنْ، كَيْ لَّا، عَنْ مَنْ، يَوْمَ هَمْ، مَا لَ، لَاتَ حَيْنَ، كَالْوَهْمِ، وَزَنُوهُمْ، أَلْ، يَا، هَا).

(۷۹) وَعَارِفٌ لِمَقْطُوعٍ وَمَوْضُولٍ وَتَا فِي مُصْحَفِ ۱۷۱ الإِمَامِ فِي مَا قَدْ أَتَى

بچراو و گه‌یه‌نراوه‌کان بزانه له‌گه‌ل تاي ميينه (دواى ئەم بابته باسى ده‌کات) به‌و شیوه‌یه‌یه له موصحفه‌که‌یه پيشه‌وا عوسماندا هاتوو خواى لى رازیبیت.

^{۱۷۰} الآليء الذهبية في شرح المقدمة الجزرية

^{۱۷۱} له‌ده‌ستنووسیکدا به (المصحف) نووسراوه.

- (۸۰) فَاقْطِعْ بِعَشْرِ كَلِمَاتٍ ۱۷۲: أَنْ لَا
 مَع: مَلَجًا ۱۷۳ وَلَا إِلَهَ إِلَّا
 (۸۱) وَتَعْبُدُوا يَاسِينَ، ثَانِي هُودَ، لَا
 يُشْرِكْنَ، تُشْرِكُ، يَدْخُلْنَ، تَعْلُوا عَلَى
 (۸۲) أَنْ لَا يَقُولُوا، لَا أَقُولَ، .....

لهم چند دیپردها باس له بچراندنی وشه‌ی (أَنْ) له وشه‌ی (لَا) دهکات له (۱۰) جیگه‌ی
 قورنانی

پیروزدا، جا هه‌ندیك جار له هونراوه‌که‌یدا وشه‌که ده‌یئیت یان وشه‌ی پاش وشه‌که
 ده‌یئیت یان ناوی سووره‌ته‌که ده‌یئیت:

- یه‌که‌م: (مَع: مَلَجًا) ﴿وَطَنُوا أَنْ لَا مَلَجًا مِنْ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ﴾ التوبة: ۱۱۸.
 دووهم: (لَا إِلَهَ إِلَّا) ﴿وَأَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هود: ۱۴.
 سییه‌م: (وَتَعْبُدُوا يَاسِينَ) ﴿أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ﴾ يس: ۶۰.
 چواره‌م: (ثَانِي هُودَ) ﴿أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ﴾ هود: ۶۰.
 پینجه‌م: (لَا يُشْرِكْنَ) ﴿أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا﴾ الممتحنة: ۱۲.
 شه‌شه‌م: (تُشْرِكُ) ﴿أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا﴾ الحج: ۲۶.
 حه‌وته‌م: (يَدْخُلْنَ) ﴿أَنْ لَا يَدْخُلْنَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ﴾ القلم: ۲۴.
 هه‌شته‌م: (تَعْلُوا عَلَى) ﴿وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي آتِيكُمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ﴾ الدخان: ۱۹.
 نویه‌م: (أَنْ لَا يَقُولُوا) ﴿أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ﴾ الأعراف: ۱۶۹.
 ده‌یه‌م: (لَا أَقُولَ) ﴿حَقِيقٌ عَلَى أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ﴾ الأعراف: ۱۰۵.

۱۷۲ به (کلمات) یش ده‌خوینریته‌وه واته‌ته‌نها به که‌سره به‌لام خویندنه‌وه‌ی به‌ته‌نوینه‌وه به‌هیژتره.
 ۱۷۳ به (مَلَجًا) یش ده‌خوینریته‌وه واته‌به‌که‌سره، له‌ده‌ستنوو‌سیکی‌ تریشدا به (مَلَجًا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا) هاتووه به‌هیژتریسه.

سُورِد: لَه م ثايه تەيشدا پراجيایی ههيه، به لام بچراندن بههيزتره:

﴿فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ

الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾ الأنبياء

(٨٢) .....، إِنْ مَا: بِالرَّعْدِ، وَالْمَفْتُوحِ صِلْ، وَعَنْ مَا

(٨٣) هُوَ اقْطَعُوا، مِنْ مَا: بِرُومِ وَالنِّسَاءِ^{١٧٤} خُلْفُ الْمُنَافِقِينَ، أَمْ مَنْ: أَسَّسَا

(٨٤) فَصَلَّتِ النَّسَاءُ، وَذَبِحَ، حَيْثُ مَا وَأَنْ لَمْ الْمَفْتُوحِ، كَسْرُ إِنْ مَا

(٨٥) لَأَنْعَامَ، وَالْمَفْتُوحِ يَدْعُونَ مَعَا وَخُلْفُ الْأَنْفَالِ، وَنَحْلٍ وَقَعَا

ئيبين جهزهري لهم چهند ديپردها ژمارهيهكي تر له وشه بچراوهكان باس دهكات كه نه مانهن:

إِنْ مَا:

(إِنْ مَا: بِالرَّعْدِ) واته: (إِنْ) له (مَا) جياكه رهوه له سووره تي (الرعد) دا.

﴿وَإِنْ مَا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَقَّيَنَّكَ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ

﴿١٠٠﴾ الرعد

جگه لهم ثايه ته لههر كويدا (إِنْ) بگات به (مَا) گهيه نراوه (موصول) بو نمونه:

﴿وَأَمَّا يَنْزِعَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ﴾ الأعراف: ٢٠٠، فصلت: ٣٦.

(وَالْمَفْتُوحِ صِلْ) واته لههر جيگهيهكي قورئاندا (أَمْ) (موصولة) گهيشته به (مَا)

بيگهيهنه، وهك:

﴿أَمَّا أَشْتَمَلَتْ﴾ الأنعام: ١٤٣، ﴿أَللَّهُ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ النمل: ٥٩، ﴿أَمَّا إِذًا

كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ النمل: ٨٤.

^{١٧٤} عبدالدائم الأزهري قوتابي ئيبين جهزهري دهليت بهم شيوهيش بومان خوئندروه ته وه: (مِنْ مَا مَلَك رُومِ النَّسَاءِ)

عَنْ مَا:

(وَعَنْ مَا هُوَ أَفْطَعُوا) له يهك شوينيشدا (عَنْ) له (مَا) بچراوه:

﴿ فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا لُهُمْ مِنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴾ (١٣٦) ﴿ الأعراف

جگه لهم نايه ته هه مووی گه یه نراوه، وهك:

﴿ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴾ (٧٤) ﴿ البقرة، ﴿ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴾ (١) ﴿

النحل،

﴿ قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَيُصْبِحُنَّ نَادِمِينَ ﴾ (٤٠) ﴿ المؤمنون

مِنْ مَا:

(مِنْ مَا: بَرُومِ وَالنِّسَاءِ) واته (مِنْ) بچراوه له (مَا) له هه ردوو سووره تی (الروم) و (النساء)

که وشه ی ﴿ مَلَكَتْ ﴾ به دوای دا هاتووه:

﴿ هَلْ لَكُمْ مِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ شُرَكَاءَ ﴾ (الروم: ٢٨.

﴿ فَمِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ فِتْيَانِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ﴾ (النساء: ٢٥.

(خُلْفُ الْمُتَافِقِينَ) واته له سه ر بچراندنی (مِنْ) له (مَا) له سووره تی (المنافقون) دا رای

جیاواز هه یه، به لأم رای به هیز بچراندنه ﴿ وَأَنْفِقُوا مِنْ مَا رَزَقْنَاكُمْ ﴾ (المنافقون: ١٠.

أَمْ مَنْ:

(أَمْ مَنْ: أَسَسَا فَصَلَّتِ النَّسَاءُ، وَذُبِحَ)

ته نها له چوار شویندا بچراوه:

یه که م: (أَسَسَا) ﴿ أَمْ مَنْ أَسَسَ بَيْنَهُ وَعَلَى شَفَا جُرْفٍ هَارٍ ﴾ (التوبة: ١٠٩.

دووه م: (فُصِّلَتْ) ﴿ أَمْ مَنْ يَأْتِيءَ إِيْمَانًا ﴾ فصلت: ٤٠.

سییه م: (النِّسَاءِ) ﴿ أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكَيْلًا ﴾ (النساء: ١٠٩.

چواره م: (وَذُبِحَ) ﴿ فَاسْتَفْتِهِمْ أَهْمْ أَمْ أَسْدُ حَلَقًا أَمْ مَنْ حَلَقْنَا ﴾ (الصفات: ١١.

(وَذَبِحْ) مەبەستى سوورەتى (الصفات) ە لە بەر ئەو ەى باسى سەرپىنى پىغەمبەر ئىسماعىلى تىدايه.

جگە لە و چوار شۆينە ەمووى گەيەنراو، وەك:

﴿ أَمَّنْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يَهْدَىٰ ﴾ يونس: ۳۵، ﴿ أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَّرَّ ﴾ النمل: ۶۲،
﴿ أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ ﴾ النمل: ۶۰.

حَيْثُ مَا:

(حَيْثُ مَا) تەنھا لە دوو شۆيندا ھاتوو ەوئيش لە سوورەتى (البقرة) دايه و ەردووكى بچراو ە

﴿ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّواْ وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ ﴾ البقرة: ۱۴۴.
﴿ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّواْ وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ ﴾ البقرة: ۱۵۰.

أَنْ لَمْ:

(وَأَنْ لَمْ الْمَفْتُوحُ): واتە (أَنْ)ى (مصدرية) لە گەل (لَمْ)ى (جازمة) لە ەموو قورئاندا بچراو ە
﴿ ذَلِكَ أَنْ لَمْ يَكُن رَّبُّكَ مُهْلِكَ الْقَرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ ﴾ الأنعام.
﴿ أَيْحَسِبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ ﴾ البلد.

إِنَّ مَا، وَأَنَّ مَا:

(كَسْرُ إِنَّ مَا لِأَنْعَامٍ) واتە (إِنَّ)ى ژۆردار (مكسور) لە گەل (مَا) لە يەك شۆيندا بچراو ە:
﴿ إِنَّ مَا تُوعَدُونَ لَآتٍ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴾ الأنعام

(وَالْمَفْتُوحُ يَدْعُونَ مَعًا): واتە (أَنَّ)ى (مفتوح) كە وشەى (يَدْعُونَ)ى لە گەل دايه لە دوو شۆيندا بچراو ە:

﴿ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ ﴾ الحج: ۶۲.

﴿ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الْبَطْلُ ﴾ لقمان: ۳۰.

(وَحُلْفُ الْأَنْفَالِ، وَنَحْلٍ وَقَعًا) له (الأنفال) و (النحل) یشدا پای جیاوازیان له سه ره:

﴿ وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ ﴾ الأنفال: ۴۱.

﴿ إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴾ النحل.

به لآم له سه ره پای به هیژ له موصحه فاکاندا هه ردو وکیان گه یه نهراون.

جگه له مانه ی باسکرا هه مووی به گه یه نهراو دهنووسریت، وهک: ﴿ قُلْ إِنَّمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ

أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهٌُ وَاحِدٌ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴾ الأنبياء

(۸۶) وَكُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ، وَاخْتَلِفْ رُدُّوا، كَذَا قُلْ بِسْمَا، وَالْوَصْلُ ۱۷۰ صِف

(۸۷) خَلَفْتُمُونِي وَاشْتَرُوا، .....

كُلِّ مَا:

﴿ وَكُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ ﴾ له م نایه ته دا بچراون ﴿ وَعَاتَبْكُمْ مِّنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ ﴾

إبراهیم: ۳۴.

﴿ وَاخْتَلِفْ رُدُّوا ﴾ له و نایه ته ی که وشه ی (رُدُّوا) ی له گه لدایه پای جیاوازی هه یه به لآم

بچراندن به هیژتره:

﴿ كُلِّ مَا رُدُّوا إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكَسُوا فِيهَا ﴾ النساء: ۹۱.

سوود: له سی شوینی تری قورئاندا (كُلِّ) له گه ل (مَا) پای جیاوازی له سه ره و ئین

جه زهری باسی نه کردوو:

﴿ كُلِّ مَا جَاءَ أُمَّةً رَسُولُهَا كَذَّبُوهُ ﴾ المؤمنون: ۴۴، به لآم بچراندن به هیژتره.

﴿ كَلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعْنَتْ أُخْتَهَا ﴾ الأعراف: ۳۸، به لآم گه یانندن به هیژتره.

^{۱۷۰} له ده ستنوو سی کدا به (وَالْوَصْلُ) نووسراوه.

﴿ كَلَّمَ الْفَلْقَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ﴾ ﴿٨﴾ الملك: ٨، به لَام گه یانندن به هیتره.

ئیتتر جگه له وانهی باسکرا هه مووی گه یه نراوه، وهک:

﴿ كَلَّمَ نَضِجَتِ جُلُودُهُمْ بَدَلْنَهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ ﴾ النساء: ٥٦

بِئْسَ مَا:

(بِئْسَ) له چل شویندا هاتووه، له نو شویندا (مَا) به دوایدا هاتووه، جا نه گهر له پیئشیه وه پیتی (ل) یان (ف) هاتبوو نه وه بچراوه، وهک:

﴿ وَلَيْسَ مَا شَرُّوا بِهِۦٓ أَنفُسَهُمْ ﴾ البقرة: ١٠٢، ﴿ فَبِئْسَ مَا يَشْتَرُونَ ﴾ ﴿١٧٧﴾ آل عمران.

ئین جه زه ری نه و سی شوینه ی باسکردوه که هیچ له پیئشیه وه نه هاتووه، ده لیت یه کیکیان راجیایی له سه ره:

﴿ قُلْ بِئْسَمَا يَأْمُرُكُمْ بِهِۦٓ إِيمَانُكُمْ ﴾ البقرة: ٩٣. به لَام گه یانندن به هیتره.

(وَالْوَصَلِ صِفٌ خَلَفْتُمُونِي وَاشْتَرَوْا) دوانه که ی تریش هه ردوکیان گه یه نراون:

﴿ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِنْۢ بَعْدِي ﴾ الاعراف: ١٥٠، ﴿ بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهِۦٓ أَنفُسَهُمْ ﴾ البقرة: ٩٠.

جگه له مانه ی باسکرا هه مووی به بچراو دهنوسریت، وهک: ﴿ فَبِئْسَ مَا يَشْتَرُونَ

﴿١٧٧﴾ آل عمران: ١٨٧.

(۸۷) ..... فِي مَا أَقْطَعَا: أُوحِيَ أَفْضُتُمْ، اسْتَهْتُمْ، يَبْلُوا مَعَا

(۸۸) ثَانِي فَعَلْنَ، وَقَعَتْ، رُؤْمٌ، كِلَا تَنْزِيلٌ^{۱۷۶}، شُعْرًا، وَغَيْرَ ذِي صِلَا^{۱۷۷}

فِي مَا:

(فِي مَا أَقْطَعَا): واته (فِي) له (مَا) بجزیره له یازده شوینهی خوارهوده:

یه کهم: (أُوحِيَ) ﴿قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ﴾ الأنعام:

۱۴۵.

دووه: (أَفْضُتُمْ) ﴿لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفْضُتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ النور.

سییه: (اسْتَهْتُمْ) ﴿وَهُمْ فِي مَا اسْتَهْتُمْ أَنْفُسَهُمْ خَالِدُونَ﴾ الأنبياء.

چواره: ﴿وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ﴾ المائدة: ۴۸.

پینجه: ﴿لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ﴾ الأنعام: ۱۶۵.

(يَبْلُوا مَعَا) چواره و پینجه له و یازده شوینهی که وشهی (لِيَبْلُوَكُمْ) ی تیذا هاتوه.

شه شه: (ثَانِي فَعَلْنَ) دووه مین وشهی (فَعَلْنَ) له سوورهتی (البقره) ۱۰:

﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَّعْرُوفٍ﴾ البقرة: ۲۴۰.

حه وته: (وَقَعَتْ) مه به سستی سوورهتی (الواقعه) یه: ﴿وَنُنشِئُكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾.

هه شته: (رُؤْمٌ) مه به سستی سوورهتی (الروم) ۴: ﴿فِي مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ الروم: ۲۸.

نویه: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ الزمر: ۳

دهیه: ﴿أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ الزمر: ۴۶.

(كِلا تَنْزِيلٌ) واته ههردو شوینه که ی سوورهتی تنزیل (الزمر).

یازده یه: (شُعْرًا) ﴿أَتْرَكُونَ فِي مَا هَلْهَنَّا آمِنِينَ﴾ الشعراء.

^{۱۷۶} له ده ستنو سی کدا به (تَنْزِيلٌ) هاتوه.

^{۱۷۷} له ده ستنو سی کدا به (وَغَيْرَهَا صِلَا) هاتوه.

سود: ئیبن جهزهری له کتیبی (النشر) دا ده‌ئیت: ئەم یازده شوینە ی (فی ما) تەنها خالی یازدهیەم جیاوازی تیدا نییە، ئەگینا دە وشەکی تر جیاوازی لەسەرە بەلام زۆرینە دەئین لە نووسیندا گەیه‌نراون. ١٧٨

(وَعَبَّرَ ذِي صِلَا) جگە لەمانە ی باسما ن کرد هەموویان گەیه‌نراون وەك:

﴿ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴾ ١١٣ ﴿ البقرة.

(٨٩) فَأَيْنَمَا كَانَتِّلِحْل: صِلْ، وَخْتَلِفْ ١٧٩ فِي الشُّعْرَا ١٨٠ الْأَحْزَابِ وَالنِّسَا وَصِفْ

أين ما:

(فَأَيْنَمَا كَانَتِّلِحْل: صِلْ) ئەو (أينما) كه له سوورەتی (البقرة) دا پیتی (ف) ی پێوێه بیگەیه‌نه وەك هاوشیوێه ی (أينما) ی سوورەتی (النحل) كه گەیه‌نراوه.

﴿ فَأَيْنَمَا تُولُوا فَشَرَّ وَجْهَ اللَّهِ ﴾ البقرة: ١١٥.

﴿ أَيْنَمَا يُوْجِّهْهُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ ﴾ النحل: ٧٦.

(وَخْتَلِفْ فِي الشُّعْرَا الْأَحْزَابِ وَالنِّسَا وَصِفْ) له سوورەتەکانی (الشعراء) و (الأحزاب) و (النساء) یش جیاوازی لەسەرە:

﴿ وَقِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴾ الشعراء، لهسەر پای به‌هیز بچراوه.

﴿ مَلْعُونِينَ أَيْنَمَا ثُقِفُوا أُخِذُوا وَقُتِلُوا تَقْتِيلًا ﴾ ٦١ ﴿ الأحزاب، لهسەر پای به‌هیز گەیه‌نراوه.

﴿ أَيْنَمَا تَكُونُوا يُدْرِككُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ ﴾ النساء، لهسەر پای به‌هیز گەیه‌نراوه.

١٧٨ الشرح الكبير ل ٦٠٠.

١٧٩ له‌ده‌ستنوسی تردا به (وَخْتَلِفْ) هاتووه.

١٨٠ له‌ده‌ستنوسی تردا به (الطَّلَّة) هاتووه.

(۹۰) وَصِلْ: فَإِلْمُ هُودَ، أَلَنْ نَجْعَلَ

(۹۱) حَجَّ، عَلَيْكَ حَرْجٌ، وَقَطَعُوهُمْ

إِنْ لَمْ:

(وَصِلْ: فَإِلْمُ هُودَ) فهريمان دهكات به گه ياندنى (إِنْ) به (لَمْ) له يهك شويندا:

﴿فَالِمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا أُنزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ﴾ هود: ۱۴.

أَنْ لَنْ:

(أَلَنْ نَجْعَلَ نَجْمَع) فهريمان دهكات به گه ياندنى (أَنْ) به (لَنْ) له دوو شويندا به يى جياوازى:

(أَلَنْ نَجْعَلَ): ﴿بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا﴾ الكهف.

(نَجْمَع): ﴿أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَلَنْ نَجْمَعَ عِظَامَهُ﴾ القيامة.

سود: ههنديك له زانايان وهك نه بو عه مرى دانى ده لين له بچراندن و گه ياندنى نه م

نايه ته دا جياوازى هه يه: ﴿عَلِمَ أَنْ لَنْ نَحْضُوهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ﴾ المزم: ۲۰، به لام بچراندن

به هيزتره. ۱۸۱

كَيَّ لَا:

(كَيَّلاً تَحْزُنُوا، تَأْسُوا عَلَى حَجِّ عَلَيْكَ حَرْجٌ) فهريمان دهكات به گه ياندنى (كَيَّ لَا) له چوار

شويندا:

يه كه م: (كَيَّلاً تَحْزُنُوا): ﴿لِكَيْلَا تَحْزُنُوا﴾ آل عمران: ۱۵۳.

دو وه م: (تَأْسُوا عَلَى): ﴿لِكَيْلَا تَأْسُوا عَلَى مَا فَاتَكُمْ﴾ الحديد: ۲۳

سييه م: (حَجَّ): ﴿لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا﴾ الحج: ۵

چوار ه م: (عَلَيْكَ حَرْجٌ): ﴿لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرْجٌ﴾ الأحزاب: ۵.

۱۸۱ اللآلى الذهبية ل ۶۶.

جگہ لہم جوار ثایہ تہ ہمووی بچراوہ، وەك:

﴿ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ ﴾ الحشر: ۷.

عَنْ مَنْ:

(وَقَطَعْتُهُمْ عَنْ مَنْ يَشَاءُ، مَنْ تَوَلَّى) فەرمان دەکات بە بچرانندی (عَنْ مَنْ) کە تەنہا لہ دوو

شویندا هاتووہ:

یەکەم: (عَنْ مَنْ يَشَاءُ) ﴿ وَيَصْرِفُهُ عَنِ مَنْ يَشَاءُ ﴾ النور: ۴۳

دووہم: (مَنْ تَوَلَّى) ﴿ فَأَعْرِضْ عَنِ مَنْ تَوَلَّى عَنِ زِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴾

النجم.

يَوْمَ هُمْ:

(يَوْمَ هُمْ) فەرمان دەکات بە بچرانندی (يَوْمَ) لہ (هُمْ) کاتیک لہ (محل الرفع) دایہ ئەویش

لہ دوو شویندا:

یەکەم: ﴿ يَوْمَ هُمْ بَلْرُؤُونَ ﴾ غافر: ۱۶

دووہم: ﴿ يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُقْتَنُونَ ﴾ الذاریات: ۱۳

بەلام ئەگەر (هُمْ) لہ (محل الجر) دا بوو بچراوہ، وەك:

﴿ فَذَرَهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ﴾ الطور.

﴿ فَأَلْيَوْمَ نَسفَهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا ﴾ الأعراف: ۵۱

(۹۲) وَمَالٍ هَذَا، وَالَّذِينَ، هَهُؤُلَاءِ تَحِينَ: فِي الْإِمَامِ صَلِّ، وَوَهَّالًا ١٨٢

مال:

(وَمَالٍ هَذَا، وَالَّذِينَ، هَهُؤُلَاءِ) فهريمان دهكات به بچراندي لامى (حرف الجر) له (اسم

المجرور) له چوار شویندا:

یهکه م: ﴿وَيَقُولُونَ يَتَوَلَّاتَنَا مَالٌ هَذَا الْكِتَابِ﴾ الكهف: ٤٩

دووه م: ﴿وَقَالُوا مَالٌ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ﴾

الفرقان: ٧

سییه م: ﴿فَمَالِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ﴾ النساء: ٧٨

چواره م: ﴿فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَبِكَ مَهْطِعِينَ﴾ المعارج: ٣٦

سوود: دروسته قورئانخوین به ناچاری یان بو تاقیکردنه وه له سهه وشه ی (ما) یان

(فَمَا) یان له سهه پیته ی (ل) بوه ستیت، به لام دده ستییکردنه وه به (ل) یان به ﴿هَؤُلَاءِ﴾

یان به ﴿الَّذِينَ﴾ دروست نییه، به لکو ده بیته بگه ریته وه بو (ما) یان (فَمَا). ١٨٣

لات حین:

(تَحِينَ: فِي الْإِمَامِ صَلِّ) گه یاندنی (لات) به (حین) چونکه له موصحه فی پیشهوا عوسماندا

خوای لی رازی بیته گه یه نراوه، نه مه بوچوونی یه کیك له زانا گه وره کان به ناوی قاسیمی

کوری سه للام که سالی (٨٣٨ك) کوچی دواپی کردوه.

(وَ وَهَّالًا) به لام بوچوونه که ی لاواز کراوه، واته به بچراو دهنووسریته:

﴿فَنَادُوا وَلَاتَ حِينَ مَنَاصٍ﴾ ص.

١٨٢ لههه نديك دستنوسدا (وقيل: لَأ) هاتوه.

١٨٣ اللآلى الذهبية ل ٦٨.

(۹۳) وَ وَزَّنُوهُمْ وَكَالُوهُمْ^{۱۸۴} صِلِ كَذَا مِنْ: آل، وَهَا، وَيَا^{۱۸۵}، لَا تَفْصِلِ

كَالُوهُمْ أَوْ وَزَّنُوهُمْ:

(وَ وَزَّنُوهُمْ وَكَالُوهُمْ صِلِ) فرمان دهکات به گهیاندنی رانای (هُمْ) به هردو و فعلی (كَالُوهُمْ) و (وَزَّنُوهُمْ)

﴿وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَّنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ﴿۳﴾﴾ المطففين.

(كَذَا مِنْ: آل، وَهَا، وَيَا، لَا تَفْصِلِ) هروهها (ال)ی ناساندن و (ها)ی ناگادارکردنه و (التنبيه) و (یا) بانگکردن (النداء) له وشه‌ی دواى خوڤان جیا ناکرینه‌هه، وهک:

نمونه‌ی: (ال) ﴿الْأَرْضِ﴾ البقرة: ۱۱، ﴿الْآخِرَةَ﴾ البقرة: ۹۴، ﴿السَّمَاءِ﴾

البقرة: ۱۹

نمونه‌ی: (ها) ﴿يَتَأْتِيهَا﴾ البقرة: ۲۱، ﴿يَتَادَمُ﴾ البقرة: ۳۵، ﴿يَبْنِي﴾ البقرة: ۴۰.

نمونه‌ی: (یا) ﴿هَآأَنْتُمْ﴾ آل عمران: ۶۶، ﴿هَؤُلَاءِ﴾ آل عمران: ۶۶،

﴿يَلْدَأُوذُ﴾ ص: ۲۶

^{۱۸۴} به (كَالُوهُمْ أَوْ وَزَّنُوهُمْ) یش ریوایه تکراره به لآم به که میان له پیشته.

^{۱۸۵} به (كَذَا مِنْ: آل، وَيَا وَهَا، لَا تَفْصِلِ) یش ریوایه تکراره به لآم به که میان به هیتره.

تائەکان

تای میینه له موصحفی عوسمانیدا هندیك جار به تای خر نووسراوهو له کاتی وهستاندا دهبیئت به (ه)، هندیك جاریش به تای کراوه نووسراوهو له کاتی وهستاندا دهبیئت به (ت).

ئین جهزه ری لهم به شهدا باس لهو وشانه دهکات که به تای کراوه دنوسرین ئه ویش له بهر که می وشهکان، له کوی هونراوه که یی حهوت دیپری بو ته رخان کردووه و تییدا سیازده وشه ی باسکردووه بهم شیوهیه:

(٩٤) وَرَحْمَتُ ١٨٦: الرَّحْرِفِ بِاللَّأ زَاوَرَهُ لَاعِرَافِ رُوْمِ هُوْدِ كَافِ ١٨٧ الْبَقْرَةَ

رحمة:

(زَبْرَهُ): نووسی

واته: عوسمانی کوری عهفان خوی لی رازیبیئت له حهوت شویندا وشه ی (رَحْمَتُ) به (ت) ی کراوه نووسیوه:

یه کهم و دووه م: (الرَّحْرِفِ) ﴿ أَهْمٌ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ ... وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا

يَجْمَعُونَ ﴿٣٢﴾ الزخرف

سییه م: (لَاعِرَافِ) ﴿ إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾ الأعراف

چواره م: (رُوْمِ) ﴿ فَانظُرْ إِلَىٰ ءَاتِرِ رَحْمَتِ اللَّهِ ﴿ الروم: ٥٠

پینجه م: (هُودِ) ﴿ رَحْمَتُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ ﴿ هود: ٧٣

شه شه م: (كَافِ) ﴿ ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا ﴿٢٠٠﴾ مريم: ٢

حه وته م: (الْبَقْرَةَ) ﴿ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ ﴿ البقرة: ٢١٨

^{١٨٦} لهه نديك دهستنوسدا (وَرَحْمَتُ) و (وَرَحْمَتَا) هاتووه.

^{١٨٧} لهه نديك دهستنوسدا به (هُودِ كَافِ) هاتووه

(۹۵) نِعْمَتُهَا: ثَلَاثُ نَحْلِ إِبْرَهْمَ مَعًا أَحْيَاتٌ، عَقُودُ الثَّانِ هَمٌّ ١٨٨
 (۹۶) لُقْمَانُ، ثُمَّ فَاطِرٌ ١٨٩، كَالطُّورِ عِمْرَانُ ١٩٠، .....

وشه‌ی دووهم: نِعْمَة

له یازده شویندا وشه‌ی (نِعْمَت) به (ت)ی کراوه نووسراوه:
 یه‌که‌م: له‌سوورته‌ی (البقرة) دایه چونکه راناوی ها له وشه‌ی (نِعْمَتُهَا) ده‌گه‌پریته‌وه بۆ
 نزیکتیرین وشه‌ی باسکراو له کۆتایی دیری پی‌شوو‌دا که سوورته‌ی ناوبراوه:

﴿وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ البقرة: ۲۳۱

دووهم و سییه‌م و چواره‌م: (ثَلَاثُ نَحْلِ) واته: سیانیان له سوورته‌ی (النحل) دا:

﴿أَفِيَا بَطِلٍ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ﴾ ٧٢ ﴿النحل

﴿يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ٨٣ ﴿النحل

﴿وَأَشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ عِبَادَهُ تَعْبُدُونَ﴾ ١١٤ ﴿النحل

پینجه‌م و شه‌شه‌م: (إِبْرَهْمَ مَعًا) واته هه‌ردوو شوینه‌که‌ی سوورته‌ی إبراهیم

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ﴾ ٢٨ ﴿

إبراهیم: ۲۸

﴿وَإِنْ تَعَدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تُحْصَوْهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ﴾ ٣٤ ﴿إبراهیم: ۳۴

(إِبْرَهْمَ) به‌بی ئه‌لیف شیوه زاریکه له إبراهیم.

(أَحْيَاتٌ) سیفه‌ته بۆ سی شوینیان واته کۆتایی سوورته‌ی (النحل) و دوو شوینی

کۆتایی سوورته‌ی (إبراهیم).

حه‌وته‌م: (عَقُودُ الثَّانِ هَمٌّ) دووهم دانه‌ی سوورته‌ی (المائدة) که وشه‌ی (هَمَّ)‌ه‌ی له

گه‌لدایه:

١٨٨ له‌هه‌ندیك ده‌ستنوسدا به (فَاطِرٌ) و (فَاطِرٌ) یش هاتوه.

١٨٩ له‌هه‌ندیك ده‌ستنوسدا (عِمْرَانُ) هاتوه.

١٩٠ له‌هه‌ندیك ده‌ستنوسدا (ثَمَّ) هاتوه واته له‌وی.

﴿ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ ﴿ المائدة: ١١ ﴾ ههشتهم: ﴿ لَقْمَانُ ﴾ ﴿ أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيَكُمْ مِنْ

ءَايَاتِهِ ﴾ ﴿ لقمان: ٣١

نؤيهم: ﴿ ثُمَّ فَاطِرٌ ﴾ ﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ ﴾ ﴿ فاطر: ٣

دهيهم: ﴿ كَالطُّورِ ﴾ ﴿ فَذَكَرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ ﴿٢٩﴾ ﴿ الطور: ٢٩

يازدهيهم: ﴿ عِمْرَانَ ﴾ ﴿ وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ ﴾ ﴿ آل عمران: ١٠٣

(٩٦) ..... لَعْنَتْ بِهَا، وَالنُّسُورِ

وشهى سييهم: لَعْنَةُ:

وشهى (لَعْنَتْ) له دوو شويندا به (ت)ى كراوه نووسراوه:

يه كهم: ﴿ بِهَا ﴾ راناوه كه ده گه پريته وه بو سوورپه تي (آل عمران) ﴿ فَجَعَلَ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى

الْكَاذِبِينَ ﴿٦١﴾

دووهم: ﴿ وَالنُّورِ ﴾ ﴿ وَالْحَمْسَةَ أَنَّ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٧﴾ ﴿ النور

(٩٧) وَاَمْرَاتٌ: يُوسُفَ، عِمْرَانَ، الْقَصَصَ تَحْرِيمٌ^{١٩١}، مَعْصِيَتٌ: بِقَدْ سَمِعَ يُخَصُّ

وشهى چوارهم: امْرَاتٌ

(وَاَمْرَاتٌ: يُوسُفَ، عِمْرَانَ، الْقَصَصَ تَحْرِيمٌ) له كهوت شويندا هاتووه:

يه كهم: ﴿ وَقَالَ يَسُوفاً فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ ﴾ ﴿ يوسف: ٣٠

دووهم: ﴿ قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ لَنْ حَصَّصَ الْحَقُّ ﴾ ﴿ يوسف: ٥١

سييهم: ﴿ إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ ﴾ ﴿ آل عمران: ٣٥

^{١٩١} له هه نديك ده ستنوسدا (تَحْرِيمٌ) هاتووه.

چوارهم: ﴿ وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتْ عَيْنِي لِي وَلَكَ ۗ ﴾ القصص: ٩
 پينجهم و شه شهه: ﴿ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحٍ وَامْرَأَتَ لُوطٍ ۗ ﴾
 التحريم: ١٠
 چه وتهه: ﴿ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ ۗ ﴾ التحريم: ١١

وشهى پينجهم: مَعْصِيَةٌ

(مَعْصِيَةٌ: بِقَدْ سَمِعَ يُحْصَى): واته وشهى (مَعْصِيَةٌ) به (ت)ى كراوه تهنها له سووره تي (قَدْ سَمِعَ) (المجادلة) كه له دوو شويندا هاتووه:

يه كهه: ﴿ وَيَنْتَحِرُونَ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ ۗ ﴾ المجادلة: ٨

دووهه: ﴿ فَلَا تَتَنَجَّوْا بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ ۗ ﴾ المجادلة: ٩

(٩٨) شَجَرَتُ ١٩٢: الدُّخَانِ، سُنَّتْ: فَاطِرٍ كَلًّا، وَالْأَنْفَالِ، وَأُخْرَى غَافِرٍ ١٩٣

وشهى شه شهه: شَجَرَتُ

(شَجَرَتُ: الدُّخَانِ) وشهى (شَجَرَتُ) به (ت)ى كراوه تهنها له سووره تي (الدخان) دا هاتووه:

﴿ إِنَّ شَجَرَتَ الزُّقُومِ ۗ ﴾ الدخان

وشهى چه وتهه: سُنَّةٌ

(سُنَّتْ: فَاطِرٍ كَلًّا، وَالْأَنْفَالِ، وَأُخْرَى غَافِرٍ) وشهى (سُنَّتْ) به (ت)ى كراوه له پينج شويندا هاتووه:

يه كهه و دووهه و سيبهه: (فَاطِرٍ كَلًّا)

﴿ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا ۗ ﴾

﴿ ٤٣ ﴾ فاطر

^{١٩٢} لهه نديك دهستنوسدا (شَجَرَتُ) هاتووه.

^{١٩٣} لهه نديك دهستنوسدا (وَحَرْفِ غَافِرٍ) و (وَحَرْفِ غَافِرٍ) يش هاتووه.

چوارهم: (وَالْأَنْفَالِ) ﴿ وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنتُ الْأَوَّلِينَ ﴾ ﴿ ٣٨ ﴾ الْاَنْفَالِ
 پينجهم: (وَأُخْرَى غَافِرٍ) له سووردهتى (غافر) دايه كه وتووده تايه تى كو تايى ﴿ سُنَّتِ اللَّهُ
 الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ ﴾ ﴿ ٨٥ ﴾

(٩٩) فُرْتُ عَيْنٍ، جَنَّتْ: فِي وَقَعَتْ فِطْرَتْ، بَقِيَتْ، وَابْنَتْ، وَكَلِمَتْ

(١٠٠) أَوْسَطُ الْأَعْرَافِ، وَكُلُّ مَا اخْتَلَفَ جَمْعًا وَفَرْدًا فِيهِ بِالتَّاءِ عُرْفٌ

(فُرْتُ عَيْنٍ) ﴿ وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنٍ لِي وَلَكِ ﴾ القصص: ٩

(جَنَّتْ: فِي وَقَعَتْ) ﴿ فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ ﴾ الواقعة

(فِطْرَتْ) ﴿ فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا ﴾ الروم: ٣٠

(بَقِيَتْ) ﴿ بَقِيَّتِ اللَّهُ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴾ هود: ٨٦

(وَابْنَتْ) ﴿ وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ ﴾ التحريم: ١٢

(وَكَلِمَتْ أَوْسَطُ الْأَعْرَافِ) ﴿ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَى عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ بِمَا

صَبَرُوا ﴾ الأعراف: ١٣٧

بنچينه:

(وَكُلُّ مَا اخْتَلَفَ جَمْعًا وَفَرْدًا فِيهِ بِالتَّاءِ عُرْفٌ) نهو وشانهى زانايانى قيرائات له خويندنه وهيدا

جياوازن، كه هه نديك به تاك وهه نديك به كو ده يخيوننه وه، هه موويان به (ت) ي كراوه

نووسراون، ژماره يان كهوت وشهيه وه له دوازه شويندا هاتون:

يه كه م: ﴿ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا ﴾ الأنعام: ١١٥

دووه م: ﴿ كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴾ ﴿ ٣٣ ﴾ يونس

سييه م: ﴿ إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴾ ﴿ ٩٦ ﴾ يونس

چوارهم: ﴿وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ

النَّارِ ﴿٦٦﴾ غافر

پينجهم: ﴿فَهُمْ عَلَى بَيْتٍ مِّنْهُ﴾ فاطر: ٤٠

شه شهم: ﴿كَأَنَّهُ جِمَلَتٌ صَفْرٌ ﴿٣٣﴾﴾ المرسلات

حه وتهم: ﴿لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَقْرَبَهُ فِي غَيْبَتِ الْجُبِّ﴾ يوسف: ١٠

هه شتهم: ﴿فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَاجْمَعُوا أَن يَجْعَلُوهُ فِي غَيْبَتِ الْجُبِّ﴾ يوسف: ١٥

ئهم هه شت وشه يه هه فص به تاك ده يانخوينيته وه.

نويه م: ﴿لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ ءَايَاتٌ لِّلسَّالِبِينَ ﴿٧﴾﴾ يوسف

ده يه م: ﴿وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ ءَايَاتٌ مِّن رَّبِّهِ﴾ العنكبوت: ٥٠

يازده يه م: ﴿وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِّنْ أَكْمَامِهَا﴾ فصلت: ٤٧

ئهم سي وشه يه ييش هه فص به كو ده يانخوينيته وه.

له شويني سنيهم و چوارهدما جياوازي هه يه به لام له سهر راي به ناوبانگ و زورينه به

(ت) ي كراوه ده نووسرين. ١٩٤

هه مزه‌ی گه‌یاندن (الوصل)

پیناسه: هه مزه‌یه‌کی زیاده‌یه‌و ده‌که‌وئته سه‌ره‌تاوه، له‌ده‌سپیکردندا ده‌خوینرئته‌وه‌و له‌گه‌یاندندا ناخوینرئته‌وه.

هوی ناوانی:

ناونراوه

- هه مزه‌ی گه‌یاندن که به‌هوی‌وه ده‌گه‌یت به‌ده‌برینی پیتی زهنه‌داری دوا‌ی خو‌ی، چونکه له‌زمانی عه‌ره‌بیدا ده‌ستپیکردن به‌زهنه (السکون) و وه‌ستان به‌جووله (حرکه) دروست نییه.

- ئه‌لیفی گه‌یاندن له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌مه‌زی نییه، له‌گه‌یاندنیشدا ناخوینرئته‌وه.

سوودی: پئویسته قورئاخوین بیناسی‌ت تاوه‌کو له‌گه‌یاندندا فه‌رامووشی کات و له‌ده‌ستپیکردندا ده‌ری بپرئت و جووله‌که‌یشی (حرکه) بزانی‌ت له‌کاتی ده‌ستپیکردندا.

نیشانه‌و رپنوسی: هه‌مه‌زی له‌گه‌لدا نییه، زهنه‌یه‌که له‌سه‌ری ده‌نوسرئت شیوه‌ی سه‌ره پیتی صادی هه‌یه، ئه‌ویش مانای ئه‌وه که له‌گه‌یاندندا ناخوینرئته‌وه. **شوینه‌کانی:** له‌گه‌ل ناو (اسم) و کردار (فعل) و پیت (حرف) دا هه‌یه.

چوئیتی ده‌ستپیکردن به‌هه‌مه‌زی گه‌یاندن:

(۱۰۱) **وَإِبْدَأُ بِهَمْزِ الْوَصْلِ مِنْ فِعْلِ بَضْمٍ** **إِنْ كَانَ ثَالِثًا مِنَ الْفِعْلِ يُضْمُّ**

له‌کردار (فعل) دا:

له‌کاتی ده‌ستپیکردن به‌هه‌مه‌زی گه‌یاندن له‌کردار (فعل) دا به‌بۆر (ضمة) بیخوینه‌روه، ئه‌گه‌ر سییه‌م پیتی کرداره‌که بۆردار (مضموم) بوو، وه‌که:

﴿ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ ﴾ البقرة: ۶۸

﴿ قَالَ أَخْرِجْ مِنْهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا ﴾ الأعراف: ۱۸

﴿ أَنْظِرْ كَيْفَ يَقْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ ﴾ النساء: ۵۰

﴿ وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَيِّثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَيْثَةٍ اجْتَثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ ﴾ إبراهيم:

۲۶

سوود: نه‌گهر سییهم پیتی کرداره‌که بۆری توشهاتوو (الضممة العارضة) ی هه‌بوو ده‌بیټ هه‌مه‌زی گه‌یاندنه‌که به ژیر (کسرة) بخوینریتته‌وه، ئه‌مه‌یش له پینج کرداردا پرویداوه:

﴿ أَنْ أَمْشُوا وَأَصْبِرُوا عَلَىٰ آهَاتِكُمْ ﴾ ص: ۶

﴿ فَاجْمَعُوا يَدَكُمْ ثُمَّ آتُوا صَفًّا ﴾ طه: ۶۴

﴿ قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْفُوهُ فِي الْجَحِيمِ ﴾ الصافات: ۹۷

﴿ ثُمَّ أَفْضُوا إِلَيَّ وَلَا تَنْظُرُونِ ﴾ يونس: ۷۱

﴿ وَأَمْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ﴾ الحجر: ۶۵

(۱۰۲) وَأَكْسِرُهُ حَالَ الْكَسْرِ وَالْفَتْحِ، وَفِي الْأَسْمَاءِ غَيْرَ ١٩٥ اللَّامِ كَسْرُهَا ....

(وَأَكْسِرُهُ حَالَ الْكَسْرِ وَالْفَتْحِ) هه‌مه‌زی گه‌یاندنه‌که ژیردار (مکسور) بکه نه‌گهر سییهم پیتی کرداره‌که ژیردار (مکسور) یان سه‌ردار (مفتوح) بوو، وهک:

﴿ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخْتِي ﴾ الأعراف: ۱۵۱

﴿ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ ﴾ البقرة: ۶۰

﴿ أَنْظِلُوا إِلَىٰ مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴾ المرسلات

﴿ أَنْتَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ ﴾ النساء: ۱۷۱

﴿ إِذَا السَّمَاءُ أَنْفَطَرَتْ ﴾ الانفطار

له ناو (اسم) دا:

^{١٩٥} له‌هه‌ندیك ده‌ستنوسدا (غیر) هاتوو.

﴿وَفِي لَأَسْمَاءٍ غَيْرِ اللَّامِ كَسْرُهَا﴾ همزه‌ی گه‌یاندن له ناودا به ژیر (كسرة) ده‌خویندریته‌وه و پئیان ده‌وتریت ناوه قیاسییه‌كان، چونكه هموو ناویکی پینج پیتی و شه‌ش پیتی له کاتی ده‌ستپیگردندا همزه‌که‌یان به (كسرة) ده‌خویندریته‌وه، وه‌ك:

﴿أَبْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ﴾ البقرة: ۲۰۷، ﴿أَسْتَجَابَرًا﴾ نوح، ﴿أَخْتَلَقُ﴾ ص.

جگه له همزه‌ی گه‌یاندن له‌گه‌ل لامی ناساندن (تعریف) دا که به پیی یاسا له‌کاتی ده‌ستپیگردندا همیشه به سهر (فتحة) ده‌خویندریته‌وه، وه‌ك: ﴿التَّهَارِ﴾، ﴿الْجَنَّةِ﴾، ﴿الْهَدَى﴾.

(۱۰۲) ..... وَفِي .....

(۱۰۳) ابْنِ، مَعَ ابْنَتِ، امْرِيٍّ، وَابْنَيْنِ وَأَمْرَأَةٍ وَأَسْمٍ، مَعَ ابْنَتَيْنِ

چهند ناویکی بیستراو (سماعي) هه‌ن له‌کاتی ده‌ستپیگردندا همزه‌که‌یان ژیردار (مکسور)ه، هه‌وتیان له‌قورئانی پیروزدا هاتوو:

﴿وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ﴾ التحريم: ۱۲.

﴿ابْنَتِ﴾ ﴿وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ﴾ هود: ۴۲.

﴿امْرِيٍّ﴾ ﴿إِنَّ امْرَأًا هَلَكَ﴾ النساء: ۱۷۶، ﴿مَا كَانَ أَبُوكَ أَمْرًا سَوًّا﴾ مريم: ۲۸.

﴿لِكُلِّ امْرِيٍّ مِنْهُمْ مَا أَكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ﴾ النور: ۱۱.

﴿ابْنَيْنِ﴾ ﴿أَتَانِ ذَوْا عَدْلٍ مِّنْكُمْ﴾ المائدة: ۱۰۶.

﴿امْرَأَةٍ﴾ ﴿وَإِنَّ امْرَأَةً حَافَتَ مِنْ بَعْلِهَا نُشُورًا أَوْ إِعْرَاصًا﴾ النساء: ۱۲۸.

﴿اسْمٍ﴾ ﴿تَبَرَّكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾ الرحمن: ۷۸.

﴿ابْنَتَيْنِ﴾ ﴿قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا أَلْتُنْتِنَا وَأَحْيَيْتَنَا ابْنَتَيْنِ﴾ غافر: ۱۱.

وہستان لہسہر کۆتایی وشہکان

(۱۰۴) وَحَاذِرِ الْوَقْفِ بِكُلِّ الْحَرْكَةِ .....

ئەگەر لہسہر وشہیہک وەستایت وریابہ بہتەواوی جوولہ (حرکە) وە لہسہری نەوہستیت، چونکہ عەرەب وەک چۆن بہ زەننہ (سکون) دەست پیناکەن بہەمان شیوہ لہسہر جوولاًو (متحرک)یش ناوہستن

(۱۰۴) ..... إِلَّا إِذَا زُمْتَ فَبَعْضِ الْحَرْكَةِ ۱۹۶

(۱۰۵) إِلَّا يَفْتَحُ أَوْ يَنْصَبُ .....

بەلام ئەگەر مەبەستت (رۆم) بوو ئەوا وەستان بہ بەشیک لہ جوولہ (حرکە)کە دروستە، بەو مەرجهی ئەو جوولہ (حرکە)یہ (فُتِحَ) یان (نُصِبَ) نەبیئت.

پروونکردنەوہ:

الرَّوْمُ: دەرپرینی بەشیک لہ جوولہ (حرکە)ی کۆتایی وشەکە، بہ شیوہیہک کەسی نزیکى گویگر بیبیستی و کەسی دوور نەیبیستی. مەبەست لہ جوولہ (ضُمَّة) و (کسرة)یہو هیچ جیاوازییەک نییە ئەگەر وشەکە (مبني) یاخود (مُعرَب) بیئت. زۆریک لہ زانایان دەلین دوو لہ سەر سیی جوولہ (حرکە)ی پیتەکە دەمینیتەوہ.

تیبینی: لہم دۆخانەى خوارەوہدا (رۆم) قەدەغەیه:

أ- ئەگەر کۆتایی وشەکە سەر (فتحة) بوو.

ب- لہ میمی کۆ (جمع)دا، وەک: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمْ﴾ تەنہا بەزەننہ لہ سەری

دەوہستیت.

ج- (هَاءِ التَّائِيثِ) یاخود (التاء المربوطة) چونکہ لہ سەری بوہستی دەبیئتە پیتی

(هـ)، وەک: ﴿وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ﴾

^{۱۹۶} لہدەستنوسیکی تردا بہ (وَحَاذِرِ الْوَقْفِ بِكُلِّ حَرْكَةٍ إِلَّا إِذَا زُمْتَ فَبَعْضِ حَرْكَةٍ) هاتوہ، واتە بەبی

لامی ناساندن.

د- های پاناو (هاء الضمیر):

زانایان بۆچوونی جیاوازیان ههیه لهسه‌ری، زۆریکیان ده‌لێن دروسته وهك له كتیبی (التیسیر) دا هاتوه، به‌شیکیشیان ده‌لێن دروست نییه وهك له (الشاطبیه) دا هاتوه، کۆمه‌لیکیش ده‌لێن: له‌م دۆخانه‌ی خواره‌وه‌دا دروست نییه:

۱- ئەگەر پیشی بۆرداربوو (مضموم)، وهك: ﴿يَعْلَمُهُ﴾

۲- ئەگەر پیشی واوی زهننه‌داربوو (ساکن)، وهك: ﴿وَلِيْرَضْوَهُ﴾

۳- ئەگەر پیشی ژێرداربوو (مکسور)، وهك: ﴿بِهِ﴾

۴- ئەگەر پیشی یای زهننه‌داربوو (ساکن)، وهك: ﴿إِلَيْهِ﴾

به‌لام له‌م دۆخانه‌ی خواره‌وه‌دا دروسته:

۱- ئەگەر پیشی سه‌رداربوو (مفتوح)، وهك: ﴿لَنْ خُلِفَهُ﴾

۲- ئەگەر پیشی پیتی ئەلیف بوو، وهك: ﴿وَهَدَنُ﴾

۳- ئەگەر پیشی زهننه‌یه‌کی ساغ بوو (صحیح)، وهك: ﴿عَنَّهُ﴾

ئیبینولجه‌زه‌ری له‌باره‌ی ئەم بۆچوونه‌وه ده‌لێت: (وَهُوَ أَعْدَلُ الْمَذَاهِبِ عِنْدِي) واته: ئەوه راسترین بۆچوونه له‌لای من.

(۱۰۵) ..... وَأَشْمُ إِشَارَةٌ بِالضَّمِّ فِي رَفْعٍ وَضَمِّ

بۆ ئاماژه‌کردن به‌ بۆر (ضمّة) ده‌توانی ئیشمام بکه‌یت ئەگەر وشه‌که (مرفوع) یان (مضموم) بوو.

پوو‌نکرده‌وه:

الإشمام: کۆکردنه‌وه‌ی لیو له‌ پاش زهننه‌دارکردنی (إسکان) پیته‌ بۆر (ضمّة) داره‌که به‌ بی‌ ده‌رپرینی ده‌نگ، به‌ شیوه‌یه‌ک چاوساغ ده‌یبینیّت و نابینا نابینیّت. واته‌ شیوه‌ی هه‌ردوو لیو وهك شیوه‌ی ده‌رپرینی پیتی واوی لیدیّت. که‌واته (إشمام) شیوازه‌ نه‌ک ده‌نگ.

✓ سوودی (رۆم) و (إشمام):

پروونکردنه وهو دهرخستنی جووله (حركة) ی بنچینهیی (أصلي) وشهکه یه بۆ بیسه ر له کاتی (رۆم) داو، بۆ بینهریش له کاتی (إشمام) دا.

تیبینی:

۱- (إشمام) حوکمی وهستان له سه ر زهننه (الوقف بالسکون) ی هه یه، هه ر بۆیه له گه لیدا دریزکردنه وهی توشهاتوو به زهننه (العارض للسکون) دریزده کریته وه به مه رجی پیتی کۆتایی وشه که بۆر (ضمة) دار بیّت.

۲- (رۆم) یش حوکمی گه یانندن (وصل) ی هه یه، بۆیه دریزکردنه وهی توشهاتوو به زهننه (العارض للسکون) له گه لیدا دریز ناکریته وه.

۳- سه بارهت به وشه ی ﴿لَا تَأْمَنَّا﴾ (یوسف: ۱۱)، له ریوایه تی (حفص) دا پیویسته به (رۆم) یاخود به (إشمام) بخوینریته وه، بۆیه له سه ر قورنابخوین پیویسته له ده می مامۆستایانی شاره زاو مۆلهت پیدراوه وه فیّری بیّت.

۴- ئەگه ر کۆتایی وشه که (تنوین) ی (ضمة) و (کسرة) بوو له کاتی (رۆم) دا (تنوین) هکه لاده بین و به به شیکی (ضمة) یاخود (کسرة) که له سه ری ده وهستین.

بۆ ئاسانکردنی ئەم بابته - وهستان له سه ر کۆتایی وشه کان - ئەو وشانه ی له سه ری ده وهستریّت له (۱۰) جووردا هه له یئراون و له م خشته یه دا به کورتی پروونکراونه ته وه:

ژ	جوړ	جوولہ ی پیتی کوټای	نمونه	شیوه کانی و هستان
۱	زهننه ی بنجینه یی	زهننه	فَلَا تَهَرَّ	۱- زهننه ی پووت
۲	بزواو له کاتی گه یان دنداو پیشه وه ی پیتی در یژ کړ د نه وه (المدّو ئاسان (اللبین) نه بیټ	سهر دار (مفتوح)	هُنَالِكَ	۱- زهننه ی پووت
		ژیر دار (مکسور)	رَبِّ	۱- زهننه ی پووت ۲- الروم
		بوړ دار (مجموم)	لَهُ الْحَمْدُ	۱- زهننه ی پووت ۲- الروم ۳- الإشمام
۲	در یژ کړ د نه وه ی توشه اتوو به زهننه یا خود ئاسان (اللبین)	سهر دار (مفتوح)	الَّذِينَ الْقَوْلَ	۱- زهننه له گه ل (۲) جوولہ ۲- زهننه له گه ل (۴) جوولہ ۳- زهننه له گه ل (۶) جوولہ
		ژیر دار (مکسور)	مَتَابِ الْحُسَيْنِ	۱- زهننه له گه ل (۲) جوولہ ۲- زهننه له گه ل (۴) جوولہ ۳- زهننه له گه ل (۶) جوولہ ۴- (الروم) له گه ل (۲) جوولہ
		بوړ دار (مضموم)	نَسْتَعِيرُ	۱- زهننه له گه ل (۲) جوولہ ۲- زهننه له گه ل (۴) جوولہ ۳- زهننه له گه ل (۶) جوولہ ۴- (الروم) له گه ل (۲) جوولہ ۵- (الإشمام) له گه ل (۲) جوولہ ۶- (الإشمام) له گه ل (۴) جوولہ ۷- (الإشمام) له گه ل (۶) جوولہ

۱- گۆپینی (تنوین) بۆ ئەلیف	عَلِيْمًا	سەردار (مفتوح)	تنوین(دار)	۴
۱- زەننە لەگەڵ (۲) جوولە ۲- زەننە لەگەڵ (۴) جوولە ۳- زەننە لەگەڵ (۶) جوولە ۴- (الروم) لەگەڵ (۲) جوولە	حَمِيْدٍ	ژێردار (مکسور)		
۱- زەننە لەگەڵ (۲) جوولە ۲- زەننە لەگەڵ (۴) جوولە ۳- زەننە لەگەڵ (۶) جوولە ۴- (الروم) لەگەڵ (۲) جوولە ۵- (الإشمام) لەگەڵ (۲) جوولە ۶- (الإشمام) لەگەڵ (۴) جوولە ۷- (الإشمام) لەگەڵ (۶) جوولە	سَمِيْعٌ	بۆردار (مضموم)		
۱- زەننە لەگەڵ (۴) جوولە ۲- زەننە لەگەڵ (۵) جوولە ۳- زەننە لەگەڵ (۶) جوولە	سَاءَ	سەردار (مفتوح)	دریژکردنەوهی پیویستی لکاو	۵
۱- زەننە لەگەڵ (۴) جوولە ۲- زەننە لەگەڵ (۵) جوولە ۳- زەننە لەگەڵ (۶) جوولە ۴- (الروم) لەگەڵ (۴) جوولە ۵- (الروم) لەگەڵ (۵) جوولە	السَّمَاءِ	ژێردار (مکسور)		
۱- زەننە لەگەڵ (۴) جوولە ۲- زەننە لەگەڵ (۵) جوولە ۳- زەننە لەگەڵ (۶) جوولە ۴- (الروم) لەگەڵ (۴) جوولە ۵- (الروم) لەگەڵ (۵) جوولە ۶- (الإشمام) لەگەڵ (۴) جوولە ۷- (الإشمام) لەگەڵ (۵) جوولە ۸- (الإشمام) لەگەڵ (۶) جوولە	يَسَاءَ	بۆردار (مضموم)		

۱- زهننه له گهل (۶) جووله	صَوَافٍ	سهردار (مفتوح)	دريژکردنه وهی پاپه ند (المدُّ اللّازم)	۶
۱- زهننه له گهل (۶) جووله ۲- (الروم) له گهل (۶) جووله	مُضَارٍ	ژيردار (مكسور)		
۱- زهننه له گهل (۶) جووله ۲- (الروم) له گهل (۶) جووله ۳- (الإشمام) له گهل (۶) جووله	وَاللَّوَابِ	بوردار (مضموم)		
۱- زهننه ی پروت	قُلْتَهُ		های پاناو (هاء الكناية)	۷
۱- زهننه ی پروت	بِهِ			
۱- زهننه له گهل (۲) جووله ۲- زهننه له گهل (۴) جووله ۳- زهننه له گهل (۶) جووله	وَمَا قَتَلُوهُ رَأَوْهُ			
۱- زهننه له گهل (۲) جووله ۲- زهننه له گهل (۴) جووله ۳- زهننه له گهل (۶) جووله	فَأَلْفَيْهِ إِلَيْهِ			
۱- زهننه ی پروت ۲- (الروم) ۳- (الإشمام)	مِنَهُ			
۱- زهننه ی پروت ۲- (الروم) ۳- (الإشمام)	عَلِمْتَهُ دَلُّوهُ			
۱- زهننه له گهل (۲) جووله ۲- زهننه له گهل (۴) جووله ۳- زهننه له گهل (۶) جووله ۴- (الروم) له گهل (۲) جووله ۵- (الإشمام) له گهل (۲) جووله ۶- (الإشمام) له گهل (۴) جووله ۷- (الإشمام) له گهل (۶) جووله	عَلِمْتَهُ			

دهبیت به های زهنه‌دار	رَحْمَةٌ وَرَحْمَةٌ رَحْمَةٌ			۸
۱- زهنه‌ی پووت	رَحْمَتِ	سه‌ردار (مفتوح)		
۱- زهنه‌ی پووت ۲- (الرُّوم)	رَحْمَتِ			
۱- زهنه‌ی پووت ۲- (الرُّوم) ۳- (الإشمام)	رَحْمَتُ			
۱- زهنه‌ی پووت	فُرِّ أَيْلَ أَشْرَوْا الضَّلَلَةَ		زهنه‌ی توشه‌توو به‌جووله	۹
۱- زهنه‌ی پووت	عَلَيْكُمْ الْعَمَامَ		میمی کو (میم الجمع)	۱۰

کۆتایی

(۱۰۶) وَقَدْ تَقَصَّى نَظْمِي الْمَقْدِمَةَ مِثِّي لِقَارِي الْقُرْآنِ تَقْدِمَةً ١٩٧

(وَقَدْ تَقَصَّى نَظْمِي الْمَقْدِمَةَ) بیگومان هونراوه کهم کهناوی (المقدمة في ما على قارئ القرآن أن يعلمه) تهواو بوو.
(مِثِّي لِقَارِي الْقُرْآنِ تَقْدِمَةً) دیارییه که له منه وه بو خوینه ری قورنان.

(۱۰۷) وَالْحَمْدُ لِلَّهِ لَهَا خِتَامٌ ثُمَّ الصَّلَاةُ بَعْدُ وَالسَّلَامُ

به سوپاسی خوی گه ره و پاشان دروودو سه لام له پیغه مبه ر (ﷺ) کۆتایی به هونراوه که ی ده هیئیت.

خالد نه زه ری که یه کی که له قوتابییه کانی ئین جه زه ری (۸۷۰ک) کۆچی دوا یی کردوه، نه م دیره ی بو هونراوه که زیاد کردوه:

عَلَى النَّبِيِّ الْمُصْطَفَى الْمُخْتَارِ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ الْأَخْيَارِ

زه که ریا نه نصاری (۹۷۱ک) کۆچی دوا یی کردوه ده لیت له ده ستنوسی کدا به م شیوه یه نو سراوه:

عَلَى النَّبِيِّ الْمُصْطَفَى وَآلِهِ وَصَحْبِهِ وَتَابِعِي مِنْوَالِهِ

أَبْيَاتُهَا قَافٌ وَرَآئِي فِي الْعَدَدِ مَنْ يُحْسِنُ ١٩٨ التَّجْوِيدَ يَطْفُرُ بِالرَّشْدِ

(أَبْيَاتُهَا قَافٌ وَرَآئِي فِي الْعَدَدِ)

تیبینی: ئین جه زه ری پرسته ی (قَافٌ وَرَآئِي) ی کردوه به هیما بو ژماره ی دیره کانی نه م هونراوه یه.

به پیی ریگیه کی ژمیریاری که له ناو زانا عه ره به کانداه ناویانگیبوه، که بو هر پیتیک به هایه کی ژماره ییان داناوه، پیته کانی شیان له سه ر ریزه بندی رۆژه لاتیه کان ریز کردوه به م شیوه یه:

١٩٧ له ده ستنوسی کدا (تَقْدِمَةً) هاتوه.

١٩٨ له ده ستنوسی کدا (يُحْسِنُ) هاتوه.

(أَبْجَدُ، هَوَزُ، حَطَى، كَلْمُن، سَعْفَصُ، قَرَشَتُ، ثَخَذُ، ضَظْغُ)

(قَافٌ وَزَايٌ) = ق ۱۰۰ + ز ۷ = ۱۰۷

پید ت	به‌ها ژماره‌یی‌که ی	پید ت	به‌ها ژماره‌یی‌که ی	پید ت	به‌ها ژماره‌یی‌که ی	پید ت	به‌ها ژماره‌یی‌که ی
أ	۱	ح	۸	س	۶۰	ت	۴۰۰
ب	۲	ط	۹	ع	۷۰	ث	۵۰۰
ج	۳	ي	۱۰	ف	۸۰	خ	۶۰۰
د	۴	ك	۲۰	ص	۹۰	ذ	۷۰۰
ه	۵	ل	۳۰	ق	۱۰۰	ض	۸۰۰
و	۶	م	۴۰	ر	۲۰۰	ظ	۹۰۰
ز	۷	ن	۵۰	ش	۳۰۰	غ	۱۰۰۰

سەرچاوهكان

- ١- زانستی تهجوید/ سیروان حامد.
- ٢- شرح المقدمة الجزرية/ د. غانم قدوري الحمد.
- ٣- الشرح الوجيز على المقدمة الجزرية/ د. غانم قدوري الحمد.
- ٤- الشرح العصري على مقدمة ابن الجزري/ محمد بن محمود حوى.
- ٥- دروس مهمة في شرح الدقائق المحكمة/ سيد لاشين أبو الفرح
- ٦- الجواهر المضية على المقدمة الجزرية/ سيف الدين بن عطاء الله الفضالي
- ٧- الحواشي الأزهرية في حل ألفاظ المقدمة الجزرية/ خالد الأزهرى
- ٨- اللآئى الذهبية في شرح المقدمة الجزرية/ محمد رفيق مؤمن الشوبكى